



The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
January 2020

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้มีความรักมากมายต่อพ่อผู้ทำให้ลูกบริสุทธิ์ ตั้งแต่เช้าตรู่และพูดว่า: อรุณสวัสดิ์ ชีพบาบา
- คำถาม:** ลูกจำเป็นต้องปลูกฝังคุณธรรมอะไรเพื่อที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำ? อะไรคือสิ่งซับซ้อนกว่าการจดจำระลึกถึงของลูกถูกต้องแม่นยำ?
- คำตอบ:** สำหรับการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำ ลูกจำเป็นต้องมี 1) ความอดกลั้น 2) ความเป็นผู้ใหญ่ 3) ความเข้าใจ การจดจำระลึกถึงทำให้เกิดการจดจำระลึกถึงสำหรับผู้ที่มีการจดจำระลึกถึง บนพื้นฐานของคุณธรรมเหล่านี้ ลูกสามารถได้รับกระแสจากพ่อได้ เมื่อได้รับกระแสในช่วงอายุของลูกก็จะเพิ่มขึ้นและจะกลับมามีสุขภาพพลานามัยดี หัวใจของลูกจะเยือกเย็น และลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์

โอมชานติ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกเช่นกัน นั่นคือลูกดวงวิญญาณเป็นตัวแทนของความสงบเช่นกัน ศาสดาดั้งเดิมของลูกทั้งหมดคือความสงบ ลูกมาที่นี่จากดินแดนแห่งความสงบ แล้วเข้ามาสู่การ ‘พูดคุย talkie’ ลูกได้รับอวียะทางร่างกายเหล่านั้นเพื่อเล่นบทบาทของลูก ดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง เป็นร่างกายที่ใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง พ่อพูดว่า: พ่อไม่ใช่ผู้สร้างร่างกาย พ่อต้องมาเพื่อพบลูกต่อหน้าเป็นการส่วนตัว ตัวอย่างเช่น เด็กๆ ที่พ่อทางร่างกายสร้างขึ้นมาจะไม่พูดว่าพวกเขาได้จากอาณาเขตสูงสุด ถือกำเนิดและมาเพื่อพบกับแม่และพ่อ แม้ว่าดวงวิญญาณใหม่เข้ามาในร่างกายของคนอื่นหรือดวงวิญญาณที่เก่ากว่าเข้ามาในร่างกายของบางคน ก็จะไม่กล่าวว่าดวงวิญญาณนั้นได้มาเพื่อพบแม่และพ่อ ดวงวิญญาณได้รับแม่และพ่อโดยอัตโนมัติ ที่นี่ นี่คือบางสิ่งใหม่ พ่อพูดว่า: พ่อได้มาจากอาณาเขตสูงสุดและเวลานี้อยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว พ่อให้ความรู้แก่ลูกอีกครั้งเพราะพ่อเน้นเต็มไปด้วยความรู้ พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้มาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก เป็นพระเจ้าเท่านั้นที่สอนราชาโยคะ บทบาทของพระเจ้านี้ไม่ใช่บทบาทของดวงวิญญาณกฤษณะ บทบาทของแต่ละคนก็เป็นของเขาเอง บทบาทของพระเจ้านี้ก็เป็นของท่านเอง พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ รู้สึกหวานชื่นมากที่คิดว่าตนเองเป็นเช่นนั้น เราเคยเป็นอะไร และเวลานี้เรากลายเป็นอะไร เวลาลูกอธิบายให้กับคนอื่นว่าละครนี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาน่าอัศจรรย์เพียงใด หากลูกเพียงแค่จดจำว่านี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน มันก็กลับมามั่นคงว่าลูกจะไปสู่ยุคทอง เวลาลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันและลูกจะไปยังบ้านของลูก ดังนั้นลูกต้องกลับมามีบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ภายในลูกควรมีความสุขอย่างมากมาย โอโฮ! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน จดจำพ่อและลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์ ลูกจะกลายเป็นนายของโลก พ่อให้ความรักอย่างมากมายแก่ลูก ไม่ใช่ว่าท่านเพียงแค่สอนลูกในรูปของครูแล้วกลับบ้าน ท่านคือพ่อและครูด้วยเช่นกัน ท่านกำลังให้การศึกษากับลูกสอนการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงแก่ลูกด้วยด้วยเช่นกัน ลูกควรมีความรักอย่างมากมายต่อพ่อผู้ชำระลูกและทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลก ทันทีที่ลูกตื่นขึ้นมาแต่เช้าตรู่ ก่อนอื่นลูกควรพูดว่า “อรุณสวัสดิ์” กับชีพบาบา เมื่อลูกพูด “อรุณสวัสดิ์” นั่นคือเมื่อลูกจดจำท่าน ลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุขมาก ลูกต้องถามหัวใจของลูกว่า: ฉันจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหลังจากตื่นแต่เช้าตรู่มากแค่ไหน? ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาในตอนเช้า พวกเขากราบไหว้บูชาด้วยความรักมากมาย อย่างไรก็ตามบาบารู้ว่าลูกบางคนไม่ได้จดจำพ่อจากส่วนลึกภายในหัวใจของเขาด้วยความรักมาก หากลูกตื่นแต่เช้าตรู่และพูด “อรุณสวัสดิ์” กับบาบาและไตร่ตรองความรู้ปรารถนาแห่งความสุขของลูกจะสามารถเพิ่มขึ้นได้ หากลูกไม่พูดว่า: “อรุณสวัสดิ์” กับพ่อ ภาระของบาบาจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ด้วยสิ่งนี้ลูกจะได้รับรายได้ที่สำคัญมากสำหรับอนาคต รายได้นี้จะเป็นประโยชน์กับลูกจนกระทั่งแล้วจรรยาแล้ว ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงด้วยความอดกลั้น ความเป็นผู้ใหญ่ และความเข้าใจอย่างมาก โดยทั่วไปแล้วถึงแม้ว่าลูกจะพูดว่า: ลูกจดจำบาบาอย่างมาก สิ่งนี้ก็ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำ ลูกที่จดจำพ่อกว่าที่จะได้รับกระแสมากกว่าเพราะการจดจำระลึกถึงทำให้เกิดการจดจำระลึกถึง มีสองสิ่ง: คือโยคะและความรู้ วิชาของโยคะนั้นแยกออกไป โยคะเป็นวิชาที่สำคัญมาก เป็นไปด้วยโยคะที่ดวงวิญญาณกลับมาสะอาดประจักษ์ หากไม่มีการจดจำระลึกถึงก็เป็นไปไม่ได้ที่จะกลับมาสะอาดประจักษ์ หากลูกจดจำพ่ออย่างดีมากด้วยความรักอย่างมากมาย ลูกจะได้รับกระแสและกลับมามีพลานามัยดีโดยอัตโนมัติ ช่วงชีวิตของลูกเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกันผ่านกระแสนั้น เมื่อลูกจดจำบาบา ท่านให้ไฟส่องทางแก่ลูก พ่อให้สมบัติที่มีค่าอันยิ่งใหญ่มาเช่นนั้นแก่ลูก ลูกที่แสนหวาน จดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคงว่า “ชีพบาบา กำลังสอนพวกเรา” ชีพบาบาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน การหลุดพ้นจากบาปและความ

ไม่บริสุทธิ์หมายถึงท่านให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก บาบานั้นอ่อนหวานมาก ท่านนั่งและสอนลูกด้วยความรักอย่างมากมาย ท่านกำลังสอนเราผ่านดาต้า บาบานั้นอ่อนหวานมากและท่านก็ให้ความรักมากมายแก่เรา ท่านไม่ได้ทำให้เราลำบากอะไรเลย ท่านเพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อและจดจำวงจร หัวใจของลูกกลับมาเยือกเย็นด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะถูกรบกวนโดยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นเพราะลูกได้รับมรดกอันยิ่งใหญ่จากพ่อ ลูกควรตรวจสอบตนเองว่า: ฉันมีความรักต่อพ่อมากแค่ไหน? ฉันมีคุณธรรมที่สูงส่งในตัวฉันมากแค่ไหน? เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ เท่าที่ลูกอยู่ในโยคะมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งกลายเป็นดอกไม้จากหนามมากเท่านั้นและกลับมาสะอาดประจักษ์ เมื่อลูกได้กลายเป็นดอกไม้ลูกจะไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้ สวนดอกไม้คือสวรรค์ ผู้ที่เปลี่ยนหนามมากมายให้เป็นดอกไม้ นั่นกล่าวได้ว่าเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมอย่างแท้จริง พวกเขาไม่เคยทิ่มแทงผู้ใด ความโกรธคือหนามที่ใหญ่ด้วยเช่นกัน ความโกรธเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้คนมากมาย เวลานี้ลูกได้ก้าวออกไปจากโลกแห่งหนามและเวลานี้อยู่ในยุคบรรจบพบกัน เช่นที่คนสวนวางดอกไม้ไว้ในกระถางที่แยกกัน ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ ดอกไม้ของยุคบรรจบพบกันได้ถูกวางไว้ในกระถางที่แยกกัน จากนั้นลูกๆ ดอกไม้ก็จะไปสู่สวรรค์และหนามของยุคหลักก็จะถูกเผาไป ลูกที่แสนหวานรู้ว่าลูกได้รับมรดกที่ไม่สูญสลายจากพ่อเหนือโลก ผู้ที่เป็นลูกที่แท้จริง ผู้ที่มีความรักอย่างเต็มเปี่ยมต่อบัพดาจารย์มีความสุขอย่างมากมาย: พวกเรากำลังกลายเป็นนายของโลก ใช่ เป็นไปด้วยความเพียรพยายามที่ลูกจะเป็นนายของโลก ไม่ใช่เพียงแค่ด้วยการพูดถึงสิ่งนั้น ผู้ที่เป็นลูกที่รักเป็นพิเศษจะจดจำเสมอว่าพวกเขากำลังก่อตั้งอาณาจักรสุริยวงศ์และจักรวรรดิเดียวกันเหล่านั้นเพื่อพวกเขาเองอีกครั้ง พ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน ยิ่งลูกให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นมากมายเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับผลตอบแทนมากตามนั้น หากลูกชี้หนทางแก่ผู้อื่นมากมายลูกจะได้รับพรจากผู้คนมากมาย ลูกต้องเติมอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้และให้ท่านสิ่งเหล่านั้น มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้ลาดที่เต็มไปด้วยเพชรพลอยมากมายแก่ลูก ผู้ที่ให้ท่านเพชรพลอยเหล่านั้นเป็นที่รักของทุกคน ลูกควรมีความสุขอย่างมากมายในตนเอง ลูกที่รู้คิดจะพูดว่า: พวกเราจะประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่จากบาบา พวกเขายึดมั่นกับพ่ออย่างสมบูรณ์ พวกเขามีความรักอย่างมากมายต่อพ่อ เพราะพวกเขารู้ว่าพวกเขาได้พบพ่อผู้ที่ให้ชีวิตแก่พวกเขา ท่านให้พรของความรู้เช่นนั้นที่ลูกเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น ลูกกลับมาจะมีมั่งคั่งจากล้มละลาย ท่านเติมเต็มคลังสมบัติของลูกมากขนาดนี้ เท่าที่ลูกจดจำพ่อก็จะมีความรักและแรงดึงดูดมากตามนั้น เมื่อเข็มสะอาดเข็มก็ถูกดึงโดยแม่เหล็ก สนิมนี้จะถูกขจัดออกไปอย่างต่อเนื่องด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าได้จดจำผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียว เช่นที่ภรรยาที่มีความรักอย่างมากมายต่อสามีของเธอ ดังนั้นเวลานี้ลูกถูกหมั้นหมายแล้วเช่นกัน ความสุขของการหมั้นหมายนั้นลดน้อยลงหรือไม่? ชีพบาบาพูดว่า: ลูกที่แสนหวานลูกหมั้นหมายกันพ่อแล้ว ไม่ใช่หมั้นหมายกับบราห์มา เมื่อการหมั้นหมายของลูกมั่นคง ลูกควรถูกรบกวนจากการจดจำระลึกถึงท่าน พ่ออธิบายว่า: ลูกที่แสนหวาน อย่าได้ไม่ระมัดระวังและทำความผิดพลาด เป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและกลายเป็นประภาคาร เมื่อลูกฝึกฝนอย่างดีมาของการกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองก็จะเป็นราวกับว่าลูกได้กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เช่นที่นักเรียนศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นครู ดังนั้นนี่คือธุรกิจของลูกด้วยเช่นกัน ทำให้ทุกคนเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะกลายเป็นราชาและราชินีผู้ปกครองโลก เหตุนี้เองบาบาถามลูกเสมอว่า: ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นั่นเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองหรือไม่? พ่อคือผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน พ่อมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน โดยปราศจากลูกแม้กระทั่งพ่อก็รู้สึกไม่ได้พักผ่อน เมื่อเวลานั้นมาถึงพ่อก็กระสับกระส่ายว่า: เวลานี้พ่อควรไปแล้ว! ลูกกำลังเรียกหาอย่างมากมายและมีความสุขมาก บาบามีเมตตา เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านแล้วและจากนั้นลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสุขด้วยตนเอง พ่อจะไม่เป็นมิตรร่วมทางของลูกที่นั่น ลูกดวงวิญญาณจะกลับไปตามสภาพของลูกเอง ลูกควรมีความซาบซึ้งว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในมหาวิทยาลัยทางจิตนี้ พวกเราคือนักเรียนของพระเจ้า พวกเรากำลังศึกษาเพื่อจะเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ นั่นคือเพื่อกลายเป็นนายของโลก ด้วยการศึกษานี้ เราสอบผ่านทุกกระทรวง พวกเราได้รับปริญญาทุกระดับของสุขภาพ ของการศึกษา พวกเราศึกษาความรู้ขึ้นเพื่อเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของเรา กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงโภชนาการ กระทรวงที่ดิน และกระทรวงก่อสร้างอาคาร ทั้งหมดนี้รวมอยู่ในสิ่งนี้ พ่อหนึ่งและอธิบายแก่ลูกที่สุดแสนหวานว่า: เมื่อลูกกำลังให้คำบรรยายหรืออธิบายให้กับผู้คนในชุมนุมแล้วจงพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า อย่างไรก็ตามลูกสามารถบอกสิ่งนี้แก่ผู้อื่นได้เมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่านั้น ลูกมีความอ่อนแอมากในประเด็นนี้ เมื่อลูกประสบความสุขอยู่ภายในและอยู่ในการจดจำระลึกถึงแล้วสิ่งที่ลูกอธิบายแก่ผู้อื่นก็จะมีประสิทธิภาพ ลูกไม่ควรพูดมากเกินไป หากลูกอธิบายแม้กระทั่งเล็กน้อยในสภาพของสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกศรก็จะยิงตรงเป้า พ่อพูดว่า: ลูกๆ อดีตคืออดีต ก่อนอื่นใจจงเปลี่ยนแปลงตนเองก่อน หากลูกเองไม่มีการจดจำระลึกถึงแล้วเฝ้าแต่บอกผู้อื่นอยู่เรื่อยๆ การคิดโง่งนี้จะไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ จิตสำนึกของลูกจะกีดกร่อนลูกอย่างแน่นอน หากลูก

ไม่มีความรักอย่างเต็มที่ต่อพ่อ ลูกก็จะไม่ทำตามศรัทธา ไม่มีใครอื่นสามารถให้คำสอนที่พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดให้ พ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวานเวลานี้จงลืมโลกเก่านี้ ในเวลาสุดท้ายลูกต้องลืมสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้วสติปัญญาของลูกก็จะเชื่อมโยงกัน ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของลูก ลูกต้องไปหาพ่อด้วยการจดจำพ่อ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับไปได้เพราะนั่นคือบ้านของดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ร่างกายนี้ถูกสร้างขึ้นด้วยวัตถุธาตุทั้งห้า ดังนั้นวัตถุธาตุทั้งห้าจึงตั้งรังลูกให้อยู่ที่นั่นเพราะเป็นราวกับว่าดวงวิญญาณได้ยึดครองสมบัติที่นั่นและเหตุนี้เองจึงมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกาย เวลานี้ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นนั้นและกลับบ้าน วัตถุธาตุทั้งห้าเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ในยุคทองร่างกายถูกสร้างขึ้นด้วยพลังของโยคะและวัตถุธาตุนั้นสะโตประธาน และเหตุนี้เองจึงไม่มีแรงดึงดูดหรือความทุกข์ใดๆ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ละเอียดอ่อนมากที่จะเข้าใจ ที่นี้พลังของวัตถุธาตุทั้งห้าตั้งรังดวงวิญญาณและเหตุนี้เองดวงวิญญาณจึงไม่มีหัวใจที่จะทิ้งร่างกายของพวกเขา มิฉะนั้นก็จะมีความสุขที่มากกว่า ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะออกจากร่างของลูกเหมือนกับที่ผมถูกดึงออกจากเนย ดังนั้นลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อร่างกายและทุกสิ่งโดยสิ้นเชิง ราวกับว่าลูกไม่ได้มีความเกี่ยวข้องใดๆ กับสิ่งนั้นเลย เพียงแค่ เวลานี้ฉันจะไปหาบาบา ลูกได้เตรียมกระเป๋าและสัมภาระของลูกล่วงหน้าเพื่อส่งไป สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถไปกับลูกได้เพราะดวงวิญญาณต้องกลับบ้านและร่างกายต้องถูกทิ้งไว้ที่นั่น บาบาได้ให้เมล็ดของร่างใหม่แก่ลูกแล้ว ลูกจะได้รับประสาทราชวังที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอย ลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความสุขเช่นนั้น ลูกต้องไม่เหน็ดเหนื่อย ลูกต้องหารายได้อย่างมากมาขายทั้งวันทั้งคืน เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ลูกๆ ผู้ที่เอาชนะการหลับนอนและจดจำพ่อผู้เดียว และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอ ด้วยการเก็บความลับของละครไว้ในสติปัญญาของลูก สติปัญญาจะกลับมาสงบและเยือกเย็นอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ มหาะต๊ะจะไม่มีวันขึ้นลง หากลูกจดจำชีพบาบาท่านจะดูแลลูก พ่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และให้ท่านความสงบแก่ลูก ลูกต้องให้ท่านความสงบเช่นกัน ความสงบที่ไม่มีชีวิตจำกัดของลูก นั่นคือพลังโยคะจะทำให้ผู้อื่นเงยบงบอย่างสมบูรณ์ ลูกจะรู้ทันทีว่าใครบางคนเป็นส่วนหนึ่งของบ้านของลูกหรือไม่ ดวงวิญญาณนั้นจะถูกดึงอย่างรวดเร็วว่า : นี่คือบาบาของเรา ลูกต้องจับชีพจรด้วยเช่นกัน อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อแล้วมองดูว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นของสกุลของลูกหรือไม่ ถ้าเขาเป็นดวงวิญญาณนั้นก็จะนิ่งเงยบงบอย่างสมบูรณ์ เพียงผู้ที่เป็นของสกุลนี้เท่านั้นที่จะมีประสบการณ์ของความหวานชื่นของสิ่งเหล่านี้ เมื่อลูกจดจำพ่อ ท่านก็รักลูก มันคือดวงวิญญาณที่ได้รับความรัก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าเพียงผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาเท่านั้นที่จะศึกษาได้มากที่สุด ลูกจะเฝ้าแต่เห็นได้จากใบหน้าของพวกเขาว่าพวกเขามีความรักต่อพ่อมากเพียงใด ดวงวิญญาณมองเห็นพ่อและพ่อกำลังสอนเราดวงวิญญาณ พ่อเข้าใจเช่นกันว่า: พ่อกำลังสอนดวงวิญญาณที่เป็นจุดที่แสนเล็ก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป สภาพของลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น ลูกจะเข้าใจว่าลูกกำลังสอนพี่น้องของลูก แม้ว่าใบหน้าอาจจะใบหน้าของซิสเตอร์สายตาของลูกควรไปที่ดวงวิญญาณ สำหรับสายตาของลูกที่จะไม่ไปที่ร่างกายเลย ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ละเอียดอ่อนมากและเป็นการศึกษาก็สูงส่งมาก หากลูกซึ้งน้ำหนัkd้านของการศึกษานี้จะหนักมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เมื่อลูกเต็มเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้แล้วให้ท่าน ผู้ที่ให้ท่านนั้นเป็นที่รักของทุกคน และพวกเขาประทับใจกับความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัด
2. จดจำพ่อผู้ซึ่งให้ชีวิตแก่ลูกด้วยความรักอย่างมากและให้ความสงบแก่ทุกคน ดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่แสดงการกระทำที่บริสุทธิ์และสูงส่ง และดังนั้นจึงเปิดเผยพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด เช่นที่ลูกทำการกระทำที่บริสุทธิ์และสูงส่งเสมอด้วยมือขวาของลูก ในทำนองเดียวกันกลายเป็นลูกที่เป็นมือขวา ผู้ที่ทำงานที่บริสุทธิ์และสูงส่งอยู่เสมอ ให้ทุกการกระทำของลูกเป็นสิ่งที่เปิดเผยพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดเพราะเป็นกิจกรรมในทางปฏิบัติของลูกซึ่งเผยให้เห็นข้อพิสูจน์ของความคิดและคำพูดของลูก ทุกคนสามารถเห็นกิจกรรมของลูกและพวกเขาสามารถมีประสบการณ์ผ่านกิจกรรมของลูก ดังนั้นด้วยวิธีทางจิตของลูกและความสุขบนใบหน้าทางจิตของลูกจงเปิดเผยพ่อ นี่ก็เป็นคาร์มาเช่นกัน

คติพจน์: ความหมายของจิตวิญญาณ คือการมีประกายแห่งความบริสุทธิ์ในดวงตาของลูกและมีรอยยิ้มแห่งความบริสุทธิ์บนริมฝีปากของลูก

***** โอม ชานติ *****

ประกาศ: เพื่อให้ลูกบรรพชนทุกคนได้สัมผัสกับสภาพที่อะแควโดยเจเพาะอย่างยิ่งตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมถึง 31 มกราคม 2020 ให้จดบันทึกจุดเหล่านี้และไตร่ตรองตลอดทั้งวัน กลายเป็นภาพลักษณ์ของประสบการณ์และพิจารณาภายในตนเองและท่องท้าวไปรอบๆอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะแควในเดือนอะแควนี้ เช่นที่พ่อบรรพมาในรูปสละคาร์ในขณะที่มีความรับผิดชอบอื่นๆมากมายก็ได้ให้ประสบการณ์ของสภาพที่ละเอียดอ่อนและไม่มีตัวตน ในทำนองเดียวกันลูกๆในขณะที่อยู่ในรูปที่มีตัวตนมีประสบการณ์และให้ประสบการณ์ในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าแก่ผู้อื่น ดวงวิญญาณที่เข้ามามีสายใยในเวลานี้สามารถที่จะเหลือบมองเห็นความรักของพระเจ้า ความรู้ที่สูงส่ง และกิจกรรมที่สูงส่งได้ แต่เวลานี้ให้พวกเขามีนิมิตของสภาพที่อะแคว

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สายตาของลูกไม่ควรทอดมองไปที่ร่างกายของใคร พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และอย่าได้มองดูที่ร่างกายของใคร
- คำถาม:** ลูกบราห์มินแต่ละคนควรให้ความใส่ใจต่อสองประเด็นใดเป็นพิเศษ?
- คำตอบ:** การศึกษาและคุณธรรมที่สูงส่ง ในขณะที่ลูกบางคนไม่มีความโกรธแม้แต่น้อย แต่คนอื่นมีความโกรธมาก ที่พวกเขาต่อสู้กันอย่างมากมาย ลูกๆ ควรมีความใส่ใจเกี่ยวกับการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและกลายเป็นเทพ อย่าพูดด้วยความโกรธกับใคร บาบาพูดว่า: ลูกๆ ผู้ที่มีความโกรธภายในพวกเขาเป็นเหมือนกับบลอร์ด และเลดี้แห่งวิญญาณปีศาจร้าย ลูกต้องไม่พูดคุยกับใครก็ตามที่มีวิญญาณปีศาจร้ายเช่นนั้น
- เพลง:** ฉันมาด้วยการปลุกโชคของฉันเอง...

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ความหมายของแผ่นเสียงเช่นนั้นไม่ได้มีการอธิบายไว้ในซุ่มนุมนอื่นใด พวกเขาเพียงแค่อ่านคัมภีร์ที่นั่น ในวัดซิกซ์ผู้ที่อ่านคัมภีร์กรันท์ก็จะหยิบยกขึ้นมาสองบรรทัดจากคัมภีร์นั้นแล้วขยายความ ไม่มีที่ไหนอีกแล้วที่พวกเขาอธิบายแผ่นเสียงที่พวกเขาเปิด เวลานี้พ่ออธิบายว่า: เพลงเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ รู้แล้วว่าความรู้ที่แยกออกจากหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและสามารถให้ได้โดยชีวาที่ไม่มีตัวตน ความรู้ที่เรียกว่าความรู้ทางจิต มีความรู้ที่หลากหลาย บางคนอาจถามลูกว่ารู้หรือไม่ว่าพรหมนี้ลูกทำขึ้นมาอย่างไร มีความรู้ของทุกสิ่ง ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ทางกายภาพ ลูกๆ รู้ว่ามีเพียงพ่อทางจิตผู้เดียวเท่านั้นของพวกเราดวงวิญญาณ และเป็นไปไม่ได้ที่จะเห็นรูปของท่าน สัญลักษณ์ของผู้ที่ไม่มีตัวตนเป็นเหมือนกับซาลิแกรม ท่านถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ท่านถูกเรียกว่าผู้ไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้มีรูปที่เป็นมนุษย์แน่นอนว่าทุกสิ่งนั้นมีรูป และรูปที่เล็กที่สุดคือรูปของดวงวิญญาณ ที่เรียกว่าความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ ดวงวิญญาณแสนเล็กมากจนไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาคุณ เวลานี้ลูกๆ ได้รับเทพนิมิตที่จะทำให้ลูกมีนิมิตของทุกสิ่ง ลูกสามารถเห็นด้วยนิมิตที่สูงส่งของผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่ในอดีต ผู้ที่นั้นกลายเป็นอดีตเป็นคนแรก เวลานี้ท่านมาอีกครั้ง ดังนั้นลูกจึงมีนิมิตของท่านด้วยเช่นกัน ท่านละเอียดอ่อนมาก จากสิ่งนี้สามารถเป็นที่เข้าใจว่าไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณได้ ผู้คนก็ยังไม่รู้จักดวงวิญญาณอย่างถูกต้องแม่นยำ ในท่านองเดียวกัน พวกเขาก็ไม่สามารถรู้จักดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ผู้คนในโลกมีความคิดเห็นมากมายนับไม่ถ้วน บ้างก็พูดว่าดวงวิญญาณได้หลอมรวมเข้ากับดวงวิญญาณสูงสุด และผู้อื่นก็พูดสิ่งอื่นๆ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ สิ่งนี้ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของทุกคนได้ในระดับเดียวกัน ลูกต้องทำให้สิ่งนี้นั่งอยู่ในสติปัญญาของลูกช้าแล้วช้าเล่า พวกเราคือดวงวิญญาณและเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของเรา เวลานี้บาบาพูดว่า: จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ รู้จักมัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และจดจำพ่อ พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ และให้ความรู้แก่ลูกๆ เพราะลูกๆ ไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สายตาของลูกจึงตรงไปสู่ร่างนี้ ที่จริงแล้วลูกไม่มีสิ่งใดที่จะต้องทำกับผู้นี้ ผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนคือชีพบบา และพวกเราทำให้ความสุขกับทุกคนตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของท่าน ผู้นี้ไม่ได้มีความหยิ่งยโสเกี่ยวกับการให้ความสุขกับทุกคน ผู้ที่ไม่จดจำพ่ออย่างถูกต้องก็ไม่สามารถที่จะจัดซื้อบัพพรวงของพวกเราได้ พวกเขาไม่มีศรัทธาว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ ผู้คนไม่รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด เป็นผู้คนของบารัตเป็นที่กระจ่ายความคิดเห็นของการอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งออกไป ในบรรดาลูกๆ ผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้จะเข้าใจสิ่งนี้ แต่ลูกที่เหลือนั้นไม่เข้าใจมากเท่าไร หากลูกๆ รู้จักพ่ออย่างถูกต้องและเต็มที่แล้ว ลูกก็จะจดจำท่านและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ชีพบบาอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ นี่คือการประเดิมใหม่ บราห์มินนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการอย่างแน่นอน ไม่มีใครในโลกรู้ถึงช่วงเวลาของลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มาที่มีชีวิตอยู่ มีพราหมณ์ทางโลกอยู่มากมาย แต่ทายาทนั้นเกิดมาจากครรรค์ พวกเขาไม่ใช่ทายาทที่เกิดจากปากที่เป็นลูกของบราห์มา ลูกของบราห์มาได้รับมรดกจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกนี้ ลูกบราห์มินแตกต่างจากพราหมณ์เหล่านั้น ลูกๆ บราห์มินอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ในขณะที่พราหมณ์เหล่านั้นอยู่ในยุคทองแดงและยุคเหล็ก ลูกบราห์มินแห่งยุคแห่งการบรรจบพบกันนั้นแยกจากพวกเขาโดยสิ้นเชิง ประชาบิดาบราห์มามีลูกมากมาย พ่อทางร่างกายเรียกว่าเป็นบราห์มาด้วยเช่นกัน เพราะเขาสร้างลูกๆ ขึ้นมา แต่เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับร่างกาย พ่อ(ชีวา)จะพูดว่า: ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกของพ่อ ลูกคือลูกทางจิตที่สุดแสนหวาน เป็นเรื่องง่ายที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่ใครก็ตาม ชีพบบาไม่มีร่างของท่านเอง ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา แต่ท่านไม่มีร่างกายที่ลูกจะสามารถมอง

เห็นได้ ทุกคนมีร่างกาย ทุกดวงวิญญาณมีร่างกายของตนเอง เป็นร่างกายที่ได้รับชื่อ ดวงวิญญาณสูงสุดไม่มีร่างกายของท่านเอง ด้วยเหตุนี้ท่านจึงถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณของท่านนั้นเรียกว่าชีวา ชื่อนี้ไม่เคยเปลี่ยนแปลง เมื่อบางคนเปลี่ยนร่างกาย ชื่อก็จะเปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน ชีพบาบาพูดว่า: พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนอยู่เสมอ ตามแผนของละครแล้ว เวลานี้พ่อได้ยืมร่างนี้มาใช้ แม้แต่ชื่อของชัณยาสีกีก็เปลี่ยนแปลงไป เมื่อใครบางคนเป็นของกูรชื่อนี้ของเขาก็เปลี่ยนไป ลูกเคยเปลี่ยนชื่อของลูกด้วยเช่นกัน แต่บาบาจะเปลี่ยนชื่อของทุกคนต่อไปอีกนานแค่ไหน? ลูกหลายคนก็วิ่งหนีไป ผู้ที่เคยอยู่ที่นั่นในเวลานั้นก็มีชื่อของพวกเขา เวลานี้ไม่มีใครเปลี่ยนชื่อแล้ว ลูกไม่สามารถไว้วางใจใครได้ มายาทำให้หลายคนพ่ายแพ้ ดังนั้นพวกเขาถึงหนีไป เหตุนี้เองบาบาจึงไม่ได้ตั้งชื่อใหม่ให้กับใคร มันไม่ดีเลยถ้าท่านให้ชื่อแก่คนหนึ่งและไม่ให้อีกคนหนึ่ง แม้ว่าลูกทุกคนจะพูดว่า: บาบา เวลานี้พวกเราเป็นของท่าน ลูกก็ไม่ได้เป็นของบาบาอย่างถูกต้อง ลูกมากมายไม่เข้าใจความหมายของการกลายเป็นทายาท หลายคนมาเพื่อจะพบปะกับบาบา แต่พวกเขาไม่ใช่ทายาท พวกเขาไม่สามารถที่จะเข้าไปสู่ลูกประจำแห่งชัยชนะได้ ลูกที่ดีบางคนก็คิดว่าตนเองเป็นทายาท แต่บาบาก็รู้ว่าพวกเขาไม่ใช่ทายาท ในการที่จะกลายเป็นทายาทได้นั้น ก่อนอื่นลูกต้องทำให้พระเจ้าเป็นทายาทของลูก เป็นเรื่องยากที่จะอธิบายความลับเหล่านี้ บาบาอธิบายความหมายของการเป็นทายาทให้แก่ลูกๆ เมื่อลูกทำให้พระเจ้าเป็นทายาทของลูก ลูกก็ต้องให้ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของลูก แล้วพ่อก็จะทำให้ลูกเป็นทายาทของท่าน เพียงผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่สามารถทำเช่นนี้ได้ ผู้ที่ร่ำรวยไม่สามารถให้ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาได้ ลูกประจำลูกสร้างขึ้นมาจากลูกเพียงไม่กี่คน หากลูกจะถามบาบา บาบาจะสามารถบอกลูกว่าลูกมีสิทธิ์ที่จะกลายเป็นทายาทหรือไม่ บาบานั้นและบาบานี้สามารถบอกลูกได้ นี่เป็นเรื่องปกติที่จะเข้าใจได้ ลูกต้องการสติปัญญาในการกลายเป็นทายาท ลูกเห็นได้ว่าลักษมีและนารายณ์เป็นนายของโลก อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาประกาศสิทธิในอำนาจของความเป็นนายนั้นอย่างไร เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูกในเวลานี้ นั่นคือสิ่งที่ลูกต้องกลายเป็น ลูกๆพูดว่า ลูกจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์แห่งสุริยวงศ์ ไม่ใช่รามหรือสีดาของจักรวรรดิ รามและสีดาถูกประณามไว้ในคัมภีร์ ลูกจะไม่ได้ยินการประณามลักษมีและนารายณ์เลย มีการประณามชีพบาบาและกฤษณะ บาบาพูดว่า: พ่อทำให้ลูกๆเป็นผู้ที่สูงสุดที่สุด ลูกๆได้กลายเป็นผู้ที่สูงส่งยิ่งกว่าพ่อ ไม่มีใครเคยประณามลักษมีและนารายณ์ แม้ว่าดวงวิญญาณของกฤษณะเป็นดวงวิญญาณเดียวกันกับดวงวิญญาณของนารายณ์เนื่องจากผู้คนไม่รู้สิ่งนี้พวกเขาจึงประณามกฤษณะ พวกเขาได้สร้างวัดให้แก่ลักษมีและนารายณ์ด้วยความสุขอย่างมาก ในความเป็นจริงแล้ววัดที่พวกเขาควรสร้างขึ้นมานั้นควรเป็นวัดของราเด่และกฤษณะเพราะพวกเขาสะโตประธาน ลักษมีและนารายณ์นี้เป็นสภาพที่เป็นผู้ใหญ่ของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงถูกเรียกว่าสะโต ในขณะที่ราเด่และกฤษณะยังอยู่ในเยาว์วัย และดังนั้นพวกเขาจึงถูกเรียกว่าสะโตประธาน เด็กเล็กมีความหัดเทียมกับมหาดมะ เช่นที่เด็กเล็กๆไม่รู้วากิเลสคืออะไร ในทำนองเดียวกันผู้ใหญ่ที่นั่นก็ไม่มีความรู้วากิเลสคืออะไร วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ไม่ได้มีอยู่ที่นั่น พวกเขาไม่รู้อะไรเกี่ยวกับกิเลสเลย ในปัจจุบันเป็นกลางคืน เพียงเวลากลางคืนเท่านั้นที่จะมีความปรารถนาในตัณหาราคะ เทพมีชีวิตอยู่ในกลางวัน ดังนั้นจึงไม่มีความปรารถนาในกิเลสตัณหาราคะที่นั่น ไม่มีกิเลสใดๆ ที่นั่น เวลานี้เป็นกลางคืนที่ทุกคนต้องแวงกับกิเลส ลูกรู้ว่ากิเลสทั้งหมดของลูกจะจบสิ้นลงทันทีที่รุ่งอรุณมาถึง จากนั้นลูกก็จะไม่รู้วากิเลสคืออะไร มันเป็นลักษณะที่ชั่วร้ายของราวัน นี่คือโลกที่ชั่วร้ายที่มีกิเลส ในโลกที่ปราศจากกิเลส ไม่มีเรื่องของกิเลส นั่นเรียกว่าอาณาจักรของพระเจ้า ปัจจุบันเป็นอาณาจักรของปีศาจ แต่ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ เวลานี้ลูกๆ รู้ทุกสิ่งตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ มีลูกๆมากมาย ผู้คนไม่สามารถเข้าใจได้ว่าลูกๆ บราห์มา กุมาร และกุมารีเหล่านี้เป็นลูกของใคร พวกเขาทั้งหมดจดจำชีพบาบา พวกเขาไม่ได้จดจำบราห์มา ผู้ที่ก็พูดด้วยเช่นกันว่า: จดจำชีพบาบาผู้ที่ทำให้บาปทั้งหมดของลูกได้รับการปลดปล่อย บาปของลูกจะไม่ได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำคนอื่น มีการเขียนไว้ในกิตะว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ กฤษณะไม่ได้พูดเช่นนี้ ลูกได้รับมรดกจากพ่อที่ไม่มีตัวตน เมื่อลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่ลูกจะสามารถจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตนได้ ก่อนอื่นจงมีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกคือดวงวิญญาณและพ่อของลูกคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านพูดว่า: จดจำพ่อและพ่อจะให้มรดกของลูกแก่ลูก พ่อคือผู้ประทานความสุขให้กับทุกคน พ่อพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ผู้ที่เคยประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อในวงจรก่อนหน้านี้ก็จะมาเป็นบราห์มินและประกาศสิทธิในมรดกอีกครั้ง ในบรรดาบราห์มินเช่นกัน บางคนก็เป็นลูกที่มั่นคงมาก มีลูกที่แท้จริงและลูกเลี้ยง พวกเราคือลูกๆ ของชีวาที่ไม่มีตัวตน ลูกรู้ว่าต้นไม้เฝ้าพันธุ์มนุษย์เติบโตขึ้นมาอย่างไร เวลานี้เมื่อกลายเป็นบราห์มินแล้ว พวกเราต้องกลับบ้าน ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องจากร่างของตนและกลับบ้าน ทั้งพื้นดาวาสและฆราวาสต้องออกจากร่างของตน ลูกนำชั้นสการของความรู้และผลรางวัลที่ลูกได้รับก็เป็นไปตามนั้น นั่นเช่นกันลูกกำหนดไว้แล้วในละคร และแล้วบทบาทของความรู้ในละครก็สิ้นสุดลง หลังจากใช้ 84 เกิดลูกจะได้รับความรู้ใหม่อีกครั้ง จากนั้นความรู้นี้จะหายไปและลูกจะได้รับผลรางวัลของตนเอง ไม่มีรูปภาพ ฯลฯ ของศาสนาอื่นๆที่นั่น ลูกมีรูปภาพในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีภาพของใครในยุคทอง ภาพของลูกมีอยู่ตลอดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในอาณาจักร

ของลูกไม่มีภาพอื่นเลย มีเพียงเหล่าเทพเท่านั้นในเวลานั้น ลูกสามารถที่จะเข้าใจจากสิ่งนี้ว่าเทพเป็นเทพดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไป โลกนั้นยังคงเติบโตต่อไปเรื่อยๆ ลูกๆ ควรไตร่ตรองความรู้และคงอยู่ในความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส มีหลายประเด็นให้ไตร่ตรอง อย่างไรก็ตามบารูรู้ว่ามาหาทำให้ลูกลืมหืมแล้วแล้ว ลูกต้องจดจำว่าชีพบาบาคำลังสอนลูก ท่านเป็นผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด เวลานี้พวกเราต้องกลับบ้าน สิ่งเหล่านี้ง่ายดายมาก! ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับภาระกิจระดับถึง พวกเราต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและกลายเป็นเทพ ก็เลสทั้งห้าคือวิญญาณปีศาจร้าย มีวิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาจะความโกรธ และสำนึกที่เป็นร่าง ไซ่ บางคนมีวิญญาณปีศาจร้ายมากกว่าคนอื่น ลูกๆ บราห์มินรู้ว่ากิเลสทั้งห้าเหล่านี้เป็นวิญญาณปีศาจร้ายตัวใหญ่ วิญญาณปีศาจร้ายอันดับหนึ่งคือตัณหาจะ อันดับสองคือความโกรธ เมื่อบางคนพูดอย่างหยาบคาย พ่อก็พูดว่า คนนั้นมีความโกรธในตัวเขา วิญญาณปีศาจร้ายจะต้องถูกขจัดออกไป เป็นเรื่องยากมากที่จะขจัดวิญญาณปีศาจร้าย ความโกรธให้ความทุกข์ต่อกันและกัน มีคนไม่มากนักที่ประสบกับความทุกข์จากความผูกพันยึดมั่น ผู้ที่มีความผูกพันยึดมั่นเท่านั้นที่มีประสบการณ์ของความทุกข์ เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายว่า: ชับโล้ววิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ ออกไป ลูกๆ แต่ละคนควรจะทำให้ความใส่ใจพิเศษกับการศึกษานี้และต่อคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกบางคนก็ไม่ได้มีร่องรอยของความโกรธแม้แต่น้อยในขณะที่คนอื่นต่อสู้กันอย่างยากเพราะความโกรธ ลูกๆ ควรคิดถึงการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและการกลายเป็นเทพ อย่าได้พูดด้วยความโกรธ เมื่อใดที่บางคนมีความโกรธจงเข้าใจว่าบุคคลนั้นมีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธในตัวเขา ราวกับว่าพวกเขากลายเป็นลอร์ดและเลดี้ของวิญญาณปีศาจร้าย อย่าได้พูดคุยกับผู้ที่วิญญาณปีศาจร้ายเช่นนั้น เมื่อใดที่บางคนพูดด้วยความโกรธ วิญญาณปีศาจร้ายนั้นก็เข้ามาในอีกคนหนึ่งด้วยเช่นกัน จากนั้นวิญญาณปีศาจร้ายทั้งสองตัวก็ต่อสู้กัน คำพูดที่ว่า “เลดี้แห่งวิญญาณปีศาจร้าย”(ภูตนาถินี) นั้นสกปรกมาก ลูกควรจะอยู่ห่างไกลจากบุคคลเช่นนั้นเพื่อที่วิญญาณปีศาจร้ายนั้นจะไม่เข้ามาในลูก อย่าได้ยืนอยู่เบื้องหน้าวิญญาณปีศาจร้ายหรืออย่าปล่อยให้สิ่งนั้นเข้ามาในลูกได้ พ่อมาเพื่อให้ลูกขจัดลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจของลูกออกไปได้ และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้ลูกสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง และทำให้ลูกกลายเป็นเทพ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง สัญลักษณ์ของเหล่าเทพนั้นอยู่เบื้องหน้าลูก บาบอบอกลูกให้คงอยู่ห่างจากผู้ที่มีความโกรธโดยสิ้นเชิง ลูกต้องใช้สติปัญญาที่จะปกป้องตนเอง ลูกไม่ควรจะมีความโกรธใดๆ ภายในตัวลูก ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะได้รับการลงโทษเป็น 100 เท่า พ่ออธิบายแก่ลูกๆ อย่างชัดเจนมาก ลูกเข้าใจเช่นกันว่าบารูกำลังสอนลูกอย่างเช่นที่ท่านทำในวงจรก่อนหน้านี้ลูกๆ จะเข้าใจต่อไปตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ จงมีความเมตตาต่อตนเองและผู้อื่นด้วย บางคนมีความเมตตาต่อผู้อื่นแต่ไม่มีความเมตตาต่อตนเอง แล้วผู้อื่นก็ป็นขึ้นไปสูง ในขณะที่พวกเขาเองยังคงอยู่ร้างท้าย พวกเขาไม่ได้เอาชนะกิเลส แต่พวกเขาก็อธิบายให้แก่ผู้อื่น ดังนั้น ผู้อื่นจึงเอาชนะกิเลสได้ มีความมหัศจรรย์เช่นนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจรรโลง:

1. ไตร่ตรองความรู้และคงอยู่ในความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส อย่าได้พูดกับใครในทางที่หยาบ ออกจากใครก็ตามที่พูดกับลูกด้วยความโกรธ
2. เพื่อที่จะกลายเป็นทายาทของพระเจ้า ก่อนอื่นจงทำให้ท่านเป็นทายาทของลูก กลายเป็นผู้ที่รู้คิดและจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกโดยการให้ทุกสิ่งที่เป็นของลูกแก่พ่อ มีความเมตตาต่อตนเอง

พร: ขอให้ลูกมีความสุขในหัวใจและทำตามพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอด้วยสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอสำหรับลูกๆ ชีวิตของพ่อบราห์มาเป็นคอมพิวเตอร์ที่ถูกต้องแม่นยำ ทุกวันนี้ผู้คนใส่คำถามทั้งหมดไว้ในคอมพิวเตอร์และได้รับคำตอบ ในทำนองเดียวกันเมื่อใดก็ตามที่มีคำถามเกิดขึ้น แทนที่จะถามว่า "ทำไม?" หรือ "อะไร?" เพียงแค่คอมพิวเตอร์ของชีวิตของพ่อบราห์มา คำถามของ “ทำไม” และ “อะไร” จะเปลี่ยนเป็น “ด้วยวิธีนี้” แทนที่จะเต็มไปด้วยคำถาม ลูกจะมีความสุขในหัวใจ การมีหัวใจที่เป็นสุขหมายถึงการทำตามพ่อด้วยสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง

คติพจน์: ด้วยพลังของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณของลูก จะประสบกับสุขภาพที่ดีอยู่เสมอ

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะแวนในเดือนอะแวนนี้

แม้ในขณะที่ลูกกำลังมีการกระทำที่ธรรมดา จงให้ความสนใจเป็นครั้งคราวเพื่อสร้างสภาพที่อะแวน เมื่อลูกทำงานใด ๆ ให้
ดำเนินงานนั้นด้วยความแรงเป็นสองเท่าเสมอโดยพิจารณาว่าปัดดาเป็นมิตรร่วมทางของลูกแล้วจะมีการจดจำระลึกถึง
ได้ง่ายดาย ในขณะที่ทำโปรแกรมสำหรับกิจกรรมทางร่างกาย ตั้งโปรแกรมสำหรับสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันและก็จะ
เป็นการประหยัดเวลาของลูก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อทำความสะอาดสติปัญญาของลูก เมื่อลูกกลับมาสะอาดแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นเทพได้
- คำถาม:** อะไรคือแผนการที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครนี้ที่แม้แต่พ่อก็ไม่สามารถเป็นอิสระได้?
- คำตอบ:** พ่อต้องมาหาลูกๆ ของท่านทุกๆ วงจร ท่านต้องทำให้ลูกที่ไม่มีความสุขและไม่บริสุทธิ์ของท่านกลับมาบริสุทธิ์และมีความสุขอีกครั้ง นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร แม้แต่พ่อก็ไม่สามารถเป็นอิสระจากพันธะนี้ได้
- คำถาม:** อะไรคือคุณสมบัติพิเศษหลักของพ่อที่สอนลูก?
- คำตอบ:** ท่านปราศจากความหลงทะนงตนอย่างสมบูรณ์ และท่านเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์และร่างที่ไม่บริสุทธิ์นี้ พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ในเวลา นี้ จากนั้นตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมาลูกก็ได้สร้างวิหารทองคำให้แก่ท่าน
- เพลง:** พาเราออกไปจากโลกแห่งบาปนี้ไปยังสถานที่ของการพักผ่อนและความสบาย...

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน ลูกได้ยินเพลงที่พูดถึงทั้งสองโลกนั้นแล้ว หนึ่งคือโลกแห่งบาป และอีกหนึ่งคือโลกแห่งบุญ โลกแห่งความสุขและโลกแห่งความทุกข์ จะมีความสุขอย่างแน่นอนในโลกใหม่, ในอาคารใหม่ มีเพียงความทุกข์เท่านั้นในบ้านเก่า; เหตุนี้เองบ้านนั้นจึงถูกทำลาย และแล้วลูกก็จะตั้งถิ่นฐานในบ้านใหม่ของลูกด้วยความสุข เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าไม่มีมนุษย์คนใดรู้จักพระเจ้า เพราะมันเป็นอาณาจักรของราวัน สติปัญญาของทุกคนจึงกลายเป็นหินและตาโม ประสานอย่างสมบูรณ์ พ่อมาและอธิบาย: ทุกคนเรียกพ่อว่าพระเจ้าแต่ไม่มีใครรู้จักพ่อ หากพวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าคือใคร พวกเขาก็ไม่มีประโยชน์อะไร เป็นผู้ที่มีความทุกข์ที่ร้องเรียกหา: โอ้ พระผู้! โอ้ อิศวร! อย่างไรก็ตามมันเป็นเรื่องที่น่าเศร้าที่ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวรู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้สร้างนั้นคือใคร พวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่ง พระเจ้าอยู่ในจระเข้ (crocodiles) และจระเข้ดินเบ็ด (alligators) พวกเขาประณามพระเจ้า พวกเขาประณามพ่ออย่างโหดเหี้ยม เหตุนี้เองจึงมีคำพูดของพระเจ้าที่ว่า: เมื่อผู้คนของบาร์ตลงบันไดมาและกลับมาตาโมประณาม ก็มีการประณามเหล่าเทพและตัวพ่อเอง แล้วพ่อก็มา ลูกๆ พูดว่า: พวกเราต้องเล่นบทบาทเหล่านี้อีกครั้งตามละคร พ่อพูดว่า: ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว พ่อยังถูกผูกไว้ในพันธะของละครนี้ด้วยเช่นกัน แม้แต่พ่อก็ไม่สามารถเป็นอิสระจากละครนี้ได้ พ่อต้องมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่เช่นนั้นแล้วใครจะก่อตั้งโลกใหม่? ใครจะปลดปล่อยลูกๆ จากความทุกข์ของอาณาจักรของราวันและพาพวกเขาไปสู่โลกใหม่? มีผู้ที่มั่งคั่งมากมายในโลกนี้ที่คิดว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ พวกเขาไม่มีความมั่งคั่ง มีปราสาทราชวังและเครื่องบิน อย่างไรก็ตามบางคนก็ล้มป่วยและตายในทันทีขณะที่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง มีความทุกข์มากมาย พวกเขาไม่รู้ว่าไม่เคยมีความตายก่อนเวลาอันควรในยุคทอง ที่นั่นไม่มีเรื่องของความทุกข์ ที่นั่นช่วงชีวิตของผู้คนนั้นยืนยาว ในขณะที่ที่นี่พวกเขาตายในทันที สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง ไม่มีใครรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นที่นั่น เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: พวกเขามีสติปัญญาที่ตกต่ำมาก พ่อมาและทำให้สติปัญญาของพวกเขาสอาด ราวันทำให้สติปัญญาของพวกเขานั้นตกต่ำและเป็นเหมือนหิน ในขณะที่พระเจ้ากำลังทำให้สติปัญญาของลูกสะอาด พ่อกำลังเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกๆ ทั้งหมดพูดว่าลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งสุริยวงศ์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดาอยู่เบื้องหน้าลูก นี่คือการราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง และแล้วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นักบวชพราหมณ์ก็ถ่ายทอดเรื่องราวนี้ อย่างไรก็ตามไม่มีใครกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดาได้จริง แน่ละลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ บางคนก็ถามลูกว่า: อะไรคือเป้าหมายขององค์กรของลูก? บอกพวกเขาว่า: เป้าหมายของพวกเราคือการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตามไม่ใช่องค์กร แต่เป็นครอบครัว แม้พ่อและลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยร้องเพลง: ท่านคือแม่และพ่อ โอ้แม่และพ่อ เมื่อท่านมาพวกเราจะได้รับความสุขอย่างมากจากท่าน พวกเราจะกลายเป็นนายของโลก เวลาที่ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกและในสิ่งนั้นก็เป็นนายแห่งสวรรค์เช่นกัน เวลาเมื่อเห็นพ่อเช่นนั้นปรอทแห่งความสุขของลูกควรจะสูงขึ้นอย่างมาก ท่านคือผู้เดียวที่ลูกได้จดจำมาเป็นเวลาครั้งวงจร: โอ้พระเจ้าได้โปรดมา! เมื่อท่านมาพวกเราจะได้รับความสุขมากมายจากท่าน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ได้ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก และในสิ่งนั้นเช่นกันคงอยู่ถึง 21 ชาติเกิด พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกเป็นของชุมชนที่สูงส่ง ในขณะที่ราวันทำให้ลูกเป็นของชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจ

พ่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เพราะความบริสุทธิ์ทุกคนที่นั่นจึงมีชีวิตที่ยืนยาว ที่นั่นผู้คนคือโบคี (ผู้ที่
ข้องแวะในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส) และพวกเขาก็ตายในทันที ที่นั่นมรดกที่ลูกได้รับคือผลลัพธ์ของโยคะของ
ลูก ช่วงชีวิตของลูกจะอยู่ที่ 150 ปี ลูกจะจากร่างของลูกในเวลาที่ถูกต้องและรับอีกร่างหนึ่ง มีเพียงพ่อเท่านั้นที่หนึ่งนี้และ
ให้ความรู้แก่ลูก ผู้เลื่อมใสศรัทธาแสวงหาพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าการศึกษาคัมภีร์และการไปในการจาริกแสวงบุญ ฯลฯ
ทั้งหมดนั้นคือหนทางที่จะได้พบกับพระเจ้า พ่อพูดว่า: หนทางเหล่านั้นไม่ใช่หนทางที่ลูกต้อง เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถ
แสดงหนทางแก่ลูก ลูกเคยพูดว่า: โอ้ พระเจ้า ผู้ที่เป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอดได้โปรดมา พาพวกเราไปสู่ดินแดนแห่ง
ความสงบและความสุข ดังนั้นเพียงพ่อเท่านั้นที่แสดงหนทางสู่ดินแดนแห่งความสุขแก่ลูก พ่อไม่เคยให้ความทุกข์ ผู้คน
กล่าวหาพ่ออย่างผิดๆ เมื่อใครบางคนตายพวกเขาก็เริ่มโง่เง่าพระเจ้า พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้ฆ่าใครหรือให้ความทุกข์แก่ใคร
ทั้งหมดนี้อยู่ในบทบาทของแต่ละคน ไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรหรือความทุกข์ใดๆ ฯลฯ ในอาณาจักรที่พ่อก่อตั้ง พ่อ
ส่งลูกไปยังดินแดนแห่งความสุข ลูกๆ ควรที่จะชนลูกที่บาบาทำให้ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ผู้คนไม่รู้ว่ายูคบรรจบ
พบกันนั้นเรียกว่าเป็นยุคที่สูงส่งที่สุด ผู้เลื่อมใสศรัทธาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็ได้สร้างเดือนที่สูงส่งที่สุด ฯลฯ
ในความเป็นจริงยุคที่สูงส่งที่สุดคือเมื่อพ่อมาและทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด เวลานั้นลูกจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่ง
ที่สุด มนุษย์ที่สูงส่งที่สุดในบรรดามนุษย์ทั้งหมดคือลักษมีและนารายณ์ มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย มีเพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ที่
พาลูกไปสู่สภาพของการขึ้นไป เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะอธิบายภาพของบันไดให้แก่ใครก็ตาม พ่อพูดว่า: เวลานี้การละ
เล่นนั้นได้มาถึงจุดจบแล้ว ลูกต้องกลับบ้าน เวลานั้นลูกต้องทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าที่สกปรกนั้น ในอดีตแรกลูกเคยสะโต
ประธานในโลกใหม่ และหลังจากที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็กลายเป็นศูทรที่ต่ำโมประธาน เวลานั้นลูกได้กลายเป็นบราห์มินจาก
ศูทร เวลานั้นพ่อมาเพื่อที่จะให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก พ่อให้ผลแก่ลูกในยุคทอง พ่อคือผู้ประทานความสุข เมื่อ
พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มา ไม่เพียงแต่ท่านทำให้มนุษย์ของทั้งโลกบริสุทธิ์เท่านั้น แต่ยังทำให้ธรรมชาติสะโตประธานด้วย
เช่นกัน แม้กระทั่งเวลานี้ธรรมชาติต่ำโมประธาน ผู้คนจึงไม่สามารถที่จะได้รับเมล็ดพันธุ์ ฯลฯ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะทำ
เช่นนั้นเช่นนั้นเพื่อที่พวกเขาจะได้มีการเก็บเกี่ยวที่ดีในปีต่อไป แต่ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ไม่มีใครสามารถป้องกันภัยพิบัติทาง
ธรรมชาติไม่ให้เกิดขึ้นได้ จะมีความอดอยาก, แผ่นดินไหว และโรคภัยต่างๆ จะมีแม่น้ำเลือดด้วยเช่นกัน นี่คือการ
มหากาพย์เดียวกัน พ่อพูดว่า: เวลานั้นประกาศสิทธิในมรดกของลูก พ่อมาเพื่อให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก มายาราวิน
สาปแช่งลูก; เธอให้มรดกของนรกแก่ลูก การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้วด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ตามละคร พ่อก่อตั้งวัดของ
ชีวา (ชีวาเลีย) บาร์ตั้นเคยเป็นวัดของชีวาและเวลานี้กลายเป็นโรงค้าประเวณี ผู้คนเฝ้าแต่จมน้ำในมหาสมุทรแห่งยาพิษ
ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้บาบาจะพาลูกไปสู่วัดของชีวา และดังนั้นลูกควรที่จะสัมผัสกับความสุขอย่างมาก พระเจ้าผู้ที่ไม่มียึดจำกัด
กำลังสอนลูก พ่อพูดว่า: พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ผู้คนของบาร์ตั้นไม่รู้จักรัศานาของเขาเอง ที่ต้นไม้เฝ้า
พันธุ์ของพวกเขาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และต้นไม้เฝ้าพันธุ์อื่นๆ ทั้งหมดก็ปรากฏออกมาจากต้นไม้นี้ พวกเขาไม่รู้ว่ต้นไม้เฝ้า
พันธุ์ใดที่คงอยู่หรือศาสนาดั้งเดิมที่เคยคงอยู่ตลอดไปคืออะไร; ต้นไม้เฝ้าพันธุ์เป็นของผู้ที่อยู่ในศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่
ตลอดไป และแล้วอันดับที่สองก็เป็นของผู้ที่เป็นของจันทราราศ์ จากนั้นก็เป็นต้นไม้เฝ้าพันธุ์ของผู้คนของอิสลาม ไม่มี
ใครอื่นสามารถอธิบายความลับของทั้งต้นไม้ได้ ดูชีวาเวลานี้มีต้นไม้เฝ้าพันธุ์มากมายแค่ไหน มีสาขามากมายมาก นี่คือ
ต้นไม้ออกศาสนาที่หลากหลาย เป็นเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและปลุกฝังประเด็นเหล่านี้ในสติปัญญาของลูก นี่คือการศึกษาล่า
เรียน ลูกควรที่จะศึกษาสิ่งนี้ทุกวัน พระเจ้าพูด: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ผู้คนกลายเป็นราชาที่ไม่บริสุทธิ์ด้วย
การให้ทานทรัพย์สมบัติที่สูญสลาย พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์มากที่ลูกกลายเป็นนายของโลกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีความ
ตายก่อนเวลาอันควรใดๆ ที่นั่น ลูกแต่ละคนจากร่างของลูกตามเวลาของลูกเอง พ่อได้อธิบายความลับของละครแก่ลูกๆ
แล้ว เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะอธิบายละครนี้เหมือนกับที่อธิบายภาพยนตร์และละครอื่นๆ ที่เกิดขึ้น ทุกวันนี้พวกเขาทำละคร
มากมายหลายเรื่อง ฯลฯ ผู้คนได้พัฒนาความสนใจเป็นอย่างมากในสิ่งเหล่านั้น ละครทั้งหมดนั้นเป็นละครที่มียึดจำกัด ใน
ขณะที่ละครนี้ไม่มียึดจำกัด ในเวลานี้มีความโศกเศร้าระการตาของมายาอย่างมาก มนุษย์คิดว่าสวรรค์ถูกสร้างขึ้นมาแล้ว
ก่อนหน้านี้ไม่มีอาคารที่ใหญ่โตเช่นนั้น ฯลฯ เวลานั้นมีการต่อต้านมากมาย พระเจ้ากำลังสร้างสวรรค์และมายาก็แสดงให้เห็น
เห็นสวรรค์ของเธอเช่นกัน ทั้งหมดนั้นคือความโศกเศร้าระการตาของมายา เธอกำลังจะล่มสลาย มายานั้นมีพลังมาก ลูก
ต้องหันไปหน้าของลูกไปจากเธอ พ่อคือเจ้าแห่งคนจน สำหรับคนที่มั่งคั่งมั่งเป็นสวรรค์, ในขณะที่คนยากจนอยู่ในนรก
ดังนั้นผู้ที่อาศัยอยู่ในนรกจะต้องกลายเป็นผู้อาศัยในสวรรค์ มีเพียงผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่จะประกาศสิทธิในมรดกนี้ ผู้ที่
มั่งคั่งคิดว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ สวรรค์และนรกคงอยู่ที่นั่น เวลานั้นเพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด บาร์ต
กลายเป็นขอทานเช่นนั้น บาร์ตเคยมั่งคั่งมาก มีศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปศาสนาเดียว แม้ในเวลานี้พวกเขาจะขุดสิ่ง
เก่าๆ มากมายขึ้นมา พวกเขาพูดว่า: สิ่งนี้มีอายุหลายปีมาก พวกเขาขุดกระดูกขึ้นมาและพูดว่ากระดูกนั้นมีอายุหลายแสนปี
เวลานี้กระดูกที่มีอายุหลายแสนปีปรากฏออกมาจากไหน? พวกเขาได้ให้ราคาที่สูงเช่นนั้นกับสิ่งเหล่านั้น พ่ออธิบายว่า:

พ่อมาเพื่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อเข้ามาในผู้นี้ บราห์มานี้มีตัวตน แล้วบราห์มานี้ก็กลายเป็นเทวดาผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ผู้ที่ละเอียดอ่อนและผู้ที่มีตัวตน พ่อพูดว่า: พ่อมาในตอนสุดท้ายของชาติ เกิดสุดท้ายในหลายๆชาติเกิดของเขา ผู้นี้เป็นผู้ที่บริสุทธิ์อันดับหนึ่งจากนั้นก็กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อันดับหนึ่ง พ่อเข้ามาในเขาเพราะเขาคือผู้ที่จะต้องกลายเป็นผู้ที่บริสุทธิ์อันดับหนึ่งอีกครั้ง เขาไม่ได้พูดว่าเขาคือพระเจ้าหรือเขาเป็นผู้ที่นั่นผู้นี้ พ่อก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าพ่อเข้ามาในร่างนี้และทำให้ทุกคนสะดึงประธานโดยผ่านเขา เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า ลูกมาอย่างปราศจากร่างและใช้ 84 ชาติเกิด และได้เล่นบทบาทของลูกและเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและทำลายความหยิ่งยโสของร่างกาย ลูกเพียงแค่ออกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ไม่มีความยากอื่นใด ผู้ที่รับฟังความรู้และกลับมามีบริสุทธิ์ก็จะกลายเป็นนายของโลก นี่คือโรงเรียนที่ใหญ่มาก พ่อผู้สอนพวกเราก็ตราศจากความหลงทะนงตนอย่างมากที่ท่านเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกได้สร้างวิหารทองคำที่สวยงามมากมายให้แก่ท่าน ในเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ และดังนั้นพ่อมาและนั่งในร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ และแล้วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกก็ได้วางสัญลักษณ์ของพ่อไว้ในวัดโสมนัส ลูกได้สร้างวิหารจากทองคำและเพชร เพราะลูกรู้ว่าท่านได้ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เหตุนี้เองลูกจึงแสดงให้ท่านเห็นว่าชื่นชอบและให้การต้อนรับ นัยสำคัญของทุกสิ่งได้อธิบายแก่ลูกแล้ว ในตอนแรกความเลื่อมใสศรัทธานั้นไม่มีสิ่งใดเจือปน และจากนั้นก็กลายเป็นความเลื่อมใสศรัทธาที่มีสิ่งเจือปน ดูซิว่าผู้คนกราบไหว้บูชาแม้กระทั่งมนุษย์ในทุกวันนี้อย่างไร ดูซิว่าพวกเขาตั้งริมฝั่งแม่น้ำคงคาและเรียกตนเองว่าชีวาอย่างไร! ผู้เป็นแม่ไปและก็ถวายนมแก่พวกเขา; พวกเขาแม้กระทั่งกราบไหว้บูชาพวกเขา ดาด้านี้ก็เคยทำเช่นนั้นด้วย ท่านเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง มันช่างน่าอัศจรรย์ พ่อพูดว่า: นี่คือโลกที่มีศรัทธามาก บาบอธิบายแก่ลูกๆ ถึงความลับทั้งหมดว่าสวรรค์ได้สร้างขึ้นมาอย่างไรและนรกมีการสร้างขึ้นมาอย่างไร ความรู้ไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ เหล่านั้นเป็นคัมภีร์ของปรัชญา นี่คือความรู้ทางจิตซึ่งไม่มีใครนอกจากพ่อทางจิตและลูกบราห์มินสามารถให้ได้ ไม่มีใครนอกจากลูกบราห์มินสามารถได้รับความรู้ทางจิตนี้ ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทพได้จนกว่าลูกจะกลายเป็นบราห์มิน ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมากที่พระเจ้ากำลังสอนลูก ไม่ใช่ศรัทธาขณะที่สอนลูก อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องหันไปหน้าของลูกออกไปจากความโอฬารตระการตาของมายา มีชนลูกแห่งความสุขอย่างสม่าเสมอที่รู้ว่าลูกจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด และพระเจ้าเองกำลังสอนลูก
2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของทั้งโลกของลูก เพียงแค่กลับมามีบริสุทธิ์ เช่นที่พ่อไม่มีความหลงทะนงตนอย่างสมบูรณ์และเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องไม่มีความหลงทะนงตนเช่นเดียวกับพ่อเช่นกันและทำงานรับใช้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะกิเลสและเอาชนะโลกและได้รับชัยชนะเหนือความปรารถนาที่มีขีดจำกัดทั้งหมด ความปรารถนาที่มีขีดจำกัดทั้งหมดเป็นร่องรอยของกิเลส มีความปรารถนาในสิ่งต่าง ๆ ประการที่สองมีความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งการบรรลุผลที่มีขีดจำกัดจากมนุษย์คนอื่น ประการที่สามคือความปรารถนาที่จะเติมเต็มความสัมพันธ์ ประการที่สี่คือความปรารถนาที่มีขีดจำกัดจากความตั้งใจที่จะรับใช้ การถูกดึงดูดโดยเฉพาะมากไปที่บุคคลหรือวัตถุและบอกว่านั้นไม่ใช่ความปรารถนา แต่ลูกชอบสิ่งนั้น นั่นก็เป็นร่องรอยของกิเลสเช่นกัน เมื่อร่องรอยที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้จบสิ้นลูกก็จะถูกกล่าวว่าเป็นผู้เอาชนะกิเลสและเอาชนะโลก

คติพจน์: ด้วยความตระหนักรู้ในหัวใจของลูก จงประกาศสิทธิ์ในการได้รับพรจากพ่อผู้ปลอบประโลมใจ

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะนัคในเดียนอะนัคนี้

ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ จงตระหนักรู้อยู่เสมอว่าบรรพดาอยู่ใกล้กับลูกในทุก ๆ การกระทำและที่มือของชีวิตทางจิตของลูก
นั้นอยู่ในมือของท่าน นั่นคือชีวิตของลูกได้อุทิศต่อท่าน แล้วสิ่งนั้นก็จะเป็นความรับผิดชอบของท่าน วางภาระ
ทั้งหมดของลูกไว้กับพ่อและทำให้ตนเองเบาสบายและลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า คาร์มาโยดี

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เกือบบันทึกชาร์ทของการจดจำระยะลึกถึง ยิ่งลูกซึมซับนิสัยของการอยู่ในการจดจำระยะลึกถึงมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งถูกตัดออกไป และลูกจะยิ่งเข้าใกล้กับสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกมากเท่านั้น

คำถาม: สิ่งใดที่สามารถบ่งบอกได้ว่าลูกได้เขียนชาร์ทที่ถูกต้องแม่นยำหรือไม่?

คำตอบ: 1. บุคลิกภาพของลูก 2. พฤติกรรมของลูก 3. งานรับใช้ของลูก 4. ความสุขของลูก จากการมองดูทั้งสี่ประเด็นนี้ ปัฟดาตาสามารถบอกได้ว่าลูกกำลังเขียนชาร์ทของลูกอย่างถูกต้องแม่นยำหรือไม่ ชาร์ทของลูกๆ ที่ทำงานรับใช้ในพิพิธภัณฑ์และนิทรรศการ ผู้ที่มีพฤติกรรมที่สูงศักดิ์และผู้ที่มีการประสพการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจะดูอย่างแน่นอน

เพลง: โอ มนุษย์มองดูใบหน้าในกระจกหัวใจของท่าน...

โอมซานติ ลูกๆ ลูกได้ยินเพลงแล้ว ลูกควรจะเข้าใจความหมายของเพลงด้วยเช่นกันว่า ยังคงมีบาปหลงเหลืออยู่อีกมากแค่ไหน และลูกได้สะสมการกระทำที่เป็นบุญมากแค่ไหน นั่นคือดวงวิญญาณต้องกลับมาสะอาดประจักษ์นานแค่ไหน ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าลูกได้กลับมาบริสุทธิ์มากแค่ไหน บางคนเขียนในชาร์ทของพวกเขาว่พวกเขาอยู่ในการจดจำระยะลึกถึงเป็นเวลา 2-3 ชั่วโมง และบางคนเขียนว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระยะลึกถึงเป็นเวลา 1 ชั่วโมง นี่มันน้อยมาก หากลูกมีการจดจำระยะลึกถึงน้อย บาปที่ลูกมีก็จะถูกตัดออกไปน้อย ยังคงมีบาปอย่างใหญ่หลวงอีกมากมายที่ยังไม่ได้ถูกตัดออกไป ดวงวิญญาณเรียกว่าสิ่งมีชีวิต ดังนั้นพ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ เวลานี้จงถามตนเองว่า: เมื่อพิจารณาสิ่งนี้บาปของลูกถูกตัดออกไปมากแค่ไหน? ลูกสามารถเข้าใจได้จากชาร์ทของลูกว่าลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณบุญมากแค่ไหน พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกจะได้มาถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกในเวลาสุดท้าย ด้วยการอยู่ในการจดจำระยะลึกถึง สิ่งนี้ก็จะกลายเป็นนิสัยและแล้วบาปมากมายของลูกก็จะถูกตัดออกไปเรื่อยๆ ลูกต้องตรวจสอบตนเองว่าลูกอยู่ในการจดจำระยะลึกถึงพอนานแค่ไหน มันไม่ใช่เรื่องของการบอกเรื่องที่โกหกในสิ่งนี้ แต่ลูกต้องตรวจสอบตนเอง หากลูกเขียนชาร์ทของลูกและให้แก่บาบา บาบายก็สามารถบอกได้อย่างรวดเร็วว่าชาร์ทของลูกถูกต้องแม่นยำหรือไม่ เมื่อเห็นบุคลิกภาพของลูก พฤติกรรมของลูก งานรับใช้ที่ลูกทำและความสุขของลูก บาบายก็สามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วมากกว่าชาร์ทของลูกเป็นเช่นไร ใครคือผู้ที่อยู่ในการจดจำระยะลึกถึงอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ? ผู้ที่อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ที่พิพิธภัณฑ์และนิทรรศการ มีการมาและการไปที่พิพิธภัณฑ์เสมอ ในเดลีผู้คนมากมายยังคงมาอย่างต่อเนื่องและดังนั้นลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อครั้งแล้วครั้งเล่า ยกตัวอย่างเช่น เมื่อลูกบอกบางคนว่ามีเวลาเหลืออยู่อีกไม่กี่ปีก่อนการทำลายล้าง พวกเขาพูดว่า: สิ่งนี้จะสามารถเป็นไปได้อย่างไร? ลูกควรจะบอกพวกเขาทันทีว่า ไม่ใช่พวกเราที่พูดเช่นนั้น แต่เป็นพระเจ้าที่พูดสิ่งนี้ คำพูดของพระเจ้านั้นเป็นสัจจะอย่างแน่นอน ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: บอกพวกเขาต่อไปเรื่อยๆ ครั้งแล้วครั้งเล่า: นี่คือศรัทธาของชีพบาบา เราไม่ได้พูดสิ่งนี้ นี่คือศรัทธาของท่าน ท่านคือสัจจะ ประการแรก ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขาอย่างแน่นอน เหตุนี้เองบาบายจึงบอกให้ลูกเขียนลงบนภาพทุกภาพว่า: คำพูดของพระเจ้าชีวา ท่านบอกทุกสิ่งแก่พวกเราอย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเราไม่รู้สิ่งนี้ เรากำลังบอกคุณเพราะพ่อได้บอกสิ่งนี้กับเรา บางครั้งก็มีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้ทำนายอนาคตและพูดว่าการทำลายล้างจะมาถึงในไม่ช้านี้ เวลานั้นลูกคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มีบราห์มากูมารและกุมารีที่ไม่มีขีดจำกัดของประชาธิปไตยบราห์มา ลูกสามารถบอกพวกเขาว่าลูกคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์มหาสมุทรแห่งความรู้ ก่อนอื่นลูกต้องทำให้พวกเขาเข้าใจประเด็นนี้อย่างมั่นคงและแล้วจึงเคลื่อนต่อไป ชีพบาบาได้กล่าวว่า สติปัญญาของยาดาวาสและฆราวาสไม่มีความรักต่อพระเจ้าในเวลาของการทำลายล้าง ลูกๆ นั้นจะได้รับประโยชน์เมื่อลูกเฝ้าแต่พูดถึงชื่อของชีพบาบาและเฝ้าแต่จดจำท่าน อธิบายให้แก่ผู้อื่นต่อไปถึงสิ่งที่พ่อได้อธิบายแก่ลูก ชาร์ทของผู้ที่ทำงานรับใช้นั้นก็จะดี พวกเขาอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้เป็นเวลา 8 ชั่วโมงตลอดทั้งวัน และพวกเขาก็ต้องการพักผ่อน 1 ชั่วโมง อย่างน้อยพวกเขาก็อยู่อย่างไม่วางเว้นเป็นเวลา 7 ชั่วโมง ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าบาปมากมายของพวกเขาก็ได้รับการปลดปล่อย แน่แน่นอนว่าพ่อจะมีความรักต่อลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ผู้ที่ให้คำแนะนำของพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่าแก่ผู้คนมากมาย พ่อเห็นผู้ที่ให้คำแนะนำต่อคนอื่นๆ มากมาย พวกเขามีความใส่ใจทั้งวันและคืนที่จะนำประโยชน์มาให้แก่ผู้คนมากมาย การนำคุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมายหมายถึงการให้ประโยชน์แก่ตนเอง เป็นผู้ที่นำคุณประโยชน์ให้แก่ผู้คนมากมายที่จะได้รับทุนการศึกษา นี่คือการกิจของลูกๆ ลูกต้องกลายเป็นครูเพื่อชี้หนทางแก่ผู้คนมากมาย ก่อนอื่นลูก

ต้องซึมซับความรู้กันอย่างสมบูรณ์ หากลูกไม่ให้ประโยชน์แก่ใครก็เป็นทีที่เข้าใจว่าไม่ได้อยู่ในโชคของลูก ลูกๆ พูดว่า: บาบ่า ปลดปล่อยเราจากการต้องไปทำงานเพื่อที่เราจะได้ชื่องแะอยู่ในงานรับใช้ แล้วبابาก็ว่าลูกเป็นผู้ที่มีค่าต่อการทำงาน รับใช้อย่างแท้จริงหรือไม่ และลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะหรือไม่ และแล้วเมื่อนั้นท่านก็จะพูดว่าเป็นการดีกว่าสำหรับลูกที่จะชื่องแะอยู่ในงานรับใช้และให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย แทนที่จะได้รับรายได้ 500 ถึง 1000 รูปี แต่เมื่อลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะเท่านั้น จากนั้นبابาก็จะให้คำแนะนำนั้น หากท่านเห็นว่าลูกเป็นประโยชน์ในงานรับใช้เท่านั้น ลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ก็ได้รับเชิญให้มาที่นั่นและทุกๆ ที่ นักเรียนศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน นี่ก็เป็นการศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติเหล่านี้ไม่ธรรมดา สัจจะหมายถึงผู้เดียวที่พูดสัจจะ พวกเรากำลังอธิบายสิ่งนี้แก่ท่านตามศรีมัท เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้า พ่อพูดว่า: เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน เวลานั้นจึงประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกทุกวงจรเพราะสวรรค์ลูกก่อตั้งทุกวงจร ไม่มีใครอื่นรู้ว่่วงจรโลกนี้คงอยู่เป็นเวลา 5000 ปี มนุษย์อยู่ในความมืดสนิท ในขณะที่เวลานี้ลูกอยู่ในความสว่างอย่างสมบูรณ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งสวรรค์ มีการจดจำว่าแม้ในขณะที่กองฟางถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ ผู้คนก็ยังคงนอนหลับใหลในการหลับของความไม่รู้ต่อไป ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ งานของพ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใดก็สูงสุดด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าพระเจ้าทรงพลังมากที่ท่านสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่ท่านต้องการ ไม่เลยละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วไว้ตลอดกาล ทุกสิ่งเกิดขึ้นตามละคร ผู้คนมากมายตายในสงคราม ฯลฯ สิ่งนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน พระเจ้าจะสามารถทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้? เมื่อเกิดแผ่นดินไหวขึ้นผู้คนก็ส่งเสียงร้องออกมาอย่างมาก: “โอ้ พระเจ้า” แต่พระเจ้าจะทำอะไรได้? ลูกเคยเรียกหาพระเจ้าให้มาและทำลายโลก ลูกเคยเชิญท่านให้เข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธ์นี้ ลูกเชิญท่านให้ก่อตั้งโลกใหม่และทำลายโลกเก่า พ่อไม่ทำเช่นนั้น สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร มีการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุ ไม่มีเรื่องของการช่วยชีวิตใครจากสิ่งนี้ ลูกบอกให้ท่านสร้างโลกใหม่ และดังนั้นแน่นอนว่าดวงวิญญาณทั้งหมดที่ไม่บริสุทธ์จะต้องจากไป บางคนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งความหมายของศรีมัท พวกเขาไม่รู้ว่พระเจ้าคือใคร พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เมื่อเด็กบางคนไม่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดี พ่อแม่ของพวกเขาบอกว่าพวกเขามีสติปัญญาเป็นหิน พวกเขาจะไม่พูดเช่นนั้นในยุคทอง ในยุคเหล็กมีเพียงผู้มีสติปัญญาเป็นหินเท่านั้น ไม่มีใครเลยที่นั่นที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง เพียงแค่มองสิ่งที่มนุษย์กำลังทำในทุกวันนี้ พวกเขาเอาหัวใจของใครบางคนออกไปและแทนที่ด้วยหัวใจดวงอื่น พวกเขาใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อที่จะได้รับความสำเร็จในสิ่งนั้น แต่ประโยชน์ของสิ่งนี้คืออะไร? บางทีพวกเขาจะสามารถทำให้ผู้นั้นมีชีวิตอยู่ต่อไปได้นานขึ้นอีกสองสามวัน ผู้คนมากมายก็เรียนรู้พลังลึกลับ แต่ไม่มีประโยชน์ในสิ่งนั้น ผู้คนจดจำพระเจ้าเพื่อให้ท่านมาและทำให้พวกเขากลายเป็นนายของโลที่บริสุทธ์ พวกเขาพูดว่า: เรากำลังประสบกับความทุกข์อย่างมากมายในโลกที่ไม่บริสุทธ์นี้ ในยุคทองไม่มีเรื่องของความเจ็บป่วย ฯลฯ หรือความทุกข์ เวลานั้นลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากด้วยพ่อ มนุษย์ที่นั่นได้รับปริญญาในระดับสูงด้วยการศึกษาด้วยเช่นกัน พวกเขาอยู่อย่างมีความสุขมาก ลูกๆ รู้ว่าพวกเขาจะมีชีวิตอยู่อีกไม่กี่วันเท่านั้น มีภาระของบาปมากมายบนหัวของทุกคน พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างมากมาย แม้ว่าพวกเขาจะพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ไม่บริสุทธ์ พวกเขาก็ไม่คิดว่า เป็นบาปที่ชื่องแะในกิเลสและพวกเขากลายเป็นคนบาป พวกเขาพูดว่าหนทางของอาศรมของการครองเรือนนั้นคงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น มีการอธิบายให้แก่พวกเขาว่าเป็นหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธ์ในยุคทองและจะไม่มีความวิญญานบาปใดๆในเวลานั้น ที่นั่นทุกคนคือดวงวิญญาณบาป เหตุนี้เองพวกเขาทั้งหมดจึงกำลังประสบกับความทุกข์ ที่นั่นมีความสุขเพียงชั่วคราเท่านั้น ผู้คนกลับมาล้มป่วยและตาย ความตายกำลังยืนอ้าปากอยู่ ผู้คนก็มีอาการหัวใจวายในทันที ความสุขที่นั่นเป็นเหมือนหยดหนึ่งของมุลกา ที่นั่นลูกมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก จะไม่มีความทุกข์รูปแบบใด จะไม่ร้อนเกินไปหรือหนาวเกินไป จะเป็นฤดูใบไม้ผลิอย่างสม่ำเสมอ แม้แต่วัตถุธาตุก็อยู่ในระเบียบวินัย สวรรค์คือสวรรค์! มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ลูกเรียกหาพ่อผู้ก่อตั้งสวรรค์ มาและก่อตั้งโลกใหม่และทำให้ลูกบริสุทธ์ ดังนั้นควรเขียนคำว่า “พระเจ้าชีวาพูด” ไว้ในทุกภาพ ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะจดจำชีพบาบาแล้วแล้วเข้าไปในเวลาที่ให้ความรู้แก่ผู้อื่น ในงานรับใช้ที่ลูกทำในพิพิธภัณฑสถานและนิทรรศการ โยคะและความรู้นั้นรวมเข้าด้วยกัน ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกก็จะมีชีวิตชาบชียง ลูกกลับมาบริสุทธ์และทำให้ทั้งโลกบริสุทธ์ เมื่อลูกกลับมาบริสุทธ์ลูกจะต้องการโลกที่บริสุทธ์อย่างแน่นอน ในเวลาสุดท้ายเนื่องจากเป็นเวลาของการชำระสะสาง บัญชีของทุกคนจะได้รับการสะสาง พ่อต้องทำพิธีเปิดโลกใหม่สำหรับลูก แล้วลูกก็จะเปิดสาขาต่อไปเรื่อยๆ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถวางรากฐานของโลกใหม่แห่งสวรรค์ ดังนั้น ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนี้ เมื่อลูกทำพิธีเปิดพิพิธภัณฑสถานโดยบุคคลที่มีชื่อเสียง เสียงนั้นก็จะกระจายไป ผู้คนจะคิดว่าบุคคลนั้นก็จะอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน บางคนพูดว่า: ท่านเขียนสิ่งนั้นลงไปและนั่นจะพูดสิ่งนั้น นั่นเป็นสิ่งที่ผิด หากพวกเขาเข้าใจทุกสิ่งก่อนแล้วจึงพูดด้วยวาจา นั่นเป็นสิ่งที่ดี บางคนเขียนคำปราศรัยของพวกเขาก่อนล่วงหน้าและจึงพูดสิ่งนั้นเพื่อที่สิ่งนั้นจะได้ถูกต้อง ลูกๆ ต้องมีการอธิบายด้วยวาจา ความรู้ทั้งหมดอยู่ในลูกดวงวิญญาณ และ

จากนั้นลูกก็ให้ความรู้แก่นักเรียนคนอื่น จำนวนของผู้คนยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ประชากรยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทุกสิ่งยังคงเพิ่มขึ้นต่อไป ทั้งต้นไม้ก็กลับมาเลื้อยโอบล้อมโดยสิ้นเชิง ผู้ที่เป็นของศาสนาของลูกก็จะปรากฏตัวขึ้น ทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป ไม่ใช่ทุกคนสามารถศึกษาเล่าเรียนในระดับเดียวกัน บางคนก็ได้รับ 1 คะแนนเท่านั้นจาก 100 คะแนน หากลูกได้ยินเพียงเล็กน้อยและได้รับ 1 คะแนนเท่านั้น ลูกก็ยังคงเข้ามาในสวรรค์ นี่คือการศึกษานี้ที่ไม่มีขีดจำกัดที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นผู้สอน ผู้ที่เป็นของศาสนานี้จะปรากฏตัวขึ้น อันดับแรกลูกทั้งหมดต้องกลับบ้านไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นของลูก จากนั้นลูกก็จะลงมาเรื่อยๆตามลำดับกันไป บางคนยังคงลงมาเรื่อยๆจนกระทั่งถึงตอนสิ้นสุดของยุคเงิน แม้ว่าหลายคนจะกลายเป็นบราห์มิน ก็ไม่ใช่พวกเขาทั้งหมดที่จะมาในยุคทอง พวกเขาจะมาในตอนท้ายของยุคเงิน เรื่องทั้งหมดเหล่านี้ต้องเข้าใจ บาบารู้ว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งและดังนั้นไม่ใช่ทุกคนที่จะสม่ำเสมอ ความหลากหลายนั้นเป็นที่ต้องการในอาณาจักร ปวงประชานั้นลูกเรียกว่าบุคคลภายนอก บาบารู้ว่าได้อธิบายแล้วว่าไม่จำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาที่นั่น ฯลฯ พวกเขา(ลักษมีและนารายณ์)ได้รับศรัทธาที่จะทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นนั้น และดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องรับคำแนะนำจากใคร ไม่มีที่ปรึกษาใดๆ ฯลฯ ที่นั่น และแล้วเมื่อพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ก็จะมีที่ปรึกษาหนึ่งคนสำหรับหนึ่งราชาและราชินี เวลานั้นมีที่ปรึกษายู่มากมาย ที่นั่นเป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน ไม่มีความคิดเห็นของคนสองคนจะเหมือนกัน เมื่อลูกมีมิตรกับใครบางคนและขอให้พวกเขาทำบางสิ่ง เขาก็จะทำเช่นนั้น หากบุคคลที่สองมาและไม่เข้าใจ, เขาก็จะทำให้ทุกสิ่งเสียหาย ไม่มีสติปัญญาของสองคนใดที่เหมือนกัน ที่นั่นความปรารถนาทั้งหมดของลูกได้รับการเติมเต็ม ลูกได้รับความทุกข์อย่างมากที่นี่ สิ่งนี้เรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกเคยล้มลุกคลุกคลานอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นก็คือละครเช่นกัน เมื่อลูกไม่มีความสุข พ่อจะมาและให้มรดกแห่งความสุขแก่ลูก พ่อได้เปิดสติปัญญาของลูกขึ้นอย่างมาก! ผู้คนพูดว่าเป็นสวรรค์สำหรับคนรวยและคนจนอยู่ในนรก ลูกต้องจำแนกอย่างแม่นยำว่าสวรรค์นั้นหมายความว่าอย่างไร ในยุคทองไม่มีใครที่จะร้องเรียกให้ผู้ที่มีความเมตตา มา เป็นที่ที่ลูกเรียกหาท่านและพูดว่า: โปรดเมตตา! โปรดปล่อยเรา! พ่อพาทุกคนกลับบ้านไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ในหนทางของความไม่รู้ ลูกก็ไม่ว่าอะไรเลย ผู้ที่ตาโหม่ประธานอันดับหนึ่งก็กลายเป็นผู้ที่สละประธานอันดับหนึ่ง ผู้ที่ไม่ได้กำลังยกย่องตัวเอง เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ควรจะได้รับยกย่อง ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้ลักษมีและนารายณ์เป็นเช่นนั้นที่พวกเขาเป็น พระเจ้าคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด และท่านก็ทำให้ลูกๆ สูงส่งด้วยเช่นกัน บาบารู้ว่าไม่ใช่ทุกคนจะกลับมาสูงส่ง อย่างไรก็ตามลูกยังคงต้องใช้ความพยายาม ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ลูกพูดว่า: บาบ่า พวกเราจะประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองสวรรค์ เรามาเพื่อฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง บาบ่าพูดว่า: อัจชะ ขอให้มรดกทั้งหลายอยู่บนริมฝีปากของลูก! เวลานั้นจงทำความเพียรพยายาม ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ผู้คนมากมายก็เป็นที่ต้องการในราชวงศ์เช่นเดียวกับในครอบครัวของประชาชน ผู้คนมากมายมาที่นี่และรู้สึกถึงกับความรู้นี้ พวกเขาเริ่มฟังความรู้และพูดเกี่ยวกับความรู้กับผู้อื่นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามและแล้วพวกเขาก็หย่าขาดจากพ่อ บางคนยังคงกลับมาที่นี่ ผู้ที่ทำความก้าวหน้าที่ดีก็สามารถปีนขึ้นไปสูง เป็นคนจนที่อุทิศตนเอง ลูกไม่ควรจะจดจำร่างของลูกหรือของคนอื่น จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก หากลูกมีความสัมพันธ์กับใคร ลูกจะจดจำบุคคลนั้นอย่างแน่นอน ในกรณีนั้นลูกจะจดจำพ่อได้อย่างไร? สติปัญญาของลูกควรที่จะอยู่อย่างไม่มีขีดจำกัดตลอดทั้งวัน ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก พ่อพูดว่า: แม้แต่ในบรรดาลูกๆ ของพ่อก็ยังมีผู้ที่สูงสุด ปานกลาง และต่ำสุด เมื่อผู้อื่นมาที่นี่ พวกเขาคิดว่าผู้คนเหล่านี้เป็นของโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามเนื่องจากพวกเขารับใช้ยกย่องนี้ พวกเขาจะต้องได้รับความนับถือ พ่อคือผู้เดียวที่มีวิธีการมากมาย ไม่เช่นนั้นแล้ว นี่คือการคอยแห่งความเงิบสงบน หอคอยที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด พ่อที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดหนึ่งท่านและทำให้ทั้งโลกศักดิ์สิทธิ์ ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ใดสามารถมาที่นี่ได้ อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ พ่อมีบทบาทในละครนี้เช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มองดูซาริทของลูกและตรวจสอบด้วยตนเองว่า นั้นสะสมบุญได้มากแค่ไหน? ดวงวิญญาณกลับมาสะโอดประสานในระดับใด? ชำระสะสางปัญหิตทั้งหมดของลูกโดยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง
2. เพื่อที่จะได้รับทุนการศึกษา จงกลายเป็นผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้และให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมายและเป็นที่รักของพ่อ กลายเป็นครูและชี้หนทางให้แก่คนอื่นๆมากมาย

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอด้วยพรแห่งความอ่อนหวาน ความอ่อนหวานเป็นคุณธรรมพิเศษที่ทำให้ดินที่ขมกลับมาหวานได้ ให้ดริชตีที่อ่อนหวานกับใครก็ตามสัก ครัวหนึ่ง พูดสักสองสามคำแล้วลูกจะสามารถทำให้ดวงวิญญาณนั้นรู้สึกได้รับการเติมเต็ม เพียงไม่กี่นาทีของ ดริชตีที่แสนหวานและคำพูดไม่กี่คำที่อ่อนหวานก็จะเปลี่ยนโลกให้กับดวงวิญญาณนั้น คำพูดที่อ่อนหวาน สองคำของลูกจะกลายเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณนั้นตลอดเวลา ดังนั้นโปรดรักษา ความอ่อนหวานไว้กับลูกเสมอ อยู่อย่างอ่อนหวานอย่างสม่ำเสมอและทำให้ทุกคนอ่อนหวาน

คติพจน์: อยู่อย่างมีความสุขในทุกสถานการณ์และลูกจะเข้าใจความลับทั้งหมด

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะแวกในเดือนอะแวกนี้

ลูกคือดวงวิญญาณทางจิตที่สูงส่งและดังนั้นลูกจะต้องไม่ปล่อยให้คำพูดที่ไร้ประโยชน์หรือคำพูดธรรมดา ๆ ปรากฏออกมา จากริมฝีปากของลูก ให้ทุกคำมีคุณค่า และอยู่เหนือความตั้งใจที่หยาบและเต็มไปด้วยความตั้งใจที่อะแวกและจากนั้น ลูกจะสามารถสัมผัสกับสภาพที่อะแวก

บทเรียนของสามสิ่ง

วันนี้บัพดาตามาเพื่อพบลูกๆที่เป็นมิตรร่วมทางที่สม่ำเสมอของท่าน เป็นเพราะพวกเขามีความรักอย่างยิ่งที่ลูกๆเป็นมิตรร่วมทางที่สม่ำเสมอและให้ความร่วมมือกับพ่อ ที่ใดที่พวกเขามีความรัก ลูกจะกลายเป็นมิตรร่วมทางที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอกับคนที่ลูกรัก ดังนั้นเนื่องจากลูกๆมีความรัก พ่อจึงไม่สามารถทำงานใดได้หากปราศจากลูกๆ และลูกๆก็ไม่สามารถทำงานใดได้หากปราศจากพ่อ ด้วยเหตุนี้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของการสร้าง พร้อมกับการสร้างบราห์มา พ่อก็สร้างบราห์มินด้วย ท่านไม่ได้สร้างบราห์มาเพียงคนเดียว พร้อมกับการสร้างบราห์มาท่านสร้างลูกๆบราห์มินเช่นกัน เพราะเหตุใด? ลูกๆคือมิตรร่วมทางที่ให้ความร่วมมือ แล้วจะเกิดอะไรขึ้นในเวลาเดียวกันกับการเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อ? วันเกิดของชีวาเป็นวันเกิดของบราห์มาและวันเกิดของบราห์มิน ดังนั้นบัพดาตาและลูกๆทั้งหมดด้วยกันเป็นสิ่งสร้างดั้งเดิมและลูกๆก็กลายเป็นมิตรร่วมทางที่ให้ความร่วมมือของพ่อตั้งแต่ตอนต้น ดังนั้นวันนี้พ่อกำลังมาพบปะกับมิตรร่วมทางที่ให้ความร่วมมือของท่าน มิตรร่วมทางคือผู้ที่เติมเต็มความรับผิดชอบของความเป็นมิตรร่วมทางในทุกย่างก้าวทุกความคิดและทุกคำพูด การทำตามจึงหมายถึงการเติมเต็มความรับผิดชอบของความเป็นมิตรร่วมทาง ผู้ที่เติมเต็มความรับผิดชอบของความเป็นมิตรร่วมทางในทุกย่างก้าว นั่นคือผู้ที่ทำตามพ่อนั้นเป็นมิตรร่วมทางที่แท้จริง พวกเขาเป็นมิตรร่วมทางที่คงอยู่ตลอดไป ทุกย่างก้าวของผู้เป็นมิตรร่วมทางที่แท้จริงจะเป็นเหมือนกับของพ่อโดยอัตโนมัติ ไม่สามารถมีการขึ้นลงใดๆในสิ่งเหล่านั้น มิตรร่วมทางที่แท้จริงไม่จำเป็นต้องเพียรพยายามว่าพวกเขาควรจะไปทางนี้หรือทางนั้น ด้วยการวางเท้าของลูกไว้ในรอยเท้าของพ่อ ลูกจะไม่สามารถวางเท้าของลูกในที่อื่นได้โดยอัตโนมัติ สิ่งที่หลอมรวมอยู่ในจิตใจ สติปัญญา และหัวใจของลูกผู้ที่เป็นมิตรร่วมทางที่แท้จริงคืออะไร? ฉันทันเป็นของพ่อและพ่อก็เป็นของฉันทัน ในสติปัญญาลูกตระหนักดีว่า: อะไรก็ตามที่เป็นมรดกของสมบัติที่ไม่มีชีวิตจำกัดของพ่อนั้นคือของฉันทัน ในหัวใจก็จะมีเพียงผู้ที่ปลอมประโลมหัวใจ ไม่สามารถมีอะไรอีกแล้ว มีเพียงแค่หัวใจกับผู้ที่ปลอมประโลมหัวใจ ดังนั้นในเมื่อพ่อได้หลอมรวมอยู่ในการจดจำระลึกถึงของลูก ดังนั้นการตระหนักรู้ของลูกเป็นเช่นไรสภาพของลูกและการกระทำของลูกก็จะเป็นเช่นนั้นโดยอัตโนมัติ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เพื่อที่จะแสดงศรัทธาของพวกเขาออกมา ผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาพูดว่า: ดูซิว่าฉันมีใครในหัวใจของฉัน! ลูกจะไม่พูดสิ่งนั้นแต่ทุกคนจะมีประสบการณ์โดยอัตโนมัติ นั่นคือเห็นผู้ที่ปลอมประโลมหัวใจนั้นผ่านหัวใจของลูก ดังนั้นมิตรร่วมทางที่แท้จริงคือนายผู้ทรงพลังอำนาจเหมือนพ่อ

วันนี้บัพดาตามาเพื่อแสดงความยินดีกับลูกๆ เวลาที่ลูกผู้เป็นมิตรร่วมทางที่สม่ำเสมอด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูกกำลังเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องในการจดจำระลึกถึงและในงานรับใช้ ในจิตใจของแต่ละคนมีความคิดที่มุ่งมั่นเดียว: ธงแห่งชัยชนะจะต้องถูกชักขึ้นมา ธงของการเปิดเผยพ่อทางจิตผู้เดียวนี้นี้จะถูกชักขึ้นมาจากทั่วทั้งโลกภายใต้ธงที่สูงนี้ ดวงวิญญาณในโลกทั้งหมดจะร้องเพลงว่าพ่อมาแล้ว เมื่อลูกชักธงในตอนนั้น ลูกทั้งหมดจะยืนอยู่ใต้ธงและร้องเพลงด้วยเช่นกัน หลังจากนั้นอะไรเกิดขึ้น? เมื่อธงถูกชักขึ้นทุกคนก็จะโปรยด้วยดอกไม้ ในทำนองเดียวกันเพลงนี้จะปรากฏในหัวใจของทุกคนโดยอัตโนมัติ: พ่อของทุกคนคือผู้เดียว ผู้ให้การปลดปล่อยและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียว เมื่อลูกร้องเพลงเช่นนั้น ลูกจะสัมผัสกับการประพรมของความสงบและความสุขที่ไม่มีวันสูญสลายเหมือนกับการโปรยดอกไม้ พื้นที่ที่ลูกพูดว่า “พ่อ” ลูกก็ได้สัมผัสกับมรดก ดังนั้นลูกทุกคนมีความจริงใจและความกระตือรือร้นเดียวกันนี้ในจิตใจของลูก ด้วยเหตุนี้เองเมื่อมองเห็นความจริงใจและความกระตือรือร้นในหัวใจของลูกๆ บัพดาตาจึงขอแสดงความยินดีกับลูก (vadhāai) ท่านจะไม่อ้อลาลูก (bidaai) ขอแสดงความยินดี! ทุกๆขณะของยุคบรรจบพบกันเป็นเวลาสำหรับการแสดงความยินดี ดังนั้นบัพดาตาขอแสดงความยินดีกับลูกแต่ละคนสำหรับความรักในหัวใจของลูกและสำหรับความรักในงานรับใช้ของลูก ลูกทั้งหมดมีความกระตือรือร้นที่จะเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอในงานรับใช้ จะไม่มีใครที่ไม่มีมีความกระตือรือร้นที่จะเคลื่อนไปข้างหน้าในงานรับใช้ หากลูกไม่มีความจริงใจและความกระตือรือร้น ลูกจะมาที่นี้ได้อย่างไร? นี่ก็เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความกระตือรือร้น ลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้นและสิ่งนี้จะคงอยู่ตลอดเวลา ในขณะที่กำลังเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยกันด้วยความจริงใจและกระตือรือร้น ลูกทั้งหมดเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ความจริงใจและกระตือรือร้นเป็นสิ่งที่ดีมาก แต่มีความแตกต่างระหว่างการทำงานรับใช้ที่เป็นอิสระจากอุปสรรคกับการทำงานรับใช้ที่ลูกเอาชนะอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ การเป็นอิสระจากอุปสรรคหมายถึงลูกไม่ได้กลายเป็นอุปสรรคต่อผู้อื่นหรือลูกก็ไม่ได้หวาดกลัวต่ออุปสรรคประเภทใด ลูกสัมผัส

ประสบการณ์ของคุณสมบัติพิเศษนี้พร้อมกับความจริงจังและความกระตือรือร้นหรือไม่? หรือลูกมีอุปสรรค? หนึ่งคือเมื่ออุปสรรคนั้นมาสอนบทเรียนแก่ลูก อีกหนึ่งนั่นคือเมื่ออุปสรรคมาทำให้ลูกสั่นคลอน ถ้าลูกได้เรียนรู้บทเรียนของลูกและกลับมามั่นคง อุปสรรคนั้นก็จะเปลี่ยนเป็นความรัก หากลูกกลัวอุปสรรคแล้วทะเบียนประวัติก็จะมีรอยเปื้อน ดังนั้นจึงมีความแตกต่าง

การเป็นบราห์มินหมายถึงการทำทายมายา เพียงแค่ให้อุปสรรคมา! ฉันได้รับชัยชนะ ลูกไม่สามารถทำอะไรได้ ก่อนหน้านี้ลูกเคยเป็นเพื่อนของมายา เวลานั้นลูกให้คำทายด้วยการพูดว่า: ลูกจะกลายเป็นผู้ที่เอาชนะมายา ลูกได้ยื่นคำทายนี้ใช่ไหม? มิฉะนั้นแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะใคร? ชนะตนเอง? เมื่อลูกกลายเป็นเพชรพลอยที่มีชัยชนะ นั่นเป็นเพราะลูกมีชัยชนะเหนือมายาใช่ไหม? ลูกได้ถูกร้อยในลูกประคำแห่งชัยชนะและได้รับการกราบไหว้บูชา ดังนั้นการเป็นผู้เอาชนะมายาหมายถึงต้องมีชัยชนะ การกลายเป็นบราห์มิน หมายถึงการทำทายมายา อย่างไรก็ตามผู้ที่ทำทายเธอจะมีประสบการณ์ว่านั่นเป็นเกม ที่เธอมาและก็ไป ลูกสามารถรู้ตระหนักรู้ถึงเธอได้จากกระยะทางไกลและขับไล่เธอไปจากกระยะไกล ลูกไม่ต้องสูญเสียเวลาของลูก ลูกทั้งหมดดีมากในงานรับใช้ พร้อมกับงานรับใช้แล้วให้มีการบันทึกงานรับใช้ที่เป็นอิสระจากอุปสรรคด้วย ลูกรักษาก้นตึกของความบริสุทธิ์ตั้งแต่ตอนต้น ใครคือคนที่ไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์แม้กระทั่งในความคิดตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนนี้? ลูกกำลังมองหาคุณสมบัติพิเศษนี้ใช่ไหม? จะไม่มีใครสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมในเรื่องของความบริสุทธิ์เพียงเรื่องเดียวเท่านั้น ดังนั้นลูกจึงต้องดูว่าใครที่อยู่อย่างไม่สั่นคลอน ใครที่ไม่เคยมีประสบการณ์กับความวุ่นวายใดๆ และไม่เคยได้รับอิทธิพลจากอุปสรรคในงานรับใช้ ในสภาพของเขา ในสายใยและความสัมพันธ์ของเขา และในการจดจำระลึกถึง ลูกได้รับการบอกแล้วว่าลูกจะต้องไม่ได้รับอิทธิพลจากอุปสรรคหรือเป็นอุปสรรคของผู้อื่น คะแนนลูกสะสมบนพื้นฐานของสิ่งนี้เช่นกัน หนึ่งคือความบริสุทธิ์ และอีกหนึ่งคือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีอะไรเจือปนอย่าให้มีอุปสรรคแม้แต่หยกในการจดจำระลึกถึงของลูก ด้วยวิธีนี้ทำให้ตนเองเป็นอิสระจากอุปสรรคในงานรับใช้เสมอ มีความพอใจในคุณธรรมของลูกและทำให้ผู้อื่นพอใจ คุณธรรมของความพอใจเป็นกระจุกสำหรับชิมชั้บคุณธรรมทั้งหมด ดังนั้นในคุณธรรมของลูก ลูกจะต้องได้รับประกาศนียบัตรของความพอใจจากตัวลูกเองและจากผู้อื่นด้วยเช่นกัน นี่คือนี่สิ่งที่บ่งบอกถึงการสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นหนึ่งในเพชรพลอยทั้งแปด ลูกคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในอันดับในทุกสิ่ง ลูกไม่ใช่ผู้ที่ดีในวิชาเดียวเท่านั้นใช่ไหม - ที่ฉันโอเคในงานรับใช้? แน่แน่นอนบัพผาดาขอแสดงความยินดี ลูกจะต้องกลายเป็นหนึ่งในแปด และหนึ่งในเทพที่เป็นที่รักเป็นพิเศษ หากลูกกลายเป็นหนึ่งในแปด ลูกก็จะยิ่งใหญ่ในการเป็นหนึ่งในเทพที่รักเป็นพิเศษเช่นกัน สำหรับสิ่งนี้จงจดจำสามสิ่งนี้ตลอดทั้งปีและตรวจสอบตนเอง หากสิ่งใดในสามสิ่งเหล่านี้ยังคงอยู่ในตัวลูก แม้กระทั่งในความคิดของลูกแล้วจงบอกเล่าสิ่งเหล่านั้น วันนี้เป็นวันแห่งความยินดี เมื่อลูกลา ลูกทำอะไรในช่วงเวลาของการลา? (แจกโกลี ไปเร็วมาเร็ว-ก้อนน้ำตาล อัลมอนต์ คาร์ดาม่อน) มีสามสิ่ง ดังนั้นลูกก็จะต้องให้สามสิ่งกับบัพผาดาด้วยใช่ไหม? นี่ไม่ใช่เป็นการอำลาแต่เป็นการแสดงความยินดี และด้วยเหตุนี้เองที่ปากของลูกจึงหวาน ดังนั้นสามสิ่งนี้ให้เพื่ออะไร? เพื่อที่ลูกจะได้กลับมาในไม่ช้า วันนี้บัพผาดาจะบอกลูกเกี่ยวกับสามสิ่งนี้ที่บางครั้งกลายเป็นอุปสรรคในงานรับใช้ ดังนั้นบัพผาดาโดยเฉพาะอย่างยิ่งจึงดึงดูดความสนใจของลูกไปยังสามสิ่งนี้เป็นพิเศษอีกครั้ง และด้วยการใส่ใจกับสิ่งเหล่านี้ ลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมโดยอัตโนมัติ

1. อย่าให้มีความผูกพันยึดมั่นประเภทใดกับสิ่งที่มีชีวิตจำกัด การมีความผูกพันยึดมั่นกับเพื่อนก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นที่มีชีวิตจำกัดใดๆ
2. อย่าให้มีความตึงเครียดใดๆกับตนเองหรือกับผู้อื่น อย่าให้มีความผูกพันยึดมั่น แทนที่จะต่อสู้กับมายา อย่าให้มีความขัดแย้งใดๆต่อกันและกัน
3. อย่าให้มีธรรมชาติที่อ่อนแอใดๆ

ความผูกพันยึดมั่น ความตึงเครียด และธรรมชาติที่อ่อนแอ ความจริงแล้วคำว่าธรรมชาติ (สวาบาฟ) นั้นดีมาก สวาบาฟหมายถึง ความรู้สึกของตนเอง ตนเองกล่าวได้ว่าสูงส่ง มีความรู้สึกที่สูงส่ง มีความรู้สึกของตนเอง มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามลูกใช้คำว่า “บาฟสวาบาฟ” (ความขัดแย้งของความรู้สึกและธรรมชาติ) อย่างมาก ดังนั้นนั่นคือธรรมชาติที่อ่อนแอที่บางครั้งก็กลายเป็นอุปสรรคต่อสภาพที่บิบบินของลูก ในคำพูดที่ดูสูงส่ง ลูกพูดว่า “ธรรมชาติของฉันเป็นเช่นนั้น” เมื่อธรรมชาติของลูกสูงส่ง ก็จะเป็นเหมือนกับธรรมชาติของพ่อ ถ้ามันกลายเป็นอุปสรรคแล้วนั่นก็เป็นธรรมชาติที่อ่อนแอ ดังนั้นลูกจึงควรรู้จักความหมายของคำทั้งสามคำ มีความตึงเครียดหลายประเภท และสาเหตุของความ

ตึงเครียดคือจิตสำนึกของ“ฉัน” ฉันทำสิ่งนี้ ฉันสามารถทำสิ่งนี้ ฉันคนเดียวเท่านั้นที่จะทำสิ่งนี้ สำนึกของ “ฉัน” นี้สร้างความตึงเครียด “ฉัน”นี้คือจิตสำนึกที่เป็นร่าง สิ่งหนึ่งคือ “ฉันเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง” อีกสิ่งหนึ่งคือ “ฉันคือนั่นคือนี่ ฉันรู้จัก ฉันเป็นโยคี ฉันเป็นโยคี ฉันอยู่ข้างหน้าในงานรับใช้” จิตสำนึกของ “ฉัน” นี้สร้างความตึงเครียด เหตุนี้เองในบางกรณีที่มีความต้องการที่จะให้มีความรวดเร็วในงานรับใช้มันก็จะกลายเป็นความเร็วที่ช้า ลูกยังคงเคลื่อนต่อไปแต่ลูกไม่สามารถเร่งความเร็วได้ พื้นฐานของการเร่งความเร็วคือการช่วยให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้า การช่วยให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอคือการที่ลูกเองเคลื่อนไปข้างหน้า ลูกเข้าใจเกี่ยวกับจิตสำนึกของ “ฉัน” ในงานรับใช้ไหม? เป็นจิตสำนึกของ“ฉัน” ที่บดบังความเร็วที่รวดเร็ว ลูกเข้าใจไหม?

ลูกจะให้สามสิ่งเหล่านี้ไปใช้ไหม? หรือลูกจะเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้กับตัวลูก? สิ่งนี้เรียกว่าโชคที่ลูกได้รับผ่านการสละละทิ้ง จงเฝ้าแต่รับประทานด้วยการแบ่งปันกับทุกคนและสิ่งนี้จะเพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้รับโชคของการสละละทิ้งนี้ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับงานรับใช้คือโชคของการสละละทิ้งของลูก อย่างไรก็ตามหากลูกเก็บโชคนี้ไว้อย่างมีขีดจำกัด ด้วยจิตสำนึกของ“ฉัน” โชคก็จะไม่เพิ่มขึ้น จงทำให้ผู้อื่นให้ความร่วมมือและเฝ้าแต่แบ่งปันผลของโชคของการสละละทิ้งกับผู้อื่นอย่างต่อเนื่องและเคลื่อนไปข้างหน้า อย่าเพียงแต่พูดว่า “ฉัน ฉัน” จงแบ่งปันสิ่งนั้นกับผู้อื่นด้วย แบ่งปันสิ่งนั้นต่อกันและกัน ทำงานอย่างสอดคล้องปรองดองและเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้า กระแสเหล่านี้มองเห็นได้ท่ามกลางงานรับใช้เวลานี้ ดังนั้นกลับมามีหัวใจที่กว้างใหญ่ในสิ่งนี้ สิ่งนี้เรียกว่า: คนที่ริเริ่มก็คืออรชุน อย่าได้มองกันและกัน “ผู้นี้ก็ทำสิ่งนี้ด้วย สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา” แต่แทนที่โดยการ“ให้ฉันเป็นเครื่องมือที่จะมองเห็นคุณสมบัติพิเศษของผู้อื่น” คุณสมบัติพิเศษของพอบราห์มาคืออะไร? ท่านจะให้ลูกอยู่ข้างหน้าเสมอ “ลูกๆฉลาดกว่าฉัน ลูกๆจะทำสิ่งนี้” ท่านมีการสละละทิ้งมากที่ท่านสละละทิ้งแม้กระทั่งโชคที่ได้จากการสละละทิ้ง หากมีใครสรรเสริญพอบราห์มาเพราะความรักที่เขาได้รับหรือความสำเร็จที่พวกเขามี ท่านก็จะเตือนพวกเขาให้นึกถึงพ่อ ลูกจะไม่ได้รับมรดกจากพอบราห์มา ลูกจะต้องไม่เก็บภาพของพอบราห์มา อย่าได้พิจารณาว่าพอบราห์มาเป็นทุกสิ่ง สิ่งนี้เรียกว่าการสละละทิ้งโชคที่ได้รับจากการสละละทิ้งและต้องแหวะอยู่ในงานรับใช้ ด้วยการทำเช่นนี้ลูกจะกลายเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่เป็นสองเท่า ประการที่สองให้ผู้อื่นเสนอตัวเขาเอง อย่าให้พวกเขาดึงลูก หากลูกสรรเสริญตัวเองและดึงผู้อื่นเข้ามาหาตัวลูกเอง ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าอะไร? ลูกได้ยินสิ่งนั้นในเมอลีแล้วใช่ไหม? อย่าได้กลายเป็นเช่นนั้น อย่าได้มีการชักเย่อของการดึงใครบางคนเข้ามาหาตัวลูก อะไรก็ตามที่ลูกได้รับอย่างง่ายดายคือโชคที่สูงส่ง การจะรับบางสิ่งด้วยการดึงสิ่งนั้นเข้ามาหาลูกไม่ได้ลูกเรียกว่าเป็นโชคที่สูงส่ง ไม่มีความสำเร็จในสิ่งนั้น จะมีความพยายามมากขึ้นและประสบความสำเร็จน้อยลง เพราะลูกจะไม่ได้รับพรของทุกคน อะไรก็ตามที่ลูกได้รับอย่างง่ายดายนั้นจะเต็มไปด้วยพรของทุกคน ลูกเข้าใจไหม?

ความตึงเครียดคืออะไร? บาบาได้อธิบายเกี่ยวกับความผูกพันยึดมั่นเมื่อวันก่อนแล้ว อย่าให้มีธรรมชาติที่อ่อนแอใดๆ อย่าคิดว่า: ฉันเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้ และเหตุนี้เองธรรมชาติของฉัน วิธีการเคลื่อนไหวของฉัน และการดำเนินชีวิตของฉันจึงเป็นเช่นนี้ ไม่เลย ไม่ใช่ว่าธรรมชาติของฉันคือสิ่งที่ฉันเป็นเพราะแผ่นดิน ศาสนา หรือมิตรร่วมทาง ลูกเป็นของแผ่นดินใด? ลูกได้รับสถานที่นั้นก็เพื่องานรับใช้เท่านั้น ไม่มีใครที่เป็นชาวต่างชาติ และก็ไม่มีใครจะมีใครที่มีความซาบซึ้งว่าฉันเป็นชาวบาร์ต ลูกทั้งหมดเป็นของพ่อผู้เดียว ผู้ที่อาศัยอยู่ในบาร์ตคือดวงวิญญาณพอบราห์มินและผู้ที่ยึดอยู่ในต่างแดนก็เป็นดวงวิญญาณพอบราห์มินเช่นกัน ไม่มีความแตกต่าง ไม่ใช่ชาวบาร์ตเป็นเช่นนั้น ผู้คนในต่างประเทศเป็นเช่นนั้น อย่าได้พูดคำพูดเหล่านี้ ลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณพอบราห์มิน สถานที่เหล่านี้เป็นไปเพื่องานรับใช้เท่านั้น ลูกได้รับการบอกว่าเหตุใดลูกถึงต้องเดินทางไปอยู่ต่างประเทศ ทำไมลูกถึงต้องไปเกิดที่นั่น และทำไมลูกถึงไม่เกิดในบาร์ต ลูกไปที่นั่นเพื่อเปิดสถานที่งานรับใช้ มิฉะนั้นชาวบาร์ตก็จะมีปัญหามากมายเกี่ยวกับวิชา ลูกทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่นได้อย่างง่ายดาย งานรับใช้กำลังเกิดขึ้นในหลายประเทศ ดังนั้นลูกเดินทางไปต่างประเทศเพื่อทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตามลูกคือดวงวิญญาณพอบราห์มินทั้งหมด ดังนั้นอย่าให้ลูกคนไหนทำให้ธรรมชาติของลูกต้องพึ่งพิงกับสิ่งใด ธรรมชาติของพ่อคือธรรมชาติของลูกๆ อะไรคือธรรมชาติของพ่อ? ธรรมชาติของท่านคือความรู้ลึกซึ้งของคุณประโยชน์อยู่เสมอและมีความรู้สึกที่มีเมตตาต่อทุกดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ ธรรมชาติของท่านคือการยกระดับทุกคน เป็นธรรมชาติที่อ่อนหวาน เป็นธรรมชาติของความถ่อมตน อย่าได้พูดว่า “ธรรมชาติของฉันเป็นเช่นนั้น” “ของฉัน”มาจากไหน? การพูดอย่างเกรี้ยวกราดเป็นธรรมชาติของฉัน การมีความแรงก็เป็นธรรมชาติของฉัน สิ่งนี้เกิดขึ้นเพราะธรรมชาติของฉัน นี่คือมายา! บางคนมีธรรมชาติของความหลงทะนงตน ความอิจฉา หรือมีความแรง บางคนมีธรรมชาติของการท้อแท้ใจ แม้ว่าพวกเขาอาจจะดี แต่พวกเขาก็ไม่ได้คิดว่าตัวเองดี พวกเขาจะคิดว่าตนเองอ่อนแอเสมอ “ฉันไม่สามารถเคลื่อนไปข้างหน้าได้ ฉันไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้” การมีธรรมชาติที่ท้อแท้นี้ก็เป็นสิ่งที่ผิดด้วยเช่นกัน อย่าได้มีความหลงทะนงตนแต่จงเคารพในตนเอง

ดังนั้นธรรมชาติประเภทนั้นจึงเรียกว่า ธรรมชาติที่อ่อนแอ ดังนั้นจงใส่ใจในสามสิ่งนี้ตลอดทั้งปี อยู่อย่างปลอดภัยจากทั้งสามสิ่งนี้ ไม่ยากใช่ไหม? มิตรร่วมทางของลูกคือมิตรที่จะให้ความร่วมมือตั้งแต่ต้นจนถึงเวลาสุดท้าย มิตรร่วมทางจะต้องมีความทัดเทียมกัน หากไม่มีความทัดเทียมกันในความเป็นมิตรร่วมทางแล้ว มิตรร่วมทางก็ไม่สามารถตอบสนองความรับผิดชอบของความรักได้ โอเค ลูกจะต้องใส่ใจในสามสิ่งเหล่านี้ อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะอยู่ห่างจากสามสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอ จงจดจำอีกสามสิ่ง วันนั้นบาบากำลังสอนลูกบทเรียนของสามสิ่ง จงรักษาความสมดุลในชีวิตของลูกอย่างสม่ำเสมอ ให้มีความสมดุลในทุกสิ่ง ความสมดุลในการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ความเคารพตนเองจะจบสิ้นความหยิ่งยโส อยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองของลูก ให้สามสิ่งนี้คงอยู่ในสำนึกของลูก ไม่สนุกสนานเกินไปและก็ไม่ซีเรียสหรือจริงจังเกินไป ให้มีความสมดุล จงมีความสุขสนุกสนานเมื่อลูกต้องให้ความบันเทิง และจริงจังเมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องจริงจัง ดังนั้นอันดับแรกคือความสมดุล ประการที่สองรับพรพิเศษจากพ่อเสมอในอมฤตเวลา ทุกวันในอมฤตเวลาบัพพาดาจะเปิดอาคารแห่งพรของท่านสำหรับลูกๆ ลูกสามารถรับได้มากเท่าที่ลูกต้องการจากช่วงเวลานั้น ดังนั้นความสมดุล พร และประการที่สาม ชีวิตที่มีความปีติสุข ด้วยการมีสามสิ่งนี้ในสำนึกของลูก สามสิ่งที่ลูกจะต้องใส่ใจจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ ลูกเข้าใจไหม? อ้อชะ ตอนนี้นะจบบ้างอีกสามสิ่ง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกจะต้องรักษาเป้าหมายและซึมซับอีกสามสิ่งเป็นพิเศษ ลูกจะต้องสละสิ่งเหล่านั้นและอีกสิ่งหนึ่งจะต้องถูกซึมซับ ลูกได้ปล่อยวางสิ่งที่ลูกจะต้องปล่อยไปตลอดเวลาใช่ไหม? ลูกไม่จำเป็นแม้กระทั่งต้องจดจำสิ่งเหล่านี้ แต่ลูกจะต้องรักษาสามสิ่งที่บาบาได้บอกลูกนี้ไว้ในสำนึกของลูกและโดยเฉพาะอย่างยิ่งจดจำสิ่งเหล่านั้นเป็นพิเศษเพื่อที่จะกลายเป็นตัวของคุณธรรมเช่นกัน 1. ให้มีความเป็นจริงในทุกสิ่ง ไม่มีอะไรปะปนเลย สิ่งนี้เรียกว่าความเป็นจริง การมีความเป็นจริงในความคิด คำพูด และทุกสิ่งของลูก พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ สิ่ง que แสดงให้เห็นถึงสัจจะคืออะไร? ดวงวิญญาณจะร้ายรำเมื่อมีสัจจะ ผู้ที่มีความซื่อสัตย์จะเฝ้าแต่ร้ายรำในความสุขเสมอ ดังนั้นหนึ่งคือความเป็นจริง ต่อมาคือความสูงศักดิ์ อย่าให้สติปัญญาของลูกอยู่ภายใต้ภาวะจำยอมกับเรื่องเล็กๆน้อยๆ สายตาของลูกที่สูงศักดิ์ไม่มีวันถูกดึงเข้าไปหาสิ่งเล็กน้อย หากสายตาของเขาลูกดึงไปนั้นจะไม่เรียกว่าความสูงศักดิ์ หากสติปัญญาอยู่ในภาวะจำยอมต่อสิ่งเล็กๆน้อยๆ นั่นก็ไม่ได้เรียกว่าความสูงศักดิ์ ผู้ที่มีความสูงศักดิ์จะเป็นตัวของความสำเร็จเสมอ สายตาและสติปัญญาของพวกเขาจะไม่ถูกดึงไปที่ใด ดังนั้นนี่คือความสูงศักดิ์ทางจิตวิญญาณ ไม่ใช่ความสูงศักดิ์ของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ดังนั้นความเป็นจริง ความสูงศักดิ์ และสิ่งที่สามความเป็นหนึ่งเดียวกัน ให้ความเป็นหนึ่งเดียวกันปรากฏขึ้นมาท่ามกลางลูกๆ ในทุกสถานการณ์ ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก บราห์มินหมายถึงหนึ่ง ไม่ใช่เป็นแสน แต่หนึ่ง สิ่งนี้เรียกว่าความเป็นหนึ่งเดียวกัน ที่นั่นเนื่องจากมีสภาพที่แตกต่างมากมาย หนึ่งจึงกลายเป็นจำนวนมากมาย ในขณะที่ที่นี้, ในขณะที่มีมากมายลูกก็กลับมาเป็นหนึ่ง สิ่งนี้เรียกว่าความเป็นหนึ่งเดียวกัน ลูกจะต้องไม่มองดูผู้อื่น “ฉันปรารถนาที่จะเป็นหนึ่งเดียวกัน แต่ฉันไม่เป็นหนึ่งเดียว” หากลูกคงอยู่อย่างหนึ่งเดียวกันต่อไป คนอื่นจะไม่มีโอกาสกลับมาแตกแยก ถ้าคนคนหนึ่งยกมือของเขาขึ้นมาเพื่อตบมือ และอีกคนหนึ่งไม่ตบมือของเขาก็จะไม่เสียงใดๆ หากใครบางคนกำลังทำบางสิ่งที่นำมาซึ่งความแตกแยก ลูกก็เพียงแต่ต้องรักษาความเป็นหนึ่งเดียวกัน จากนั้นผู้ที่สร้างความแตกแยกก็จะไม่สามารถทำงานใดๆที่เกิดความแตกแยกได้ พวกเขาจะต้องเข้ามาในความเป็นหนึ่งเดียวนั้น ดังนั้นจดจำสามสิ่งนี้ ความเป็นจริง ความสูงศักดิ์ และความเป็นหนึ่งเดียวกัน ทั้งสามสิ่งนี้จะให้ความร่วมมือกับลูกอย่างสม่ำเสมอในการกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ลูกเข้าใจไหม? วันนี้นะลูกได้เรียนบทเรียนของสามสิ่ง พ่อภูมิใจในตัวลูกๆ ไม่มีพ่อคนใดสามารถมีลูกที่มีค่าและเป็นโยคีเช่นนั้น ลูกมีค่าและลูกก็เป็นโยคีด้วย และลูกแต่ละคนมีโชคหลายล้านเท่า ไม่มีใครตลอดทั้งวงจรสามารถที่จะมีลูกมากมายเช่นนั้น ดังนั้นทำไมบัพพาดาจึงทำให้เวลาอมฤตเป็นพิเศษสำหรับลูกๆบราห์มิน? เพราะในเวลานั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งบัพพาดาได้นำมาซึ่งคุณสมบัติพิเศษ งานรับใช้ และคุณธรรมของลูกทุกคนมาอยู่เบื้องหน้าท่าน แล้วท่านทำอะไรอีก? ท่านทำให้คุณสมบัติพิเศษ คุณธรรม และงานรับใช้ของลูกทุกคนไม่มีวันสูญสลายด้วยการให้พรพิเศษแก่พวกเขา เหตุนี้เองเวลานั้นจึงถูกเก็บไว้สำหรับลูกโดยเฉพาะ นั่นเป็นการหล่อเลี้ยงพิเศษของอมฤตเวลา บัพพาดาให้การหล่อเลี้ยงของพรแห่งความรักและความร่วมมือกับแต่ละคน ลูกเข้าใจสิ่งที่ท่านทำและสิ่งที่ลูกทำใช่ไหม? ชีพบาบาคือผู้ที่ประทานความสุขและประทานความสงบ นี่คือนั่นที่ลูกพูดใช่ไหม? และพ่อก็ได้ให้การหล่อเลี้ยงลูก เช่นเดียวกับที่พ่อแม่เตรียมลูกของพวกเขาให้พร้อมในตอนเช้า พวกเขาจะทำให้ลูกของเขาสดชื่นและพูดว่า“ตอนนี้ไปทานอาหาร ดื่มน้ำ และเรียนหนังสือตลอดทั้งวัน” ดังนั้นบัพพาดาก็ให้การหล่อเลี้ยงนี้ในอมฤตเวลา นั่นคือท่านจะเติมพลังให้ลูกตลอดทั้งวัน นี่เป็นเวลาสำหรับการหล่อเลี้ยงพิเศษ นี่คือนเวลาสำหรับพรและการหล่อเลี้ยงพิเศษ อาคารของพระจะเปิดขึ้นในอมฤตเวลา ลูกคนไหนก็ตามสามารถรับพรได้มากเท่าที่ลูกต้องการด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ ไม่ใช่ด้วยแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัว เมื่อมีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัว ลูกจะพูดว่า: ให้สิ่งนี้กับฉัน! แล้วบัพพาดาจะทำอะไรเมื่อลูกขอด้วยแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวเช่นนั้น? ท่านจะให้พลังที่มากแค่นั้น

เพื่อตอบสนองเจตนาของคุณ อย่างไรก็ตามสิ่งที่ความตั้งใจของคุณได้รับการตอบสนอง ทุกสิ่งก็จบสิ้น อย่างไรก็ตามคุณเป็นลูกๆของท่าน และดังนั้นท่านจะไม่ปฏิเสธ ดังนั้นจงเฝ้าแต่ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพรอย่างสม่ำเสมอ เฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไป เฝ้าแต่โอบรับ สำหรับสิ่งนี้ยิ่งคุณทำให้เวลาอมฤตมีพลังมากเท่าไร ตลอดทั้งวันของคุณก็จะเป็นเรื่องง่ายมากเท่านั้น ลูกเข้าใจไหม?

ถึงผู้ที่ทำให้ตนเองเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอพร้อมกับเป้าหมายและคุณสมบัติของผู้ที่จะสอบผ่านด้วยเกียรติยศ ถึงผู้ที่แบ่งปันโชคที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอที่พวกเขาได้รับผ่านการสละทิ้งเหมือนพอบราห์มา ถึงผู้ที่สละทิ้งอันดับหนึ่ง ผู้ที่สร้างโชคที่สูงส่ง ถึงผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในการได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างง่ายดายและผู้ที่ทำให้ตนเองก้าวหน้าและทำให้งานรับใช้ก้าวหน้าด้วยเช่นกัน ถึงผู้ที่กลายเป็นมิตรร่วมทางอย่างสม่ำเสมอที่ให้ความร่วมมือในทุกย่างก้าวและเคลื่อนไปข้างหน้า ถึงผู้ที่ทำให้สำนึกของพวกเราและสภาพของพวกเราเข้มแข็งและทำตามอย่างสม่ำเสมอ ถึงมิตรร่วมทางที่ให้ความร่วมมือเช่นนั้นและผู้ที่ยึดฟังคำสั่ง ถึงลูกที่เชื่อฟังที่อยู่อย่างพอใจ ถึงผู้ที่รู้ความลับของการทำให้ทุกคนมีความสุข ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น ถึงดวงวิญญาณบุญที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ถึงลูกผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่เป็นสองเท่า ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสตจากบัพตาดา

พร: ขอให้ลูกขอให้ลูกประสบกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสโดยการอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงจิตใจของจิตใจและกลายเป็นผู้ประทานการหลุดพ้น การแสวงหาในความทุกข์ที่เหนือประสาทสัมผัสเป็นคุณสมบัติพิเศษของบราห์มินในยุคบรรจบพบกัน อย่างไรก็ตามความคิดที่เป็นบ่วงใจ ๆ ในจิตใจของคุณจะไม่ปล่อยให้ลูกได้สัมผัสกับความสุขภายในหรือความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส การผูกติดอยู่กับความคิดที่ไร้ประโยชน์ ความอิจฉา ความไม่ระมัดระวังหรือความเกียจคร้านเป็นบ่วงของจิตใจ อันเนื่องมาจากความหลงทะนงตน ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะเฝ้าแต่คิดถึงการตำหนิผู้อื่นอยู่เสมอ พลังแห่งการตระหนักรู้ของพวกเราจบสิ้นลงและเหตุนี้เองพวกเราจะต้องได้รับการปลดปล่อยจากบ่วงพันธะที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้ และแล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็จะสามารถกลายเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นได้

คติพจน์: :ให้เหมือนแห่งความสุขของคุณอยู่อย่างเต็มเปี่ยมที่จะไม่มีคลื่นแห่งความทุกข์มาหาคุณ

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะนัคในเดือนอะนัคนี้

ไม่ว่าจะมีคนพูดไร้สาระต่อหน้าลูกมากแค่ไหน เพียงแค่เปลี่ยนความไร้สาระนั้นและทำให้มันมีพลัง อย่าได้นำสิ่งที่ไร้สาระใดๆเข้ามาในสติปัญญาของคุณ หากลูกยอมรับแม้แต่คำเดียวที่ไร้สาระนั้น และแล้วคำพูดที่ไร้สาระนั้นจะให้กำเนิดคำพูดที่ไร้สาระอีกมากมาย ใส่ใจกับคำพูดของคุณอย่างเต็มที่“พูดน้อย พูดค่อย ๆ และพูดอ่อนหวาน” และลูกก็จะทำให้สภาพที่อะนัคของคุณง่ายดายขึ้น

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือผู้รับใช้บารัตที่มีคุณค่ามากที่สุด บนพื้นฐานของศรัทธาที่ลูกได้ใช้ ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกเพื่อทำให้บารัตกลายเป็นอาณาจักรของราม
- คำถาม:** อะไรคืองานรับใช้ทางจิตที่แท้จริงที่ลูกๆ กำลังทำอยู่ในเวลานี้?
- คำตอบ:** ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกๆ กำลังก่อตั้งดินแดนที่บริสุทธิ์แห่งความสุขในวิถีที่แผ่ดวงใจ นี่คือนิยามงานรับใช้ทางจิตที่แท้จริงของบารัต ด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกกำลังปลดปล่อยทุกคนจากกรงขังของราวัน สำหรับสิ่งนี้ ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์
- เพลง:** ชี้นทางแก่คนตาบอดเกิด โอ้ พระเจ้า!

โอมซานติ มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างการพูดคำว่า “โอ้ พระผู้, โอ้ พระเจ้า, โอ้ ดวงวิญญาณสูงสุด” และการพูดคำว่า “พ่อ” มีความเคารพนับถืออย่างมากมาในการพูดคำว่า, “โอ้พระเจ้า, โอ้พระผู้” ในขณะที่คำว่า “พ่อ” นั้นธรรมดาอย่างยิ่ง มีพ่อมากมาย แม้แต่ในการสวดมนต์ ผู้คนก็พูดว่า “พระผู้”, “โอ้ พระเจ้า” เหตุใดพวกเขาจึงไม่พูดว่า “บาบา”? เหนือกว่าสิ่งใด ท่านคือ พ่อสูงสุด รวากับว่าคำว่า “พ่อ” ได้ถูกกดเก็บไว้ และคำว่า “ดวงวิญญาณสูงสุด” นั้นมีความสำคัญมากกว่า ผู้คนนั้นเรียกหา: โอ้ พระเจ้าชี้หนทางให้แก่คนตาบอดเกิด! ดวงวิญญาณนั้นพูดว่า: บาบา ชี้นทางสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่พวกเราเกิด คำว่า “พระผู้” นั้นยิ่งใหญ่อย่างยิ่ง ในขณะที่คำว่า “พ่อ” นั้นธรรมดาอย่างยิ่ง ลูกเข้าใจว่าพ่อมาและอธิบายแก่ลูก ในโลกวัตถุมีพ่ออยู่มากมาย ผู้คนแม้แต่เรียกหาว่า: ท่านคือแม่และพ่อ คำพูดเหล่านี้ธรรมดาอย่างยิ่ง ด้วยการพูดคำว่า “พระเจ้า” หรือ “พระผู้” ผู้คนนั้นก็คิดว่า: มีอะไรที่ท่านทำไม่ได้? ลูกๆ รู้ว่าในเวลานี้พ่อได้มาแล้ว พ่อได้ชี้หนทางที่ง่ายดายและสูงส่งอย่างยิ่งแก่ลูก พ่อพูดว่า: โอ้ ลูกๆ ของพ่อ ด้วยการทำตามการกำหนดของราวันและด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ ลูกก็ถูกเผาอย่างสิ้นเชิง เวลานี้พ่อได้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์และพาลูกกลับบ้าน เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อให้มาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อรับใช้ลูก ลูกๆ ทั้งหมดอยู่ในงานรับใช้ทางจิตของบารัตด้วยเช่นกัน ไม่มีใครนอกจากลูกที่สามารถทำงานรับใช้นี้ได้ ลูกทำเช่นนั้นเพื่อบารัต ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการทำตามศรัทธาและลูกทำให้บารัตกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน บาบาคานธีก็เองนั้นก็ต้องการให้อาณาจักรของรามนั้นมาถึงด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ไม่มีมนุษย์ใดสามารถสร้างอาณาจักรของรามได้ ไม่เช่นนั้นแล้วเหตุใดพวกเขาจึงเรียกหาพระเจ้าในฐานะผู้ชำระให้บริสุทธิ์เล่า? เวลานี้ลูกๆ มีความรักอย่างมากมาต่อบารัต ลูกคือผู้ที่ทำงานรับใช้ที่แท้จริงของบารัตโดยเฉพาะและของทั้งโลกโดยทั่วไป ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำให้บารัตกลายเป็นอาณาจักรของรามที่ซึ่งคานธีจึงนั้นต้องการอีกครั้ง เขาคือพ่อของชาติที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ในบรรดาลูกด้วยเช่นกัน, บ้างก็มีความซาบซึ้งที่ตามลำดับกันไปว่าลูกกำลังสร้างอาณาจักรของราม ลูกคือผู้รับใช้ของรัฐบาล ลูกกำลังสร้างรัฐบาลที่สูงส่ง ลูกมีความซาบซึ้งต่อบารัต, ลูกเข้าใจว่าเคยเป็นแผ่นดินที่บริสุทธิ์ในยุคทอง และในเวลานี้แผ่นดินนั้นไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังสร้างแผ่นดินที่บริสุทธิ์, ดินแดนแห่งความสุขด้วยพ่อและในสิ่งนั้นด้วยในวิถีที่แผ่ดวงใจ ลูกได้รับศรัทธาในวิถีที่แผ่ดวงใจด้วยเช่นกัน ลูกกำลังทำสิ่งนี้เพื่อรัฐบาลของบารัต ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกกำลังทำงานรับใช้ที่สูงส่งที่สุดของบารัตด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก ผู้คนมากมายของพรรคชาตินิยมของอินเดียติดคุก แต่ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะเข้าคุก ประเด็นของลูกนั้นเป็นไปในทางจิต สงครามของลูกนั้นต่อต้านราวัน, กิเลสทั้ง 5 ผู้ที่ปกครองอาณาจักรทั่วทั้งโลก นี่คือนิยามของลูก ลังกานั้นคือเกาะเล็กๆ ในขณะที่ทั้งโลกนี้คือเกาะที่ไม่มีขีดจำกัด (ลังกา) ด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกก็ปลดปล่อยทุกคนจากกรงขังของราวัน ลูกรู้ว่าถึงอย่างไรโลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นก็ต้องถูกทำลาย ลูกคือชีพขัตติ ลูกๆ โกป (ผู้ชาย) นั้นก็คือชีพขัตติด้วยเช่นกัน ลูกกำลังทำงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ของบารัตในวิถีที่แผ่ดวงใจ เมื่อลูกนั้นได้ก้าวหน้าไป ผู้คนก็จะมาเพื่อรู้ถึงสิ่งนี้ งานรับใช้บนพื้นฐานของศรัทธาของลูกนั้นเป็นไปในทางจิต ลูกๆ นั้นแผ่ดวงใจ รัฐบาลไม่ได้รับว่าลูกๆ บราห์มา กุมารีนั้นกำลังทำให้บารัตกลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะที่สูงส่งที่สุดด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก บารัตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะ แต่เวลานี้คือดินแดนของความหลอกลวง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะ มีคำกล่าวว่า “พระเจ้าคือสัจจะ” ท่านกำลังให้คำสอนที่แท้จริงแก่ลูกเพื่อที่จะเปลี่ยนลูกจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ พ่อพูดว่า: พ่อได้ทำให้ลูกเป็นนารายณ์จากนายธรรมดาในวงจรที่แล้วด้วย พวกเขาได้เขียนเรื่องเล่าเช่นนั้นในรามายณะ มีคำพูดที่ว่ารามได้นำกองทัพออกไป ก่อนหน้านั้นลูกทั้งหมดเคยเป็นเหมือนลิง ไม่ใช่เรื่องของเพียงสิดาเดียว พ่ออธิบายว่าท่านทำลายอาณาจักรของรา

วันและก่อตั้งอาณาจักรของรามอย่างไร ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆ ในสิ่งนี้ ผู้คนก็ใช้จ่ายเงินทองไปอย่างมากมาย ในการสร้างหุ่นจำลองของราวันและกัณเภาสิ่งนั้น พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใด บุคคลสำคัญมากมายก็ไปและคอยเฝ้าดูสิ่งนั้น ได้มีการเชื้อเชิญชาวต่างชาติให้มาและคอยเฝ้าดูสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใด เวลานี้พออธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด และดังนั้นลูกๆจึงมีความกระตือรือร้นในหัวใจของลูกว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ทางจิตที่แท้จริงของบาร์ต ที่เหลือของโลกนั้นกำลังทำตามการกำหนดของราวัน ในขณะที่ลูกกำลังทำตามศรัทธาของราม ไม่ว่าลูกจะพูดว่ารามหรือชีวาก็เป็นสิ่งเดียวกัน พระเจ้านั้นได้รับชื่อมากมาย ลูกๆ คือผู้รับใช้ที่มีคุณค่ามากที่สุดของบาร์ตผู้ที่ทำตามศรัทธา ผู้คนนั้นก็เรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์เถิด ลูกรู้ว่าลูกได้รับความสุขมากมายเพียงไรในยุคทอง ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัด แม้แต่ช่วงอายุเฉลี่ยที่นั่นก็ยาวมาก ที่นั่นพวกเขาเป็นโยคี ในขณะที่ที่นั่นทั้งหมดนั้นคือโยคี(ผู้ที่ข่องแวงในความสุชจากการใช้ประสาทสัมผัส) ที่นั่นพวกเขาบริสุทธิ์ ในขณะที่พวกเขาเหล่านั้นไม่บริสุทธิ์ มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน กฎขณะนั้นก็เรียกว่าเป็นโยคีด้วยเช่นกัน พวกเขาก็เรียกกฎขณะว่าเป็นมหาดมะ(ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่)ด้วย แต่เขานั้นคือมหาดมะที่แท้จริง เป็นการร้องคำยกย่องของเขาผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม ฯลฯ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายนั้นบริสุทธิ์ ชันยาสีนั้นถือกำเนิดกับผู้ครองเรือนด้วยกิเลส และแล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นชันยาสี เวลานี้พออธิบายประเด็นเหล่านี้แก่ลูก ในเวลานี้ผู้คนนั้นไม่มีศีลธรรมจรรยาและมีความสุข พวกเขาเคยเป็นอะไรในยุคทอง? พวกเขานั้นเคยฝึกฝนในศาสนาและมีศีลธรรมจรรยา พวกเขานั้นเคยมีความสุขเสมอและมีอำนาจ 100% มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อย่างถูกต้องแน่นอน ไม่มีใครสามารถที่จะรู้ว่าบาร์ตนั้นได้กลายเป็นนรกจากสวรรค์ได้อย่างไร พวกเขากราบไหว้บูชาลักษมีและนารายณ์และสร้างวัดให้ลักษมีและนารายณ์ แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด ฟ่อนั้นก็เฝ้าแต่บอกลูกว่าลูกนั้นสามารถอธิบายแก่ผู้ที่ทำหน้าที่ดี และลูกก็สามารถอธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้แก่ บิรลา (Birla-ผู้มั่งคั่งผู้ที่ให้สร้างวัดลักษมีนารายณ์)ด้วยเช่นกันว่า ลักษมีและนารายณ์ได้รับสถานภาพของเขามาอย่างไรและพวกเขาได้ทำอะไรที่ได้มีการสร้างวัดให้แก่พวกเขา การกราบไหว้บูชาใครบางคนโดยที่ไม่ได้ล่วงรู้หน้าที่การงานของเขาเป็นเหมือนกับการกราบไหว้บูชารูปบูชาที่เป็นหิน นั่นคือการกราบไหว้บูชาตุ๊กตา ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ก็รู้ว่าพระคริสต์ได้มาในเวลานั้นๆ และพวกเขาก็เชื่อว่าพระคริสต์จะมาอีกครั้ง ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งทางจิตอยู่ภายในอย่างใหญ่หลวง ลูกๆ ผู้เป็นจิตวิญญาณก็ควรจะมีความสุขนี้ ลูกเคยมีสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ฟอพูดว่า: เวลานี้จึงอยู่อย่างปราศจากร่าง คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ นั่นดวงวิญญาณกำลังรับฟังฟอ ในสัปดาห์อื่น พวกเขาไม่เคยคิดว่าฟอทางจิตกำลังนั่งที่นั่นและกำลังอธิบายแก่ผู้เป็นจิตวิญญาณ เป็นจิตวิญญาณที่รับฟังทุกสิ่ง ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันคือนายกรัฐมนตรี ฉันเป็นผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ดวงวิญญาณก็พูดผ่านร่างของเขาว่าเขานั้นเป็นนายกรัฐมนตรี เวลาลูกพูดว่าลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังทำความเข้าใจเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเทพแห่งสวรรค์ นั่นคือดวงวิญญาณ และนี่คือร่างของฉัน เป็นสิ่งที่ใช้ความเพียรพยายามอย่างใหญ่หลวงที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หากลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณซ้ำแล้วซ้ำเล่าและจดจำฟอ บาปทั้งหมดของลูกจะถูกเผาทั้งลูกคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังที่สุด ลูกทำงานนี้ในวิธีที่แผ่แผ่ ดังนั้นลูกควรจะมีซาบซึ้งที่แผ่แผ่ด้วยเช่นกันว่าลูกคือผู้รับใช้ทางจิตของรัฐบาล ลูกกำลังทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ บาปของตนเองก็ต้องการให้มีบาร์ตใหม่ในโลกใหม่เช่นกัน เขานั้นต้องการเดลีใหม่ ในเวลานี้ไม่ใช่โลกใหม่ เดลีเก่านี้กำลังจะกลายเป็นสุสาน และแล้วต่อไปจะกลายเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า ลูกไม่สามารถเรียกเดลีเก่าว่าเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้าได้ในเวลานี้ ลูกกำลังสร้างเดลีใหม่, ดินแดนของเทวดานางฟ้า, สำหรับโลกใหม่ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก ลูกไม่ควรจะลืมหูลืมตาว่า เหล่านี้ เป็นงานที่สูงส่งอย่างยิ่งของการทำให้บาร์ตกลายเป็นดินแดนแห่งความสุขอีกครั้ง ตามแผนของละครโลกนั้นต้องกลับมาเก่า ในเวลานี้เป็นดินแดนของความทุกข์ เพียงฟอผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้จัดการความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ลูกรู้ว่าฟอมาทุก 5000 ปีเพื่อทำให้บาร์ตที่เต็มไปด้วยความทุกข์นั้นมีความสุข ท่านให้ความสุขพร้อมกันกับความสงบ ทุกคนนั้นก็ถามด้วยเช่นกันว่าพวกเขาจะสามารถมีความสงบของจิตใจได้อย่างไร ในเวลานี้ความสงบนั้นสามารถคงอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ, บ้านที่แสนหวานเท่านั้น ดินแดนนั้นเรียกว่าดินแดนแห่งความเงียบสงบที่ซึ่งไม่มีเสียงดังหรือความทุกข์ใดๆ แม้แต่พระอาทิตย์และพระจันทร์ ฯลฯ ก็ไม่คงอยู่ที่นั่น เวลาลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดนี้ ฟอได้มาในฐานะผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้จักฟอเลย ผู้คนก็เรียกใครก็ตามนั้นว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ แต่ไม่สามารถที่จะมีดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ในเวลานี้ ดวงวิญญาณที่นั่นบริสุทธิ์ และเพราะพวกเขาบริสุทธิ์พวกเขาจึงมีความสงบและความมั่งคั่งเช่นกัน พวกเขาไม่ได้มีความบริสุทธิ์ในเวลานี้และดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีสิ่งใดเลย มีความเคารพนับถือต่อความบริสุทธิ์ เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ ซึ่งเหตุนี้เองผู้คนจึงก้มลงเบื้องหน้ารูปบูชาของพวกเขา ผู้ที่บริสุทธิ์นั้นกับบริสุทธิ์ และผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นไม่บริสุทธิ์ ผู้เดียวนี้คือบาปผู้ที่ไม่มีขีดจำกัดของคนในโลก แม้แต่ผู้ว่าราชการก็สามารถเรียกได้ว่าเป็นฟอเมือง สิ่งต่างๆเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ที่นั่น อาณาจักรที่นั่นทำงานตามกฎหมาย ผู้คนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!

พ่อพูดว่า: ในเวลานี้จงกลับมาบริสุทธิ์! และแล้วพวกเขาก็ถามว่า: สิ่งนี้เป็นไปได้อย่างไร? เด็กๆ จะถือกำเนิดขึ้นมาอย่างไร? ประชากรโลกจะขยายตัวอย่างไร? พวกเขาไม่ได้ตระหนักว่าลักษมีและนารายณ์นั้นปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ นั้นต้องอดทนต่อการต่อต้านมากมาย ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในละครในวงจรที่แล้วจะซ้ำรอย ไม่ใช่ว่าลูกจะต้องยืนนิ่ง เนื่องจากละครและคิดว่าลูกจะได้รับสิ่งนั้นหากสิ่งนั้นอยู่ในละคร ลูกจะสอบผ่านที่โรงเรียนด้วยการนั่งเฉยๆ ในวิธีนั้นหรือ? ผู้คนต้องเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามสำหรับทุกสิ่ง โดยที่ไม่มีความเพียรพยายามลูกก็ไม่สามารถแม้กระทั่งได้รับน้ำ ไม่ว่าความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกทำ, วินาทีแล้ววินาทีเล่า, เป็นไปสำหรับผลรางวัลของลูก ลูกก็ต้องทำความเพียรพยายามที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อที่จะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ในเวลานี้เป็นกลางคืนของบราห์มา และดังนั้นก็เป็นกลางคืนของบราห์มินด้วยเช่นกัน และแล้วก็เป็นกลางวันของบราห์มิน ลูกเคยศึกษาสิ่งนี้ในคัมภีร์ แต่ลูกไม่ได้เข้าใจสิ่งใด บาบานี้เคยถ่ายทอดรามายณะและภควัต ฯลฯ ด้วยตัวท่านเอง ท่านเคยนั่งเหมือนกับบิณฑิต เวลานั้นลูกเข้าใจว่านั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาแยกห่างจากความรู้ พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดได้อยู่อย่างน่าเกลียดจากการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ กฤษณะเองนั้นก็เรียกว่าเป็น “ผู้ที่น่าเกลียดและผู้ที่สวยงาม” ด้วยเช่นกัน ผู้กราบไหว้บูชาคือผู้ที่มิศรัทธาทั้งหมด มีการกราบไหว้บูชาความชั่วร้ายอย่างมาก การกราบไหว้บูชาร่างของใครบางคนหมายถึงการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุทั้งห้า สิ่งนั้นเรียกว่าการกราบไหว้บูชาที่มีสิ่งเจือปน แรกเริ่มความเลื่อมใสศรัทธานั้นไม่มีอะไรเจือปน เป็นการกราบไหว้บูชาชีวผู้เดียวเท่านั้น เพียงแค่มองดูในเวลานี้ถึงสิ่งต่างๆ ที่ผู้คนกราบไหว้บูชา พ่อก็แสดงความมหัศจรรย์มากมายและท่านก็อธิบายความรู้แก่ลูกด้วยเช่นกัน ท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้จากหนาม สิ่งนั้นเรียกได้ว่าเป็นสวนดอกไม้ ในการาจีนั้นก็มีคนขายชื้อพาทัน ผู้ที่ได้เข้ามานั้น เขาพูดว่า: ฉันได้ไปสู่สวรรค์และคูดา(พระเจ้า)ได้ให้ดอกไม้แก่ฉัน เขามีประสบการณ์ของความสุขสันต์อย่างใหญ่หลวง เป็นความมหัศจรรย์! ผู้คนพูดถึงความมหัศจรรย์ทั้งเจ็ดของโลก ในความเป็นจริงสวรรค์คือความมหัศจรรย์ของโลก ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ลูกได้รับความรู้ชั้นหนึ่งอย่างยิ่ง และดังนั้นลูกควรที่จะมีความสุขอย่างมากมาย บัพดาดานั้นสูงสุด แต่กระนั้นท่านก็อยู่อย่างเรียบง่ายอย่างยิ่ง เมื่อพวกเขาร้องเพลงว่าท่านนั้นไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนง นั่นก็เป็นการร้องคำสรรเสริญของพ่อ พ่อต้องมาและรับใช้ลูก พ่อคนใดก็ตามจะรับใช้ลูกๆ เสมอ ให้ทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งแก่พวกเขา และแล้วเขาเองก็เข้าสู่สภาพของการปลดเกษียณ เขาให้ลูกๆ ของเขานั่งอยู่บนศีรษะของเขา ลูกๆ ได้กลายเป็นนายของโลก ลูกจะไปยังบ้านที่แสนหวานของลูก และแล้วก็ลงมาและประกาศสิทธิในอาณาจักรที่แสนหวานของลูก พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้รับอาณาจักร เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนที่แท้จริง ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามพยายามทำให้ลูกลืม ลูกไม่ควรจะลืมบัพดาดาที่แสนจะยิ่งใหญ่ นั้น มีความซาบซึ้งอย่างมากมายในการได้รับทรัพย์สินสมบัติของปู่ ลูกพบชีพบบาบแล้ว เป็นทรัพย์สินสมบัติของท่าน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องซัจจ์รอรอยที่เป็นเช่นปีศาจทั้งหมด พวกเขาร้องเพลง: ฉันนั้นปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรม มืองค์กรที่ได้ชื่อว่า “สถาบันของผู้ที่ปราศจากคุณธรรม” ด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น การเป็นผู้ที่ปราศจากคุณธรรมหมายถึงการไม่มีคุณธรรมใดๆ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งนั้น พ่อพูดว่าลูกๆ ต้องอธิบายสิ่งเดียวเท่านั้น จงพูดว่า: พวกเราอยู่ในงานรับใช้ของบาร์ต พวกเรากำลังทำตามศรัทธาของผู้เดียว ผู้ที่เป็นบาปุจีของทุกคน เหตุนี้เองศรัทธาทุกตัวดีด้าจึงได้รับการจดจำ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่บัพดาดาผู้ที่สูงส่งนั้นเรียบง่าย ท่านเองเดียวกันลูกต้องกลับมาเรียบง่ายอย่างมาก ไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงในลักษณะเดียวกัน ไตรตรองความรู้ที่ชั้นหนึ่งนี้ที่ลูกได้รับมาจากพ่อ
2. ในการที่จะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในละครนี้ที่ซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ จงทำความเพียรพยายามที่ไม่มีขีดจำกัดอย่าได้หยุดการทำความเพียรพยายามหรือทั้งทุกสิ่งไว้กับละคร อย่างแน่นอนที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อผลรางวัลของลูก

พร: ขอให้ลูกให้ความบันเทิงแก่จิตใจของลูกและกลายเป็นตัวของสิ่งที่ลูกได้ยิน และกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอ

ในแต่ละวันเป็นประจำ ให้นำความคิดของความจริงจังและความกระตือรือร้นสำหรับตนเองและผู้อื่นเข้าสู่จิตใจของคุณ กลายเป็นตัวของคุณคิดเหล่านี้ด้วยตนเอง และใช้ความคิดเหล่านั้นเพื่อรับใช้ผู้อื่น และแล้วชีวิตของคุณจะกลับมาเต็มไปด้วยความกระตือรือร้นตลอดเวลา และคุณจะเป็นผู้ให้ความกระตือรือร้นแก่ผู้อื่น เช่นที่คุณมีรายการบันทึก ในทำนองเดียวกันจงทำรายการประจำวันเพื่อให้ความบันทึกแก่จิตใจของคุณและกลายเป็นตัวของคุณสิ่งใดก็ตามที่คุณรับฟังมาและคุณจะกลับมามีพลัง

คติพจน์: ก่อนการเปลี่ยนแปลงผู้อื่น ก่อนอื่นใด จงเปลี่ยนแปลงตนเอง นี่คือการอยู่อย่างรอบรู้และรู้คิด

***** โอม ชานติ *****

การบ้านพิเศษเพื่อการมีประสบการณ์สภาพอะแควในเดือนที่อะแควนี้

พิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ขณะที่เดินเหินเคลื่อนไหวไปทั่ว และขณะที่ทำการกระทำ พิจารณาว่าตนเองเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน และคุณจะเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ไม่ว่าอะไรเกิดขึ้นในโลกทางกายภาพ เทวดานางฟ้ากลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเฝ้าดูบทบาทนั้นจากเบื้องบน และให้กระแสพลัง นั่นคือ ความร่วมมือการให้กระแสพลัง (sakaash) หมายถึงการเติมเต็มความรับผิดชอบของคุณ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พร้อมกับการสร้างสมความรู้นี้ลูกต้องสะสมพลังของการจดจำระลึกถึงและมั่นคงแข็งแรงในความบริสุทธิ์ด้วยเช่นกันและด้วยเหตุนี้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรยุคทองของลูก
- คำถาม:** อะไรควรเป็นเป้าหมายของความเพียรพยายามที่ลูกๆ กำลังทำอยู่ในขณะนี้?
- คำตอบ:** การอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ การกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก และมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรัก นี่ควรเป็นเป้าหมายของความเพียรพยายามของลูก ด้วยการทำสิ่งนี้ให้สำเร็จเสร็จสิ้น ลูกจะกลับมาเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์เต็ม
- คำถาม:** : อะไรคือสิ่งบ่งชี้ของผู้ที่การกระทำของพวกเขาสูงส่ง?
- คำตอบ:** ไม่มีใครเลยที่เป็นทุกข์ด้วยพวกเขา เช่นที่พ่อเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข เช่นเดียวกันผู้ที่กระทำ กรรมที่สูงส่งเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข
- เพลง:** ละทิ้งบัลลังก์แห่งฟากฟ้าของท่าน และลงมายังพื้นโลก...

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลง ใครพูดว่า “ ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวานที่สุด”? พ่อทั้งสองพูดสิ่งนี้ พ่อผู้ไม่มีตัวตนได้พูดสิ่งนี้ และผู้ที่ไม่มีตัวตนก็พูดสิ่งนี้เช่นกัน เหตุนี้เองทั้งสองเรียกว่าบัพและดาดา ดาดามีตัวตน เพลงเหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อได้มาเพื่อปลูกฝังความรู้ของทั้งวงจรรโลกในสติปัญญาของลูก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าเวลานี้ลูกกำลังจบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกและละครนี้กำลังจะจบสิ้นในเวลานี้ เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยโยคะนั่นคือ ด้วยการจดจำระลึกถึง มีการใช้การจดจำระลึกถึงและความรู้ในทุกประเด็น นักเรียนจะจดจำนักกฎหมายและอย่างแน่นอนรับความรู้จากเขา เหล่านั้นก็เรียกว่าพลังโยคะและความรู้ ที่นี่คือประเด็นใหม่ ด้วยพลังของโยคะและความรู้นั้นของพวกเขาที่พวกเขาได้รับพลังที่มีชีวิตจำกัดแต่ที่นี้ด้วยพลังของโยคะและความรู้นี้ ลูกได้รับพลังที่ไม่มีชีวิตจำกัดจากบาบาเพราะท่านคือผู้ทรงอำนาจ พ่อพูดว่า: ฉันคือมหาสมุทรของความรู้ เวลานี้ลูกรู้จักวงจรรโลกด้วยเช่นกัน ลูกจดจำทุกสิ่ง โลกที่ไม่มีตัวตนและดินแดนที่ละเอียดอ่อน พ่อได้ให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูกที่ท่านมีอยู่ในท่าน ดังนั้นลูกต้องสร้างสมความรู้นี้ พ่อก็สอนโยคะและความบริสุทธิ์แก่ลูกด้วยเช่นกันเพื่อที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูก ลูกกลับมาบริสุทธิ์และแล้วลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกจากพ่อ พ่อให้สถานภาพที่แม่สูงมากกว่าของพ่อเสียอีกแก่ลูก ลูกสูญเสียสถานภาพของลูกขณะใช้ 84 ชาติเกิดของลูก เป็นในเวลานี้ของวงจรรโลก ที่ลูกได้รับความรู้นี้ ลูกได้รับความรู้ว่าอย่างไรจึงจะกลับมาสูงส่งที่สุดเหนือทั้งหมดโดยพ่อผู้ที่สูงส่งเหนือทั้งหมด ลูกๆ เข้าใจว่าเป็นราวกับว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านของบัพดาตาขณะนี้ ดาดานี้ก็เป็นแม่ของลูกเช่นกัน พ่อฉันแตกต่างจากดาดานี้ผู้ที่เป็นแม่ของลูกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเพราะนี่คือเครื่องแต่งกายชาย จึงมีการแต่งตั้งแม่ขึ้นมา เธอก็ได้รับการนำมาเลี้ยงดูด้วยเช่นกัน การสร้างเกิดขึ้นผ่านแม่ สิ่งสร้างได้รับการนำมาเลี้ยงดูเช่นกัน พ่อรับลูกๆ มาเลี้ยงดูเพื่อให้มรดกแก่ลูก บราห์มาาก็ได้รับการนำมาเลี้ยงดู การเข้ามาในเขาหรือการนำเขามาเลี้ยงดูเป็นสิ่งเดียวกัน ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้แต่ลูกอธิบายแก่ผู้อื่นต่างลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามของลูก ลูกต้องอธิบายแก่ทุกคนว่าเรากำลังทำตามศรัทธาของพ่อสูงสุดของเรา ดวงวิญญาณสูงสุดและกำลังทำให้บาร์ตันเป็นดินแดนที่สูงส่งที่สุดอีกครั้ง เราต้องทำให้เราเองเป็นเช่นเดียวกันด้วย จมมองดูตนเองและถามว่า: ฉันได้กลับมาสูงส่งแล้วหรือยัง? ฉันมีการกระทำที่คดโกงใดๆ หรือสร้างความทุกข์แก่ผู้ใดหรือไม่? พ่อพูดว่า: ฉันได้มาเพื่อทำให้ลูกๆ มีความสุข ดังนั้นลูกเช่นกันต้องทำให้ทุกคนอื่นเป็นสุข พ่อไม่เคยทำให้ใครก็ตามไม่เป็นสุข สมญาของท่านคือ: “ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข” ลูกๆ ต้องตรวจสอบตนเองและถามว่า: ฉันทำให้ผู้ใดมีความสุขด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของฉันหรือไม่? ชีพ บาบาไม่เคยทำให้ผู้ใดเจ็บปวดเลย พ่อพูดว่า: ฉันบอกเรื่องราวที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้แก่ลูกๆ ทุกวงจรร สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้านของลูกและแล้วไปสู่โลกใหม่ ลูกจะได้รับการโยกย้ายในตอนสุดท้ายตามที่ลูกศึกษามากน้อยเพียงใดในเวลานี้ ลูกจะกลับบ้านและแล้วลงมาต่างลำดับกันไป เพื่อเล่นบทบาทของลูก เป็นอาณาจักรที่กำลังได้รับการก่อตั้ง ลูกๆ เข้าใจว่าความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกทำในขณะนี้ ความเพียรพยายามนั้นลูกกำหนดแน่นอนสำหรับทุกวงจรร ก่อนอื่นใด ลูกต้องทำให้สติปัญญาของทุกคนเข้าใจว่าไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อที่รู้ความรู้ของผู้สร้างหรือตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง พวกเขาได้ทำให้ชื่อของพ่อ ชื่อของผู้เดียวผู้ที่สูงส่งเหนือทั้งหมดหายไป มีคำว่าตรีมูรติ: มีถนนตรีมูรติและบ้านตรีมูรติด้วยเช่นกัน รูปภาพของบราห์มา วิษณุ และชางก้าทั้งสามรวมเรียกว่าตรีมูรติ อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้เอาชื่อของชีพบาบา ผู้สร้างของทั้งสามนั้น ผู้เดียวผู้เป็น

หลัก ออกไป เวลานั้นลูกเข้าใจว่าชีพบาบาคือผู้สูงสุด ต่อมาเมื่อตรึงมูรติ ลูกๆ ประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ โดยการจดจำความรู้ของพ่อและมรดกของลูก ลูกจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกยิ่งลูกศรของความรู้ขณะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกศรนั้นจะสร้างผลกระทบที่ดี ลูกได้รับพลังจากการจดจำระลึกถึงนี้ เพียงด้วยการจารึกและวางบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกได้รับพลัง ลูกดวงวิญญาณสูญเสียพลังของลูกทั้งหมดขณะที่ลูกกลับมามีโมโหและโมโหประทุอย่างสมบูรณ์ ความใส่ใจหลักของลูกในเวลานี้คือการต้องเปลี่ยนแปลงจากเก่าและไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ (ดีโมโหประทุ) เป็นบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ (ดีโมโหประทุ) นี่คือการหมายของ “มานมานะบาฟ” ด้วยเช่นกัน จงถามผู้ที่ศึกษาก็คงว่า: อะไรคือความหมายของ “มานมานะบาฟ”? ใครได้พูดว่า “จดจำนั้นและประกาศสิทธิในมรดก”? ไม่ใช่กฤษณะผู้ที่ได้สร้างโลกใหม่ เขาเป็นเจ้าชายในโลกใหม่ เป็นที่จดจำกันว่า สิ่งสร้างเกิดขึ้นผ่านบราห์มา ใครเป็นคารันการวันฮาร์? พวกเขาได้ลืมนั่น พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนทุกแห่ง และท่านอยู่ในบราห์มา วิษณุและชางกา และในทุกคนอื่น นั้นเรียกว่าความไม่รู้ พ่อพูดว่า: ราวน์ รูปของกิเลสทั้งห้า ได้ทำให้ลูกไม่รู้คิดอย่างมาก? ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นเช่นเดียวกันมาก่อนอย่างแน่นอน ใช่ ลูกได้สูงส่งมากที่สุดมาก่อนด้วยเช่นกัน ต่อมาลูกตกต่ำและค่อยๆ กลายเป็นไม่บริสุทธิ์ที่สุด คัมภีร์นั้นกล่าวว่าพระเจ้ารามนากองทัพพลนั้นลูกต้อง ! ลูกเข้าใจว่าก่อนหน้านี้ลูกได้เป็นเช่นสิ่งจริง เวลานั้นลูกตระหนักว่าโลกนี้คิดโกงอย่างไร ทุกคนทำให้กันและกันมีบาดแผลด้วยการดูถูกดูหมิ่น นี่คือน้ำแห่งหนาม แต่นั่นคือสวนแห่งดอกไม้ ป่านนี้โดยทั่วไปใหญ่โตมาก และสวนมีขนาดเล็ก สวนไม่ใหญ่โต ลูกๆ เข้าใจว่าในเวลานี้ป่าแห่งหนามนี้ใหญ่โต สวนดอกไม้แห่งยุคทองเล็กมาก ลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านี้ต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกันตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ผู้ที่ไม่มีความรู้หรือโยคะใดเลย และผู้ที่ไม่อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ไม่มีประสบการณ์ของความสุภาพในที่มาก บุคคลมีประสบการณ์ของความสุภาพโดยการให้ทาน จะเป็นที่ยอมรับว่าเขาให้ทานและทำการกระทำที่เป็นบุญในชาติเกิดก่อนหน้านั้นและเหตุนี้เองชาติเกิดปัจจุบันของเขาจึงดีมาก ผู้เลื่อมใสศรัทธาบางคนเชื่อว่าเพราะพวกเขาเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาในขณะนี้ พวกเขาจะไปใช้ชาติเกิดหน้าของเขาในบ้านผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ดี ผลของการกระทำที่ดีก็ดีขึ้นกัน พ่อหนึ่งนี้และอธิบายปรัชญาของการกระทำที่สูงส่ง การกระทำที่เป็นกลาง และการกระทำที่เป็นบาปแก่ลูก ไม่มีใครอื่นในโลกที่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ลูกเข้าใจว่าเพราะในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวน์ การกระทำของมนุษย์ทุกคนได้กลับเต็มไปด้วยบาปทั้งหมด ทุกคนต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์ กิเลสทั้งห้าเข้าไปในทุกคน ถึงแม้ว่าพวกเขาให้ทานและทำบุญ ฯลฯ ผลที่พวกเขาได้รับเป็นไปในเวลาชั่วครู่ พวกเขายังคงทำบาปต่อไป การแลกเปลี่ยนทั้งหมดเกิดขึ้นในอาณาจักรของราวน์เต็มไปด้วยบาป ผู้คนยกอาหารให้รูปปั้นเทพด้วยความสะอาดอย่างมาก พวกเขาสะอาดมากเมื่อพวกเขาไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาเทพ แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด พวกเขาได้ประณามพ่อผู้ไม่มีขีดจำกัดอย่างมาก พวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังยกย่องพระเจ้าด้วยการพูดว่าผู้ทรงอำนาจ อยู่ทุกหนทุกแห่ง อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: ความคิดของพวกเขาผิด ก่อนอื่นใดลูกต้องบอกพวกเขาเกี่ยวกับคำยกย่องของพ่อ: พระเจ้าเป็นผู้สูงสุด และเราจดจำท่าน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของราชาโยคะนั้นอยู่เบื้องหน้าลูก เพียงพ่อสอนราชา โยคะนี้ กฤษณะไม่สามารถเป็นพ่อ เขาเป็นเด็ก เพียงชีวาได้ชื่อว่าบาบา ท่านไม่มีร่างกายเป็นของตนเอง ท่านขอยืมใช้ร่างนี้ เหตุนี้เองท่านทั้งสองจึงเรียกได้ว่าบัพดา ผู้เดียวนั้นสูงสุด พ่อผู้ไม่มีตัวตน สิ่งสร้างไม่สามารถรับมรดกจากสิ่งสร้างได้ ในความสัมพันธ์ทางร่างกาย ลูกชายได้รับมรดกจากพ่อของเขา ลูกสาวไม่ได้รับมรดก เวลานั้นพ่อได้อธิบายแล้วว่า ลูก ดวงวิญญาณ ทั้งหมดเป็นบุตรชายของท่านและทั้งหมดเป็นลูกชายและลูกสาวของพระชาบิดา บราห์มา ลูกไม่ได้รับมรดกจากบราห์มา เป็นเพียงเมื่อเป็นของพ่อที่ลูกสามารถได้รับมรดกนี้ พ่อที่กำลังนั่งที่นี้เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูกๆ และกำลังอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ไม่สามารถมีคัมภีร์สร้างขึ้นเพื่อทั้งหมดนี้ ลูกเขียนลงไปลูกพิมพ์สิ่งพิมพ์แต่กระนั้นไม่มีใครนอกจากครูที่สามารถอธิบาย ถ้าไม่มีครู ก็จะไม่มีการเข้าใจได้จากเพียงหนังสือ เวลานั้นลูกคือครูทางจิตวิญญาณ พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านมีความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของต้นไม้ทั้งหมด ท่านนั่งที่นี้ในรูปของครูและอธิบายแก่ลูก ลูกๆ มีความสุขอย่างสม่ำเสมอว่าพ่อสูงสุดได้ทำให้ลูกเป็นลูกของท่านและแล้วท่านกลายเป็นครูของลูกและสอนลูก ท่านเป็นสัทครูที่แท้จริงด้วยเช่นกัน: ท่านพาลูกกลับไปกับท่าน ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่สำหรับทุกคนคือผู้เป็นหนึ่งเดียว พ่อคือผู้สูงสุด และให้มรดกแก่ชาวบาร์ตทุก 5000 ปี มีการเฉลิมฉลองครบรอบวันเกิดของชีวา แท้จริงแล้วควรใส่คำว่า “ตรึงมูรติ” ถัดไปจาก “ชีพ แจนที” ลูกเฉลิมฉลองตรึงมูรติชีพแจนที เพียงการเฉลิมฉลองชีพแจนทีไม่ได้พิสูจน์สิ่งใด เมื่อพ่อมา บราห์มาก็เกิดขึ้น ลูกกลายเป็นลูกๆ ของท่าน ลูกกลายเป็นบราห์มิน และเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกวางไว้เบื้องหน้าลูก พ่อเองมาและทำงานของการสร้าง เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกชัดเจนมากด้วยเช่นกัน ความสำคัญอยู่ที่ถูกละทิ้งไปเมื่อเอาชื่อของกฤษณะไปใส่ไว้ในนั้น สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ความผิดนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้ง ละครทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับความรู้และการกราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก จดจำอัลฟาและเบต้า ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข นี่ง่ายดายมาก! ถ้ามใครก็ตามถึงความหมายของ “มานมานะบาฟ” และดูว่าพวกเขาตอบอะไร ถ้ามพวกเขา: ใครคือผู้เดียวที่เรียกว่าพระเจ้า?

พระเจ้าคือผู้สูงสุด ท่านไม่สามารถอยู่ทุกหนแห่งเช่นที่พวกเขาพูด ท่านเป็นพ่อของทุกคน ตรีมูรติ ชีพ แจนที่จะอยู่ที่นั่นในไม่ช้า จงทำรูปภาพของตรีมูรติ ชีว ผู้สูงสุดคือชีว และแล้วมีผู้อยู่อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน: บราห์มา วิษณุ และชางก้า สูงสุดเหนือสิ่งใดคือชีพ บาบ่า ท่านเปลี่ยนบาร์ตีให้เป็นสวรรค์ เหตุใดลูกจึงไม่ลองการเกิดของท่านเล่า? อย่างแน่นอนที่ท่านได้ให้ชาวบาร์ตีได้รับมรดกของเขา นั่นได้เป็นอาณาจักรของพวกเขา อารยา สมาชิกจะช่วยลูกในสิ่งนี้ด้วยเช่นกันเพราะพวกเขาเชื่อในชีวด้วยเช่นกัน ลูกต้องชักธงของลูกขึ้น ในด้านหนึ่งควรมีวงจรโลกพร้อมตรีมูรติ และอีกด้านหนึ่งเป็นต้นไม้ แท้จริงแล้วนี่คือการเป็นธงของลูก สามารถทำได้ ควรมีการชักธงนี้เพื่อให้ทุกคนได้เห็น สิ่งนี้บรรจุคำอธิบายทั้งหมด มีการแสดงภาพ ต้นกัลปะและวงจระลครไว้อย่างชัดเจนอย่างที่สุด ทุกคนควรเห็นว่าในเวลาใดศาสนาของพวกเขาเริ่มขึ้น พวกเขาเองสามารถคิดคำนวณได้ จงอธิบายวงจรนี้และต้นไม้แก่ทุกคน เมื่อใดที่พระคริสต์ได้มา? ดวงวิญญาณทั้งหมดเหล่านั้นอาศัยอยู่ที่ใดก่อนเวลานั้น? พวกเขาจะตอบว่าต้องได้อยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน เราดวงวิญญาณเปลี่ยนรูปของเรา เราลงมาที่นี่และใช้รูปที่มีตัวตน ผู้คนพูดต่อพ้อด้วยเช่นกัน: เปลี่ยนรูปของท่านและลงมายังโลกที่มีตัวตน ท่านลงมาที่นี่ ท่านไม่ได้ลงมาในดินแดนที่ละเอียดอ่อน เช่นที่เราเปลี่ยนรูปของเราขณะเล่นบทบาทของเรา เราก็กขอท่านให้ลงมาอีกครั้งและสอนราชาโยคะแก่เรา มีการสอนราชา โยคะเพื่อเปลี่ยนบาร์ตีให้เป็นสวรรค์ เหล่านี้คือเรื่องราวที่ง่ายดายมากที่จะเข้าใจ ลูกๆ ควรสนใจในการทำสิ่งนี้ ลูกต้องสร้างสมความรู้และเฉลียวฉลาดให้ทำเช่นเดียวกัน ลูกควรเขียนติดต่อกันและกันเกี่ยวกับความรู้นี้ พ่อมาและเปลี่ยนบาร์ตีให้เป็นสวรรค์ มีการพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์ บาร์ตีเคยเป็นดินแดนสุขาวดีอย่างแน่นอน ดังนั้นลูกต้องส่งรูปภาพของตรีมูรติชีวแก่ทุกคน ทำสแตมป์ของตรีมูรติ ชีว มีแผนกของรัฐบาลของผู้ที่ผลิตสแตมป์ด้วยเช่นกัน มีผู้ที่มีการศึกษามากมายในเดลี พวกเขาสามารถทำงานนี้ได้ เมืองหลวงของลูกจะเป็นเดลีด้วยเช่นกัน ในตอนเริ่มต้น เดลีได้ชื่อว่าปารีสถาน (ดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า) เวลานี้เป็นสุสาน (คาบรีสถาน) ดังนั้นเรื่องราวทั้งหมดเหล่านี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เวลาลูกต้องคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ จงกลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่ง มีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรัก เพียรพยายามที่จะกลับมาเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมและ 16 อองศาสมบูรณ์ นี่ควรเป็นเป้าหมายของความเพียรพยายามของลูก อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีผู้ใดกลายเป็นสิ่งนี้ เวลานี้สภาพของลูกควรไต่เต้าพัฒนา ลูกค่อยๆ สูงขึ้นทีละน้อย บาบ่าเฝ้าแต่ให้สัญญาณในหลายทางเกี่ยวกับการทำงานรับใช้ในวันชีพ แจนที่ ด้วยสิ่งนี้ผู้คนจะเข้าใจว่าความรู้ของลูกยิ่งใหญ่อย่างแท้จริง ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะอธิบายแก่นมนุษย์ จะไม่มีการสร้างอาณาจักรขึ้นหากไม่มีการทำความเพียรพยายามบ้าง ลูกพัฒนาและแล้วลูกตกต่ำและลูกก็พัฒนาขึ้นอีกครั้ง ลูกๆ มีประสบการณ์ของพายุลูกอย่างใดอย่างหนึ่ง สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงเพื่อที่จะกลับมาสาไทยประทาน ความรู้ง่ายดาย ลูกๆ ต้องกลับมาอ่อนหวานที่สุดเหนือทั้งหมด เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก พวกเขา(ลักษณะและนารายณ์)อ่อนหวานอย่างมาก ลูกมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากในการมองดูพวกเขา นี่คือนิยามและวัตถุประสงค์ของลูกผู้เป็นนักเรียน พระเจ้าคือผู้เดียวผู้ที่กำลังสอนลูกอยู่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เก็บรักษาความรู้และมรดกที่ลูกได้รับจากพ่อไว้ในการตระหนักรู้ของลูกและคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ ลูกมีความรู้และโยคะดังนั้นจงคงอยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำงานรับใช้

2. จดจำดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานมากเท่ากับเหล่าเทพนั้น คงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด กลายเป็นครูทางจิตและให้ทานความรู้แก่ผู้อื่น

พร: ผีฝนการอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบภายในเพื่อเข้าใจภาษาทางจิตและกลับมาเต็มไปด้วยความสำเร็จ ยิ่งลูกทำให้ตนเองมั่นคงในการสำรวจตรวจสอบภายในและในความเจียบสงบที่แสนหวานมากเพียงใด ลูกจะเฝ้าแต่เข้าใจภาษาของดวงตา ภาษาของความรู้สึกและภาษาของความคิด ภาษาสามรูปแบบนี้คือภาษาของชีวิตโยคีทางจิตวิญญาณ ภาษาทางจิตเหล่านี้มีพลังอย่างมาก ตามเวลา เป็นเพียงด้วยภาษาทั้งสามเหล่านี้ที่ลูกจะสามารถได้รับความสำเร็จอย่างง่ายดาย ดังนั้น ขณะนี้ทำการฝึกฝนของภาษาทางจิตเหล่านั้น

คติพจน์: กลับมาเบาสบายอย่างมากจนพ่อสามารถเอาลูกนั่งบนเปลือกตาของท่านได้และพาลูกไปกับท่าน

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์สภาพอะแวกในเดือนอะแวกนี้

เพื่อที่จะมีประสบการณ์สภาพอะแวก อย่าปล่อยให้ตนเองมีรูปแบบใดๆของความผูกพันยึดมั่นกับร่างกาย ความสัมพันธ์ หรือ สิ่งของในครอบครองของคุณ ลูกได้สัญญาแล้วว่าร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติ ทั้งหมด เป็นของ “ท่าน” ดังนั้นจะสามารถมีความผูกพันยึดมั่นได้อย่างไร เพื่อที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้า จงมีการฝึกฝนในทางปฏิบัติจริงของการมีทุกสิ่งเพียงเพื่องานรับใช้เท่านั้น ลูกได้รับมอบทุกสิ่งมาด้วยความไว้วางใจ และลูกเป็นเพียงผู้ดูแลผลประโยชน์

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตื่นแต่เช้าตรู่และมีการสนทนาทางจิตที่แสนหวานกับพ่อ ย่อยคำสอนที่พ่อให้ลูกอย่างต่อเนื่อง
- คำถาม:** ลูกควรนำวิธีใดมาใช้เพื่อที่ลูกจะใช้เวลาทั้งวันของลูกอย่างมีความสุข?
- คำตอบ:** ตื่นขึ้นมาทุกเช้าในเวลาอมฤตและไตรตรองประเด็นของความรู้ พุดกับตนเอง ไตรตรองละครทั้งหมดตั้งแต่ตอนต้นตอนกลางและตอนจบ ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อลูกจะใช้เวลาทั้งวันอย่างมีความสุข เช่นที่นักเรียนฝึกซ้อม (ทบทวน) การศึกษาของพวกเขา ดังนั้นลูกๆ ควรฝึกซ้อมความรู้
- เพลง:** วันนี้ผู้คนอยู่ในความมืด...

โอม ซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งได้ยินเพลงนี้ ลูกคือลูกของพระเจ้า ลูกรู้ว่าพระเจ้ากำลังแสดงหนทางให้กับลูก ผู้คนร้องเรียกหาพระเจ้าต่อไปด้วยการพูดว่าพวกเขาอยู่ในความมืด นั่นเป็นเพราะว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นหนทางของความมืด ผู้กราบไหว้บูชาก็พูดว่า: พวกเรากำลังเร่ร่อนไปทั่วเพื่อแสวงหาท่าน บางครั้งเราไปจาริกแสวงบุญ บางครั้งเราให้ทานและทำบุญและสวดมนต์ภาวนา พวกเขาได้รับมนตราหลายชนิดเพื่อสวด ถึงอย่างนั้นผู้คนก็ไม่เข้าใจว่าพวกเขาอยู่ในความมืด เนื่องจากพวกเขาอยู่ในความมืดพวกเขาจึงไม่เข้าใจว่าแสงสว่างคืออะไร เวลาลูกไม่ได้อยู่ในความมืดอีกต่อไป ลูกเป็นคนแรกที่ปรากฏขึ้นบนต้นไม้ ลูกไปและปกครองในโลกใหม่แล้วลูกก็ลงบันไดมา ชาวอิสลาม ชาวพุทธและชาวคริสต์เริ่มมาในตอนกลาง เวลานี้พ่อกำลังเพาะต้นอ่อนอีกครั้ง ตื่นแต่เช้าตรู่และไตรตรองประเด็นของความรู้ในลักษณะนี้ นี่คือการที่น่าอัศจรรย์ ช่วงระยะเวลาของม้วนละครนี้คือ 5000 ปี ช่วงเวลาของยุคทองมากเท่านี้ และช่วงเวลาของยุคเงินมากเท่านี้ บาบามีความรู้ทั้งหมดนี้ ไม่มีใครในโลกรู้สิ่งนี้ ดังนั้นลูกๆ ควรตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อและไตรตรองความรู้ด้วยความสุข เวลานี้เรารู้ถึงตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของทั้งละครแล้ว พ่อพูดว่าช่วงระยะเวลาของแต่ละวงจรคือ 5000 ปี ในขณะที่ผู้อื่นพูดว่าหลายแสนปี นี่คือการที่น่าอัศจรรย์เช่นนั้น! ลูกต้องย่อยคำสอนที่พ่อให้แก่ลูก ลูกควรฝึกซ้อมเช่นเดียวกับที่นักเรียนฝึกซ้อม(ทบทวน)การศึกษาของเขา เวลาลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้เรื่องราวทั้งหมดของละครนี้ บาบาก็บอกลูกในวิธีที่ง่ายมากกว่าละครนี้จะอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลายอย่างไร มีชัยชนะและความพ่ายแพ้ในสิ่งนี้ เวลานี้วงจรกำลังถึงจุดจบ เราต้องกลับบ้าน เราได้รับคำสั่งของพ่อ: จดจำนั้น พ่อของลูก! เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ของละครนี้ ละครจะไม่คงอยู่นานนับแสนปี ไม่มีใครสามารถจดจำสิ่งนั้นได้ วงจรทั้งหมดของ 5000 ปีอยู่ในสติปัญญาของลูก การละเล่นของชัยชนะและการพ่ายแพ้ดีมาก ตื่นแต่เช้าตรู่และควรมีความคิดเช่นนี้ : บาบากำลังทำให้เราได้รับชัยชนะเหนือราวัน ตื่นแต่เช้าตรู่และพุดกับตนเองด้วยวิธีนี้เพื่อที่ว่าลูกจะสร้างนิสัยนี้ขึ้นมา ไม่มีใครอื่นรู้เรื่องละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกเป็นนักแสดงแต่ลูกยังไม่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร! เวลานี้บบากำลังทำให้เรามีค่า เวลานี้บบากำลังทำให้เราเป็นเช่นเดียวกับตัวท่าน บาบามีเพียงแค่ทำให้เราเป็นเช่นเดียวกับท่านเท่านั้นแต่ท่านยังวางเราไว้บนบ่าของท่านด้วยเช่นกัน บาบามีความรักต่อลูกๆ อย่างมาก ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมากกว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวานพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้น แต่พ่อทำให้ลูกๆ เป็นเช่นนั้น พ่อทำให้ลูกๆ สวยงามและกลายเป็นครูของลูกและสอนลูก พ่อให้ความรู้เพื่อการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข และแล้วพ่อไปนั่งอยู่ในดินแดนนิพพาน ดินแดนที่อยู่เหนือเสียง พ่อทางร่างเพียรพยายามที่จะหาเงินเพื่อมอบให้แก่ลูกๆ ของเขา และเขาก็เข้าสู่สภาพของการปลดเกษียณและร้องเพลงแสดงความรักและเลื่อมใสศรัทธาต่อพระเจ้า ที่นี้พ่อพูดว่า: ถ้าลูกปลดเกษียณลูกต้องอธิบายความรู้นี้แก่ลูกๆ ของลูก และเฝ้าแต่ทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในงานรับใช้นี้ อย่าได้ติดกับในบ้านเรือนของลูก ลูกต้องให้คุณประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น เวลาลูกทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อที่จะพาลูกไปอยู่เหนือเสียง ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปที่นั่นได้ พ่อกำลังอธิบายให้แก่ลูกเป็นการส่วนตัวต่อหน้าลูก มีความสุขในการฟังบบาเป็นการส่วนตัว ที่อื่นมีเด็กคนอื่นๆ พุดความรู้นี้ ที่นี้พ่อมาด้วยตนเองและพุดกับลูก เหตุนี้เองมฐบันจึงได้รับการยกย่อง พ่อพูดว่า: สร้างนิสัยของการตื่นแต่เช้าตรู่ ผู้คนตื่นแต่เช้าตรู่เพื่อและแสดงความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามลูกจะไม่ได้รับมรดกจากการทำเช่นนั้น ลูกได้รับมรดกจากพ่อผู้สร้าง ลูกไม่เคยสามารถได้รับมรดกจากส่วนหนึ่งของสิ่งสร้างได้ เหตุนี้เองพวกเขาพุดว่าเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง หากพวกเขาารู้สิ่งนี้พวกเขาจะรู้ทุกสิ่งตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา ลูกๆ ต้องอธิบายว่าลูกเคยเป็น

ของศาสนาที่สูงส่งอย่างไร และจากนั้นลูกกลายเป็นผู้ที่ตกต่ำในศาสนาและการกระทำของลูกอย่างไร มาอย่าใส่ล้อคก็อดเร่
จบนสติปัญญาของลูก เหตุนี้เองลูกจึงสวดภาวนาต่อพระเจ้า: ท่านคือผู้ที่มีสติปัญญาของผู้มีปัญญา โปรดเปิดล้อคของสติ
ปัญญาของผู้นี้! เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกเป็นการส่วนตัวว่า: พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และกำลังพูดความรู้แก่ลูกโดย
ผ่านผู้นี้ ความรู้อะไร? ความรู้ของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของวงจรโลก ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถให้สิ่งนี้ได้ พ่อ
พูดว่า: การศึกษาในโรงเรียนดีกว่าการไปที่ชุมนุมศาสนา การศึกษาคือแหล่งแห่งรายได้ของลูก ลูกไม่ได้อะไรในการ
ชุมนุมทางศาสนา ลูกทำทานลูกทำบุญ ไม่มีอะไรเลยนอกจากค่าใช้จ่าย ลูกใช้จ่ายเงิน ลูกก็มึนงงและแม้กระทั่งทำให้
หน้าผากของลูกอ่อนล้า ลูกๆต้องสร้างนิสัยของการไตร่ตรองความรู้ที่ลูกได้รับในขณะนี้ ลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่น
กัน พ่อพูดว่า: เวลานี้มีเคราะห์ดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูกดวงวิญญาณ พระเจ้าผู้เป็นเมสสิคของต้นไม้อำลัษสอนลูกใน
ขณะนี้ ลูกควรมีความสุขอย่างมาก พระเจ้ากำลังสอนลูกและกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเทพบุตรเทพธิดา! ยิ่งลูกจดจำพ่อเช่น
นี้มากเท่าใด บาปของลูกก็จะได้รับการอภัยมากเท่านั้น สร้างนิสัยของการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในวิธีนี้ ดาต้า (ปู่
) กำลังให้มรดกแก่เราโดยผ่านพ่อผู้นี้ ท่านเองพูดว่า: พ่อรับการคำจูนของพาหนะนี้ ลูกกำลังได้รับความรู้ใช้ไหม? เป็น
คงคาแห่งความรู้ที่ชำระลูกให้บริสุทธิ์ด้วยความรู้ หรือเป็นน้ำแห่งแม่น้ำคงคา? พ่อพูดว่า: ในขณะนี้ลูกๆรับใช้บาร์ตอย่าง
แท้จริง นักสังคมสงเคราะห์เหล่านั้นทำงานรับใช้ที่มีชีวิตจำกัด นี่คือการรับใช้ทางจิตวิญญาณที่แท้จริง คำสอนเหล่านั้นคือคำ
สอนของพระเจ้า พระเจ้าพูดว่าพระเจ้าอยู่เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิด ในขณะที่ศรีภคฤชณะใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม มีการใส่ชื่อ
ของภคฤชณะไว้ในกิตะ ทำไมไม่ใส่ชื่อของนารายณ์? ไม่มีใครรู้ว่าศรีภคฤชณะกลายเป็นนารายณ์ ศรีภคฤชณะเป็นเจ้าชายที่
แต่งงานกับราตรี เวลานี้ลูกๆได้รับความรู้นี้แล้ว ลูกเข้าใจว่าชีพบบากำลังสอนลูก ท่านคือพ่อของลูกและเป็นครูและสัจกู
รของลูก ท่านให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก พระเจ้าชีวาคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านพูดว่า: ผู้ที่
ประณามพ่อไม่สามารถได้รับสถานภาพที่สูง ถ้านักเรียนไม่ศึกษาเล่าเรียนครูของพวกเขาจะเสียเกียรติ พ่อพูดว่า: อย่าได้ให้
พ่อเสียเกียรติ! จงศึกษาเล่าเรียนต่อไป! เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกพูดพูดสิ่งนี้ด้วยตนเอง (ผู้ที่
ประณามครูไม่สามารถได้รับสถานภาพที่สูง) เหตุนี้เองผู้คนจึงกลัวและหลีกเลี่ยงการถูกครูสาป พวกเขาไม่ต้องการบอก
ใครเกี่ยวกับมนตราที่พวกเขาได้รับจากครู เมื่อถามขึ้นยาสชีว่าเหตุใดพวกเขาจึงได้ทั้งบ้านของพวกเขาไป พวกเขาตอบว่า
: อย่าได้ถามเกี่ยวกับสิ่งที่หยาบเหล่านั้น? ทำไมพวกเขาไม่ต้องการที่จะบอกสิ่งเหล่านั้นแก่เรา? เราจะรู้ได้อย่างไรว่าพวกเข
าเป็นใคร? ลูกผู้มีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาดจะถามคำถามเหล่านั้นกับพวกเขา ในหนทางของความไม่รู้ บางคนก็มีความ
ซาบซึ้ง สวามีนารายณ์เป็นสาวกพิเศษของรามธิดา บาบามีอ่านหนังสือของเขา ฯลฯ บาบาสอนใจในการอ่านหนังสือเหล่าน
ั้นทั้งหมด ในวัยเด็กของท่าน ท่านไม่ได้สนใจ แต่แล้ววันหนึ่งท่านได้เห็นภาพยนตร์ซึ่งทำลายทัศนคติของการไม่สนใจ
ของท่าน ทัศนคติของท่านเปลี่ยนไปจากการวางเฉย พ่ออธิบายว่า: ครูทั้งหมดเหล่านั้น ฯลฯ เป็นของหนทางของความ
เลื่อมใสศรัทธา ผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนที่ทุกคนจดจำคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น มีเพลงหนึ่ง:
ของนั้นคือกิร์ธาร์ Girdhar โกปาล (ภคฤชณะคนเลี้ยงวัว) เท่านั้นและไม่มีใครอื่น ภคฤชณะได้ชื่อว่ากิร์ธาร์ ในความเป็น
จริงหมายถึงบราห์มาที่ลูกดูหมิ่น เมื่อดวงวิญญาณภคฤชณะกลายเป็นเด็กชาวบ้านที่ไม่บริสุทธิ์โดยสิ้นเชิงในตอนท้ายเขาจึง
ได้รับการดูหมิ่นทั้งหมด ในความเป็นจริงนี่คือดวงวิญญาณของภคฤชณะ ท่านได้รับการเลี้ยงดูในหมู่บ้าน ขณะที่เดินไป
ตามทาง บราห์มินผู้นี้ก็ติดกับ นั่นคือบาบาเข้ามาในตัวเขา ท่านลูกดูหมิ่นอย่างมาก ชำวนี้ไปถึงอเมริกา นี่คือการที่น่า
อัศจรรย์ เวลานี้ลูกรู้สิ่งเหล่านี้และดังนั้นลูกจึงมีความสุข เวลานี้พ่ออธิบายว่าวงจรนี้หมุนไปอย่างไรและลูกเป็นบราห์มินอ
อย่างไรและต่อมาลูกได้กลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทรอย่างไร นี่คือการของ 84 ชาติเกิด ลูกต้องเก็บสิ่งทั้งหมดเหล่าน
ี้ไว้ในสำนึกของลูก ลูกต้องรู้จักผู้สร้างและตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ลูกๆ เข้าใจว่าลูก
กำลังกลายเป็นนายของโลก ไม่มีเรื่องของความยากลำบากในสิ่งนี้ ลูกไม่ได้ถูกขอให้ทำพิเศษใดๆ ฯลฯ ผู้คนสอนหร
ุโยคะประเภทนั้น อย่าได้ถามเลย! บางคนถึงกับทำให้สมองของเขาเสียหายด้วยสิ่งนั้น (ไม่หายใจ) พ่อทำให้ลูกได้รับราย
ได้อย่างง่ายดาย นี่คือการที่ได้ที่แท้จริงสำหรับ 21 ชาติเกิด สวรรค์ถูกวางลงบนฝ่ามือของลูก พ่อนำของขวัญแห่งสวรรค์มา
ให้ลูก ไม่มีมนุษย์คนใดจะพูดสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่พูดสิ่งนี้ ดวงวิญญาณนี้กำลังฟังด้วยเช่นกัน ลูกๆต้องตื่นแต่เช้าตรู่
และคิดเกี่ยวกับความรู้นี้ ในตอนเช้าตรู่เช่นกันผู้เลื่อมใสศรัทธาก็หมั่นลูกประจำในถู่ในวิธีที่แฝงตัว ถู่ที่เรียกว่าเกมมูก
ช (ปากว) เขาเอามือของเขาใส่ไว้ในถู่ฝ่าเล็ก ๆ แล้วหมั่นลูกประจำ พวกเขาสวดชื่อรามเหมือนกับว่าพวกเขากำลังเล่นฮา
โมเนียม(เครื่องดนตรีชนิดหนึ่งคล้ายออร์แกน) ในความเป็นจริงการจดจำพ่อนั้นแฝงตัว สิ่งนี้เรียกว่ามนตราที่เงียบ มี
ความสุข: ละครนี้อัศจรรย์มาก การละเล่นนี้ไม่มีชีวิตจำกัด ไม่มีใครนอกจากลูกมีสิ่งนี้ในสติปัญญา อย่างไรก็ตามลูกก็ตาม
ลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก เวลานี้พระเจ้ากำลังสอนเรา เราเพียงแค่อ่านจดจำท่าน
เราได้รับมรดกจากท่าน บาบานี้สละละทิ้งทุกสิ่งทันทีเพราะมีการอวดารลงมาของบาบาอยู่ระหว่างนั้น ท่านอุทิศทุกสิ่งให้
กับผู้เป็นแม่เหล่านั้น พ่อพูดว่า: การก่อตั้งที่ใหญ่โตเช่นนั้นต้องเกิดขึ้น ใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีสำหรับงานรับใช้นี้ อย่าได้ให้แม่แต่

หนึ่งสตางค์แก่ใคร ลูกต้องทำลายความผูกพันยึดมั่นมากขนาดนี้ จุดหมายปลายทางนี้สูงมาก มีราไม่เชื่อฟังกฎทางโลกของสกุลที่เลวร้ายของเธอ เวลานี้เธอได้รับการยกย่องอย่างมาก ลูกสาวเหล่านี้ก็พูดเช่นกันว่าเธอจะไม่แต่งงานไม่ว่าใครบางคนจะเป็นเศรษฐีหรืออะไรก็ตาม พวกเธอจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเธอจากพ่อ ดังนั้นควรมีความซาบซึ้งเช่นนี้ พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดนั่งที่นี้และตกแต่งประดับประดาลูกๆ ลูกไม่จำเป็นต้องใช้เงิน ฯลฯ สำหรับสิ่งนี้ ก่อนการแต่งงานของเธอ เจ้าสาวจะต้องนั่งเพียงลำพังและสวมเสื้อผ้าที่เก่า เธอสวมใส่เสื้อผ้าที่ฉีกขาด จากนั้นหลังจากการแต่งงานของเธอ เธอสวมใส่เครื่องประดับเพชรพลอยและเสื้อผ้าใหม่ ฯลฯ พ่อนี้พูดว่า: เวลานี้พ่อตกแต่งประดับประดาลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้แล้วลูกจะกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ ไม่มีใครอื่นพูดสิ่งนี้ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสร้างหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองวิษณุจึงแสดงด้วยภาพที่มีสี่แขน มีการวาดภาพปารวดีกับชางก้า ในขณะที่สรัสวดีกับบราห์มา อย่างไรก็ตาม บราห์มาไม่ได้มีภรรยา ผู้นี้เป็นของพ่อ เหล่านี้เป็นประเด็นที่น่าอัศจรรย์มาก ผู้นี้เป็นแม่และพ่อ ท่านคือประชาบิดาที่พ่อสร้างลูกๆ ผ่านเขา ดังนั้นเขาจึงเป็นแม่ด้วยเช่นกัน สรัสวดีได้รับการจดจำว่าเป็นลูกสาวของบราห์มา พ่อที่นั่งนี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เช่นเดียวกับที่บาบาตื่นแต่เช้าตรู่และไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นลูกๆ ต้องทำตามท่าน ลูกๆ รู้ว่านี่คือละครที่น่าอัศจรรย์ที่ถูกกำหนดไว้แล้วเกี่ยวกับชัยชนะและความพ่ายแพ้ ลูกจะมีความสุขเมื่อลูกเห็นสิ่งนี้ ลูกไม่ได้ไม่ชอบสิ่งนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของละครที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ และดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของความไม่ชอบใดๆ เวลานี้ลูกๆ ต้องเพียรพยายาม ลูกยังคงต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกต่อไปและมีความรับผิดชอบที่จะการกลับมาบริสุทธิ์ “เราซึ่งเป็นคู่จะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ขณะที่อยู่ด้วยกันและกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์” บางคนก็ยังกลัวเหลว บาบาไม่ได้มีคัมภีร์โดยอยู่ในมือของท่าน ชีพบาบาพูดว่า: พ่อ และไม่ใช่อุทสนะที่บอกลูกถึงสาระของคัมภีร์และพระเวทย์ทั้งหมดผ่านบราห์มา มีความแตกต่างเช่นนี้ อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษา อย่าได้กระทำการใดที่จะประณามพ่อ ครู หรือสัตว์อื่น อย่าได้กระทำการใดในทางที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติของพ่อ
2. สร้างนิสัยของการไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ไตรตรองความรู้ที่พ่อให้ลูกและคงอยู่ในความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัด อย่าได้ไม่ชอบผู้ใด

พร: ขอให้ลูกไม่มีความหลงทะนงตนและไม่มีตัวตนด้วยบทเรียนของการเป็นเด็กและเป็นนาย การเป็นเด็กหมายถึงการเปลี่ยนชีวิตที่มีชีวิตจำกัด ไม่ว่าใครบางคนจะเป็นนายที่ยิ่งใหญ่ของประเทศมากแค่ไหน หรือว่าเขาจะเป็นนายของความมั่งคั่งและครอบครัวใหญ่ เบื้องหน้าพ่อทุกคนล้วนแล้วแต่เป็นลูก เวลานี้ลูกบราห์มินกลายเป็นลูกในฐานะจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลและในอนาคตลูกจะกลายเป็นนายของโลก สำนักกูของการเป็น “เด็กและนาย” ทำให้ลูกได้สัมผัสกับสภาพที่ไม่มีความหลงทะนงตนและสภาพที่ไม่มีตัวตน การเป็นเด็ก (bachcha banna) หมายถึงการได้รับความปลอดภัย (bache rehna) จากมายา

คติพจน์: ความสุขคือบุคลิกภาพของชีวิตบราห์มิน ดังนั้นอยู่อย่างมีความสุขเสมอ

***** โอม ซานติ *****

การบ้านพิเศษเพื่อสัมผัสกับสภาพอะแควในเดื่อนอะแควนี้

มีประสบการณ์กับพ่อในฐานะมิตรร่วมทางของลูกอย่างสม่ำเสมอในรูปที่อะแควและแคว้งไกอย่างต่อเนื่องด้วยความจริงจัง ความกระตือรือร้นและความสุขอยู่เสมอ แม้ว่าจะมีบางสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ให้เข้าใจการละเล่นของละครและพูดอยู่เรื่อยๆว่า “ดีมาก ดีมาก” และก็กลับมาดี และแล้วด้วยกระแสจิตของการกลับมาดี เปลี่ยนสิ่งที่เป็นลบให้เป็นในเชิงบวก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไปและถูกสร้างขึ้นมาอย่างสวยงามมาก ลูกๆ รู้อดีต ปัจจุบันและอนาคตของละครนี้เป็นอย่างดี
- คำถาม:** บนพื้นฐานของแรงดึงดูดใดที่ทุกดวงวิญญาณจะถูกดึงมาหาลูก?
- คำตอบ:** พื้นฐานของแรงดึงดูดนั้นคือความบริสุทธิ์และพลังโยคะของลูก ด้วยสิ่งนี้เท่านั้นที่จะมีการขยายตัวของลูก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปผู้คนก็จะมาและตระหนักรู้จักพ่อได้ในทันที เมื่อพวกเขาเห็นว่ามีผู้คนมากมายมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขา พวกเขาทั้งหลายจึงมาด้วยเช่นกัน ยิ่งใช้เวลานานเท่าไรลูกก็จะยิ่งมีแรงดึงดูดมากเท่านั้น

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตรู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณลงมาที่นี่จากอาณาเขตสูงสุด สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อมาเมื่อดวงวิญญาณส่วนใหญ่ได้ลงมาและมีเพียงไม่กี่ดวงวิญญาณที่เหลืออยู่ที่นั่น เวลานั้นเป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับลูกที่จะอธิบายแก่ทุกคนว่าผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกลได้มาในตอนสุดท้ายของวงจร เหลืออยู่ไม่กี่ดวงวิญญาณเท่านั้น ประชากรที่นี้เติบโตอย่างต่อเนื่อง ลูกเข้าใจสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน เพราะเมื่อไม่มีใครรู้จักพ่อ เขาจะรู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของท่านได้อย่างไร? ละครนี้ไม่มีขีดจำกัด เช่นที่นักแสดงในละครที่มีขีดจำกัดก็รู้ว่าคนนั้นคนนี้ได้รับบทบาทนั้นนี้ ดังนั้นนักแสดงในละครนี้ก็จะรู้สิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นผลิตละครสั้นของสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในอดีต พวกเขาไม่สามารถสร้างสิ่งใดที่เกี่ยวกับอนาคตได้ มีเพียงสิ่งได้เกิดขึ้นในอดีตเท่านั้น พวกเขาผลิตละครบนพื้นฐานของเรื่องราวที่พวกเขาได้คิดค้นขึ้นมาด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่รู้ถึงอนาคต ลูกรู้ว่าเวลานี้พ่อมาแล้ว การก่อตั้งเกิดขึ้นและเรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเรา ไม่ว่าใครก็ตามที่มา เราจะต้องแสดงให้พวกเขาเห็นวิธีที่จะได้มาซึ่งสถานเทพ เทพเหล่านั้นกลับมาสูงส่งมากได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ อันที่จริงศาสนาเทพดั้งเดิมที่เคยอยู่ตลอดไปนั้นเป็นเพียงของเทพเท่านั้น เพราะดวงวิญญาณเหล่านั้นได้ลืมศาสนาของตนเอง พวกเขาจึงพูดว่าทุกศาสนาเป็นหนึ่งเดียวและเป็นเช่นเดียวกันสำหรับพวกเขา ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้บาบากำลังสอนลูก ภาพเหล่านี้ทั้งหมดถูกสร้างขึ้นภายใต้คำแนะนำของพ่อ พ่อได้ทำให้พวกเขาสามารถวาดภาพด้วยการให้มิติที่สูงส่งแก่พวกเขา บางคนวาดภาพเหล่านั้นด้วยการใช้สติปัญญาของตนเอง มีการอธิบายแก่ลูกว่าลูกควรจะเขียนอย่างแน่นอนว่า: ลูกเป็นนักแสดงในละครนี้ อย่างไรก็ตามไม่มีลูกคนใดที่รู้จักผู้สร้างและผู้กำกับของละครนี้ เวลานั้นพ่อกำลังสร้างศาสนาใหม่ โลกเก่าต้องถูกทำให้ใหม่ เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก พ่อเข้ามาในโลกเก่าเท่านั้นเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นบราห์มิน จากนั้นท่านก็ทำให้ลูกบราห์มินไปเป็นเทพ ลองดูว่าวิธีการนี้ดีแค่ไหน ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป และมันถูกสร้างขึ้นอย่างสวยงามมาก พ่อพูดว่า: ในแต่ละวันพ่อจะบอกประเด็นใหม่ที่ละเอียดอ่อนและลึกซึ้งมากแก่ลูก เมื่อการทำลายล้างเริ่มขึ้น ลูกก็จะรู้ถึงประวัติศาสตร์ทั้งหมดของทุกสิ่งที่เคยเกิดขึ้น แล้วลูกก็จะเข้าสู่ยุคทอง และลูกก็จะไม่จดจำประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาเลย ในเวลานั้น ลูกจะแสดงบทบาทในทางปฏิบัติของลูก ลูกพูดถึงอดีตของใคร ลักษณะและนารายณ์ไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับอดีตของพวกเขา ลูกมีอดีตปัจจุบันและอนาคตอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าการทำลายล้างเกิดขึ้นอย่างไร และลูกสร้างปราสาทราชวังและปกครองอาณาจักรของลูกอย่างไร สิ่งเหล่านั้นจะถูกสร้างขึ้นมาอย่างแน่นอน ฉากและทิวทัศน์ของสวรรค์นั้นมีความพิเศษสุดอย่างแท้จริง เมื่อลูกเล่นบทบาทของลูกต่อไป ลูกก็จะได้ล่วงรู้ทุกสิ่ง สิ่งนี้เรียกว่าการมองเห็นโดยไม่มีสาเหตุ การสูญเสียโดยไม่จำเป็นก็เฝ้าแต่เกิดขึ้น เมื่อเกิดแผ่นดินไหวจะมีความเสียหายเกิดขึ้นมากมาย เมื่อพวกเขาทั้งระเบิดนั้นก็ไม่มีความจำเป็นเช่นกัน ไม่มีใครทำอะไรเพื่อริเริ่มสิ่งนั้น ผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดก็เข้าใจว่าการทำลายล้างเกิดขึ้น และมีการต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้ง ผู้คนถึงกับสร้างละครเกี่ยวกับเรื่องนั้นขึ้นมา ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าจะต้องสัมผัสกับสติปัญญาของใครบางคนในบางเวลาอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกอยู่ในรูปปฏิบัติ ลูกกลายเป็นนายของอาณาจักรนั้นเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกจะไปสู่โลกใหม่อย่างแน่นอน ผู้ที่รับความรู้ไม่ว่าจะจากบราห์มาหรือบราห์มากุมาริและกลายเป็นบราห์มินก็สามารถไปที่นั่นได้ บราห์มินมากมายยังคงอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขา ลูกยังไม่ได้รู้จักพวกเขาอีกจำนวนมากมา ผู้คนจำนวนมากมาที่ศูนย์ ดังนั้นลูกจะไม่สามารถจดจำพวกเขาทั้งหมดได้ มีบราห์มินมากมายที่นั่น เมื่อจำนวนของพวกเขาเติบโตขึ้นก็จะมีบราห์มินจำนวนนับไม่ถ้วน ไม่สามารถทำการคำนวณที่แม่นยำได้ ราชจะไม่รู้แน่ชัดว่ามีผู้คนในอาณาจักรของเขามีมากแค่ไหน พวกเขาอาจมีความเห็นโดยประมาณจากการสำรวจสำมะโนประชากร แต่จะยังคงมีความแตกต่าง ในปัจจุบันลูกคือนักเรียน ผู้นี้ก็คือนักเรียนเช่นกัน ลูกทั้งหมดคือพี่น้องซึ่งหมายความว่าลูกดวงวิญญาณทั้งหมดต้องจดจำบาบา แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็ถูกสอนให้

พูดว่า “บาบา บาบา” ลูกรู้ว่าเมื่อลูกก้าวหน้าผู้คนก็จะมาและตระหนักว่าจักพอในทันที เมื่อผู้คนเห็นว่ามีคนมากมายมาที่นี่ เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของเขา พวกเขาทั้งหลายก็จะมาด้วยเช่นกัน ยิ่งใช้เวลานานเท่าไรลูกก็จะยิ่งมีแรงดึงดูดมากเท่านั้น มากเท่าที่ลูกกลับมาบริสุทธิ์และอยู่ในสภาพของโยคะ ลูกก็จะยิ่งดึงดูดมากเท่านั้น ผู้อื่นก็ถูกดึงดูดมาที่นี่ พ่อก็ดึงดูดพวกเขาด้วยเช่นกัน แล้วพวกเขาก็จะขยายตัวอย่างต่อเนื่องอย่างรวดเร็ว วิธีการก็จะถูกสร้างขึ้นสำหรับสิ่งนั้นเช่นกัน ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะจดจำลักษณะเพราะเขามีตัวตน พ่อที่ไม่มีตัวตนพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับประเด็นนี้ เหตุนี้เองบาบาจึงบอกลูกว่าทำให้ทุกคนเขียนสิ่งนี้ลงไป ทำรายการของสิ่งเหล่านี้เพื่อให้ผู้คนมากมายจะได้รู้ถึงสิ่งเหล่านั้น เมื่อสติปัญญาของลูกบราห์มินมีศรัทธาอย่างมั่นคง ต้นไม้ก็จะเติบโตอย่างไรก็ตามพายุของมายาจะมาจนกระทั่งเวลาสุดท้าย เมื่อลูกได้เป็นผู้ที่มีชัยชนะก็จะไม่มีทั้งความเพียรพยายามหรือมายา มันอยู่ในความเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่ลูกส่วนใหญ่พ่ายแพ้ ยิ่งลูกกลับมาเข้มแข็งในโยคะมากเท่าไร ลูกก็จะพ่ายแพ้น้อยลงเท่านั้น อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา ลูกๆ ต้องมีศรัทธาว่านั่นจะเป็นอาณาจักรของลูก เพชรพลอยและอัญมณีนั่นจะลูกนำมาจากที่ไหน? เหมือนนั้นจะมาจากไหน ทุกสิ่งเหล่านั้นเคยมีอยู่ ไม่ควรจะมี ความสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกจะเห็นในทางปฏิบัติ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้น ต้องมีการสร้างสวรรค์อย่างแน่นอน ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีจะมีศรัทธาว่าพวกเขาจะกลายเป็นเจ้าชายในอนาคต และพวกเขาจะมีปราสาทราชวังที่ทำจากเพชรพลอย ลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ก็จะมีศรัทธานี้ แต่ผู้ที่ได้รับสถานภาพที่ดีจะไม่คิดเลยว่าพวกเขาจะสร้างปราสาทราชวังของตนได้อย่างไร จะเป็นผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมากมายที่จะได้รับปราสาทราชวังใช้ไหม? จะมีสาวใช้และคนรับใช้ที่จะรับใช้ลูก เพียงลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานงานรับใช้เท่านั้นที่จะมีความคิดเช่นนั้น ลูกๆ สามารถเข้าใจได้ว่าลูกคนใดทำงานรับใช้ที่ดีและคนไหนที่จะล้มลงให้แก่ผู้ที่มีการศึกษา บาบาที่มีความคิดเหล่านี้เช่นกัน ผู้ที่แก่ชราแล้วก็กล่าวได้ว่าเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ ดังนั้นเขาจึงเริ่มประพฤติตนเหมือนเด็ก บาบามีการกระทำเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่จะต้องทำ: การสอนลูกๆ ของท่าน หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ ลูกจะต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกจะต้องกลับมาอ่อนหวานมากและทำตามศรัทธา และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถกลับมาสูงส่งได้ นี่คือสิ่งที่ลูกจะต้องเข้าใจ พ่อพูดว่าตัดสินใจด้วยตนเองว่าสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอกลูกนั้นลูกต้องหรือไม่ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็จะมีนิมิต เมื่อเวลาสุดท้ายใกล้เข้ามา ลูกก็จะหวนคิดว่าในเวลา 5,000 ปีได้ผ่านพ้นไปแล้วและลูกต้องกลับไปยังอาณาจักรของลูก หลังจากทีวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดเวลานี้ลูกก็มาถึงที่นี่ มีคำกล่าวว่า วาสโกดากามาได้ล่องเรือไปรอบโลก ในทำนองเดียวกันลูกก็ไดวนไปรอบโลกในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด มีเพียงวาสโกดากามาเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ได้เดินทางไปรอบโลก ที่นั่นเช่นกันบาบาผู้เดียวเท่านั้นสามารถบอกลูกถึงความลับของ 84 ชาติเกิดของลูกและราชวงศ์ต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างไร จงตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกมีสำนึกที่เป็นร่างใดๆ อยู่ภายในหรือไม่ ตรวจสอบสิ่งนี้เพื่อที่ลูกจะไม่พลาดพลังลึกลับหรืออยู่อย่างไม่พอใจกับสิ่งนั้น เมื่อลูกพัฒนาพลังโยคะด้วยการจดจำชีพบาบาแล้ว ก็จะไม่มีการสามารถตบลูกได้ แล้วลูกก็จะได้รับการปกป้องด้วยเกราะของพลังโยคะของลูกเอง และจะไม่มีการสามารถทำอะไรแก่ลูกได้ หากลูกเจ็บปวด จะต้องมึสำนึกที่เป็นร่างบางอย่างอยู่ในตัวลูกอย่างแน่นอน ไม่มีใครจะสามารถทำร้ายลูกได้เมื่อลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มันจะต้องเป็นความผิดพลาดของลูกเอง พูดด้วยเหตุและผลเช่นกันว่า ไม่มีใครสามารถทำอะไรกับผู้ที่มึสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้ เหตุนี้เองลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องให้สาสน์นี้แก่ทุกคนด้วยเช่นกัน พระเจ้าพูด: “มานมานะบาฟ” พระเจ้าองค์ใด ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะด้วยประเด็นเดียวนี้ สติปัญญาของผู้คนทั้งหมดในโลกเชื่อว่าพระเจ้ากฤษณะเป็นผู้ที่พูดสิ่งนี้ ดังนั้นเมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขา ก็จะพูดว่านั่นต้องเป็นความจริง อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาเข้าใจเช่นเดียวกับลูกๆ แล้ว พวกเขา ก็จะพูดว่า สิ่งใดก็ตามที่พ่อสอนต้องมีความถูกต้อง กฤษณะจะไม่พูดว่า: ไม่มีใครสามารถรู้จักฉันอย่างที่ฉันเป็นและสิ่งที่ฉันเป็น ทุกคนสามารถรู้จักกฤษณะ ไม่ใช่ว่าพระเจ้าพูดผ่านร่างของกฤษณะ ไม่เลย กฤษณะคงอยู่ในยุคทองเท่านั้น พระเจ้าจะมาในเวลานั้นได้อย่างไร? พระเจ้ามาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเท่านั้น ดังนั้นลูกๆ ต้องทำให้พวกเขาเขียนสิ่งทั้งหมดนี้ลงไป ลูกควรจะมีการตีพิมพ์หนังสือเล่มใหญ่มากที่บรรจุความคิดเห็นของพวกเขาทั้งหมดเอาไว้ เมื่อผู้อื่นเห็นว่าผู้คนจำนวนมากมายได้เขียนสิ่งเหล่านี้ลงไปแล้ว พวกเขาเองก็จะเขียนบางสิ่งเช่นกัน แล้วลูกก็就会有ความคิดเห็นที่มีการเขียนไว้ของผู้คนมากมายว่าพระเจ้าของกิตะนั่นคือใคร ที่ด้านบนก็ควรพูดว่าพระเจ้าคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด กฤษณะจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เขาไม่สามารถพูดว่า: จดจำฉันผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พระเจ้าสูงกว่าบราห์มา นี่คือสิ่งหลัก และเป็นเพราะการไม่เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาจึงกลับมาล้มละลาย บาบาไม่ได้พูดว่าลูกสามารถอยู่ที่นี้ได้; ไม่เลย เมื่อลูกนั้นได้มีศรัทธาแล้ว ลูกก็สามารถกลับบ้านได้ จะต้องมีการทำบัตติในตอนเริ่มต้น มีการกล่าวถึงบัตติในคัมภีร์เช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าบัตติหมายถึงอะไร บัตติ(เตาเผา)ใช้สำหรับการเผาก้อนอิฐ อิฐบางก้อนถูกทำให้แข็งแรงมาก ในขณะที่บางก้อนแตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ที่นั่นเช่นกัน ไม่มีใครเป็นเหมือนกับทองคำ แต่มีมากมายที่เป็นเหมือนก้อนกรวดก้อนหิน มีความเคารพมากมายต่อของเก่าหรือโบราณวัตถุ

เวลานี้มีความเคารพนับถืออย่างมากมายต่อชีพบาบาและเทพ อย่างไรก็ตามในยุคทองไม่มีเรื่องของความเคารพนับถือ ผู้คนที่นั่นไม่ได้ไปเพื่อแสวงหาโบราณวัตถุ ที่นั่นลูกมีความพอใจอย่างเต็มเปี่ยม ดังนั้นลูกจึงไม่จำเป็นต้องแสวงหาสิ่งใด ลูกไม่ต้องพูดหาสิ่งใดเลย การพูดเริ่มต้นขึ้นเมื่อยุคทองแดงเริ่มขึ้น เมื่อพวกเขาเริ่มก่อสร้างอาคารในเวลานี้และพวกเขาได้ค้นพบบางสิ่งในพื้นดิน พวกเขาคิดว่าต้องมีสิ่งที่โบราณมากมายอยู่ใต้ดิน ในยุคทองไม่มีใครใส่ใจกับสิ่งเหล่านี้ ที่นั่นไม่มีอะไรนอกจากทองคำ แม้แต่ก้อนอิฐก็เป็นทองคำ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นที่เกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกก็จะได้เห็นอีกครั้ง เมื่อดวงวิญญาณลูกปลุกเรียก นั่นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ลูกไม่ควรสับสนเกี่ยวกับสิ่งนั้น แต่ละวินาที ดวงวิญญาณนั้นยังคงเล่นบทบาทของเขาต่อไปและจากนั้นเขาก็หายไป นี่คือการศึกษาล่าเรียน มีภาพนับไม่ถ้วนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่ภาพของลูกเต็มไปด้วยความหมาย ลูกไม่ได้มีภาพที่ไม่มีความหมายใดๆ หากลูกไม่อธิบายรูปภาพให้ผู้คนที่ฟังพวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจได้ เพียงพอเท่านั้นที่มีปัญญา ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้เท่านั้นที่สามารถอธิบายได้ เวลานี้ลูกได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติจากพระเจ้า ลูกเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์พระเจ้า สกุลของพระเจ้า พระเจ้ามาและก่อตั้งราชวงศ์ของลูก ปัจจุบันลูกไม่มีอาณาจักร ลูกเคยมีอาณาจักรแต่ก็ไม่มีอีกแล้ว ศาสนาเทพเคยคงอยู่อย่างแน่นอน มีอาณาจักรของสุริยวงศ์และจันทร์ทาวส์ สกุลบราห์มินและสุริยวงศ์และจันทร์ทาวส์ถูกสร้างขึ้นมาจากกิตะ ไม่มีศาสนาใดคงอยู่ในเวลานั้น เวลานี้ลูกๆ รู้จักตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของวงจรโลก ก่อนหน้านี้ลูกคิดว่าการทำลายล้างครั้งยิ่งใหญ่ได้เกิดขึ้น มีภาพวาดกฤษณะลอยมาบนใบโพธิ์ในมหาสมุทร ศรัทธากฤษณะจะเป็นอันดับหนึ่ง แต่ไม่มีเรื่องของมหาสมุทร เวลานี้ลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดี ผู้ที่ศึกษาการศึกษาทางจิตนี้เป็นอย่างดีจะได้รับความสุขอย่างมาก มีเพียงผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีเท่านั้นที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม เมื่อหัวใจของลูกผูกพันอยู่กับใครบางคน ลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำบุคคลนั้น เมื่อลูกควรที่จะศึกษาเล่าเรียน สติปัญญาของลูกก็จะหันเหไปในทิศทางนั้น เหตุนี้เองนักเรียนจึงอยู่อย่างเป็นโสดและถือพรหมจรรย์เมื่อพวกเขาศึกษาเล่าเรียน มีการบอกลูกๆ ว่าสติปัญญาของลูกต้องไม่ไปหาใครนอกจากพ่อ บาบารู้ว่าลูกหลายคนยังคงจดจำโลกเก่า และแม้กระทั่งในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่ ลูกก็ไม่ได้ฟังท่าน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เป็นเช่นนั้น ในขณะที่พวกเขากำลังนั่งอยู่ในชุมนุม สติปัญญาของพวกเขาก็เร่ร่อนไปที่นั่นที่นั่น นี่เป็นการสอบที่ยากและสำคัญมาก แม้ขณะกำลังนั่งอยู่ที่นี่ ลูกบางคนก็ไม่แม้แต่จะรับฟัง ในขณะที่คนอื่นฟังและประสบกับความสุข พวกเขาเฝ้าแต่แวงกว้างในความทุกข์ขณะที่พวกเขานั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา ไม่ว่าความคิดสุดท้ายของลูกคืออะไร ถ้าสติปัญญาของลูกอยู่ในโยคะกับพ่อ ความคิดนั้นจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ลูกต้องทำความเพียรพยายามสำหรับสิ่งนี้ ลูกได้รับความมั่งคั่งมากมายที่นี่ อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะ จงทำความเพียรพยายามอย่างมาก กลับมาอ่อนหวานมากและทำตามศรัทธา
2. โยคะเท่านั้นที่เป็นเกราะป้องกันสำหรับความปลอดภัยของลูก และดังนั้นลูกต้องสะสมพลังโยคะ ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกมีอิทธิพลทางจิตและทำให้ความคิดคำพูดและการกระทำของลูกประสบผลสำเร็จ เมื่อใดก็ตามที่ลูกเข้ามามีการติดต่อกับใครบางคน ให้ความรู้สึกในจิตใจของลูกสำหรับคนนั้นที่ได้รับอิทธิพลจากความรักความร่วมมือและความรู้สึกที่ให้คุณประโยชน์ ให้ทุกคำพูดของลูกเต็มไปด้วยอิทธิพลของความกล้าหาญและความกระตือรือร้น อย่าปล่อยให้เวลาของลูกเสียไปกับการพูดคุยนับแบบธรรมดา ในทำนองเดียวกันให้ทุกการกระทำของลูกประสบผลสำเร็จ ไม่ว่าจะเพื่อตัวลูกเองหรือเพื่อผู้อื่น ให้มีอิทธิพลในทุก ๆ ด้านซึ่งกันและกันด้วยเช่นกัน จงมีอิทธิพลทางจิตในงานรับใช้และแล้วเมื่อนั้นลูกจะกลายเป็นเครื่องมือในการเปิดเผยพ่อ

คติพจน์: กลายเป็นเพชรพลอยเช่นนั้นที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่นที่ล่าแสงของลูกยังคงให้ความสว่างแก่โลก

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อที่จะสัมผัสกับสภาพอะแวกในเดือนอะแวกนี้

สมาธิของจิตใจจะทำให้ลูกได้สัมผัสกับสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง ด้วยพลังสมาธิลูกจะสามารถสัมผัสกับสภาพของเทวดา
นางฟ้าที่อะแวก สมาธิหมายถึงความสามารถที่จะมีสมาธิในจิตใจของลูกได้ทุกที่ที่ลูกต้องการ トラバナンเท่าที่ลูกต้องการ
จิตใจควรจะอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สองสิ่งแรกที่ลูกต้องบอกทุกคนคือ: จดจำพ่อและรู้วงจรของ 84 ชาติเกิด และแล้วคำถามทั้งหมดของพวกเขาจะจบสิ้นลง
- คำถาม:** คำพูดใดที่ใช้ในการสรรเสริญพ่อที่จะไม่นำไปใช้ในการสรรเสริญศรีกฤษณะ?
- คำตอบ:** พ่อคือจ้าวแห่งต้นไม้อ์ ศรีกฤษณะจะไม่ถูกเรียกว่าจ้าวแห่งต้นไม้อ์ มีเพียงพ่อที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ถูกกล่าวว่าเป็นพ่อของพ่อทั้งหมดและสามีของสามีทั้งหมด ศรีกฤษณะจะไม่ถูกเรียกเช่นนั้น อธิบายให้ชัดเจนในคำสรรเสริญที่แตกต่างกันของแต่ละคน
- คำถาม:** ลูกต้องติ๊กลองอะไรในทุกหมู่บ้าน?
- คำตอบ:** ติ๊กลองในทุกหมู่บ้านและประกาศว่า: มาและเข้าใจว่าท่านสามารถกลายเป็นชาวสวรรค์จากชาวนรกได้อย่างไร ท่านสามารถกลายเป็นเทพจากมนุษย์ได้อย่างไร จงมาและเข้าใจว่าการก่อตั้งและการทำลายล้างเกิดขึ้นได้อย่างไร
- เพลง:** ท่านคือแม่ และท่านคือพ่อ

โอมชานติ บรรทัดสุดท้ายของเพลงนี้กล่าวว่า “ท่านคือเรือและท่านคือคนพายเรือ” นั่นเป็นสิ่งที่ผิด ในท่านเองเดียวกันพวกเขาก็พูดผิดเช่นกันที่ท่านมีค่าควรแก่การกราบไหว้และเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ผู้ที่กระจำงในความรู้ก็จะปิดเพลงนี้อย่างรวดเร็วเพราะเพลงนี้กำลังดูหมิ่นพ่อ เวลานั้นลูกๆ ได้รับความรู้แล้วแต่คนอื่นยังไม่ได้รับสิ่งนี้ ลูกได้รับความรู้ในเวลาเท่านั้น ความรู้จะไม่คงอยู่ในเวลาต่อมา มีการให้ความรู้ของกิตะเพื่อทำให้ผู้คนกลับมาเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ผู้คนเข้าใจสิ่งนี้มาก แต่พวกเขาได้ลืมว่ามีการให้ความรู้เมื่อไรและอย่างไร กิตะเป็นคัมภีร์สำหรับการก่อตั้งศาสนา คัมภีร์อื่นนั้นไม่ได้มีไว้สำหรับการก่อตั้งศาสนา คำว่า “คัมภีร์” ใช้เพียงในบาร์ตเท่านั้น เพชรพลอยของทุกคัมภีร์ทั้งหมดคือกิตะ ศาสนาอื่นทั้งหมดมาหลังจากนั้น ไม่มีคัมภีร์ใดเหล่านั้นเป็นเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ ลูกๆ รู้ว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นจ้าวแห่งต้นไม้อ์ ท่านเป็นพ่อของเราและเป็นสามีของเรา ท่านเป็นพ่อของทุกคนอื่นด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการยกย่องว่าเป็นสามีของสามีทั้งหมดและพ่อของพ่อทั้งหมด การยกย่องนี้เป็นเพียงของผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน มีการเปรียบเทียบคำยกย่องของศรีกฤษณะกับคำยกย่องของพ่อ ศรีกฤษณะเป็นเจ้าชายของโลกใหม่ เขาจะมาสอนราชาโยคะในโลกเก่าในยุคบรรจบพบกันได้อย่างไร? เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกกลายเป็นเทพเหล่านั้นหลังจากการศึกษา ในเวลานี้ ความรู้จะไม่ดำเนินต่อไปที่นั่น ความรู้จะหายไป ทั้งหมดที่เหลืออยู่เป็นเหมือนกับเกลือกหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง เพียงบางรูปภาพเท่านั้นที่เหลืออยู่ ในความเป็นจริงแล้วไม่มีรูปภาพใดเลยของพวกเขาที่ถูกต้อง เมื่อลูกให้คำแนะนำพ่อแก่พวกเขา ลูกควรบอกพวกเขาว่าพระเจ้าอธิบายสิ่งนี้ ท่านอธิบายทุกสิ่งโดยอัตโนมัติ ดังนั้นคุณจะถามคำถามอะไร? ก่อนอื่นจงตระหนักรู้จักพ่อ! พ่อพูดกับดวงวิญญาณว่า: จดจำฉัน! เพียงจดจำสองสิ่ง บาบาพูดว่า: จดจำฉันและวงจรของ 84 ชาติเกิด เท่านั้นเอง! เหล่านี้คือสองสิ่งหลักที่ลูกต้องอธิบาย พ่อพูดว่า: ลูกไม่รู้ชาติเกิดของลูกเอง พ่อพูดสิ่งนี้แก่ลูกบราห์มินเท่านั้น ไม่มีใครอื่นจะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ ดูซิว่ามีฝูงชนมากมายเพียงใดมาที่นิทรรศการ! เมื่อผู้คนเห็นว่าหลายคนเข้ามาข้างในพวกเขาคิดว่าต้องมีบางสิ่งที่ดีกว่าค่าแก่การเข้าไปดู และพวกเขาก็พยายามเบียดเข้าไปข้างใน หากลูกพยายามอธิบายให้แต่ละคนฟังเป็นรายบุคคลของลูกก็จะล่า ดังนั้นลูกควรทำอย่างไร? หากนิทรรศการดำเนินต่อเนื่องไปเป็นเวลาหนึ่งเดือนลูกสามารถบอกพวกเขาว่า: มีฝูงชนจำนวนมากในวันนี้ดังนั้นโปรดกลับมาในวันถัดไปหรือหลังจากนั้น ลูกต้องอธิบายแก่ผู้ที่ต้องการศึกษาสิ่งนี้นั่นคือผู้ที่ต้องการเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ลูกควรแสดงให้พวกเขาเห็นภาพหรือเครื่องหมายของลักษมีและนารายณ์และบอกพวกเขาว่า: คุณก็สามารถกลายเป็นนายของดินแดนวิษณุได้โดยผ่านพ่อ ตอนนี้ที่นี้มีฝูงชนจำนวนมาก ดังนั้นจงมาที่ศูนย์ ที่อยู่เขียนไว้บนกระดาน ถ้าลูกเพียงแค่ออกกับผู้คนว่านี่คือสวรรค์และนั่นคือนรกพวกเขาก็จะเข้าใจอะไร? ลูกจะเสียเวลาของลูก ทุกวันนี้ผู้คนแต่งตัวในลักษณะที่ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่าเขาเป็นบุคคลสำคัญหรือไม่ เขาเป็นคนรวยหรือคนยากจนหรือไม่ ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำพ่อแก่ทุกคน พ่อคือผู้ที่สร้างสวรรค์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก เวลานั้นลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: ฉันคือผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด จดจำฉัน! นี่คือมนตราที่ทำให้จิตใจมีระเบียบ พ่อพูดว่า: จดจำฉันเพียงผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการให้อภัยและลูกจะไปสู่ดินแดนของวิษณุ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างแน่นอน ลูกควรจัดนิทรรศการเป็นเวลา 8-10 วัน ลูกควรติ๊กลองในทุกหมู่บ้านและประกาศว่าผู้คนควรมาและเข้าใจว่าพวกเขาสามารถเป็นเทพจากมนุษย์

ได้อย่างไร พวกเขาสามารถกลายเป็นชาวสวรรค์จากชาวนรกได้อย่างไร บอกพวกเขาให้มาและเข้าใจว่าการก่อตั้งและการทำลายล้างเกิดขึ้นได้อย่างไร มีหลายวิธีที่ลูกสามารถอธิบายได้ ลูกๆ รู้ว่ามีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างยุคทองและยุคเหล็ก มีคำกล่าวว่ามีกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา กลางวันของบราห์มาหมายถึงกลางวันของวิษณุและกลางคืนของวิษณุก็หมายถึงกลางวันของบราห์มาด้วยเช่นกัน: พวกเขาคือหนึ่งเดียวและเป็นสิ่งเดียวกัน มี 84 ชาติเกิดของบราห์มาและมี 84 ชาติเกิดของวิษณุ มีเพียงความแตกต่างของชาติเกิดที่เพิ่มขึ้นนี้ ลูกต้องทำให้สิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของลูก ถ้าลูกไม่ซึมซับสิ่งใดลูกจะสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้อย่างไร? ความรู้นี้ง่ายดายมากที่จะอธิบาย พาพวกเขาไปเบื้องหน้ารูปของลักษมีและนารายณ์และพูดว่า: คุณต้องประกาศสิทธิของสถานภาพนั้นจากพ่อ การทำลายล้างของนรกกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าเรา ผู้คนอื่นเพียงแค่ออกคุณถึงการกำหนดของมนุษย์ ที่นี้เรามีคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้า คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่เราดวงวิญญาณได้รับจากพระเจ้าโดยตรง ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนได้รับคำแนะนำจากดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน คำแนะนำและหนทางอื่นทั้งหมดเป็นการกำหนดของมนุษย์ ความแตกต่างเปรียบเหมือนกลางวันและกลางคืน ชันยาสซีไม่สามารถให้การชี้นำได้ เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่เราได้รับคำแนะนำและหนทางของพระเจ้า เมื่อพระเจ้ามาเท่านั้นที่เรากลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์โดยการทำตามคำแนะนำของท่าน ท่านมาเพียงเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพ ลูกควรซึมซับประเด็นเหล่านี้ด้วยเช่นกัน เพื่อที่ลูกจะสามารถใช้ประเด็นเหล่านี้เมื่อลูกต้องการ เพียงแค่อธิบายสิ่งสำคัญในสาระนั้นก็เพียงพอแล้ว มันก็เพียงพอแล้วที่จะอธิบายประเด็นของลักษมีและนารายณ์เท่านั้น: นี่คือรูปภาพของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา พระเจ้าสร้างโลกใหม่นี้ พระเจ้าสอนพวกเขาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันนี้ ดังนั้นลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมากที่ได้ยินสิ่งเหล่านี้ ลูกควรจะมีความสุขมากขึ้นเมื่อลูกบอกผู้อื่นในสิ่งที่ลูกได้ยินมา เพียงผู้ที่ทำงานรับใช้เท่านั้นที่จะเรียกว่าบราห์มินกิตะที่แท้จริงอยู่ภายใต้แขนของลูก บราห์มินทางโลกเหล่านี้ก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน บราห์มินบางคนก็เป็นที่รู้จักดีมากและหาเงินได้มากมาย ในขณะที่คนอื่นๆ หารายได้แทบไม่พอที่จะรับประทาน บราห์มินบางคนก็เป็นเศรษฐีเงินล้านและมีชีวิตความเป็นอยู่ดี พวกเขาพูดด้วยความซาบซึ้งว่าพวกเขาเป็นของสกุลบราห์มิน พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับสกุลบราห์มินที่แท้จริงนี้ บราห์มินถือได้ว่าเป็นสกุลที่สูงส่งที่สุด และเหตุนี้เองที่บางคนจึงให้อาหารแก่พวกเขา พวกเขาจะไม่ให้อาหารแก่เทพ นักรบ พ่อค้า หรือสุทร ให้แต่บราห์มินเท่านั้น ดังนั้นบาบาพูดว่า: ลูกต้องอธิบายให้บราห์มินเหล่านั้นเป็นอย่างดีด้วยเช่นกัน มีชุมชนมากมายของบราห์มินเหล่านั้น จงค้นหาว่าพวกเขามีการชุมนุมเมื่อไรและที่ไหนและไปที่นั่น ต้องทำให้บราห์มินเหล่านั้นกลายเป็นลูกของประชาบิดาบราห์มา เช่นเดียวกับที่ลูกเป็นลูกของท่าน และอธิบายแก่พวกเขาด้วยเช่นกันว่าบราห์มาเป็นลูกของใคร ค้นหาว่าพวกเขาจัดการชุมนุมของพวกเขาที่ไหน ลูกสามารถให้ประโยชน์มากมายที่นั่น นอกจากนี้ยังมีการชุมนุมของผู้เป็นแม่ที่แก่ชราด้วยเช่นกัน ไม่มีลูกคนไหนให้ข่าวกับบาบาว่าลูกไปที่ไหนมา ป่าทั้งหมดนั้นเต็ม ไม่ว่าลูกไปที่ไหนลูกจะกลับมาพร้อมกับเหยื่อหรือปวงประชาบางคน ลูกสามารถสร้างแม้กระทั่งราชาได้ มังกรรับใช้ให้ท่ามากมาย! ลูกว่างหลังจาก 5 โมงในตอนเย็น ดังนั้นในแต่ละวันทำรายการของสถานที่ที่ลูกจะไป พ่อแสดงให้ลูกเห็นหลายๆวิธีที่จะรับใช้ พ่อพูดกับลูกๆของท่านเท่านั้น ลูกแต่ละคนต้องมีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ บาบา (ดวงวิญญาณสูงสุด) ให้ความรู้แก่เราแต่เราต้องซึมซับความรู้นี้ ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์จะนำเสนอสาระเหล่านั้นไปกับเขา เมื่อพวกเขาตายแล้วสาระเหล่านั้นก็จะปรากฏขึ้นอีกครั้งในชาติเกิดต่อไปของเขา จากนั้นมีการกล่าวว่าดวงวิญญาณนั้นได้นำสาระของเขาไปกับเขาด้วย ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์มากมายกล่าวได้ว่ามีอำนาจในคัมภีร์เหล่านั้น พวกเขาจะไม่พิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ทรงอำนาจ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายว่าการละเล่นนี้ดำเนินไปอย่างไร ไม่มีอะไรใหม่ ลูกต้องเข้าใจว่าละครนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้ว ผู้คนไม่เข้าใจว่านี่คือโลกเก่า พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อมาแล้ว สงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่อยู่เบื้องหน้าลูก ผู้คนยังคงนอนหลับอยู่ในความมืดของความไม่รู้ ความเลื่อมใสศรัทธากล่าวได้ว่าเป็นความไม่รู้ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายได้ชื่อว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความเลื่อมใสศรัทธา มีลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกควรรวบรวมชื่อทั้งหมดสำหรับผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นตั้งแต่ยุคทองแดงและคงอยู่มาจนถึงปลายยุคเหล็ก ลูกควรอยู่อย่างมีความสุขมาก เพียงผู้ที่ทำงานรับใช้ตลอดทั้งวันจะอยู่อย่างมีความสุขมาก บาบาได้บอกลูกเกี่ยวกับลูกประจำที่ยาวมากซึ่งมีลูกปิดหลายพันเม็ด บางคนดึงมาจากที่หนึ่งและคนอื่นก็ดึงมาจากอีกที่หนึ่ง จะต้องเกิดผลว่าทำไมลูกประจำที่ใหญ่โตเช่นนั้นลูกสร้างขึ้นมา พวกเขาเพียงแค่อวดถาพว่า “ราม ราม” ถามพวกเขาว่า: คุณกำลังจดจำใครเมื่อคุณอวดถาพว่า “ราม ราม”? ลูกสามารถไปที่ชุมนุมทางจิตใดก็ตามและปะปนอยู่กับพวกเขาเหมือนในตัวอย่างของหนุมาน เขาจะไปในชุมนุมทางจิตและนั่งท่ามกลางรองเท้าแตะ ลูกควรใช้โอกาสนี้ด้วยเช่นกัน ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้มากมาย อย่างไรก็ตามเพียงเมื่อประเด็นของความรู้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกและลูกกลับมาฉลาดด้วยความรู้นี้เท่านั้นที่จะมีความสำเร็จในงานรับใช้ มีหลายวิธีที่จะทำงานรับใช้ มีหลายสิ่งในรามายณะและภักวัต ฯลฯ ซึ่งลูกสามารถทำให้พวกเขาารู้แจ้งได้ ลูกต้องไม่เพียงแค่นั่งอยู่ในชุมนุมทางจิตและกราบไหว้บูชา

ด้วยความมมมาย บอกพวกเขาว่า: เราต้องการที่จะให้คุณประโยชน์แก่ท่าน ความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาแยกจากความรู้ของเราโดยสิ้นเชิง เพียงพ่อผู้เป็นพระเจ้าแห่งความรู้เท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ มีงานรับใช้ที่จะทำมากมาย เพียงแค่บอกพวกเขาว่าใครคือผู้สูงสุด เพียงพระเจ้าเท่านั้นคือผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด จากท่านเท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับมรดกนี้ คนอื่นคือสิ่งสร้างของท่าน ลูกๆควรมีความฉลาดอย่างมากที่จะทำงานรับใช้ ถ้าลูกต้องการที่จะได้อาณาจักรลูกต้องสร้างปวงประชา “จดจำพ่อและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง” มนตราที่ยิ่งใหญ่ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เดือนทุกคนถึงมนตราที่พ่อให้แก่ลูก มนตราที่ฝึกฝนจิตใจให้มีระเบียบวินัย สร้างวิธีต่างๆเพื่อทำงานรับใช้ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกเมื่อมีฝูงชนจำนวนมาก
2. อยู่อย่างซาบซึ้งด้วยการเก็บประเด็นของความรู้ไว้ในสติปัญญาของลูก ไปและนั่งในการชุมนุมเช่นหนุมานและรับใช้พวกเขา อยู่อย่างมีความสุขด้วยการรับใช้ตลอดทั้งวัน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลังและด้วยความช่วยเหลือของความคิดที่สูงส่งจงเติมพลังให้ทุกคนยอมรับพรของการมีพลังอย่างสม่ำเสมอและใช้ความคิดที่สูงส่งของลูกเพื่อทำงานรับใช้ของการเติมดวงวิญญาณทั้งหมดด้วยพลัง ทุกวันนี้พวกเขาสะสมพลังงานแสงอาทิตย์และใช้มันเพื่อให้บรรลุความสำเร็จในหลาย ๆ งาน ในทำนองเดียวกันสะสมพลังมากมายของความคิดที่สูงส่งซึ่งความคิดของผู้อื่นก็จะเติมไปด้วยพลังเช่นกัน ความคิดเหล่านี้ทำงานเหมือนการฉีดยาที่ทัศนคติภายในของพวกเขาจะเต็มไปด้วยพลัง ดังนั้นเวลานี้ใช้ความรู้สึกที่สูงส่งและความคิดที่สูงส่งของลูกเพื่อนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง งานรับใช้นี้เป็นสิ่งที่จำเป็น

คติพจน์: เป็นนายผู้ขจัดความทุกข์ และเปลี่ยนความทุกข์ของพวกเขาให้เป็นความสุขทางจิต นี่คือนานที่สูงสุดของลูก

*** โอม ซานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อสัมผัสกับสภาพที่อะแควในเดือนอะแควนี้

เราเป็นบราห์มินที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้า ประสบการณ์ของรูปที่รวมกันนี้จะทำให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิimitเบื้องหน้าโลก โดยการเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมารอบ ๆ ด้วยสำนึกของการเป็นบราห์มินที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้า ในขณะที่อยู่ในร่างกายและกำลังเล่นบทบาทในโลกทางกายภาพ ลูกจะได้สัมผัสกับตัวเองว่าเป็นมิตรร่วมทางของพ่อบราห์มา เป็นเทวดานางฟ้าแห่งอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนที่มีรูปที่อะแคว

11-01-2020

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัฟฟาโล

มธฺบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำตามคำแนะนำของพ่อผู้เดียวต่อไปแล้วพ่อจะรับผิดชอบต่อลูก คำแนะนำของพ่อคือ: จดจำพ่อในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกหลักของลูกที่ดีและมีคุณธรรม?

คำตอบ: พวกเขาทำงานรับใช้ที่ดีมากของการเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ พวกเขาไม่ทิ่มแทงใครเหมือนหนาม พวกเขาไม่เคยต่อสู้กับกันและกัน พวกเขาไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร การเป็นเหตุของความทุกข์หมายถึงการทิ่มแทงพวกเขาเหมือนหนาม

เพลง: เวลาผ่านไป

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งเข้าใจความหมายของเพลงนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกๆ ทำ มีการกล่าวว่า “ตามลำดับกันไป” เนื่องจากบางคนมีความเข้าใจในระดับชั้นหนึ่ง บางคนก็ขึ้นสองและคนอื่นชั้นสาม แต่ละคนก็เข้าใจในวิธีของเขาเอง สติปัญญาของลูกแต่ละคนมีศรัทธาของลูกเอง พ่อเฝ้าแต่อธิบายว่า: พิจารณาเสมอว่าชีพบาบากำลังให้คำแนะนำผ่านผู้นี้ ลูกเคยทำตามคำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจมาเป็นครั้งวงจร เวลานี้จึงมีศรัทธาว่าด้วยการทำตามคำแนะนำของพระเจ้าที่เรือของลูกจะสามารถข้ามฟากได้ หากลูกพิจารณาว่าคำแนะนำเหล่านี้มาจากมนุษย์และไม่ได้มาจากพระเจ้า, ลูกก็จะสับสน พ่อพูดว่า: ทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อแล้วพ่อจะรับผิดชอบต่อลูก พ่อรับผิดชอบต่อกิจกรรมใดก็ตามที่กระทำผ่านผู้นี้ พ่อจะทำให้สิ่งนั้นถูกต้อง เพียงแค่ทำตามคำแนะนำของพ่อต่อไป ผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงอย่างถูกต้องแม่นยำคือผู้ที่ทำตามคำแนะนำของพ่อ หากลูกเข้าใจในทุกอย่างก้าวว่าเหล่านี้เป็นคำแนะนำของพระเจ้าแล้วลูกก็จะทำตามคำแนะนำเหล่านั้น ลูกจะไม่มีวันสูญเสีย มีชัยชนะในการมีศรัทธา มีลูกมากมายที่ไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ด้วยการมีความรู้เล็กน้อยพวกเขาก็มีสำนึกที่เป็นร่างและพวกเขาก็มีโยคะเล็กน้อย ความรู้หมายถึงการรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ สิ่งนี้ง่ายดายมาก ผู้คนที่นี้เรียนวิทยาศาสตร์อย่างมาก การศึกษานี้ง่ายดายมาก เป็นโยคะที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม หากใครบางคนพูดกับบาบาว่าเขาย่อยง่ายซึ่งในโยคะอย่างมาก บาบาจะไม่เชื่อเขา บาบาเห็นการกระทำของแต่ละคน ผู้ที่จดจำพ่อจะต้องเป็นผู้ที่น่ารักที่สุด อย่างไรก็ตามเมื่อลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงและแล้วลูกก็กระทำการที่ผิด มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน เวลานี้ลูกสามารถอธิบายภาพบนไคได้เป็นอย่างดี ในปัจจุบันนี้คือป่าหนาม ไม่ใช่สวน ลูกควรจะอธิบายอย่างชัดเจนว่าบาร์ตเคยเป็นสวนดอกไม้ สัตว์ป่าอาศัยอยู่ในสวนหรือไม่? เพียงเทพเท่านั้นที่อยู่ที่นี่ พ่อคือผู้มีอำนาจสูงสุด และจากนั้นบราห์มาพ่อแห่งมวลมนุษย์ก็เป็นผู้มีอำนาจสูงสุดด้วยเช่นกัน ดาด้านี้เป็นผู้มีอำนาจสูงสุดด้วยเช่นกัน มีชีวาและมีบราห์มาพ่อของมวลมนุษย์ ลูกดวงวิญญาณคือลูกของชีพบาบาและในรูปที่มีตัวตนของลูก ลูกคือพี่น้องหญิงชาย ลูกของบราห์มาพ่อแห่งมวลมนุษย์ ท่านคือปู่ทวดของทุกคน อาการเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้ที่มีอำนาจสูงสุด เขียนสิ่งนี้และดูว่าสิ่งนี้สัมผัสต่อสติปัญญาของใครหรือไม่ มีชีพบาบาและมีบราห์มาพ่อของมวลมนุษย์ พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดและพ่อของมนุษย์ทั้งหมด นี่คือประเด็นที่ดีมากที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น อย่างไรก็ตามลูกๆ ไม่ได้อธิบายอย่างเต็มที่ ลูกลืมเพราะลูกพัฒนาความหยิ่งยโสของการมีความรู้ราวกับว่าลูกพยายามแม้กระทั่งที่จะได้รับชัยชนะเหนือบัฟฟาโล ดาด้านี้พูดว่า: โอเค หากลูกไม่รับฟังพ่อ จงคิดเสมอว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังอธิบายและลูกต้องทำตามคำแนะนำของท่าน เป็นพระเจ้าที่กำลังให้คำแนะนำแก่ลูกโดยตรงในการทำสิ่งนี้ และสิ่งนั้น ท่านเป็นผู้รับผิดชอบ ทำตามคำแนะนำที่ได้รับจากพระเจ้า ผู้นี้ไม่ใช่พระเจ้า ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนกับพระเจ้า คิดเสมอว่าเป็นพระเจ้าที่กำลังให้คำแนะนำแก่ลูก ลักษณะและนารายณ์เป็นมนุษย์ของบาร์ตด้วยเช่นกัน ทุกคนคือมนุษย์ แต่พวกเขาทั้งหมดคือผู้อาศัยของชีวาละลา เหตุนี้เองทุกคนจึงพูดนมัสตต่อพวกเขา อย่างไรก็ตามลูกบางคนไม่ได้อธิบายอย่างเต็มที่ ลูกหลายคนพัฒนาความหยิ่งยโสของความรู้ของพวกเขา หลายคนก็มีข้อบกพร่อง เมื่อลูกมีโยคะอย่างเต็มที่เท่านั้นที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการให้อภัยได้ การกลายเป็นนายของโลกไม่ได้เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก บาบาเห็นว่ามาโยได้คว่ำงอกของลูกบางคนไปอย่างไรและโยนพวกเขาลงไปในท่อน้ำทิ้ง ลูกควรอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อด้วยความสุขและเบ่งบานอย่างเต็มที่ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกต้องกลายเป็นเหมือนกับลักษณะและนารายณ์ ด้วยการลืมนื่องสาของความสุขของลูกจึงไม่สูงขึ้น บางคนพูดว่าพวกเขาต้องการที่จะเป็นคนนำสมาธิเพราะพวกเขาไม่สามารถที่จะจดจำบาบาได้เมื่อพวกเขาอยู่ข้างนอก เพราะลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงบางครั้งบาบาจึงส่งรายการให้ลูกทำตาม แต่ถึงอย่างนั้นลูกก็ไม่ได้ตั้งใจในการจดจำระลึกถึง สติปัญญาของพวกเขายังคงเร่ร่อนไปที่นี้ที่

นั้นอยู่เรื่อย ๆ บาบายกตัวอย่างของท่านเอง ท่านเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แรงกล้าของนารายณ์ ท่านจะเก็บภาพของนารายณ์ไว้กับท่านเสมอไม่ว่าท่านจะไปไหน อย่างไรก็ตามสติปัญญาของท่านก็ยังคงเร่ร่อนไปทั่วในเวลาของการกราบไหว้บูชาสิ่งเดียวกันนี้ก็เกิดขึ้นที่นี่ พ่อพูดว่า: ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกควรจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง แต่ลูกมากมายต้องการที่จะมีชีสเตอร์ที่จะผู้ดำเนินการนำสมาธิเป็นพิเศษสำหรับลูก ไม่มีเหตุผลใดๆที่จะมีการนำสมาธิเป็นพิเศษ บาบายกพูดเสมอว่า: อยู่ในการจดจำระลึกถึง! ขณะที่นั่งอยู่ในโยคะ ลูกบางคนก็เข้ามา พวกเขาไม่สามารถจดจำความรู้หรือมีโยคะและพวกเขาก็เริ่มงีบหลับไป ลูกหลายคนมีนิสัยเช่นนั้น ความสงบนั้นเป็นเพียงชั่วคราวเท่านั้น และนั่นก็หมายความว่าพวกเขาไม่มีความสงบตลอดทั้งวัน หากลูกไม่จดจำพ่อขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ภาระบาปของลูกจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? นี่คือการของครึ่งวงจร การพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและการจดจำพ่อเป็นสิ่งที่ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก แม้ว่าลูกมากมายเขียนถึงบาบาด้วยการบอกท่านว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาเท่าไรก็ตาม แต่พวกเขาก็ไม่สามารถที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานเท่าไรก็ได้ พวกเขาไม่เข้าใจซาร์ทอย่างแท้จริง บาบาคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และดังนั้นลูกควรที่จะคงอยู่ในความสุข ลูกไม่ควรคิดว่าถึงอย่างไรลูกก็เป็นของซีพาบายอยู่แล้ว มีลูกมากมายเช่นนั้นที่คิดว่าพวกเขาเป็นของบาบาอยู่แล้ว และพวกเขาก็ไม่ได้จดจำท่านเลย หากพวกเขาจดจำบาบาได้ พวกเขาก็จะกลายเป็นอันดับหนึ่ง ลูกต้องการสติปัญญาที่ดีมากเพื่อที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่น เราสั่งยกย่องบาร์ต เมื่อโลกใหม่มีอาณาจักรของเทพ เวลานั้นเป็นโลกเก่า ยุคเหล็ก นั่นคือดินแดนแห่งความสุขและนี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ เมื่อบาร์ตเป็นยุคทอง มันเป็นอาณาจักรแห่งเทพ ผู้คนถามลูกว่า: เราจะเชื่อได้อย่างไรว่านั่นเป็นอาณาจักรของพวกเขา? ความรู้ใหม่ห้ศรัทธาอย่างยิ่ง ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในโซคของแต่ละคน และไม่ว่าความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกแต่ละคนทำนั้นก็มองเห็นได้อย่างชัดเจน ลูกสามารถบอกได้จากกิจกรรมของพวกเขา ท้ายที่สุดแล้วลูกคือมนุษย์ทั้งในยุคทองและในยุคเหล็ก ดังนั้นเหตุใดผู้คนถึงไปและกัมมัสสะเบื่องหน้ารูปบูชาเหล่านั้น? พวกเขาเรียกว่านายแห่งสวรรค์ เมื่อใครบางคนตายพวกเขาก็พูดว่าคนนั้นคนนี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์ พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งสิ่งนั้น ในเวลานี้ทุกคนเป็นชาวนรก ทุกคนจะต้องเกิดใหม่อย่างแน่นอนที่นี่ บาบาเฝ้าแต่สังเกตพฤติกรรมของทุกคน บาบาจะต้องพูดในลักษณะที่ธรรมดาเช่นนั้นกับลูกบางคน ท่านต้องดูแลลูก พ่ออธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก ลูกเข้าใจว่าสิ่งนี้ถูกต้อง แล้วทำไมลูกยังคงกลายเป็นหนามที่ใหญ่? ด้วยการเป็นเหตุของความทุกข์ซึ่งกันและกันลูกก็กลายเป็นหนาม ลูกไม่ทิ้งนิสัยนั้น พ่อผู้เป็นคนสวนกำลังเพาะปลูกสวนดอกไม้ในเวลานี้ ท่านเฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงลูกจากหนามให้เป็นดอกไม้ นี่คืองานของท่าน จะมีใครที่เป็นหนามสามารถเปลี่ยนผู้อื่นให้เป็นดอกไม้ได้อย่างไร? ลูกยังคงต้องระวังกับคนที่ลูกส่งไปยังนิรทศการ ลูกที่ดีและมีคุณธรรมคือผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีของการเปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้ พวกเขาไม่ได้หิมแทงใครเหมือนหนาม นั่นคือพวกเขาไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร พวกเขาไม่เคยต่อสู้รบรากันเอง ลูกๆต้องอธิบายอย่างถูกต้องมาก ไม่มีเรื่องของการดูหมิ่นใครในสิ่งนี้ ซีพแจนตีกำลังจะมาถึงและดังนั้นลูกควรจัดนิรทศการมากมาย ลูกสามารถจัดนิรทศการเล็กๆ ด้วยเช่นกันและอธิบาย: จงกลายเป็นชาวสวรรค์ในหนึ่งวินาที นั่นคือจากการเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์และกดโกงกลายเป็นผู้ที่บริสุทธิ์และสูงส่ง ได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งความหมายของการหลุดพ้นในชีวิต เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วเช่นกัน ทุกคนได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อ อย่างไรก็ตามลูกต้องเข้าใจละครด้วยเช่นกัน ผู้ที่อยู่ในศาสนาอื่นจะไม่ไปสวรรค์ ทุกคนจะกลับไปเป็นส่วนของตนเอง จากนั้นพวกเขาก็จะลงมาในเวลาของเขาเองเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขา สิ่งนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในภาพต้นไม้อันไม่มีใครนอกจากสัตว์ผู้เดียวที่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน อย่างไรก็ตามมีกูรูมากมายที่สามารถสอนความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ไม่มีกูรูที่เป็นมนุษย์ใดสามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ ลูกเพียงแค่นี้ต้องใช้สติปัญญาเพื่ออธิบาย ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกในสิ่งนี้ ละครนี้มีการเล่นอย่างมหัศจรรย์มาก มีลูกเพียงไม่กี่คนที่อยู่อย่างซาบซึ้งในสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

คลาสิกกลางคืน - 18/03/68

ในความเป็นจริงลูกไม่จำเป็นต้องโต้แย้งเกี่ยวกับพระคัมภีร์ ประเด็นหลักคือการจดจำระลึกถึงและเพื่อทำความเข้าใจตอนต้นตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกต้องกลายเป็นผู้ปกครองของโลก ลูกเพียงแค่นี้ต้องเข้าใจความจริงนี้ เป็นที่จดจำถึงสิ่งนี้ว่าลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที มันคงเป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจสำหรับลูก ๆ ที่ความเลื่อมใสศรัทธาอยู่มานานเป็นเวลาคี่วงจรและไม่มีความรู้แม้แต่เล็กน้อย มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ ลูกต้องรูสิ่งนี้จากพ่อ พ่อไม่ใช่

ธรรมดาและนี่คือสาเหตุที่มีเพียงหนึ่งกำมือจากหลายล้านปรากฏออกมา ครูเหล่านั้นจะไม่พูดสิ่งนี้ ผู้เดียวที่พูดว่า: ฉันเป็นพ่อ ครูและครู ดังนั้นผู้คนจึงสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งนี้ บารัตถูกกล่าวว่าเป็นประเทศแม่เพราะชื่อของอัมบ้า (เจ้าแม่) เป็นที่รู้จักกันดีมาก พวกเขาเริ่มมีเมลา(งานออกร้าน)จำนวนมากเพื่ออัมบ้า คำว่า "อัมบ้า" นั้นแสนหวาน เด็กเล็ก ๆ รักแม่ของเขาเพราะเธอให้อาหารพวกเขา ให้พวกเขาดื่ม และดูแลพวกเขา อย่างไรก็ตามจะต้องมีพ่อของอัมบ้าด้วย เด็กคนนี้เป็นลูกที่ถูกนำมาเลี้ยง เธอไม่มีสามี นี่เป็นสิ่งใหม่ ประชาบิดา บราห์มา จะเลี้ยงดูลูกอย่างแน่นอน พ่อผู้เดียวเท่านั้นมาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่ลูก มีเมลาจำนวนมากเพื่ออัมบ้าได้เกิดขึ้นและเธอได้รับการกราบไหว้บูชาเพราะลูกคนนั้น (มามา) ทำงานงานรับใช้มากมาย ไม่มีใครสามารถสอนเด็กได้มากเท่ากับจำนวนคนที่มาสอน มามาเป็นที่รู้จักกันดีและจึงมีการจัดเมลาที่ใหญ่โตมากมาย ลูก ๆ รู้ว่ามันคือพ่อที่มาและอธิบายความลับของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบให้ลูก ๆ ลูก ๆ รู้เกี่ยวกับบ้านของพ่อด้วยเช่นกัน ลูกมีความรักต่อพ่อและลูกก็รักบ้านเช่นกัน ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้มีรายได้มากมายจากการศึกษานี้ ดังนั้นจะต้องมีความสุข ลูกเป็นคนธรรมดาอย่างสมบูรณ์ โลกไม่รู้ว่พ่ามาและพูดความรู้นี้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นมาและบอกลูก ๆ เกี่ยวกับสิ่งใหม่ทั้งหมดเหล่านี้ โลกใหม่ถูกสร้างขึ้นผ่านการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัด มีการวางแผนในโลกเก่า ลูก ๆ มีความสุขของความรู้ในตัวลูก ลูกต้องจำพ่อและบ้าน ทุกคนต้องกลับบ้าน พ่อจะพูดกับทุกคนว่า “ลูก ๆ พ่ามาเพื่อให้มรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต” ดังนั้นทำไมลูกลืม? พ่อเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก พ่มาสอนราชาโยคะแก่ลูก ดังนั้นลูกจะไม่ทำตามศรัทธาหรือ? มิฉะนั้นก็จะมี การสูญเสียอย่างมาก นี่คือการสูญเสียที่ไม่มีขีดจำกัด หากลูกปล่อยมือของพ่อลูกจะสูญเสียรายได้ของลูก อัจชะ รัตริสวัสต์ โอม ชานติ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจตุรลึงถึง:

1. จงกลายเป็นผู้ที่น่ารักที่สุดด้วยการมีการจตุรลึงถึงพ่อผู้เดียว ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาและมีการกระทำ ให้ฝึกฝนที่จะอยู่ในการจตุรลึงถึง อยู่ใน การจตุรลึงถึงพ่อและอยู่อย่างมีความสุขและเปงบานอย่างเต็มที่
2. จงทำตามคำแนะนำของพระเจ้าในทุกย่างก้าวในขณะที่ทำทุกการกระทำ อย่าได้มีความหยิ่งยโส (มีความซาบซึ้งของสำนึกที่เป็นร่าง) อย่าทำอะไรที่ไม่ดี อย่ามีความสับสน

พร: พร: ขอให้ลูกประหยัดเวลาและพลังของลูกในฐานะที่เป็นนายผู้สร้างโดยในขณะที่เข้าใจความรับผิดชอบของลูกเพื่อให้คุณประโยชน์ต่อโลก
ดวงวิญญาณทั้งหมดของโลกคือครอบครัวของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่ง และยิ่งครอบครัวใหญ่ขึ้นมากเท่าไร ลูกก็จะต้องยิ่งพิจารณาถึงความประหยัดมากเท่านั้น ใช้เวลาและพลังทั้งหมดของลูกอย่างประหยัดในขณะที่ทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่ข้างหน้าลูกและพิจารณาว่าตนเองเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงเพื่อหายรายได้ให้กับตนเอง กินจากสิ่งนั้น และใช้จนหมด - อย่าได้ไม่ระมัดระวังในลักษณะนั้น ทำงานประมาณของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูก รักษาพรของการเป็นนายผู้สร้างไว้ในสำนักของลูก และสะสมสต็อกของเวลาและพลังสำหรับงานรับใช้

คติพจน์: ทุกคนยังคงได้รับพรอยู่เรื่อย ๆ จากความคิดและคำพูดของผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อสัมผัสกับสภาพที่อะนาคในเดื่อนอะนาคนี้

คุณสมบัติพิเศษของชีวิตเทวดานางฟ้าหรืออเวค คือ การไม่รู้ความรู้เกี่ยวกับความปรารถนา ไม่มีเรื่องของความปรารถนาใด ๆ ในชีวิตเทพ เมื่อชีวิตของลูกกลายเป็นชีวิตของบราห์มินและชีวิตที่เป็นเทวดานางฟ้า นั่นคือเมื่อลูกได้บรรลุถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม ลูกจะไม่สามารถผูกพันกับการกระทำประเภทใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่บริสุทธิ์ การกระทำที่ไร้ประโยชน์ การกระทำที่เป็นบาป หรือ การกระทำของอดีต

ความใจกว้างเป็นคุณสมบัติพิเศษของชุมชนของผู้ที่เป็นภาพลักษณ์ของการค้าจูน

วันนี้บาบาได้มาพบกับดวงวิญญาณพิเศษที่เป็นภาพลักษณ์พิเศษของการค้าจูนสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลก การค้าจูนสำหรับงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดของโลก ภาพลักษณ์ที่อยู่บนพื้นฐานของสำนักที่สูงสุดของพวกเขา หัตถ์คตที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเขา และคำพูดที่แสนหวานของพวกเขาให้ความจริงและความกระตือรือร้นกับผู้อื่นและผู้ที่เป็นเครื่องมือที่ถ่อมตน ลูกแต่ละคนรู้สึกว่าคุณเองเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจูนในลักษณะนี้หรือไม่? การชุมนุมของดวงวิญญาณที่เป็นภาพลักษณ์ของการค้าจูนมีความรับผิดชอบอย่างไม่มีขีดจำกัด การเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจูนหมายถึงการเฝ้าแต่พิจารณาตนเองว่ามีความรับผิดชอบในทุกขณะ ในทุกความคิด และในทุกการกระทำขณะที่ลูกเคลื่อนไป การเข้ามาในที่ชุมนุมนี้หมายถึงการสวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบที่ไม่มีขีดจำกัด การชุมนุมนี้ที่ลูกเรียกว่าการพบปะ การมาที่ชุมนุมนี้หมายถึงการผูกพัน ผูกงานรับใช้ และผูกครอบครัว ด้วยเส้นด้ายของความคิดที่สูงส่งของความรักและผูกผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้ที่ค้าจูนในสิ่งนี้ การเข้ามาอยู่ในที่ชุมนุมนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อจุดประสงค์นี้หมายถึงการทำให้ตนเองเป็นตัวอย่างสำหรับคนอื่น ๆ นี่ไม่ใช่การประชุม แต่เป็นการผูกมัดตัวลูกเองในบ่วงของความคิดที่บริสุทธิ์ของการกลายเป็นผู้ที่สูงส่ง ผู้ที่ทำตามกฎระเบียบที่สูงส่งที่สุดอย่างสม่ำเสมอ เพชรพลอยที่ถูกคัดเลือกมาเป็นพิเศษจากทุกหนแห่งทั้งหมดได้มารวมตัวกันในชุมนุมของผู้ที่ให้การค้าจูน การถูกคัดเลือกหมายถึงผู้ที่ได้กลับมาหัดเทียมกันพอ พื้นฐานของการค้าจูนสำหรับงานรับใช้หมายถึงภาพลักษณ์ของที่ยกระดับตนเองและยกระดับผู้อื่น ยิ่งตัวลูกเป็นภาพลักษณ์ของที่ยกระดับตนเองมากแค่ไหน ลูกก็จะกลายเป็นเครื่องมือที่จะยกระดับคนอื่นได้มากแค่นั้นเช่นกัน บัฟฟาโลได้เห็นลูกที่เป็นภาพลักษณ์ของการค้าจูนและภาพลักษณ์ของการยกระดับในชุมนุมนี้และท่านเห็นคุณสมบัติพิเศษของลูกโดยเฉพาะ ลูกได้กลายเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจูนและลูกก็ยังกลายเป็นภาพลักษณ์ของการยกระดับด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในสองสิ่งนี้ ลูกต้องการอะไรเป็นสิ่งที่สาม? เป็นเพราะลูกเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจูนที่ลูกมาที่นี่ด้วยคำเชิญนี้ และเป็นเพราะลูกเป็นภาพลักษณ์ของการยกระดับที่ลูกได้วางแผนไว้ การยกระดับหมายถึงการทำงานรับใช้ แล้วสิ่งที่สามที่บาบาเห็นคืออะไร? ยิ่งลูกเป็นส่วนหนึ่งของชุมนุมที่พิเศษมากเท่าไร ลูกก็จะมีหัวใจที่กว้างใหญ่มากเท่านั้น ลูกมีคำพูดที่ใจกว้างและความรู้สึกของความใจกว้างมากแค่ไหน? เพราะการมีหัวใจที่กว้างใหญ่หมายถึงการมีหัวใจที่กว้างและหัวใจที่ใหญ่ในทุกงานอย่างสม่ำเสมอ ลูกควรมีใจกว้างและมีหัวใจที่กว้างใหญ่ในด้านใด? การมีใจที่กว้างใหญ่ในการทำให้ทุกคนก้าวไปข้างหน้าด้วยความปรารถนาดีของลูกต่อทุกคน “อะไรก็ตามที่เป็นของท่านคือของฉัน และอะไรก็ตามที่เป็นของฉันคือของท่าน ” เพราะทุกสิ่งเป็นของพ่อผู้เดียว เป็นคนใจกว้างและใจใหญ่ในการมีทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ มีใจที่กว้างใหญ่นั้นคือมีหัวใจที่มีความรู้สึกของการเป็นผู้ให้ผู้ประทาน การมีใจกว้างในการเป็นผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่ในคุณธรรม พลัง และคุณสมบัติพิเศษที่ลูกได้รับ การให้ท่านสมบัติแห่งความรู้ด้วยคำพูดไม่ใช่เรื่องใหญ่ แต่ลูกต้องให้ท่านคุณธรรมและให้ความร่วมมือในการให้คุณธรรม การใช้คำว่า “การให้ท่าน” นั้นไม่มีค่าสำหรับบราห์มิน การทำให้ผู้อื่นมีคุณธรรมด้วยคุณธรรมของลูก การให้ความร่วมมือในการเติมเต็มดวงวิญญาณด้วยคุณสมบัติพิเศษ นี่คือการเป็นผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่และใจกว้าง การมีหัวใจที่กว้างใหญ่ การมีใจที่กว้างใหญ่เช่นนั้นเรียกว่า “การทำตามพ่อ” สิ่งที่ยิ่งขึ้นถึงผู้ที่มีหัวใจที่กว้างใหญ่ในระดับนี้คืออะไร?

บาบาได้เห็นสิ่งบ่งชี้โดยเฉพาะสามประการ ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะเป็นอิสระจากสามสิ่งเหล่านี้อยู่เสมอ - ความอิจฉา ไม่ชอบ และการวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่น (ซึ่งลูกเรียกว่าการสบประมาท) นี่คือนั่นที่หมายถึงการมีใจกว้าง ความอิจฉาทำให้ลูกเดือดร้อนและยังทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนด้วยเช่นกัน เช่นที่ลูกพูดถึงความโกรธเหมือนไฟ ในท่านองเดียวกันความอิจฉาก็ทำงานเหมือนไฟเช่นกัน ความโกรธเป็นไฟใหญ่ นี่เป็นไฟเล็ก ส่วนความไม่ชอบจะไม่ปล่อยให้ลูกได้สัมผัสกับสภาพของการมีความคิดที่บริสุทธิ์และที่เป็นบวกต่อผู้อื่นหรือการมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกต่อตนเองอย่างสม่ำเสมอ ความไม่ชอบหมายถึงการทำให้ตนเองตกต่ำและทำให้ผู้อื่นตกต่ำเช่นกัน ในท่านองเดียวกันการวิพากษ์วิจารณ์ - ไม่ว่าจะเป็นแค่เรื่องตลกหรือว่าลูกกำลังจริงจัง - ก็ทำให้เกิดความทุกข์ในลักษณะที่ราวกับว่าลูกได้ผลักพวกเขาขณะที่พวกเขากำลังเคลื่อนไป มันหมายถึงการเตะพวกเขา เมื่อใครบางคนทำให้ลูกสะดุดแล้วลูกก็ล้มลง เพราะลูกได้รับบาดเจ็บไม่ว่าจะเป็นเบาหรือรุนแรง ลูกก็สูญเสียความกล้าหาญ ลูกก็เฝ้าแต่จะคิดถึงความเจ็บปวดของลูกอยู่เรื่อยๆ และในขณะที่ลูกยังเจ็บอยู่แน่นอนว่าลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำคนที่ทำให้ลูกเจ็บปวดนั้นไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง นี่ไม่ใช่สิ่งที่ธรรมดา เป็นการง่ายมากที่จะพูด

อะไรบางอย่างเกี่ยวกับบางคน การทำให้ใครบางคนเจ็บปวดแม้กระทั่งเพียงแค่ล้อเล่นซึ่งทำให้เกิดความทุกข์อย่างมาก นี่ก็จะอยู่ในรายชื่อของการทำให้เกิดความทุกข์ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกเข้าใจไหม? ยิ่งลูกเป็นภาพลักษณ์ของการต่ำจนมากแค่ไหน ลูกก็จะเป็นภาพลักษณ์ของการยกระดับและเป็นเครื่องมือที่มีหัวใจที่กว้างใหญ่ ด้วยหัวใจที่กว้างใหญ่ ลูกเข้าใจสิ่งซึ่งบอกนี้ใช่ไหม? คนที่มีหัวใจที่กว้างใหญ่จะมีความใจกว้างนี้

การชุมนุมนี้ดีมาก บุคคลที่เป็นที่รู้จักดีทั้งหมดก็มา ลูกได้วางแผนที่ดีมากเช่นกัน ลูกเป็นเครื่องมือที่จะนำแผนไปใช้ในรูปแบบปฏิบัติ ลูกเองจะต้องดีพอๆกับแผนที่ดีที่ลูกได้ทำไว้ พ่อชื่นชอบลูก ลูกมีความรักในงานรับใช้เป็นอย่างมาก พื้นฐานของความสำเร็จในงานรับใช้ตลอดไปก็คือความใจกว้าง จุดมุ่งหมายและความคิดที่บริสุทธิ์ของลูกทั้งหมดนั้นดีมาก และลูกทั้งหมดก็มีความคิดเดียวกัน ลูกเพียงแค่ต้องเพิ่มหนึ่งคำ ลูกจะต้องเปิดเผยพ่อผู้เดียว ลูกจะต้องเป็นหนึ่งเดียวกันและเปิดเผยผู้เดียว ลูกเพียงแค่จะต้องเพิ่มสิ่งนี้เข้าไป ผู้คนในหนทางของความไม่รู้ส่งสัญญาณขึ้นไปข้างบนด้วยนิ้วเดียวเพื่อที่จะให้คำแนะนำของพ่อผู้เดียว พวกเขาไม่ได้ส่งสัญญาณด้วยสองนิ้ว สัญลักษณ์ของความร่วมมือจะแสดงให้เห็นด้วยนิ้วเดียวเช่นกัน สัญลักษณ์ของคุณสมบัติพิเศษของลูกดวงวิญญาณพิเศษยังคงดำเนินต่อไป

ดังนั้นเพื่อที่จะเฉลิมฉลองและวางแผนสำหรับการฉลองโกลเด้นจูบิลี (การฉลองครบรอบ 50 ปี) จงจดจำสองสิ่งอย่างสม่ำเสมอ: “ความเป็นหนึ่งเดียวกันและสมาธิ” สองสิ่งนี้คือแกนแห่งความสำเร็จที่สูงส่งที่จะทำงาน สมาธิหมายถึงการเป็นอิสระจากความคิดที่ไร้สาระและความคิดในด้านลบอยู่เสมอ ที่ใดมีความเป็นหนึ่งเดียวกันและสมาธิ ความสำเร็จจะเป็นพวงมาลัยรอบคอของลูก ลูกจะต้องดำเนินงานของโกลเด้นจูบิลีด้วยแขนพิเศษทั้งสองนี้ ลูกทุกคนมีสองแขน ดังนั้นจงเพิ่มสองแขนนี้เข้าไปแล้วลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่มีสี่ แขน นารายณ์และมหาลักษณ์ที่แท้จริงนั้นจะแสดงให้เห็นด้วยสี่แขน ลูกทั้งหมดเป็นนารายณ์และมหาลักษณ์ที่แท้จริง ทำทุกอย่างในขณะที่มีสี่แขน นั่นคือกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิมิตอย่าทำอะไรด้วยแขนเพียงแค่สองแขน ทำทุกสิ่งด้วยแขนทั้งสี่ ลูกเพิ่งเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี(ท่าเครื่องหมายด้วยการทำพิธีกราบไหว้บูชาคุณ) คุณเคยสังเกตเห็นว่ามีสี่แขนเช่นกัน บัพตาดามาที่การประชุมของลูกทุกวันและท่านก็ได้รับรู้ข่าวทั้งหมดเพียงแค่เดินทางมาที่นี้ครั้งเดียว บัพตาดาดำเนินภาพว่าลูกทั้งหมดนั่งกันอย่างใด ไม่ใช่ทางร่างกาย บาบากล่าวภาพที่หนึ่งของสภาพจิตใจของลูก บางคนอาจจะพูดบางสิ่งด้วยคำพูด แต่บาบาบันทึกเสียงคำพูดของจิตใจว่าพวกเขากำลังพูดอะไรในจิตใจ บัพตาดามีเทปบันทึกเสียงของทุกคน ท่านมีรูปภาพด้วยเช่นกัน ท่านมีทั้งสอง ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกต้องการ - วีดีโอ โพรทัศน์ - ท่านมี ลูกทุกคนก็มีเทปของตัวเองใช่ไหม? อย่างไรก็ตามบางคนก็ไม่สามารถบอกเสียงของจิตใจหรือของความคิดของพวกเขาได้ อ้อชะ

ทุกคนรักแผนสำหรับเยาวชน นี่เป็นเรื่องของความจริงใจและความกระตือรือร้น ไม่ใช่เรื่องของการบีบบังคับ ไม่ว่าความกระตือรือร้นอะไรก็ตามในหัวใจของลูก สิ่งนั้นสร้างบรรยากาศของความกระตือรือร้นในผู้อื่นโดยอัตโนมัติ ดังนั้นนี่ไม่ใช่แรลลี่ แต่เป็นแรลลี่ของความกระตือรือร้น นั่นเป็นเพียงแค่อธิบายว่างานใดก็ตามที่ลูกทำในฐานะที่เป็นเครื่องมือ ให้มีคุณสมบัติพิเศษของความจริงใจและความกระตือรือร้น ทุกคนชอบแผน ในอนาคตเช่นกันเมื่อลูกนำแผนไปใช้ในรูปแบบปฏิบัติในขณะที่เป็นผู้ที่มีสี่แขน ส่วนที่มีการเพิ่มเติมจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง สิ่งที่ยังบัพตาดาชอบมากที่สุดคือ ทุกคนมีความคิดเดียวของความจริงใจและกระตือรือร้นที่จะเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลีด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก รากฐานของความคิดของทุกคนที่เต็มไปด้วยความจริงใจและกระตือรือร้นนี้เหมือนกัน ชิดเส้นได้คำเดียวอย่างสม่ำเสมอและเคลื่อนต่อไปข้างหน้า ลูกเป็นหนึ่งเดียวกัน และนี่ก็เป็นงานของผู้เป็นหนึ่งเดียว ไม่ว่างานนั้นจะมีการดำเนินงานในมุมใด ไม่ว่าจะในแผ่นดินนี้หรือในต่างแดน อาจจะเป็นโซนใดก็ได้ อาจจะเป็นตะวันออกหรือตะวันตก แต่ลูกทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียว และเป็นงานของผู้เดียว นี่คือการคิดของทุกคนใช่ไหม? ลูกได้ทำสัญญาณนี้แล้วใช่ไหม? ไม่ใช่สัญญาณด้วยคำพูด แต่เป็นสัญญาณในจิตใจของลูก นั่นคือการมีความคิดที่ไม่มีใครขัดขวางได้ไม่ว่าอะไรเกิดขึ้นมันไม่สามารถยับยั้งได้ - ไม่อาจขัดขวางได้ ลูกทั้งหมดได้ทำสัญญาณเช่นนั้นหรือไม่? เมื่อใดก็ตามที่มีงานที่เป็นสิริมงคล และแล้วเพื่อที่จะให้คำสัญญา ทุกคนจะมีความคิดก่อนและสัญลักษณ์ของสิ่งนั้นคือการผูกสร้อยข้อมือ พวกเขาอาจผูกเส้นด้ายรอบข้อมือหรือผูกสร้อยข้อมือที่ทำจากบางสิ่งกับผู้ที่กำลังจะทำงานนั้น และนี่คือสร้อยข้อมือของความคิดที่สูงส่งใช่ไหม? เช่นที่ทุกคนทำพิธีเปิดบันดาลี (ครว) ด้วยความจริงใจและกระตือรือร้นอย่างมากในวันนี้ ดังนั้นเวลานี้ให้มีบันดาลีนี้ที่ทุกคนจะเขียนบันทึกนี้และพิจารณาว่าเป็นคำสัญญาที่ไม่ถูกขัดขวาง จะมีความสำเร็จเมื่อบันดาลีทั้งสองนี้อยู่ด้วยกัน (ครวกับกล่องของบาบา) และให้สิ่งนี้มาจากหัวใจของลูกไม่ใช่เพียงแค่ผิวเผินหรือเพื่อแสดงให้ใครเห็น นี่คือการรากฐาน นี่คือการพื้นฐานของการกลายเป็นทองและการเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี สำหรับสิ่งนี้เพียงแค่จดจำหนึ่งคติพจน์คือ “ฉันจะไม่เป็นปัญหาและฉันก็จะไม่ขึ้นลง

เมื่อเห็นปัญหา” ฉันจะเป็นตัวของการแก้ปัญหา ผู้ที่แก้ปัญหาให้กับผู้อื่น สำคัญนี้จะทำให้โกลเดินจูบิลีประสบความสำเร็จโดยอัตโนมัติ เมื่อโกลเดินจูบิลีครั้งสุดท้ายเกิดขึ้น ทุกคนจะได้สัมผัสกับรูปที่เป็นทองของลูก ลูกจะเห็นโลกยุคทองในตัวลูกด้วยเช่นกัน ลูกจะไม่เพียงแต่พูดว่า โลกยุคทองกำลังจะมา แต่ลูกจะแสดงให้เห็นความจริงในทางปฏิบัติ เช่นที่นักมายากลพูดอยู่เรื่อยๆว่า: “จงดูสิ่งนี้” ในขณะที่แสดงสิ่งนั้นให้ลูกเห็นในเวลาเดียวกัน ดังนั้นเช่นกันให้ใบหน้ายุคทองของลูก หน้าผากที่เปล่งประกายของลูก ดวงตาที่เปล่งประกายของลูก ริมฝีปากที่เปล่งประกายของลูก ทั้งหมดให้นิมิตของยุคทอง ลูกทำภาพเหล่านี้ใช่ไหม? ในภาพหนึ่ง นาฬิกาหนึ่งลูกเห็นบราห์มา นาฬิกาต่อมาลูกเห็นกฤษณะหรือวิษณุ ในทำนองเดียวกันให้พวกเขามีนิมิตของลูก นาฬิกาหนึ่งเทวดานางฟ้า นาฬิกาต่อมาจักรพรรดิโลกจักรพรรดินิโลก นาฬิกาต่อมาสวมใส่ชุดสีขาวธรรมดา ให้รูปต่างๆเหล่านี้ทั้งหมดสามารถมองเห็นได้ในภาพที่เป็นยุคทองของลูก ลูกเข้าใจไหม?

เนื่องจากชื่อของดอกกุหลาบทางจิตที่ถูกเลือกได้มารวมตัวกัน และหนึ่งดอกกุหลาบทางจิตก็มีกลิ่นหอมมากมาย แล้วชื่อดอกไม้ที่ใหญ่เช่นนั้นก็จะทำความมหัศจรรย์เช่นนี้ และดวงดาวแต่ละดวงก็มีโลกที่อยู่ในนั้น ลูกไม่ได้อยู่นคนเดียวตามลำพัง ดวงดาวเหล่านั้นไม่มีโลกอยู่ในนั้น ในขณะที่ลูกซึ่งเป็นดวงดาวมีโลกอยู่ในตัวลูก ความมหัศจรรย์จะต้องเกิดขึ้น! มันเกิดขึ้นแล้ว เป็นเพียงแค่ว่าใครบางคนที่จะต้องริเริ่มและกลายเป็นอรชุนและชัยชนะได้รับการประกันแล้ว มันถูกกำหนดไว้แล้ว อย่างไรก็ตามลูกต้องการเป็นอรชุน อรชุนหมายถึงอันดับหนึ่ง เวลานี้ให้รางวัลบนพื้นฐานของสิ่งนี้ ในทั้งช่วงการฉลองโกลเดินจูบิลี อย่างกลายเป็นปัญหาและอย่ามองปัญหา ให้มีคุณสมบัติพิเศษทั้งสามนี้: เป็นอิสระจากอุปสรรค เป็นอิสระจากความคิดในเชิงลบ และปราศจากกิเลส ให้รางวัลแก่ผู้ที่มีสภาพยุคทองเช่นนั้น บัณฑิตาอินดีด้วยเช่นกัน ควรจะมีความสุขเมื่อได้เห็นลูกๆที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด เช่นที่ลูกมีสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นเช่นกันมีหัวใจที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกทั้งหมดมีสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัดและเหตุนี้เองลูกจึงมาที่นี่เพื่อวางแผนต่างๆ อัจชะ

ถึงผู้ที่เป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนและภาพลักษณ์ของการยกระดับอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่มีใจกว้างด้วยหัวใจที่กว้างใหญ่ของพวกเขา ถึงผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สม่ำเสมอของการเป็นหนึ่งเดียวกันในการทำงานของผู้เดียว ถึงผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในความเป็นหนึ่งเดียวกันและมีสมาธิอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความรัก การจดจ่จะลึกถึง และนมัสเต จากบัณฑิตา แต่ผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัด หัวใจที่ไม่มีขีดจำกัด และจิตใต้สำนึกที่ไม่มีขีดจำกัด

บาบาพูดกับบราเดอร์ซิสเตอร์ที่เป็นซีเนียร์:

ลูกทั้งหมดมีการพบปะและการประชุม มีความสำเร็จในความคิดที่สูงส่ง คุณสมบัติพิเศษคือการเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยความจริงจังและกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการทดสอบและทดลองเป็นพิเศษโดยการรับใช้ด้วยจิตใจ การรับใช้ด้วยจิตใจเหมือนกับแม่เหล็ก แม่เหล็กสามารถดึงเข็มจากที่ซึ่งอยู่ห่างไกลได้ ในทำนองเดียวกันด้วยการรับใช้ผ่านจิตใจของลูก ดวงวิญญาณจะเข้ามาใกล้ชิดกับลูกในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน ในขณะที่ลูกอยู่อยู่กับภายนอกเป็นอย่างมาก เวลานี้จงใช้งานรับใช้ของจิตใจ ความสำเร็จของงานใหญ่ทั้งหมดที่เกิดขึ้นได้ผ่านงานรับใช้ของจิตใจ เมื่อผู้คนเหล่านั้นแสดงการกระทำที่สูงส่งของราม(รามลীลา)หรือพวกเขาดำเนินงานใด ก่อนที่จะทำงานนั้นพวกเขาจะให้คำปฏิญาณที่จะรักษาสุขภาพของเขาตามงานนั้น ดังนั้นลูกทั้งหมดต้องทำตามคำปฏิญาณที่จะรับใช้ด้วยจิตใจ เนื่องจากการไม่ทำตามคำปฏิญาณนี้ลูกจึงอยู่ในความปั่นป่วนมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ผลลัพธ์บางครั้งเป็นสิ่งหนึ่งและบางครั้งก็เป็นอีกสิ่งหนึ่ง จำเป็นต้องมีการฝึกฝนที่จะรับใช้ด้วยจิตใจมากขึ้น เพื่อที่จะรับใช้ด้วยจิตใจ สภาพของการเป็นประภาคารแห่งแสงและพลังเป็นที่จำเป็น ทั้งแสงและพลังเป็นที่จำเป็นด้วยกัน จงมีพลังอำนาจและพูดต่อหน้าไมค์ ให้มีทั้งอำนาจ(might) และให้มีไมค์ (mike) ปากของลูกก็เป็นไมค์เช่นกัน

ดังนั้นมีอำนาจและพูดผ่านไมค์ ราวกับว่าลูกได้ลงมาจากเบื่องบนด้วยสภาพที่มีพลังและในฐานะผู้ที่จุติลงมา ลูกกำลังให้สารนี้กับทุกคน นั่นผู้ที่จุติลงมากำลังพูด ฉันเพิ่งจุติลงมา สภาพของการจุตินี้มีพลัง ผู้ที่ลงมาจากเบื่องบนมีสภาพที่เป็นยุคทอง ดังนั้นเมื่อลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้ที่จุติลงมา นั่นก็คือสภาพที่ทรงพลัง อัจชะ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่อะแควเช่นเดียวกับพ่อด้วยการให้สะเกษกับดวงวิญญาณทั้งหมดด้วยสภาพสูงสุดของลูกและเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง
ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมารอบ ๆ จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนและในขณะที่กำลังแสดงการกระทำให้พิจารณาว่าตนเองเป็นเทวดานางฟ้าที่อะแควและลูกจะโอบน้อมขึ้นไปข้างบน
เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่อยู่ในสภาพที่สูงสุด ไม่ว่าจะทำแต่เกิดอะไรขึ้นในโลกวัตถุนั้นเป็นผู้สังเกตการณ์

ที่ละวางและเฝ้าสังเกตบทบาทของทุกคน และให้สะท้อนกับพวกเขาต่อไปเรื่อยๆ การให้สะท้อนไม่ได้ช่วยให้ด้วยการลงจากที่นั่งของลูก จงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพสูงสุด และด้วยความช่วยเหลือของทัศนคติและวิธีดีของลูก จงให้สะท้อนด้วยความรู้สึกที่ให้คุณประโยชน์ ไม่ใช่ในขณะที่อยู่ในสภาพจิตใจที่ปะปนกัน และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถอยู่อย่างปลอดภัยจากบรรยากาศประเภทใดก็ตามและได้รับพรให้กลายเป็นเทวดานางฟ้าที่อะแวนเหมือนพ่อ

คติพจน์: ด้วยพลังแห่งการจดจำระลึกถึง เปลี่ยนความทุกข์ให้เป็นความสุขและความไม่สงบให้เป็นความสงบ

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อสัมผัสกับสภาพที่อะแวน ในเดือนอะแวนนี้

หากลูกมีความรักต่อพ่อบราห์มา จงแสดงสัญญาณของความรักนั้นในทางปฏิบัติ พ่อบราห์มามีความรักอันดับหนึ่งต่อเมอลี่ ซึ่งทำให้ท่านกลายเป็นเมอลี่ดาห์ ไม่ว่าพ่อบราห์มาจะมีความรักต่อสิ่งใดก็ตามก็ยังคงมีความรักต่อสิ่งนั้นอยู่จนถึงตอนนี้ ความรักที่ลูกมีต่อสิ่งนั้นจะต้องปรากฏให้เห็นอย่างสม่ำเสมอ ศึกษาทุกเมอลี่ด้วยความรักอย่างมากและกลายเป็นตัวของสิ่งนั้น

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยคะแนนที่ดี ลูกนักเรียนต้องตื่นตัวและทำความเพียรพยายามบ้าง ลูกนักเรียนต้องไม่เกียจคร้าน ความเกียจคร้านนั้นสำหรับผู้จดจำเพื่อนและญาติมิตรของพวกเขาตลอดทั้งวัน

คำถาม: ใครได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีโชคที่สุดในยุคแห่งการบรรจบพบกัน?

คำตอบ: ผู้ที่ได้ทำให้ทุกสิ่งสำเร็จ โดยการให้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และผู้ที่กำลังทำสิ่งนี้อยู่ ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีโชคดีที่สุด ผู้ที่ตระหนี่ถี่เหนียวมากก็เป็นคนที่เข้าใจได้ว่าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจว่า การทำลายล้างกำลังยืนอยู่หน้าพวกเขา และพวกเขาควรทำบางสิ่งที่มีค่า ลูกๆ ที่มีโชคเข้าใจว่า พ่อได้มาอยู่เบื้องหน้าพวกเขาด้วยตัวท่านเอง ดังนั้นพวกเขาจึงทำทุกอย่างอย่างมีค่า ด้วยการคงอยู่อย่างกล้าหาญ พวกเขาได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะสร้างโชคแก่ผู้อื่นมากมาย

เพลง: ฉันได้มาพร้อมโชคของฉันที่ตื่นขึ้นมาแล้ว

โอม ซานติ ขณะนี้ลูกๆ กำลังสร้างโชคของตนเองอยู่ ได้มีการใส่ชื่อภุชณะไว้ในกิตะ เหตุนี้เองคำสอนเหล่านั้นจึงพูดว่า พระเจ้าภุชณะพูด: ฉันสอนราชาโยคะแก่ท่าน อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถมีคำสอนของพระเจ้าภุชณะได้ ศรีภุชณะคือ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ “พ่อทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา” กล่าวโดยพระเจ้าชิวา ดังนั้น ก่อนอื่นภุชณะจึงถูกทำให้เป็นเจ้าชายอย่างแน่นอน แล้วไม่มีพระเจ้าภุชณะองค์ใดที่จะเป็นผู้พูด ภุชณะคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก นี่คือโรงเรียน พระเจ้ากำลังสอนลูกอยู่และลูกกำลังกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง พ่อพูดว่า: พ่อให้ความรู้แก่ลูกในตอนสุดท้ายของหลายชาติเกิดของลูก เพื่อลูกจะกลับมาเป็นภุชณะอีกครั้ง ชีพบาบาไม่ใช่ศรีภุชณะที่เป็นครูในโรงเรียนนี้ ชีพบาบาเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาเทพ ลูกๆ พูดว่า ลูกได้มาที่นี่เพื่อสร้างโชคของลูก ลูกดวงวิญญาณรู้ว่า เวลานั้นลูกได้มาหาพ่อ สูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เพื่อสร้างโชคของตนเอง โชคนี้คือการกลับมาเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง นี่คือนายโยคะ ก่อนอื่นใด มีไบโม่แห่งสวรรค์ จำนวน 2 ไบ ราเดและภุชณะ ชีพบาบาทำให้ราเดและภุชณะปรากฏขึ้นมา รูปภาพนี้สร้างไว้อย่างถูกต้องแม่นยำ มันเป็นรูปภาพที่ดีที่จะใช้อธิบายให้แก่ผู้อื่น ลูกได้สร้างโชคของตนเองโดยการศึกษาความรู้ของกิตะ โชคที่ลูกได้ปลูกขึ้นมาก่อนหน้านั้นเวลานี้ไม่หลงเหลืออยู่เลย เวลานั้นลูกอยู่ในตอนจบของหลายชาติเกิดของลูก และได้กลายเป็นชอทานที่ตาโมประทานอย่างสิ้นเชิง ดังนั้น เวลานั้นลูกจะต้องกลับมาเป็นเจ้าชายอีกครั้งหนึ่ง ราเดและภุชณะเป็นสองคนแรกที่จะกลายเป็นเช่นนั้น และอาณาจักรของเขาทั้งสองจะดำเนินต่อไปเรื่อยๆ มิได้มีเพียงอาณาจักรเดียวเท่านั้น เมื่อราเดและภุชณะแต่งงานกัน ทั้งสองได้รับชื่อใหม่ว่าลักษมีและนารายณ์ การกลับมาเป็นเจ้าชาย การกลับมาเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดาเป็นสิ่งที่เดียวกัน ลูกๆ รู้ว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ ต้องมีการสร้างสวรรค์ก่อนหน้านี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกันอย่างแน่นอน เหตุนี้เอง ช่วงเวลานี้จึงเรียกว่าเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด การก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป กำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ และแล้วศาสนาอื่นทั้งหมดจะถูกทำลาย ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น และประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของสิ่งนั้นต้องซ้ำรอย สวรรค์ซึ่งถูกเรียกว่าปาริสถานเป็นสถานที่ที่ลักษมีและนารายณ์ได้ปกครองอาณาจักรกำลังถูกสร้างขึ้นอีกครั้งหนึ่งในเวลานี้ ปัจจุบันโลกนี้เป็นสุสาน ทุกคนได้เผาตนเองเรื่อยมาขณะที่นั่งอยู่บนกองของศีลหาราคะ ในยุคทองลูกจะสร้างปราสาทราชวังฯลฯ ไม่ใช่ว่าเมืองแห่งทองคำ ดาวารกาหรือลังกาจะโผล่ขึ้นมาจากใต้ดิน เมืองแห่งทองคำอาจปรากฏขึ้นมาแต่ไม่มีลังกา อาณาจักรของรามได้ชื่อว่าเป็นยุคทองด้วยเช่นกัน ได้มีการรุดปล้นทองแท่งทั้งหมดไปจากบาร์ต ลูกอธิบายแก่ผู้อื่นว่าบาร์ตเคยมั่งคั่งอย่างไร เวลานั้นบาร์ตยากจน คำว่า “ยากจน” ก็ไม่เลวเกินไป ลูกสามารถอธิบายว่ามีเพียงศาสนาเดียวในยุคทอง ไม่สามารถมีศาสนาอื่นใดที่นั่นได้ หลายคนถามว่าสิ่งนี้เป็นไปได้อย่างไร และเพียงเหล่าเทพอาศัยอยู่ที่นั่นหรือ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย เป็นความอัศจรรย์ว่าเป็นไปได้อย่างไรที่ไม่มีความคิดของสองคนใดเลยที่เหมือนกัน มีผู้แสดงจำนวนก่อดน ลูกต้องเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในสติปัญญา เวลานั้นสวรรค์กำลังถูกสร้างขึ้นมา ด้วยการจดจำว่า ขณะนี้ลูกกำลังกลายเป็นชาวสวรรค์ ลูกจะคงอยู่อย่างร่าเริงเบิกบานอย่างสม่ำเสมอ ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่สูงส่งมาก ลูกกำลังกลายเป็นเทพ ชาวสวรรค์จากมนุษยธรรมดา ลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้ว่า เวลานั้นสวรรค์กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ลูกควรจดจำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด แต่มาอย่าทำให้ลูกล้มช้าแล้วช้าเล่า ถ้าสิ่งนี้ไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกจะไม่เปลี่ยนแปลงตนเอง บางคนไม่สามารถขจัดนิสัยพูดปดที่มีมาถึงครึ่งวงจรรได้ พวกเขาคิดว่าความหลอกลวงเป็นทรัพย์สินที่

มีค่า และยังคงเก็บสิ่งนั้นไว้กับตนเองและไม่ยอมขจัดมันทิ้งไป เป็นที่เข้าใจได้ว่าโชคของพวกเขาเป็นเช่นนั้นเอง พวกเขาไม่แม้แต่จะจดจำพอ เมื่อถูกขจัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดเพียงเท่านั้น ลูกจึงจะจดจำท่านได้ และแล้วลูกจะมีความเอื้อมระอาในโลกนี้ แม้ว่าลูกพบเพื่อนและญาติมิตรก็จะเป็นเช่นนั้นว่าลูกมองไม่เห็นพวกเขา ลูกรู้ว่าพวกเขาทั้งหมดกำลังอยู่ในสุสานแห่งขุนทรก ทุกสิ่งกำลังถูกทำลาย เวลานี้เราจะต้องกลับบ้าน เหตุนี้เองเราจึงจดจำดินแดนแห่งความสุข และดินแดนแห่งความสงบ เมื่อวานนี้เราได้อาศัยอยู่และได้ปกครองในสวรรค์ ต่อมาเราได้สูญเสียอาณาจักรนั้นไป และเวลานี้กำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรนั้นอีกครั้งหนึ่ง ลูกๆ เข้าใจว่า ลูกได้โศกคำนับมามากมายเท่าใด และสูญเสียเงินของลูกในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนเฝ้าแต่ร้องเรียกหา แต่พวกเขาไม่ได้รับสิ่งใด ดวงวิญญาณเรียกหาบาบาให้มา และพาพวกเขาไปยังดินแดนแห่งความสุข เมื่อมีความทุกข์ในตอนสุดท้ายพวกเขาจึงจดจำพอ ลูกเห็นได้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลายในเวลานี้ เวลานี้เรากำลังได้รับความรู้ทั้งหมดในสิ่งนี้ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ของเรา ลูกต้องสร้างสมความรู้นี้อย่างสมบูรณ์ แผ่นดินไหว ฯลฯ จะเกิดขึ้นทันทีทันใด คนมากมายล้มตายในเวลาของการแบ่งแยกดินแดนออกจากปาเกสถาน ลูกๆ ในเวลานี้รู้ทุกสิ่งตั้งแต่ตอนเริ่มต้นถึงปัจจุบัน และจะยังคงมารับรู้ทุกสิ่งด้วยเช่นกัน มิได้มีเพียงวัดโสมนาคแห่งเดียวเท่านั้นที่สร้างด้วยทองคำ ยังมีวัดอีกหลายแห่งที่สร้างขึ้นมาจากทองคำให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน และยังมีปราสาทราชวังที่ทำด้วยทองคำ อะไรได้เกิดขึ้นกับสิ่งเหล่านั้น? สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดได้หายไปไหน ทั้งหมดนั้นถูกฝังไว้ใต้ดินเมื่อมีแผ่นดินไหวเกิดขึ้นใช่ไหม? สิ่งเหล่านั้นจะไม่ปรากฏขึ้นมาอีกครั้งหรือ? สิ่งเหล่านั้นเพียงแค่ฝังอยู่ใต้ดินอย่างนั้นหรือ? เกิดอะไรขึ้น? เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกก็จะรู้ว่าอะไรเกิดขึ้น มีการเขียนไว้ว่า “เมืองแห่งทองคำ” จมอยู่เบื้องล่าง เวลานี้ลูกพูดว่า ตามละครแล้ว เมืองแห่งนั้นจมลงไปยังล่างและจะปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง เมื่อวงจรหมุนกลับมาอีกครั้ง สิ่งนั้นจะถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง ลูกควรมีความสุขอย่างมาก ขณะที่ดวงวงจรมีไปรอบในจิตใจของลูก จงเก็บรูปภาพนี้ไว้ในกระเป๋า เข็มกลัดนี้มีค่าต้องานรับใช้มาก แต่ไม่มีลูกคนใดทำงานรับใช้มากด้วยเข็มกลัดนั้น ลูกๆ ทำงานรับใช้ได้มากในรถไฟ แต่ไม่มีลูกคนใดเขียนข่าวงานรับใช้เพื่อบอกบาบาเลยว่า ลูกทำงานรับใช้มากเท่าใดในรถไฟ แม้ในตู้ชั้น 3 ลูกก็ยังทำงานรับใช้ได้ ผู้ที่เข้าใจความรู้เมื่อวงจรที่แล้ว ผู้ที่ได้เปลี่ยนจากมนุษยธรรมดาไปเป็นเทพจะเข้าใจสิ่งนี้ได้อีกครั้ง มีการจดจำกันว่า มนุษย์ได้เปลี่ยนเป็นเทพ ไม่มีการพูดว่า มนุษย์ได้เปลี่ยนเป็นชาวคริสต์หรือชาวซิกข์ ไม่มีเลย! ลูกได้กลายเป็นเทพจากมนุษยธรรมดา สิ่งนี้หมายถึงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้รับการก่อตั้งขึ้นมา ศาสนาอื่นทั้งหมดไปและพักผ่อนอยู่ในสัดส่วนของตนเอง มีการแสดงไว้ในรูปภาพต้นไม่ว่าเมื่อใดแต่ละศาสนาได้รับการก่อตั้งขึ้นมา เหล่าเทพได้กลายเป็นอินดู และแล้วพวกเขาก็ได้เปลี่ยนจากอินดูเป็นศาสนาอื่น หลายคนได้ไปจากธรรมะและกรรมที่สูงส่งของพวกเขา (ศาสนาและกิจกรรม) และเข้าไปสู่ศาสนาอื่น พวกเขาปรากฏตัวขึ้นมาและเข้าใจเพียงเล็กน้อยในเวลาสุดท้าย และแล้วได้กลายเป็นปวงประชา ไม่ใช่ทุกคนจะไปสู่ศาสนาเทพ พวกเขาทั้งหมดจะไปและอยู่ในสัดส่วนของตนเอง สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้คนในโลกยังคงทำอะไรต่อไป พวกเขาจัดการอย่างมากมายสำหรับอาหาร พวกเขาตั้งเครื่องจักรขนาดใหญ่ ฯลฯ แต่ไม่มีอะไรเกิดขึ้น โลกจะต้องกลับมาต่อโมประธาน และลูกต้องลงบันไดมา อะไรก็ตามที่ลูกกำหนดไว้ในละครจะยังคงเกิดอยู่ต่อไป โลกใหม่จะต้องถูกสร้างขึ้น นักวิทยาศาสตร์กำลังเรียนรู้ทุกสิ่งในเวลาปัจจุบัน พวกเขาฉลาดมากในอีก 2-3 ปี และพวกเขาจะสร้างสิ่งที่ดีมากมายที่นั่น วิทยาศาสตร์นี้จะมีความสุขมากมายแก่ลูกที่นั่น ที่นั่นมีความสุขเพียงเล็กน้อยแต่มีความสุขทุกข์มากมาย! เป็นเวลาที่ปีแล้วที่นักวิทยาศาสตร์ได้พัฒนาสิ่งเหล่านี้ขึ้นมา? ก่อนหน้านั้นไม่มีไฟฟ้าหรือแก๊ส ฯลฯ เพียงแค่มองดูว่าอะไรได้เกิดขึ้นในเวลานี้ ทุกสิ่งที่นี่จะสำเร็จรูป ทุกสิ่งจะถูกสร้างขึ้นอย่างรวดเร็ว ที่นี่เช่นกันเพียงแค่ว่า อาคารถูกสร้างขึ้นเร็วเพียงใด ทุกสิ่งนั้นพร้อม พวกเขาสร้างอาคารที่มีหลายชั้น! ที่นั่นจะไม่เป็นเช่นนั้นที่นั่นทุกคนมีที่ดินมากมาย ไม่มีภาษี ฯลฯ ที่นั่นมีความมั่งคั่งมากมาย และมีดินแดนมากมายด้วยเช่นกัน มีแม่น้ำมากมาย แต่ไม่มีลาคลองเลย พวกเขาชุดขึ้นในภายหลัง ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมากอยู่ภายใน ลูกได้รับเครื่องบิน 2 ลำ สิ่งเมื่อรถไฟต้องขึ้นภูเขา รถไฟก็จะได้รับเครื่องบิน 2 เท้า ลูกๆ ให้น้ำมือของความร่วมมือด้วยเช่นกัน มีลูกๆ จำนวนเพียงเล็กน้อย ลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า ลูกกำลังทำงานรับใช้ตามศรัทธา บาบาได้มาที่นี่เพื่อรับใช้ลูกด้วยเช่นกัน ท่านก่อตั้งศาสนาเดียวและทำลายศาสนาอื่นๆ มากมาย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปเล็กน้อย ลูกจะเห็นความปั่นป่วนมากมาย แม้ขณะนี้มีความกลัวมากมายว่า สงครามจะเริ่มขึ้นและจะมีการปล่อยลูกระเบิด จะมีการจุดประกายเล็กๆ มากมายก่อนล่วงหน้า พวกเขาจะยังคงรบราซึ่งกันและกัน ลูกๆ รู้ว่าโลกเก่านี้จะต้องถูกทำลาย และแล้วเราจะกลับไปบ้านของเรา วงจรของ 84 ชาติเกิดของเราเวลานี้กำลังมาสู่จุดจบ เราทั้งหมดจะกลับบ้านพร้อมกัน มีลูกจำนวนเพียงเล็กน้อยที่อยูในการจดจำระลึกถึง ตามละคร มีนักเรียนทั้งสองประเภท-ผู้ที่ตื่นตัว และผู้ที่เกียจคร้าน ผู้ที่ตื่นตัวสอบผ่านด้วยคะแนนดี แต่ผู้ที่เกียจคร้านยังคงทะเลาะเบาะแว้งกันตลอดทั้งวัน พวกเขาไม่แม้แต่จะจดจำพอ พวกเขาจดจำเพื่อนและญาติมิตรตลอดทั้งวัน ลูกต้องลืมทุกสิ่งที่นี่ ฉันทัดดวงวิญญาณและทางคือ ร่างกายนี้ห้อยอยู่ข้างหลังนั้น เมื่อเราถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมแล้ว เราก็จะทิ้งทางอันนี้ เราเพียงแค่ใส่ใจเกี่ยวกับการไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมและการละทิ้ง

ร่างกายนี้ เราจะต้องกลายเป็นสวयงามจากที่น่าเกลียด ดังนั้น เราจะต้องเพียรพยายาม ดูซิว่าความเพียรพยายามมากเท่าใดที่ถูกต้องทำสำหรับนิทรศการ มเหन्द्रา (จากโพล) ได้แสดงว่าเขามีความกล้าหาญมากเพียงไร เขาจัดนิทรศการมากมายอย่างกล้าหาญด้วยตัวเอง เขาจะได้รับผลของความเพียรพยายามนั้นอย่างแน่นอน หนึ่งในคนแสดงความมหัสจรรย์เช่นนี้ แล้วผู้คนมากมายก็ได้รับประโยชน์จากเขา! เขาทำหลายสิ่งหลายอย่างด้วยความช่วยเหลือจากเพื่อนและญาติมิตร เป็นความมหัสจรรย์อย่างยิ่ง เขาบอกเพื่อนและญาติพี่น้องให้ใช้เงิน ฯลฯ ของพวกเขา สำหรับงานนี้ และถามพวกเขาว่าหากไม่ทำเช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะใช้เงินเพื่อสิ่งใดเล่า เขามีความกล้าหาญที่จะเปิดศูนย์ ดังนั้น ผู้คนมากมายได้สร้างโชคของตนเอง งานรับใช้มากมายจะสำเร็จลุล่วงไปได้ ถ้ามีหัวใจเจิดจรัสเช่นนี้ปรากฏขึ้นมา มีบางคนตระหนักรู้มาก เป็นที่เข้าใจได้จากสิ่งนี้ว่ามันไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจว่าการทำลายล้างกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า และพวกเขาควรทำบางสิ่ง ผู้คนไม่ได้รับสิ่งใดจากอะไรก็ตามที่พวกเขาให้ทานในนามของพระเจ้าในเวลานี้ พระเจ้าได้มาในเวลานี้ เพื่อที่จะให้อำนาจการปกครองสวรรค์แก่ลูก ผู้ที่เพียงแค่นี้ให้ทานจะไม่ได้รับสิ่งใดเลย ผู้ที่ได้ใช้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของตนเองอย่างมีค่าในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ และผู้ที่กำลังทำสิ่งนี้อยู่เป็นผู้ที่มีโชค อย่างไรก็ตาม ถ้าสิ่งนี้ไม่อยู่ในโชคของพวกเขาแล้ว พวกเขาจะไม่เข้าใจ ลูกรู้ว่ามิมบราห์มีนเหล่านั้น และลูกเองก็เป็นบราห์มีน ลูกเป็นประชาบิดา บราห์มา Kumar และกุมารี กลุ่มบราห์มีนเหล่านั้นมีจำนวนมากมาย พวกเขาก่อเกิดผ่านกรรม แต่ลูกเกิดจากปาก การเกิดของชีวาเกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลานี้พ่อให้มนตราแก่ลูกที่จะสร้างสวรรค์: มานมานะบาฟ! จงเฝ้าแต่จดจำฉัน และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นนายของโลกใหม่ จงพิมพ์การจดจำนี้อย่างชาญฉลาด ผู้คนมากมายตายไป เมื่อใดก็ตามที่ใครเสียชีวิต ลูกแจกการ์ดเหล่านี้ได้ทีนั้น โลกเก่านี้จะถูกทำลายเมื่อพ่อมา และแล้วประตูไปสู่ดินแดนแห่งความสุขก็เปิดขึ้น มีมนตรา “มานมานะบาฟ !” สำหรับใครก็ตามที่ต้องการไปสู่สวรรค์ ลูกทั้งหมดควรมีการ์ดที่น่าสนใจนี้ ลูกสามารถแจกการ์ดได้ที่บริเวณท่าพิธีเผาศพ ลูกๆ ควรมีความฉลาดหลักแหลมในการทำงานรับใช้ มีหลายวิธีที่จะทำงานรับใช้ จงเขียนสิ่งนี้ลงไปที่ชัดเจนมาก เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกชัดเจนมากแต่ลูกจำเป็นต้องมีวิธีอธิบายให้แก่ผู้อื่น! อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์สภาพการไต่เต้าพัฒนาอย่างสม่ำเสมอโดยการอยู่อย่างซื่อสัตย์และรักษาตนเองให้ชัดเจนเบื้องหน้าพ่อ

การรักษาตนเองเช่นที่ลูกเป็นและอย่างที่คุณเป็นและการเปิดเผยตนเองในลักษณะนั้นต่อพ่อคือวิธีการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือทั้งหมดที่จะได้รับสภาพของการไต่เต้าพัฒนา นี่เป็นวิธีการที่ง่ายตายที่สุดที่จะจบสิ้นรูปแบบมากมายของภาระที่มีอยู่บนสติปัญญาของลูก การอยู่อย่างซื่อสัตย์และรักษาตนเองให้ชัดเจนเบื้องหน้าพ่อบรรยายถึงการทำให้หนทางของความพยายามของลูกชัดเจน เมื่อลูกวางแผนใดๆ ไว้เบื้องหน้าพ่อหรือดวงวิญญาณเครื่องมืออย่างชาญฉลาดบนพื้นฐานของการกำหนดของจิตใจของลูกเองหรือการกำหนดของผู้อื่น นั่นคือไม่มีความซื่อสัตย์ การมีความซื่อสัตย์หมายความว่าเช่นที่พ่อได้รับการเปิดเผยต่อลูกๆ เช่นที่ท่านเป็นและในสิ่งที่ท่านเป็น ในท่านเองเดียวกันลูกๆ ต้องเปิดเผยตนเองเบื้องหน้าพ่อ

คติพจน์: ทาปาสวี่ที่แท้จริงคือผู้ที่อยู่ในตำแหน่งของผู้สละละทิ้งที่สมบูรณ์อย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์สภาพอะแวกในเดืออนะแวกนี้

โดยการมีความใส่ใจพิเศษต่อการนำความปรารถนาดีและเจตนาที่สูงส่งมาใช้สำหรับทุกดวงวิญญาณตลอดทั้งวัน จงเปลี่ยนแปลงเจตนาที่ไม่บริสุทธิ์ให้เป็นเจตนาที่บริสุทธิ์ ความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์ให้เป็นความปรารถนาที่บริสุทธิ์และคงสภาพของความสุขไว้และลูกจะเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของสภาพอะแวกอย่างง่ายดาย

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกจะไปสู่ดินแดนของวิษณุ มีเพียงลูกๆ ผู้ที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมเท่านั้นที่จะสามารถกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม
- คำถาม:** ความเพียรพยายามใดที่พ่อทั้งสองนั้นทำกับลูกๆ?
- คำตอบ:** ทั้งบัฟและดาดานั้นทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ลูกๆ กลับมามีค่าต่อสวรรค์ เต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรม อย่างสมบูรณ์และเต็ม 16 องศา ราวกับว่าลูกนั้นได้รับสองเครื่องยนต์ ท่านได้สอนการศึกษาที่แสนมหัศจรรย์อย่างยิ่งแก่ลูก ที่ลูกนั้นประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองของลูกถึง 21 ชาติเกิด
- เพลง:** อย่าได้ลืมวันเวลาในวัยเด็กของลูก...

โอมซานติ ลูกๆ ที่แสนหวาน ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ได้ยินเพลงแล้ว ตามแผนของละครเพลงต่างๆ เหล่านี้ได้มีการคัดเลือกมาสำหรับลูก ผู้คนนั้นก็ตะลึงงันที่บาบาพูดมูรลีด้วยเพลงจากภาพยนตร์เหล่านี้ พวกเขาพูดว่า: “นี่เป็นความรู้ประเภทใดกัน? ท่านนั้นได้อะคัมภีร์, พระเวทย์ และอุปนิษตออกไปและก็ให้มูรลีด้วยเพลง” อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกนั้นเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่ลูกได้รับความสุขเหนือประสาทสัมผัสจากท่าน และดังนั้นลูกต้องไม่ลืมพ่อเช่นนั้น เป็นไปด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่บาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกเผาไป ไม่ควรที่จะเป็นว่าลูกนั้นหยุดจดจำบาบา และดังนั้นบาปของลูกก็ยังคงหลงเหลืออยู่ และแล้วสถานภาพของลูกนั้นก็ลดลง ลูกควรจะทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อนั้นอย่างดีมาก เช่นที่เมื่อมีการหมั้นหมาย พวกเขาก็เฝ้าแต่จดจำกันและกัน ดังนั้นเวลานี้ลูกก็ได้รับการหมั้นหมายด้วย และแล้วเมื่อลูกไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกก็จะไปสู่ดินแดนของวิษณุ ในเวลานี้มีชีพบาบาและประชาบิดาบรรพบุรุษมาบาบาด้วยเช่นกัน ลูกได้รับสองเครื่องยนต์ หนึ่งในนั้นคือผู้ไม่มีตัวตนและอีกหนึ่งนั้นคือผู้มีตัวตน ทั้งสองทำความเพียรพยายามกับลูกๆ เพื่อให้ลูกจะสามารถกลับมามีค่าต่อสวรรค์ ลูกต้องกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด 16 องศาเต็มสมบูรณ์ ที่ลูกต้องผ่านการสอบ ประเด็นเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงไว้ในคัมภีร์ การศึกษาที่มหัศจรรย์อย่างยิ่งนี้เป็นไปสำหรับ 21 ชาติเกิดในอนาคต การศึกษาอื่นๆ ทั้งหมดเป็นไปสำหรับโลกแห่งความตาย ขณะที่การศึกษานี้เป็นไปสำหรับดินแดนแห่งความเป็นอมตะ อย่างไรก็ตามลูกต้องศึกษาเล่าเรียนที่นี้สำหรับสิ่งนั้น ลูกดวงวิญญาณ ไม่สามารถไปสู่ยุคทองได้จนกระทั่งลูกกลับมามีบริสุทธิ์ เหตุนี้เองพ่อจึงมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน นี้เรียกว่ายุคแห่งการบรรจบพบกันที่มีคุณประโยชน์ที่มีลึกลับที่สุด เมื่อลูกกลับมามีค่าเช่นเพชรจากเปลือกหอย ดังนั้นลูกต้องเฝ้าแต่ทำตามศรัทธา เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นศรี ศรี ความหมายของลูกประจำได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วด้วยเช่นกัน ที่เริ่มต้นคือพ่อ ชีพบาบา และแล้วก็มีลูกประจำคู่ เนื่องจากนี่คือหนทางของครอบครัว และแล้วก็มีลูกประจำที่ได้รับชัยชนะ และแล้วลูกประจำของรูद्रาก็กลายเป็นลูกประจำของวิษณุ ไม่มีใครรู้ความหมายของลูกประจำนี้ พ่อหนึ่งท่านและอธิบาย: ลูกๆ ต้องเปลี่ยนจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชร ลูกได้จดจำพ่อมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด เวลานี้ลูกทั้งหมดคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธาของพระเจ้าเดียว ท่านเพียงผู้เดียวคือสามีเหนือสามีทั้งหมด และพ่อเหนือพ่อทั้งหมด ท่านทำให้ลูกๆ กลายเป็นราชาเหนือราชา ท่านไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้นด้วยตัวท่านเอง พ่ออธิบายซ้ำแล้วซ้ำเล่า: เป็นไปเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อที่บาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะได้รับการปลดปล่อย นักบุญและผู้เคร่งศาสนาพูดว่าดวงวิญญาณได้รับการคุ้มกันต่อผลของกรรม พ่ออธิบาย: เป็นดวงวิญญาณที่น่าสั่นสะท้านที่ดีและไม่ดีไป ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า: ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่ฉันมองดู ฉันก็มองเห็นแต่เพียงพระเจ้าเท่านั้น ทั้งหมดนี้คือเกมที่มหัศจรรย์ของพระเจ้า พวกเขาได้อยู่อย่างสงบสุขอย่างสมบูรณ์ในหนทางของบาป หลายแสนคนกำลังทำตามการกำหนดของผู้คนเช่นนั้น สิ่งนี้ได้กำหนดไว้แล้วด้วยเช่นกันในละคร เก็บรักษาสามโลกไว้ในสติปัญญาของลูกเสมอ: ซานติธรรม (ดินแดนแห่งความสงบ) ที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ สุขธรรม (ดินแดนแห่งความสุข) ที่ซึ่งเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามและทุกขธรรม (ดินแดนแห่งความทุกข์) ที่เริ่มหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร พระเจ้าได้รับการเรียกว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ท่านไม่ได้ก่อตั้งนรก พ่อพูดว่า: พ่อก่อตั้งดินแดนแห่งความสุขเท่านั้น นี่คือการละเล่นของชัยชนะและการพ่ายแพ้ เวลานี้ลูกๆ กำลังได้รับชัยชนะเหนือมายา ราววัน ด้วยการทำตามศรัทธา และแล้วหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจรอาณาจักรของราวันก็เริ่มขึ้นอีกครั้ง เวลานี้ลูกๆ อยู่ในสนามรบ ลูกต้องเข้าถึงสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูก และแล้วจึงอธิบายต่อผู้อื่น ลูกต้องกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด และแสดงหนทางกลับบ้านแก่พวกเขา เนื่องจากทุกคนได้ลืมบ้าน ผู้คนพูดว่านี่คือการละเล่น แต่พวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่า ช่วงเวลานั้นคือหลายแสนปี พ่ออธิบาย: ราววันทำให้ลูกตาบอด เวลา

นี่พอกำลังอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก พ่อเรียกได้ว่าผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าท่านรู้ทุกสิ่งที่เป็นไปภายในทุกคน ผู้ที่ศึกษาพลังอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์สามารถที่จะบอกลูกถึงสิ่งที่เป็นไปภายในลูก สิ่งนั้นไม่ใช่ความหมายของการเต็มไปด้วยความรู้ นี่คือการยกย่องของพ่อ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความปิติ ผู้คนพูดว่าท่านรู้ทุกสิ่งภายในทุกคน เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าท่านคือครูและท่านกำลังสอนเรา ท่านคือพ่อทางจิตและสัทกูรูทางจิตด้วยเช่นกัน ผู้อื่นคือกูรูและครูทางร่าง พวกเขาทั้งหมดแยกจากกัน ทั้งสามไม่สามารถเป็นผู้เดียวกัน ในบางกรณีพ่อของบางคนก็เป็นครูของเขาด้วยเช่นกัน แต่เขาไม่สามารถเป็นกูรูของเขาด้วยเช่นกัน แม้กระนั้นพวกเขาก็ดีมนุษย์ ที่นี้ จิตวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก ดวงวิญญาณไม่สามารถเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครแม้กระทั่งเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดได้ให้กำเนิดเช่นนั้นแก่อรุณที่เขาพูดว่า: ได้โปรดหยุดเกิด! ฉันไม่สามารถทนต่อความสว่างของแสงนี้ ผู้คนได้ยินสิ่งนั้นทั้งหมดพวกเขาจึงเชื่อว่าดวงวิญญาณสูงสุดคือแสงที่สว่าง ก่อนหน้านั้นบางคนผู้ที่มาหาบาก็เคยเข้ามา พวกเขาจะพูดว่า: โปรดหยุดสิ่งนี้เกิด! แสงนั้นสว่างเกินไป! ฉันไม่สามารถทนต่อสิ่งนั้น! สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้ยินก่อนหน้านี้ คือความรู้สึกของความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งยังคงเหลืออยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ความรู้สึกของความเลื่อมใสศรัทธาใดก็ตามที่พวกเขาจดจำท่านสมปรารถนา หากพวกเขาคือผู้กราบไหว้บูชาคุณ พ่อก็ให้กำเนิดของคณธิดาแก่พวกเขา เมื่อพวกเขาได้รับนิมิต พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาได้ไปถึงดินแดนแห่งการหลุดพ้นแต่ไม่มีผู้ใดสามารถไปถึงดินแดนแห่งการหลุดพ้น มีตัวอย่างของนาราด เขาได้รับการจดจำว่าเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาสูงสุด เขาถามว่าเขาสามารถที่จะแต่งงานกับลักษมีได้หรือไม่ และได้รับการบอกให้มองดูใบหน้าของเขาในกระจก มีลูกประคำของผู้เลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน มีราได้รับการจดจำในบรรดาผู้หญิงและนาราดในบรรดาผู้ชายเช่นผู้เลื่อมใสศรัทธาหลัก ที่นี้ในความรู้สึกรสชาติคือคนหลัก ทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป พ่ออธิบาย: ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่งต่อมายา มายาทำให้ลูกทำสิ่งผิดเช่นที่ลูกจะต้องร้องไห้และเสียใจภายหลังในเวลาสุดท้ายว่าพระเจ้าได้มาอย่างไร และถึงกระนั้นลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกของลูก ลูกจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ของปวงประชา ในภายหลังการศึกษานี้จะสิ้นสุดลง และลูกจะต้องเสียใจภายหลังอย่างใหญ่หลวง เหตุนี้เองพ่อได้อธิบายแก่ลูกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นเพื่อว่าลูกจะไม่เสียใจภายหลังในเวลาสุดท้าย มากเท่าที่ลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกเผาไปด้วยไฟของการจดจำระลึกถึงมากเท่านั้น ลูกดวงวิญญาณเคยสโตประธานและแล้วลูกก็กลับมาเป็นประธานมากยิ่งขึ้นเนื่องจากอัลลอยด์ได้ปะปนเข้าไปในลูก มีชื่อ, ทอง, เงิน, ทองแดง และเหล็ก เวลานี้ลูกกำลังจะไปจากยุคเหล็กสู่ยุคทอง ลูกดวงวิญญาณไม่สามารถไปที่นั่นได้จนกว่าลูกจะกลับมามีบริสุทธิ ในยุคทองเคยมีความบริสุทธิ์ ความสงบ และความเจริญรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน ที่นี้ไม่มีความบริสุทธิ์ และดังนั้นไม่มีความสงบและไม่มีความเจริญรุ่งเรืองเช่นกัน มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ดังนั้นพ่อพูดว่า: อย่าลืมวันเวลาในวัยเด็กของลูก พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดู ท่านนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา นี่คือการนำมาเลี้ยงดู ภรรยา นั้นได้รับการเลี้ยงดูในขณะที่ลูกๆ ได้ถูกสร้างขึ้น ภรรยา นั้นไม่ได้เรียกว่าสิ่งสร้าง พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดูด้วยเช่นกัน ลูกคือลูกๆ เดียวกันของพ่อที่พ่อได้นำมาเลี้ยงดูเมื่อวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน เป็นลูกๆ ที่ถูกนำมาเลี้ยงดูที่ได้รับมรดกจากพ่อ ลูกได้รับมรดกที่สูงส่งที่สุดจากพ่อสูงสุดเหนืออื่นใด ก่อนอื่นคือพระเจ้า และแล้วก็ปิตุลาและนารายณ์, นายของยุคทองคืออันดับสอง เวลานี้ลูกกำลังกลับมาเป็นนายของยุคทอง ลูกยังไม่ได้กลับมาเพียบพร้อม; ลูกกำลังกลายเป็นเช่นนั้น งานรับใช้ทางจิตที่แท้จริงหมายถึงการกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ เวลานี้ลูกกำลังทำงานรับใช้ทางจิต และเหตุนี้เองลูกจึงสูงส่งอย่างยิ่ง ชีพบาบาทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ และลูกทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ราวน์ทำให้สติปัญญาของลูกตกต่ำอย่างยิ่ง เวลานี้พอกำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกลับมาเป็นนายของโลกลใหม่ พวกเขาจะพูดเช่นที่ว่าพ่ออยู่ในก้อนกรวดก้อนหินได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: การละเล่นนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว สิ่งเดียวกันจะเกิดขึ้นในวงจรถัดไป ตามแผนของละครพ่อได้มาเพื่ออธิบายแก่ลูก ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงแม้เพียงน้อยนิดที่สุดในสิ่งนี้ พ่อไม่สามารถมาเข้าไปแม้เพียงหนึ่งวินาที เช่นที่มีการอวดตบตาของบาบา ก็มีการอวดตบตาของลูกๆ ด้วยเช่นกัน ลูกได้จุดไฟที่นี้ ดวงวิญญาณลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเขาในรูปที่มีตัวตน สิ่งนี้เรียกว่าการจุติ ลูกลงมาที่นี่จากเบื้องบนเพื่อเล่นบทบาทของลูก การเกิดของพ่อนั้นสูงส่งและพิเศษสุด พ่อตัวท่านเองพูดว่า: พ่อต้องรับการคำจูนของวัตถุ พ่อเข้ามาในร่างนี้ ร่างนี้ได้รับการคัดเลือกมาสำหรับพ่อ นี่คือการละเล่นที่แสนมหัศจรรย์ บทบาทของทุกคนในละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว และแต่ละคนต้องเฝ้าแต่เล่นบทบาทนั้น ลูกจะเล่นบทบาทของ 21 ชาติเกิดของลูกอีกครั้งในวิธีเดียวกัน ลูกได้รับความรู้ที่กระจ่างชัดแต่ลูกเข้าใจสิ่งนั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ บาบายก้องมหาระตี สงครามได้เคยแสดงไว้ระหว่างพื้นดาวาสและฆราวาส เรื่องราวเหล่านั้นทั้งหมดได้ถูกแต่งขึ้น เวลานี้ลูกเข้าใจว่าทางร่างพวกเขานั้นก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ในขณะที่ทางจิตลูกไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง เพียงมองดูว่าลูกเพียงแต่กำลังนั่งเพื่อที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกอย่างไร! ลูกรู้ว่าบาปของลูกจะถูกเผาไปด้วยไฟของการจดจำระลึกถึงพ่อ นี่คือการใส่ใจเดียวที่ลูกมี ความพยายามทั้งหมดเป็นเพียงอยู่ในการจดจำระลึกถึง เหตุนี้เองโยคะโบราณของบาร์ตจึงได้รับการจดจำ ผู้คนต่างแดนก็

ต้องการเรียนโยคะโบราณของบาร์ตด้วยเช่นกัน พวกเขาเชื่อว่าชัชฌายาสสามารถสอนโยคะนี้แก่พวกเขา ในความเป็นจริง พวกเขาไม่ได้สอนสิ่งใด การสละละทิ้งของพวกเขาเป็นของหลุยส์ ลูกเป็นของหนทางครอบครัว อาณาจักรของลูกคงอยู่ในตอนเริ่มต้น ในเวลานี้คือตอนสิ้นสุด เวลานี้มีรัฐบาลของประชาชนที่มาจากประชาชน มีความมิดที่สุดในโลก เวลานี้ลูกรู้ว่าจะมีการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุ พวกเขาแสดงการละเล่นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ที่นี้เป็นเรื่องของความไม่มีขีดจำกัด จะมีการนองเลือดอย่างมากมาย! จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน ความตายจะมาหาทุกคน นี่เรียกว่าการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุ ลูกจำเป็นต้องมีความกล้าหาญอย่างใหญ่หลวงที่จะสามารถสังเกตดูสิ่งนี้ ผู้ที่หวาดกลัวเหล่านั้นก็จะเป็นลมไปอย่างรวดเร็ว ลูกต้องอยู่อย่างปราศจากความกลัวในสิ่งนี้ ลูกคือชีพขัณฑ์ ชีพบาบาคือนายผู้ทรงอำนาจและเราได้รับขัณฑ์ (พลัง) จากท่าน เพียงพอเท่านั้นที่แสดงวิธีการที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์แก่ลูก พอได้ให้คำแนะนำที่ง่ายดายอย่างยิ่งแก่ลูก: ลูกๆ ลูกเคยสโตประธานและเวลานี้ลูกได้กลับมาสโตประธาน เวลานี้พอพูดว่า: จดจำพอและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ และลูกจะกลับมาสโตประธาน ลูกดวงวิญญาณมีโยคะกับพ่อดังนั้นบาปของลูกจะสามารถถูกเผาไปได้ พ่อคือผู้ทรงอำนาจ ในรูปภาพพวกเขาแสดงให้เห็นบราห์มาปรากฏขึ้นมาจากสะดือของวิษณุ พวกเขาพูดว่าวิษณุหนึ่งลงและอธิบายความลับทั้งหมดของพระเวทย์และคัมภีร์ผ่านบราห์มา เวลานี้ลูกรู้ว่าบราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุกลายเป็นบราห์มา การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา แต่เขาต้องหล่อเลี้ยงสิ่งสร้างที่เกิดขึ้นด้วยเช่นกัน ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดได้รับการอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนอย่างยิ่ง ผู้ที่เข้าใจความรู้ทางจิตนี้ก็ใฝ่ใจว่าจะสามารถให้ความรู้นี้แก่ทุกคนได้อย่างไร หากลูกมีความมั่งคั่งเหตุใดลูกจึงไม่เปิดศูนย์เล่า? พ่อพูดว่า: เข้าอาคารและเปิดโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยที่นั่น มีการหลุดพ้นด้วยโยคะและการหลุดพ้นในชีวิตด้วยความรู้ ลูกได้รับมรดกทั้งสองทาง ลูกเพียงแค่ต้องการที่ดิน 3 ตารางฟุตสำหรับสิ่งนี้ ลูกไม่ต้องการสิ่งใดอื่นในการเปิดมหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเรียกว่า “วิศวะวิทยาลัย” หรือมหาวิทยาลัยก็เป็นสิ่งเดียวกัน นี่คือมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โตสำหรับการกลายเป็นเทพจากมนุษย์ธรรมดา ผู้คนถามว่าลูกจัดสรรค่าใช้จ่ายของลูกให้พอได้อย่างไร พ่อของบราห์มากุมารและกุมารมีลูกๆ มากมาย แต่ถึงกระนั้นลูกก็ถามสิ่งนี้! เพียงแค่มองดูว่าได้มีการเขียนสิ่งใดไว้บนกระดาน ความรู้ที่แสนมหัศจรรย์ พ่อท่านก็มหัศจรรย์ด้วยเช่นกัน ลูกได้กลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร? ลูกเรียกชีพบาบาว่า “ศรี ศรี” เนื่องจากท่านนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ลักษณะและนารายณ์ได้รับการเรียกว่าศรีลักษมีและศรีนารายณ์ ลูกต้องเข้าถึงประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดอย่างดีมาก พ่อพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก นี่คือการกระทำที่แท้จริงของความเป็นอมตะ เรื่องราวของความเป็นอมตะจะไม่ได้รับการบอกแก่ปารวตีผู้เดียวเท่านั้น ผู้คนมากมายไปที่อมนาจ ลูกๆ มาหาพ่อเพื่อที่จะอยู่อย่างสดชื่น และแล้วเมื่อลูกสดชื่น ลูกก็ต้องอธิบายแก่ผู้อื่น ทำให้พวกเขาสดชื่นและเปิดศูนย์ พ่อพูดว่า: เพียงแค่ได้รับที่ดิน 3 ตารางฟุต และเปิดโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย และผู้คนมากมายอย่างยิ่งจะได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้น ไม่มีค่าใช้จ่ายใดในสิ่งนั้น ลูกได้รับพละนามัย ความมั่งคั่งและความสุขภายใน 1 วินาที ลูกๆ ลูกถือกำเนิดมาและกลายเป็นทายาท ลูกเพียงแค่มีศรัทธาและกลายเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตามทุกสิ่งก็ขึ้นอยู่กับว่าลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงไร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พอ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

ในการที่จะเฝ้าดูฉากของการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุในเวลาสุดท้าย ลูกชีพขัณฑ์ต้องอยู่อย่างปราศจากความกลัวอย่างยิ่ง ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงนายผู้ทรงอำนาจ ลูกสามารถได้รับพลังจากท่าน

กลับมาบริสุทธิ์และทำงานรับใช้ทางจิตที่แท้จริงของการทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ กลับมาปราศจากความรุนแรงทั้งสองทาง กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอดและแสดงหนทางกลับบ้านแก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกตายในขณะที่มีชีวิตอย่างแท้จริง และมีพิธีเผาศพของสันสการ์เก่าของลูก เมื่อใครตาย ร่างก็ถูกเผา และด้วยการเผา ชื่อและรูป จบสิ้นอย่างสมบูรณ์ ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกๆ ตายในขณะที่มีชีวิต และแล้วแม้ร่างกายของลูกเป็นเช่นเดิม ลูกมีพิธีเผาศพของสันสการ์เก่า ความทรงจำ และธรรมชาติของลูก ถ้าบางคนผู้ที่ได้ถูกเผาศพไปแล้วมาอยู่เบื้องหน้าลูก เขาถูกเรียกว่าผี ที่นั่นเช่นกัน เมื่อสันสการ์ได้ถูกเผาไปแล้วกลับตื่นขึ้นและปรากฏออกมาอีกครั้ง นั่นคือ วิญญาณปีศาจร้ายของมายา จงขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นออกไปให้พ้นและอย่าได้แม้พูดคุยเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น

คติพจน์: แทนการพูดเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานของกรรม (คาร์มาโบ๊ก) จงเฝ้าแต่พูดเกี่ยวกับสภาพคาร์มา โยคะ
ของลูก

***** โอม ชานติ *****

การบ้านพิเศษเพื่อให้มีประสบการณ์สภาพอะแวกในเดือนอะแวกนี้

ตลอดทั้งวัน มีความปรารถนาที่เป็นคุณประโยชน์สำหรับทุกคนอย่างสม่ำเสมอ มีความปรารถนาดีที่ให้ความรักและความ
ร่วมมือ ความปรารถนาดีที่เพิ่มความกล้าหาญและความกระตือรือร้น ความปรารถนาดีที่เป็นของกันและกัน และความ
ปรารถนาดีของการอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ความปรารถนาดีเหล่านี้คือพื้นฐานของการสร้างสภาพอะแวก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมจงทำตามศรัทธาเสมอ ทำตัวลูกเองให้ปลอดภัยจากมิตรที่ไม่ดีและจากพายุของมายา
- คำถาม:** งานรับใช้อะไรที่พ่อทำเพื่อลูกๆ ซึ่งลูกจะต้องทำด้วยเช่นกัน?
- คำตอบ:** เช่นที่พ่อเรียกลูกว่าลูกผู้เป็นที่รักของพ่อและรับใช้ลูกโดยการทำให้ลูกกลายเป็นเพชร ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ ก็ต้องทำให้พี่น้องที่แสนหวานของลูกกลายเป็นเพชรด้วยเช่นกัน ไม่มีความยากลำบากอะไรเลยในสิ่งนี้ เพียงแค่บอกพวกเขาว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นเช่นเพชร
- คำถาม:** คำสั่งใดที่พ่อได้ให้กับลูกๆ ของท่าน?
- คำตอบ:** ลูกๆ จงหารายได้ที่แท้จริงนี้และสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน ลูกไม่ได้รับอนุญาตให้กู้ยืมเงินจากใคร
- เพลง:** พาเราออกไปจากโลกแห่งบาปนี้ไปสู่ดินแดนแห่งการพักผ่อนและสวดสบาย

โอมซานติ พ่อพูด “อรุณสวัสดิ์” กับลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานผู้ที่จะไปสู่โลกใหม่ ลูกๆ ทางจิตรู้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูกที่ลูกจะไปสู่ดินแดนที่ห่างไกลจากโลกนี้ ลูกจะไปที่ไหน? ไปบ้านแห่งความเงียบที่แสนหวาน ดินแดนแห่งความเงียบที่เราดวงวิญญาณจากมานั้นอยู่ห่างไกลมาก นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตนและนี่คือโลกที่มีตัวตนนั่นคือบ้านของเราดวงวิญญาณ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถนำเรากลับไปบ้านได้ ลูกบราห์มินทั้งหมดกำลังทำงานรับใช้ทางจิต ใครสอนลูกในสิ่งนี้? พ่อผู้พาลูกไปยังที่ห่างไกล ท่านจะพาไปยังที่ห่างไกลมากแค่ไหน? ดวงวิญญาณนับไม่ถ้วน ลูกทั้งหมดคือผู้นำทางผู้ที่เป็นของผู้นำทางเดียวกัน ชื่อของลูกคือกองทัพนันทาฟ ลูกแสดงให้เห็นทุกคนได้เห็นหนทางที่ห่างไกล: “มานมานะบาฟ !” และ “จดจำพ่อ!” ลูกพูดว่า: บาบาโปรดพาเราไปให้ไกลจากโลกนี้ ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้ในโลกใหม่ ที่นี้เป็นอาณาจักรของราวันและดังนั้นลูกพูดว่า: โปรดพาเราไปให้ไกลจากที่นี่ ไม่มีความสวดสบายที่นี่ ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความทุกข์ พ่อไม่ได้ทำให้ลูกต้องล้มลุกคลุกคลาน ลูกได้ล้มลุกคลุกคลานเป็นอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อแสวงหาพ่อ พ่อเองพูดว่า: ฉันแผ่ตน ไม่มีใครสามารถเห็นพ่อได้ด้วยตาเปล่า ในวัดของกฤษณะพวกเขาเก็บรองเท้าและไม้ของกฤษณะไว้ให้ลูกก้มศีรษะคารวะต่อสิ่งนั้น แต่พ่อไม่มีเท้าที่ลูกจะต้องก้มศีรษะคารวะ พ่อเพียงแค่เรียกลูกว่า “ลูกผู้เป็นที่รักของพ่อ” ลูกพูดกับผู้อื่นด้วยเช่นกันว่า: พี่น้องที่แสนหวานจงจดจำพ่อเหนือโลกและบาปของคุณจะได้รับการปลดปล่อย เท่านั้นเอง ไม่มีความยากลำบากอื่นๆ เช่นที่พ่อทำให้ลูกเป็นเพชร ดังนั้นลูกๆ ต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเพชรเช่นกัน ลูกต้องเรียนรู้วิธีที่ทำให้มนุษย์กลายเป็นเพชร ตามละคร พ่อมาและสอนเราในยุคบรรจบพบกันทุกวงจร แล้วเราก็นำผู้อื่น พ่อกำลังทำให้เรากลายเป็นเพชร ลูกรู้ว่าการงานซึ่งเป็นกุญแจไขสู่อิสมาอีลลูกซึ่งนำหนักเทียบเท่ากับทองคำเงินและเพชร เนห์รูลูกลูกซึ่งนำหนักกับทองคำ เวลานี้พวกเขาไม่ทำให้ใครกลายเป็นเพชร พ่อทำให้ลูกกลายเป็นเพชร ลูกจะชั่งน้ำหนักท่านกับอะไร? ลูกจะทำอะไรกับเพชรล่ะ? ลูกไม่ต้องการเพชรเหล่านั้น ผู้คนเหล่านี้สูญเสียเงินเป็นจำนวนมากในการแข่งขัน พวกเขายังคงสร้างอาคารและหาอสังหาริมทรัพย์ ฯลฯ ในขณะที่ลูกกำลังหารายได้ที่แท้จริง ถ้าลูกกู้ยืมเงินจากใครก็ตาม ลูกจะต้องจ่ายคืนให้เขาเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกไม่มีสิทธิ์ที่จะกู้ยืมจากใครเลย ลูกเข้าใจว่ารายได้ทั้งหมดในปัจจุบันไม่จริงแท้และจะต้องจบสิ้น เมื่อبابาเห็นว่าเขาจะได้รับเพชร เขาก็คิดว่า: ฉันกำลังทำอะไรกับเปลือกหอยเหล่านี้? ทำไมฉันไม่รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ? ถึงอย่างไรฉันก็มีเพียงพ่อที่จะกิน มีคำกล่าวไว้ว่า: ผู้ที่มีมือของพวกเขาให้อยู่เสมอจะได้รับอันดับหนึ่ง บาบาเรียกอีกอย่างหนึ่งว่านายหน้าด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ฉันรับสิ่งเก่าจากลูกและแลกเปลี่ยนเป็นของใหม่ เมื่อมีใครบางคนตาย สิ่งของของพวกเขาทั้งหมดจะถูกมอบให้กับนักบวชพราหมณ์โดยเฉพาะ พ่อพูดว่า: พ่อจะรับอะไรจากลูก? ลองดูตัวอย่างนี้ ไม่ได้มีเพียงดรุณีเดียวเท่านั้น ลูกทั้งหมดคือดรุณี ผู้คนมากมายร้องเรียกหา: โอ บาบา โปรดช่วยเราให้พ้นจากการถูกเปลือยผ้า! บาบาอธิบายด้วยความรักอย่างมาก: ลูกๆ จงอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ของลูก พ่อพูดว่า: ลูกๆ ให้เกียรติของหมวดเคราของพ่อ อย่าได้ประณามชื่อสกุลของลูก ลูกๆ ที่แสนหวานจงมีความภูมิใจที่บริสุทธิ์ว่าพ่อกำลังทำให้ลูกเป็นเพชร พ่อกำลังทำให้ผู้นี้เป็นเพชรด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำผู้เป็นหนึ่งเดียวนั้น บาบานี้พูดว่า: บาปของลูกจะไม่ได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำฉัน ฉันไม่ใช่ครูของลูก ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ท่านสอนฉัน ฉันก็สอนลูก ถ้าลูกต้องการจะกลายเป็นเช่นเพชร จงจดจำพ่อ บาบาได้อธิบายว่าแม้ว่าผู้คนมากมายกราบไหว้บูชาเทพในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สติปัญญาของพวกเขาก็ยังคงเร่ร่อนไปสู่งานหรือธุรกิจ

ฯลฯ ของพวกเขา เพราะพวกเขาได้รับรายได้จากสิ่งนั้น บาบากล่าวประสบการณ์ของท่านว่า: เมื่อสติปัญญาของพ่อเคย
 เร่ร่อนไปที่นั่น พ่อจะหยิกตนเองและถามว่าทำไมพ่อจึงจดจำสิ่งเหล่านั้น ลูกดวงวิญญาณควรจดจำเพียงพ่อผู้เป็นหนึ่ง
 เดียวนั้น แต่มายาก็ทำให้ลูกลืมแล้วซ้ำแล้ว เธอชกลูกครึ่งแล้วครึ่งแล้ว มายาตัดโยคะแห่งสติปัญญาของลูก ลูกควรพูดกับ
 ตนเองในลักษณะนี้ พ่อพูดว่า: เวลาที่ลูกต้องให้คุณประโยชน์กับตนเองและผู้อื่นโดยการเปิดศูนย ลูกมากมายถามว่า:
 บาบ เราสามารถเปิดศูนยในสถานที่นั้นๆได้หรือไม่ พ่อพูดว่า: พ่อเป็นผู้ประทาน พ่อไม่ต้องการสิ่งใดสำหรับตนเอง
 อาคารเหล่านี้ ฯลฯ ทั้งหมดมีไว้เพื่อลูกๆ ชีพบาบาได้มาทำให้ลูกกลายเป็นเพชร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกทำ สิ่งนั้นก็
 ประโยชน์ต่อลูกเท่านั้น ผู้ที่ไม่ใช่ครูที่จะมีสาวก อาคารเหล่านี้สร้างขึ้นสำหรับลูกเท่านั้นที่จะอยู่ในนั้น ใช่, เมื่อผู้ที่ก่อสร้าง
 มาที่นี่ พวกเขาจะได้รับการต้อนรับด้วยการให้เข้าพักในอาคารใหม่ บางคนพูดว่า: ทำไมเราควรพักในอาคารใหม่? نحن
 ชอบอาคารเก่า เราจะอยู่ที่นั่นแบบเดียวกับที่ท่านอยู่ เราไม่มีความหึงหวงเกี่ยวกับการให้สิ่งนี้ ถ้าบัพพาดาไม่ได้อยู่ที่นั่น
 ทำไมเราต้องอยู่? เราต้องการอยู่กับท่าน ยิ่งเราอยู่ใกล้ท่านมากเท่าไรก็ยิ่งดีมากขึ้น พ่ออธิบายว่า: มากเท่าที่ลูกเพียร
 พยายามลูกจะได้รับสิทธิในสถานภาพที่สูงในดินแดนแห่งความสุข ลูกแต่ละคนจะไปสวรรค์ ผู้คนชาวบาร์ตรู้ว่าบาร์ตเคย
 เป็นดินแดนของดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ไม่มีแม่แต่ชื่อของบาบานั้น เวลาที่ทุกคนกลายเป็นดวงวิญญาณบาป นี่คือ
 อาณาจักรของราวัน ราวันไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง อาณาจักรของราวันจะคงอยู่อีกครั้งหลังจากครั้งวงจร พ่ออธิบายอย่าง
 มากแต่ลูกก็ยังไม่สามารถเข้าใจได้ สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นทุกวงจร นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ ผู้คนมากมายมาเมื่อลูกจัดนิทรรศการ
 หลายคนในนั้นจะกลายเป็นปวงประชา สิ่งนี้ต้องใช้เวลาในการกลายเป็นเช่นเพชร แม้ว่าพวกเขาจะกลายเป็นปวงประชา
 นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีด้วยเช่นกัน เวลาที่เป็นเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน บัญชีของทุกคนกำลังได้รับการชำระสะสาง
 ลูกประจำของ 8 ที่ลูกสร้างขึ้นจากผู้ทดสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม เพียง 8 เท่านั้นที่เข้าไปในลูกประจำแรก พวกเขาได้รับ
 สภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมโดยไม่ได้รับการลงโทษ จากนั้นก็มีลูกประจำของ 108 พวกเขาตามลำดับกันไป ละครนี้ลูก
 กำหนดไว้แล้วให้คงอยู่ตลอดไป ลูกต้องเฝ้าดูละครนี้ในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและดูว่าใครกำลังทำความเพียร
 พยายามอย่างดี ลูกบางคนมาในเวลาสุดท้ายและเฝ้าแต่ทำตามศรัทธา เฝ้าแต่ทำตามศรัทธาเช่นนั้นต่อไป และเป็นไปได้ที่ลูก
 จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมและเข้าไปในลูกประจำของ 8 ใช่ เป็นไปได้ว่าในขณะที่กำลังก้าวไปข้างหน้าบางครั้งก็มีลาง
 ร้าย ทุกคนต้องเผชิญกับสภาพของการขึ้นและลง นี่คือการได้ บางครั้งลูกคงอยู่อย่างมีความสุขมากและบางครั้งลูกอยู่อย่าง
 มีความสุขน้อยลง พายุของมายาและมิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกถอยหลังและทำให้ลูกสูญเสียความสุข มีคำกล่าวว่ามีมิตรที่ดีพา
 ลูกข้ามพากและมิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ เป็นมิตรกับราวันทำให้ลูกจมน้ำและเป็นมิตรกับรามพา ลูกข้ามพากไป ลูกกลายเป็น
 เช่นนั้นด้วยการทำตามการกำหนดของราวัน เทพตกลงไปในหนทางของบาป ผู้คนได้แสดงรูปภาพที่สกปรกของพวกเขา
 เช่นนี้ เหล่านั้นคือสิ่งที่บอกของการที่พวกเขาตกลงไปในหนทางบาป อาณาจักรของรามคงอยู่ในบาร์ตและในเวลานี้เป็น
 อาณาจักรของราวันในบาร์ต ลูกไม่มีความสุข 100 % ในอาณาจักรของราวัน นี่คือการละเล่น นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะ
 อธิบายความรู้นี้แก่ใครก็ตาม (มีพยาบาลคนหนึ่งนั่งอยู่หน้าบาบา) บาบากล่าวกับลูกคนนั้นว่า: ลูกเป็นพยาบาล จงทำงานรับ
 ใช้นั้นต่อไปและทำงานรับใช้นี้ด้วยเช่นกัน ถ่ายทอดความรู้นี้ให้กับคนไข้ของลูก บอกพวกเขาว่า: ให้จดจำพ่อและบาปของ
 คุณจะได้รับปลดปล่อยและคุณจะไม่มีความเจ็บป่วยใดๆเลยเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกได้รับสุขภาพที่ดีด้วยโยคะและ
 ด้วยการรู้จักวงจรของ 84 ชาติเกิดลูกได้รับความมั่งคั่ง ลูกสามารถทำงานรับใช้มากมายและลูกจะยังคงให้คุณประโยชน์
 ต่อผู้คนมากมาย ลูกสามารถใช้เงินที่หามาได้สำหรับงานรับใช้ทางจิตนี้ ที่จริงแล้วลูกทุกคนเป็นพยาบาลด้วยเช่นกัน การ
 ทำให้มนุษย์ที่สกปรกกลายเป็นเทพคืองานที่เป็นของพยาบาลใช่ไหม? พ่อพูดว่า: มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์เรียกหาพ่อให้มาและ
 ชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ หากลูกรับใช้ผู้ที่เปื้อนโรคพวกเขาจะขอบคุณลูกอย่างมาก พวกเขาแม้กระทั่งจะได้รับนิมิตผ่านลูก
 ถ้าลูกมีการเชื่อมโยงในโยคะอย่างถูกต้องแม่นยำแม้แต่ศัลยแพทย์ที่ยิ่งใหญ่ก็อาจมาและก้มลงแทบเท้าลูก เพียงทดลอง
 และดูผล ลูกผู้เป็นเมฆมาที่นี่เพื่อที่จะทำให้สดชื่น และแล้วลูกก็ไปและประพรมความรู้นี้แก่ผู้อื่นและทำให้พวกเขาสดชื่น
 ลูกบางคนไม่แม้จะรู้ว่าฝนมาจากไหน พวกเขาคิดว่าเป็นอินทรา (พระเจ้าแห่งสายฝน) เป็นผู้ที่ประพรมฝน พวกเขาพูดว่า
 รุ่งคือธนูของอินทรา มีเรื่องราวที่ไม่จริงมากมายเขียนขึ้นในคัมภีร์ พ่อพูดว่า: อะไรก็ตามที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครจะเกิด
 ขึ้นอีกครั้ง เราไม่ได้ประณามผู้ใด ละครนี้ลูกกำหนดเอาไว้แล้วให้คงอยู่ตลอดไป เป็นที่เข้าใจว่าหนทางของความเลื่อมใส
 ศรัทธาเป็นของละครนี้ มีการกล่าวถึง ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย ลูกๆ มีการวางเฉยต่อโลกเก่านี้ เมื่อ
 ลูกตายทั้งโลกก็ตายไปสำหรับลูก เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างกายของเขาโลกก็ตายไปแล้วสำหรับเขา พ่ออธิบายแก่ลูกๆ
 ว่า: ลูกๆ ที่แสนหวานอย่าได้ไม่ระมัดระวังในการศึกษานี้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาของลูก ทนายความบางคนสามารถหา
 รายได้หนึ่งแสนรูปี ในขณะที่คนอื่นไม่มีแม้แต่เสื้อผ้าจะสวมใส่ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษา การศึกษานี้ง่ายดายมาก จง
 กลายเป็นผู้วางกองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง นั่นคือรู้ตอนต้น, ตอนกลางและตอนจบของ 84 ชาติเกิดของลูก เช่นที่
 ต้นไม้ในเวลาไม่ได้ถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างสิ้นเชิง – ไม่มีรากฐานเลยแต่ส่วนที่เหลือของต้นไม้ก็ยังยืนต้นอยู่

- ในทำนองเดียวกันศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่เคยคงอยู่ในรูปของลำต้นก็ไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป เวลาที่ทุกคนไม่มีศาสนาและไม่มีความถูกต้องตามศีลธรรมในการกระทำของพวกเขา มนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ใครได้ พ่อหนึ่งทีนและอธิบยาประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดให้แก่ลูกและทำให้ลูกมีความสุขตลอดเวลา จะไม่มีการตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น คำว่า “คนนั้นคนนั้นตาย” จะไม่คงอยู่ที่นั่น ดังนั้นพ่อจึงแนะนำลูกว่าถ้าลูกชี้หนทางให้แก่ผู้คนมากมายพวกเขาจะอุทิศตนเองแก่ลูก เป็นไปได้ที่บางคนจะได้รับนิมิต นิมิตเหล่านั้นเป็นเพียงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษาของลูกในขณะนี้ ลูกไม่สามารถกลายเป็นทนายความได้โดยไม่ต้องศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่ว่าลูกจะได้รับการหลุดพ้นโดยการมีนิมิต มีร่าได้รับนิมิตแต่เธอไม่ได้ไปยังดินแดนของกฤษณะ ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้รับนิมิตหลังจากได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างเข้มข้น แต่ที่นี่มีการจดจ่จะลึกถึงที่เข้มข้น ชันยาสซีมีความรู้เกี่ยวกับธาตุแสงและวัตถุธาตุทั้งห้า พวกเขาเพียงแค่ต้องการหลอมรวมกับธาตุแสงเท่านั้น อย่างไรก็ตามธาตุแสงไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุด พ่ออธิบยาว่า: ลูกอาจจะทำธุรกิจของลูกเพื่อเลี้ยงดูร่างกายของลูกต่อไปแต่เวลานี้ลูกต้องพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ และลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ความผูกพันยึดมั่นของลูกทั้งหมดจะถูกละทิ้งไป บาบ่าจะทำอะไรด้วยการรับสิ่งใดไป? ผู้นี้ได้สละละทิ้งทุกสิ่ง ท่านไม่จำเป็นเลยที่จะต้องสร้างบ้านหรือปราสาทราชวังให้กับตัวท่านเอง อาคารเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นเพราะลูกๆ มากมายกำลังจะมา จะมีทิวแถวจากถนนอาบูมาที่นี้ ถ้าอิทธิพลของลูกได้กระจายออกไปในขณะนี้, ลูกจะปวดหัวในการพยายามรับรองพวกเขาทั้งหมด เมื่อบุคคลที่มีชื่อเสียงมาจะมีฝูงชนจำนวนมากมารวมตัวกัน อิทธิพลของลูกจะกระจายออกไปในเวลาสุดท้าย ไม่ใช่ตอนนี้ ลูกต้องฝึกฝนในการจดจ่จะลึกถึงพ่อเพื่อที่ว่าบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกต้องละร่างของลูกในขณะที่อยู่ในการจดจ่จะลึกถึง ในยุคทองเมื่อลูกออกจากร่างกายของลูก ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังออกจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ที่นี้มีจิตสำนึกของการเป็นร่างอย่างมาก มีความแตกต่างเช่นนั้น ลูกต้องจดบันทึกประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดลงไปและทำให้ผู้อื่นจดบันทึกประเด็นเหล่านี้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเพชรเหมือนกับตัวลูกเอง ลูกจะได้รับสถานภาพสูงตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เป็นพ่อผู้อธิบยสิ่งนี้ ไม่ใช่ผู้เคร่งศาสนาหรือมหาดมะ ความรู้ที่สนุกสนานมากและลูกต้องซึมซับความรู้นี้เป็นอย่างดี ไม่ใช่ว่าลูกจะฟังพ่อแล้วทิ้งสิ่งที่ลูกได้ยินไว้เบื้องหลัง ลูกได้ยินในเพลงด้วยเช่นกัน: พาเราไปกับท่าน ก่อนหน้านั้นลูกไม่เข้าใจสิ่งนี้ เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่ลูกและลูกเข้าใจแล้ว อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจ่จะลึกถึง:

1. อย่าได้ไม่ระมัดระวังในการศึกษาเล่าเรียน กลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเช่นเพชร
2. หารายได้ที่แท้จริงนี้และสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน แลกเปลี่ยนสิ่งเก่าทั้งหมดของลูก ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังมิตรที่ไม่ดี

พร: ขอให้ลูกเป็นมหาสมุทรแห่งความรักและมอบประสบการณ์แห่งความรักทางจิตวิญญาณที่แท้จริง เมื่อลูกไปที่ชายฝั่งของมหาสมุทรลูกจะสัมผัสกับความเย็นสบาย ในทำนองเดียวกันลูก ๆ จะกลายเป็นจ้าวสมุทรแห่งความรักที่ดวงวิญญาณใดก็ตามที่เข้ามาอยู่เบื้องหน้าลูกจะได้สัมผัสว่าตนเองอยู่บนชายฝั่งของมหาสมุทรแห่งความรัก เพราะดวงวิญญาณในโลกปัจจุบันนี้หิวกระหายต่อความรักทางจิตที่แท้จริง เมื่อได้เห็นความรักที่เห็นแก่ตัว หัวใจของพวกเขาได้เคลื่อนออกไปจากความรักที่แท้จริงและเหตุนี้เองพวกเขาจะพิจารณาประสบการณ์ของความรักทางจิตแม้เพียงไม่กี่นาทีว่าเป็นสิ่งที่ล้ำจนชีวิตของพวกเขา

คติพจน์: อยู่อย่างเต็มไปด้วยความมั่งคั่งของความรู้และลูกจะได้รับความมั่งคั่งทางวัตถุอย่างต่อเนื่องโดยอัตโนมัติ

*** โอม ซานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะแควในเดืออนอะแควนี้

ตรวจสอบทุกความคิดและทุกการกระทำของลูกด้วยพลังที่อะแควผ่านรูปที่อะแคว ในทางที่อะแควให้บัพดาดาอยู่เบื้อง

หน้าลูกเป็นการส่วนตัวและอยู่กับลูกอย่างสม่ำเสมอ แล้วจึงสร้างความคิดหรือแสดงการกระทำ ด้วยความเป็นมิตรร่วมทางและประสบการณ์ของการเป็นมิตรร่วมทางของท่าน จงเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเช่นเดียวกับพ่อ นั่นคือมีความละวางและมีความรัก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องทำให้บาปของลูกได้รับการปลดปล่อยด้วยพลังของโยคะ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ และทำให้โลกบริสุทธิ์ นี่คือการรับใช้ของลูก
- คำถาม:** คุณสมบัติพิเศษอะไรของศาสนาเทพที่ได้รับการยกย่อง?
- คำตอบ:** ศาสนาเทพคือศาสนาที่ทำให้ความสุขอย่างมาก ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ที่นั่น ลูกๆ มีประสบการณ์ของความสุขถึง 3 ส่วน 4 ของวงจร จะไม่มีความสุขมากถ้าเป็นความสุขครึ่งหนึ่งและความทุกข์ครึ่งหนึ่ง

โอมชานติ พระเจ้าพูด: พระเจ้าได้อธิบายว่า มนุษย์ไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้าได้ แม้แต่เหล่าเทพก็ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า พระเจ้านั้นไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้มีทั้งรูปที่มีตัวตนหรือรูปที่ละเอียดอ่อน แม้แต่ผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนก็มีรูปที่ละเอียดอ่อน เหตุนี้เองสถานที่นั้นจึงเรียกว่าอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ที่นี้ลูกมีร่างที่เป็นมนุษย์ที่มีตัวตน เหตุนี้เองโลกนี้จึงเรียกว่าเป็นโลกที่มีตัวตน ร่างกายนี้ทำขึ้นมาจากวัตถุธาตุทั้งห้า ไม่ได้คงอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ร่างกายมนุษย์เหล่านี้ทำขึ้นมาจากวัตถุธาตุทั้งห้า พวกเขากถูกเรียกว่าหุ่นกระบอกดินเหนียว ไม่สามารถกล่าวได้ว่าผู้อยู่อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นหุ่นกระบอกดินเหนียว ผู้คนของศาสนาเทพก็เป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาเป็นมนุษย์ที่มีคุณสมบัติที่สูงส่ง พวกเขาได้มาซึ่งคุณสมบัติที่สูงส่งของพวกเขาจากชีพบาบา มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างมนุษย์ที่มีคุณสมบัติที่สูงส่งกับผู้ที่มิได้มีลักษณะที่เป็นเช่นปีศาจ เป็นมนุษย์ที่ได้กลายเป็นผู้ที่มิได้ควรแก่การอยู่ในวัดของชีวาและเป็นมนุษย์ด้วยเช่นกันผู้ที่ควรค่าแก่การอยู่ในโรงค้าประเวณี ยุคทองเรียกว่าวัดของชีวา ยุคทองคงอยู่ที่นี้ ยุคทองไม่ได้คงอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนหรือในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกๆ เข้าใจว่าวัดของชีวาก่อตั้งขึ้นโดยชีพบาบา เมื่อใดที่ท่านได้ก่อตั้งสิ่งนั้น? ในยุคบรรจบพบกัน นี่คือนยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลานี้โลกนี้ไม่บริสุทธิ์และตาโมประธาน ไม่สามารถเรียกว่าเป็นโลกใหม่ที่สะอาดประธาน โลกใหม่นั้นเรียกว่าสะอาดประธานและเมื่อโลกกลับมาเก่าก็เรียกว่าตาโมประธาน โลกนั้นจะกลับมาสะอาดประธานอีกครั้งได้อย่างไร? ด้วยพลังโยคะของลูกๆ เป็นไปด้วยพลังโยคะที่บาปทั้งหมดของลูกได้รับการปลดปล่อย และลูกกลับมาบริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์นั้นจำเป็นสำหรับผู้ที่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน โลกใหม่เรียกว่าบริสุทธิ์และโลกเก่าเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ พ่อก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ในขณะที่ราวันก่อตั้งโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีมนุษย์คนใดรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ หากกิเลสทั้งห้าเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ผู้คนก็จะไม่กลับมาไม่มีความสุข และพวกเขาก็จะไม่จดจำพ่อพูดว่า: พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ผู้คนสร้างหุ่นจำลองของกิเลสทั้งห้าของราวันที่มี 10 หัว พวกเขาคิดว่าราวันเป็นศัตรูของพวกเขาและก็เฝ้าราวัน ไม่ใช่ว่าพวกเขาเริ่มเฝ้าราวันตั้งแต่ตอนเริ่มต้นยุคทองแดง ไม่เลยเป็นเมื่อพวกเขาได้กลับมาตาโมประธานที่ความคิดใหม่ๆ ของใครบางคนนั้นก็เกิดขึ้น เมื่อใครบางคนเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์อย่างมากจึงได้มีการทำหุ่นจำลองของบุคคลนั้น ที่นี้เช่นกันเป็นเมื่อผู้คนมีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมาก ที่พวกเขาสร้างหุ่นจำลองของราวันและเฝ้าหุ่นจำลองนั้น ลูกๆ มีประสบการณ์ของความทุกข์เป็นเวลาสามส่วนสี่ของวงจร จะมีความสุขได้ถ้าเป็นครึ่งต่อครึ่ง? พ่อพูดว่า: ศาสนาเทพของลูกคือศาสนาที่ทำให้ความสุขอย่างมากแก่ลูก ละครโลกนั้นลูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ ไม่มีใครสามารถถามได้ว่าทำไมโลกถึงถูกสร้างขึ้นหรือโลกนั้นจะจบสิ้นลงเมื่อไร วงจรนี้หมุนไปเรื่อยๆ มีการพูดไว้ในคัมภีร์ว่าระยะเวลาของวงจรมีหลายแสนปีแน่นอนว่าต้องเป็นยุคบรรจบพบกันเมื่อโลกต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง เวลานี้ลูกรู้สึกว่ามีใครเข้าใจในลักษณะนี้ พวกเขาไม่เข้าใจด้วยซ้ำว่าชื่อราเดและกฤษณะนั้นเป็นชื่อในวัยเด็กของพวกเขา แล้วพวกเขาก็แต่งงานกัน พวกเขาแต่ละคนเป็นของอาณาจักรที่แยกจากกันและแล้วเมื่อพวกเขาแต่งงานพวกเขาก็กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พ่ออธิบายประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ไม่ใช่ว่าท่านคือผู้ที่รู้ความลับในหัวใจของทุกคน ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อกำลังมาในเวลานี้และให้ความรู้ ความรู้นั้นก็ได้รับในพาทขาลา (สถานที่ศึกษาเล่าเรียน) จะต้องมีการปฏิบัติและวัตถุประสงค์ในพาทขาลาอย่างแน่นอน เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกไม่สามารถปกครองในโลกที่สกปรกนี้ได้ ลูกจะปกครองในโลกที่สวยงาม ไม่มีใครสอนราชาโยคะในยุคทองเป็นเพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อสอนราชาโยคะ นี่คือการเดินทางที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครรู้ว่าพ่อกำลังมาเมื่อไร ทุกคนอยู่ในความมืดมิด ผู้คนในญี่ปุ่นเรียกตนเองว่าเป็นผู้คนของสุริยวงศ์ ในความเป็นจริงเป็นเหล่าเทพที่เป็นของสุริยวงศ์ อาณาจักรสุริยวงศ์อยู่ในยุคทอง มีคำกล่าวว่าเมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้นความมืดของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็หายไป โลกใหม่กลับมาเก่าและโลกเก่าก็กลับมาใหม่ โลกนี้คือบ้านที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โต เป็นเวทีที่ใหญ่มาก พระอาทิตย์ พระจันทร์และดวงดาวนั้นทำงานอย่างมาก มีการทำงานมากมายในเวลากลางคืน มีบางราชาที่นอนหลับใน

ช่วงกลางวันและออกท้องพระโรงในเวลากลางคืน พวกเขาจะออกไปซื้อสิ่งของในเวลากลางคืน แม้แต่เวลานี้สิ่งนี้ก็เกิดขึ้นในบางสถานที่ โรงงาน ฯลฯ ก็ดำเนินงานในตอนกลางคืนเช่นกัน นี่คือกลางวันและกลางคืนที่มีขีดจำกัด ในขณะที่อีกหนึ่งนั้นคือเรื่องของความไม่มีขีดจำกัด สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากของลูก พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งชีพบาบา พ่อยังคงอธิบายทุกประเด็นต่อไป สำหรับบราห์มา ได้มีการอธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่าเขาคือพ่อของมวลมนุษย์ เมื่อพ่อมาเพื่อสร้างโลก ท่านต้องเข้ามาในบางคนอย่างแน่นอน มนุษย์ที่บริสุทธิ์มีชีวิตอยู่ในยุคทอง ในยุคเหล็กทุกคนถือกำเนิดมาจากกิเลส เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ ผู้คนก็ถามว่าโลกจะดำเนินต่อไปอย่างไรโดยที่ไม่มีกิเลสอย่างไรก็ตามลูกพูดว่าเหล่าเทพนั้นปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ลูกสร้างวัดให้แก่พวกเขาด้วยความสะอาดและบริสุทธิ์อย่างมาก ไม่มีใครนอกจากพราหมณ์เหล่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้เข้าไป ในความเป็นจริงไม่มีผู้ที่มิเกลได้อได้รับอนุญาตให้แตะต้องรูปบูชาของเทพเหล่านั้น อย่างไรก็ตามทุกวันนี้ทุกสิ่งสามารถทำได้เมื่อลูกมีเงิน เมื่อผู้คนมีวัดในบ้านของตนพวกเขาก็เชิญพราหมณ์ให้มา ในเวลานี้แม้แต่พราหมณ์เหล่านั้นก็มีกิเลส พวกเขาเพียงแค่ได้ชื่อว่าเป็นพราหมณ์ โลกนี้มีกิเลสและดังนั้นการกราบไหว้บูชาจึงดำเนินโดยผู้ที่มีกิเลสเช่นกัน ผู้ที่ปราศจากกิเลสจะมาจากไหน? ผู้ที่ปราศจากกิเลสคงอยู่ในยุคทองเท่านั้น ไม่ใช่ผู้ที่ไม่ได้ชั่งแวงในกิเลสเหล่านั้นเรียกว่าปราศจากกิเลส ร่างของพวกเขานั้นถูกสร้างขึ้นจากกิเลส ประเด็นหลักที่พ่ออธิบายคือทั้งโลกนี้คืออาณาจักรของราวัน ผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์มีชีวิตอยู่ในอาณาจักรของราม ในขณะที่ผู้ที่มิเกลมีชีวิตอยู่ในอาณาจักรของราวัน ในยุคทองมีความบริสุทธิ์และมีความสงบและความเจริญรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน ลูกสามารถแสดงให้เห็นว่าเคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในยุคทองอย่างไร กิเลสทั้งห้าไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นั่นคืออาณาจักรที่บริสุทธิ์ซึ่งพระเจ้าก่อตั้ง พระเจ้าไม่สามารถก่อตั้งอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ หากผู้คนจะไม่บริสุทธิ์ในยุคทอง พวกเขาจะร้องเรียกหาพระเจ้า ไม่มีใครที่นั่นร้องเรียกหาพระเจ้า ไม่มีใครที่อยู่ในความสุขจะจดจำพระเจ้า ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าและพูดว่าท่านคือมหาสมุทรแห่งความสุข มหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าควรจะมีดวงสงบในโลก แต่มนุษย์จะสามารถนำความสงบมาสู่ทั้งโลกในเวลานี้ได้หรือไม่? อาณาจักรของความสงบนั้นคงอยู่ในสวรรค์เท่านั้น เมื่อผู้คนต่อสู้รบกันก็ต้องมีใครบางคนที่ยึดสันติภาพระหว่างพวกเขา ที่นั่นมีเพียงอาณาจักรเดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า: โลกเก่านี้จะถูกทำลายในเวลานี้ ทุกคนจะถูกทำลายในมหาสงครามที่ยิ่งใหญ่นี้ (มหาภารตะ) คำว่า “ผู้ที่สติปัญญาของเขาไม่มีความรักต่อพระเจ้าในเวลาของการทำลายล้าง” ได้มีการเขียนไว้ ลูกคือพันดาวาสที่แท้จริง ลูกคือผู้นำทางทางจิต ลูกได้ชี้หนทางไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นแก่ทุกคน นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณ ดินแดนแห่งความสงบในขณะที่นี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ พ่อพูดว่า: เวลาในขณะนี้เห็นดินแดนแห่งความทุกข์นี้ จงลืมนั่นไป เวลาที่เราต้องกลับไปยังดินแดนแห่งความสงบ เป็นดวงวิญญาณที่พูดเช่นนั้น เป็นดวงวิญญาณที่ตระหนักรู้ในสิ่งนี้ ดวงวิญญาณมีสำนึกว่า “นั่นคือดวงวิญญาณ” พ่อพูดว่า: ไม่มีใครสามารถเข้าใจพ่ออย่างที่พ่อเป็น และในรูปที่พ่อเป็น พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่าพ่อเป็นเพียงจุด ลูกควรจะทำครั้งแล้วครั้งเล่าว่าลูกได้วนไปในวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร ด้วยการทำสิ่งนี้ลูกก็จะจดจำพ่อ ลูกจะจดจำบ้านพร้อมกับวงจร มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้ มีแผ่นดินอยู่มากมาย มีสงครามและอื่น ๆ มากมายที่เกิดขึ้น ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับสงครามและอื่นๆในยุคทอง เพียงแค่ดูความแตกต่างระหว่างอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวัน! พ่อพูดว่า: เวลาที่ราวกับว่าลูกอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้า เพราะพระเจ้าได้มาที่นี่เพื่อก่อตั้งอาณาจักร พระเจ้าเองไม่ได้ปกครองอาณาจักรนั้น ท่านเองไม่ได้ประกาศสิทธิในอาณาจักร ท่านทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ด้วยการพูดว่า “บาบา” พรอทของความสุขของลูกควรที่จะสูงขึ้น ความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของสภาพสุดท้ายของลูกได้รับการจดจำมา ในช่วงเวลาเมื่อวันสอบของลูกใกล้เข้ามา ในเวลานั้นลูกก็จะได้นิมิตรของทุกสิ่ง ความสุขเหนือประสาทสัมผัสของลูกๆตามลำดับกันไป บางคนอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อด้วยความสุขอย่างมาก ลูกๆ ควรจะมีความรู้สึกนี้ตลอดทั้งวัน: โอ้ บาบา! ท่านได้เปลี่ยนแปลงพวกเราไปอย่างมาก! พวกเราได้รับความสุขอย่างมากจากท่าน ในขณะที่กำลังจดจำพ่อลูกก็มีน้ำตาแห่งความรัก เป็นความมหัศจรรย์ที่ท่านมาและปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์อย่างไร ท่านนำพวกเราออกไปจากมหาสมุทรแห่งยาพิษและพาพวกเราไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม ลูกควรจะมีความรู้สึกนี้ตลอดทั้งวัน เมื่อพ่อเตือนลูก ลูกก็ฟูฟองด้วยความสุขอย่างมาก ชีพบาบากำลังสอนราชาโยคะแก่พวกเรา มีการเฉลิมฉลองเทศกาลชีพราตรีแต่ผู้คนก็ใส่ชื่อของกฤษณะลงไปในกิตะแทนที่จะเป็นชื่อของชีพบาบา ความผิดพลาดนี้ความผิดพลาดที่ใหญ่ที่สุดที่พวกเขาได้ทำ นี่คือการผิดพลาดอันดับหนึ่งในกิตะ ละครถูกสร้างขึ้นมาในวิธีนี้ พ่อมาและแก้ไขข้อผิดพลาดนี้และบอกว่าท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ไม่ใช่กฤษณะ พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพ มีการสรรเสริญพ่อว่าเป็นสัญลักษณ์อมตะ ผู้ที่ไม่ได้มาเกิดใหม่ ลูกไม่สามารถเพลงสรรเสริญกฤษณะเช่นนี้ได้ เขากลับชาติมาเกิดใหม่ เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปในบรรดาลูกๆว่าผู้ใดนั้นจะเก็บประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดไว้ในสติปัญญาของพวกเขา พร้อมกับความรู้ พฤติกรรมของลูกก็ต้องดีมาด้วยเช่นกัน มายานี้ก็ไม่ใช่ขอยเลย! ผู้ที่มาก่อนก็จะมีพระ

กำลังมากเช่นนั้นอย่างแน่นอน มีนักแสดงหลากหลายประเภท เป็นผู้คนของบาร์ดที่เคย์ได้รับบทบาทของนักแสดงเอกหญิงและชาย ลูกปลดปล่อยทุกคนจากอาณาจักรของราวัน ลูกได้รับพลังอย่างมากด้วยการทำตามศรั้มท์ มายาก็มีพลังมากเช่นกัน ในขณะที่ลูกกำลังก้าวหน้าไปเธอก็หลอกลวงลูก บาบาเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก และดังนั้นลูกๆก็ต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักเช่นพ่อด้วยเช่นกัน อย่าได้ใช้คำพูดที่ขมขื่น หากลูกเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์แก่ใครลูกก็จะตายด้วยความทุกข์ เวลาลูกควรจะจบสิ้นนิสัยเหล่านี้ทั้งหมด นิสัยที่สกปรกที่สุดคือการสำลักในมหาสมุทรแห่งยาพิษ พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ลูกสาวหลายคนถูกทุบตี บางคนก็บอกลูกสาวของพวกเขาว่าพวกเขาสามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้ อ้า! แต่อย่างน้อยพวกเขาเองนั้นก็ควรกลับมาบริสุทธิ์ก่อน ด้วยการยกลูกสาวของพวกเขาไป อย่างน้อยพวกเขาก็จะรอดพ้นจากภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมด เพราะพวกเขาไม่รู้ว่าจะไรรอยู่ในโชคของลูกสาวหรือเธอจะได้พบบ้านที่มีความสุขหรือไม่ ทุกวันนี้มีค่าใช้จ่ายอย่างมาก ผู้ที่ยากจนนั้นก็ยกลูกสาวของเขาได้อย่างรวดเร็วมาก ในขณะที่บางคนมีความผูกพันยึดมั่นอย่างมาก ก่อนหน้านั้นหญิงสาวพื้นเมืองเคยมาที่นี่ แต่เธอไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในความรู้ เพราะพวกเขาหวาดกลัวเวทมนต์ พระเจ้าเรียกว่านักมายากล พระเจ้าก็เรียกว่าเป็นผู้ที่มีเมตตาด้วยเช่นกัน กฎะณะไม่สามารถเรียกเช่นนั้นได้ ผู้ที่มีความเมตตาคือผู้ที่ปลดปล่อยลูกจากผู้ที่ไร้ความเมตตา มายานั้นไร้ความเมตตา อันดับแรกมีความรู้ มีความรู้, ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางแผน ไม่ได้มีคำกล่าวว่า: ความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้ แล้วจึงเป็นการวางแผน ลูกไม่สามารถที่จะพูดว่ามี “การวางแผนในความรู้” ลูกต้องมีการวางแผนในความเลื่อมใสศรัทธา เหตุนี้เองสำนวนที่ว่า “ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางแผน” จึงถูกต้อง พ่อทำให้ลูกสามารถมีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือการวางแผนในทั้งโลกเก่า ชันยาสซีเพียงแค่อลใจให้ลูกไม่สนใจในการครองเรือนของลูกเท่านั้น นั่นก็ถูกกำหนดไว้แล้วไว้ในละครเช่นกัน สิ่งนี้ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของมนุษย์ บาร์ดนั้นเคยมั่งคั่ง ปราศจากกิเลสและมีพละนาภัยดีถึง 100% ไม่เคยมีความตายก่อนเวลาอันควรที่นี่ มีลูกๆน้อยมากที่สามารถซึมซับสิ่งเหล่านี้ ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีจะกลายเป็นผู้มั่งคั่งอย่างมาก ลูกๆ ควรจดจำ “บาบา บาบา” ตลอดทั้งวัน อย่างไรก็ตามมายาไม่ปล่อยให้ลูกทำเช่นนั้น พ่อพูดว่าหากลูกต้องการที่จะกลับมาสะโตประธาน จงจดจำพ่อในขณะที่ลูกกำลังเดินเหิน เคลื่อนไหวไปมารอบๆและรับประทาน พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกจะไม่จดจำพ่อหรือ? ลูกๆ หลายคนก็มีพายุของมายามากมาย พ่ออธิบายว่า: ทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้น สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร สวรรค์จะมีการก่อตั้งอย่างแน่นอน โลกไม่สามารถอยู่อย่างใหม่ได้ตลอดกาล วงจรต้องหมุนไปและดังนั้นลูกจะลงมาอีกครั้งอย่างแน่นอน ทุกสิ่งต้องกลับมาเก่าจากใหม่อย่างแน่นอน ในเวลานี้มายาได้สร้างเรื่องโกหก April Fool (แก้มล้อกลอกกันด้วยการแต่งเรื่องอะไรก็ได้มาหลอกให้คนอื่นหลงเชื่อ) แก่ทุกคน พ่อมาเพื่อให้ลูกสวยงาม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักเหมือนพ่อ อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร อย่าได้พูดคำพูดที่ขมขื่น จบสิ้นนิสัยที่สกปรกทั้งหมดของลูก

2. ในขณะที่มีการสนทนาอย่างหวานชื่นกับบาบา จงรักษาความรู้สึกนี้: โอ้ บาบา! ท่านได้เปลี่ยนเรามาก ท่านให้ความสุขอย่างมากแก่พวกเรา! บาบาท่านพาเราไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม จงมีการจรรจาระลึกถึงบาบาตลอดทั้งวัน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงและแสดงให้เห็นผู้ประทานด้วยทุกการกระทำและคุณสมบัติพิเศษของลูก ผู้รับใช้ที่แท้จริงจะไม่ปล่อยให้ดวงวิญญาณติดกับในพวกเขาเมื่อให้ความร่วมมือกับพวกเขา พวกเขาจะทำให้ทุกคนสามารถสร้างสายใยกับพ่อได้ ทุกคำพูดของพวกเขาจะเตือนทุกคนถึงพ่อ พ่อจะปรากฏให้เห็นผ่านการทุกการกระทำของพวกเขา พวกเขาจะไม่เคยคิดเลยว่าจะมีใครบางคนร่วมมือกับพวกเขาเพราะคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา หากคนอื่นเห็นลูกและไม่เห็นพ่อ นั่นไม่ใช่งานรับใช้ แต่มันทำให้พวกเขาเสื่อม พ่อ ผู้รับใช้ที่แท้จริงจะทำให้ทุกคนสามารถเชื่อมโยงกับผู้เป็นสัจจะ ไม่ใช่กับตัวเอง

คติพจน์: คติพจน์: แทนที่จะร้องขออะไรก็ตาม จงอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะแวกในเดือนอะแวกนี้

ฝึกฝนการเข้ามาสู่ร่างกายของคุณและทำให้อวัยวะของร่างกายของคุณสามารถทำงานทั้งหมดได้ เข้ามาในร่างกายเมื่อคุณต้องการและออกจากร่างกายเมื่อคุณต้องการ ในหนึ่งวินาทีรับร่างกายมาและในอีกหนึ่งวินาทีละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างกายและกลับมาปราศจากร่าง: การฝึกฝนนี้เป็นพื้นฐานของสภาพที่อะแวกของคุณ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน โลกเก่านี้ไม่มีสิ่งใดหลงเหลือที่จะมอบให้ เหตุนี้เองลูกต้องไม่ปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับโลกเก่า หากลูกลืมนึกที่จะจดจำระลึกถึงพ่อ ก็จะมีการลงโทษ
- คำถาม:** เหตุใดลูกไม่เชื่อฟังคำแนะนำสั่งสอนหลักของพ่อ? คำแนะนำนั้นคืออะไร?
- คำตอบ:** คำแนะนำของพ่อคือ: อย่าได้ยอมรับการรับใช้ส่วนตัวจากใคร เพราะลูกเองเป็นผู้รับใช้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากจิตสำนึกที่เป็นร่าง ลูกบางคนจึงไม่เชื่อฟังคำแนะนำที่พ่อให้ บาบาพูดว่า: หากลูกยอมรับความสุขขั้นที่หนึ่ง ความสุขของลูกที่นั่นก็จะลดลง ลูกๆ มากมายพูดว่าลูกต้องการที่จะเป็นอิสระ แต่ในความเป็นจริงแล้วลูกทุกคนขึ้นอยู่กับพ่อ
- เพลง:** ขอให้การคำนึงของหัวใจของฉันไม่ขาดตอน

โอมซานติ พระเจ้าข้าพุดกับชาลีแกรมของท่าน มนุษย์ทั้งหมดรู้จักข้าพเจ้าและชาลีแกรม ทั้งชีพบาบาและลูกๆ ชาลีแกรมของท่านนั้นไม่มีตัวตน ลูกไม่ได้พูดอีกต่อไปแล้วว่าพระเจ้ากฤษณะพูด มีพระเจ้าเดียวเท่านั้นและดังนั้นพระเจ้าข้าพุดกับใคร? พุดกับลูกๆ ทางจิต พ่อได้อธิบายแล้วว่าในเวลานี้ลูกๆ ต้องมีการเชื่อมโยงกับพ่อนั้นเท่านั้น เพราะชีพบาบาเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์, มหาสมุทรแห่งความรู้ และผู้เดียวที่ให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก ท่านคือผู้เดียวที่ลูกต้องจดจำ บราห์มาคือพาหนะที่มีโชคที่สุดของท่าน ท่านให้มรดกแก่ลูกผ่านพาหนะนี้ ไม่ใช่บราห์มาผู้ทำให้มรดกของลูกแก่ลูก ท่านเองก็รับมรดกเช่นกัน ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ยกตัวอย่างเช่น หากมีความยากลำบากกับพาหนะหรือด้วยเหตุผลอย่างใดอย่างหนึ่งลูกไม่ได้รับมูร์ลีของลูก ความใส่ใจของลูกๆ ก็จะถูกไปที่ชีพบาบา ท่านไม่เคยล้มป่วย ลูกๆ นั้นได้รับความรู้อย่างมากซึ่งลูกสามารถที่จะอธิบายให้กับผู้อื่น ลูกบางคนอธิบายอย่างมากมายที่นิตยสารการลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดนี้ ความรู้ที่แสดงไว้ในภาพนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกแต่ละคน ไม่ควรมีสิ่งใดที่จะมาหยุดยั้งลูก หากไม่มีประโยชน์หรือมีการประท้วง แล้วลูกจะทำอะไร? ถึงอย่างไรลูกก็มีความรู้ ลูกต้องอธิบายว่ายุคทองเคยคงอยู่ และในเวลานี้เป็นยุคเหล็กโลกเก่า ในเพลงเช่นกันลูกร้องว่าโลกเก่านี้ไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่ที่จะให้ ลูกต้องไม่ปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับโลกนี้ ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะมีการประสพการณ์ของการลงโทษ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อการลงโทษของลูกก็สามารถที่จะลดน้อยลงไป ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่การจดจำระลึกถึงพ่อของลูกนั้นขาดตอนลง ที่ลูกจะต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษและลูกก็กลับไปสู่โลกเก่า มีหลายคนที่เป็นเช่นนั้นที่จากไป พวกเขาไม่แม้กระทั่งจดจำพ่อ หัวใจของพวกเขา ยังคงผูกพันอยู่กับโลกเก่า โลกปัจจุบันนี้เลวร้ายมาก หากลูกให้หัวใจของลูกแก่ใครบางคน ลูกก็จะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมาก ลูกๆ ต้องรับฟังความรู้นี้ ลูกต้องไม่รับฟังเพลงของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เป็นเวลานี้ในยุคบรรจบพบกันนี้ที่ลูกได้รับความรู้จากพ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครในโลกรู้ว่าเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เมื่อท่านให้ความรู้แก่มนุษย์พวกเขาได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพียงผู้เดียวนั้นเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นลูกต้องทำตามคำแนะนำและหนทางของท่าน มายาไม่ได้ทั้งใครไว้มตามลำพัง เป็นเพราะลูกนั้นมีสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ลูกบางคนได้รับอิทธิพลจากศีลนาคครั้งหนึ่งและบางคนก็ได้รับอิทธิพลจากความโกรธ มีพายุมากมายในจิตใจเนื่องจากลูกตกหลุมรักใครบางคนลูกจึงต้องการทำสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น ลูกต้องไม่ปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับร่างกายของใคร พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วสำนึกของร่างกายทั้งหมดของลูกจะจบสิ้นลง ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะไม่เชื่อฟังคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อ มีการสูญเสียอย่างมากเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้นลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างของลูก เพียงแค่จดจำพ่อและบ้าน พ่ออธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณ: ในขณะที่มีการกระทำผ่านร่างของลูก จงจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการเผาไหม้ หนทางนี้ง่ายมาก บาบารู้ด้วยเช่นกันว่าลูกเฝ้าแต่ทำความผิดอยู่เรื่อยๆ อย่างไรก็ตามไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกติดกับอยู่กับความผิดของลูกอยู่เรื่อยๆ หากลูกทำความผิดลูกก็ต้องไม่ทำซ้ำสิ่งนั้น ดึงหูของตนเองและบอกกับตนเองว่า: ฉันจะไม่ทำความผิดนี้อีกครั้ง ลูกต้องทำความเพียรพยายาม หากลูกทำความผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าลูกก็ควรเข้าใจได้ว่าลูกกำลังจะสร้างการสูญเสียอย่างมากให้กับตนเอง เป็นเพราะความผิดของลูกที่ลูกไปถึงสภาพของความตกต่ำ เวลานั้นลูกกลายเป็นอะไรหลังจากที่ได้ลงบันไดที่สูงเช่นนั้น? ก่อนหน้านั้นลูกไม่มีความรู้นี้ เวลานั้นลูกทั้งหมดได้กลายเป็นผู้ที่มีปัญญาด้วยความรู้นี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองมากเท่าที่จะเป็นไปได้ ปิดปากของลูก! ผู้ที่มีปัญญาด้วยความรู้จะไม่มีวันผูกพันหัวใจของเขากับโลกเก่า สติปัญญา

ของพวกเขาก็จะรู้ว่าพวกเขาต้องการที่จะนำมาซึ่งการทำลายล้างอาณาจักรของราวัน ร่างกายนี้เก่าและเป็นของชุมชนของราวัน ทำไมเราต้องจดจำชุมชนของราวัน? เราควรที่จะจดจำราม(พระเจ้า)ผู้เดียวเท่านั้น พวกเราต้องกลายเป็นผู้ที่อยู่อย่างซื่อสัตย์และสวามิภักดิ์ต่อพ่ออย่างแท้จริง พ่อพูดว่า: เฝ้าแต่จดจำพ่อแล้วบาปทั้งหมดของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องอยู่อย่างซื่อสัตย์และสวามิภักดิ์ต่อพ่อ สิ่งนี้หมายถึงการซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้าเท่านั้น และสวดมนต์ภาวนา: พระเจ้าได้โปรดมาและให้มรดกแห่งความสงบและความสุขแก่พวกเรา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็สังเวทตนเอง ที่นี้ไม่มีเรื่องของการสังเวทตนเอง เราตายในขณะที่มีชีวิต นั่นคือพวกเราได้สังเวทตนเองต่อพระเจ้า เราต้องเป็นของพ่อตราบเท่าที่เรามีชีวิตเพราะพวกเราต้องประกาศสิทธิในมรดกของพวกเราจากท่าน พวกเราต้องทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของท่าน การสังเวทตนเองในขณะที่มีชีวิตนั้นในความเป็นจริงแล้วหมายถึงเวลานี้ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาได้ฆ่าตัวตาย ฯลฯ ที่นี้ไม่มีเรื่องของการฆ่าตัวตาย พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีโยคะกับพ่อ อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่าง ไม่ว่าลูกจะนั่งหรือเดิน ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อ ยังไม่มีใครสอบผ่าน 100% ลูกทั้งหมดเฝ้าแต่ขึ้นลง หากลูกไม่ได้รับการเตือนเกี่ยวกับความผิดที่ลูกทำแล้วลูกจะหยุดการทำความผิดเหล่านั้นได้อย่างไร? มายาไม่ได้ปล่อยใครไว้ตามลำพัง หลายคูก็พูดว่า: บาบา พวกเรานั้นได้พ่ายแพ้ต่อมายา พวกเรากำลังทำความเพียรพยายาม แต่พวกเรานั้นก็ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น พวกเราไม่รู้ว่าพวกเราได้ทำความผิดที่รุนแรงเช่นนั้นได้อย่างไร พวกเขาเข้าใจว่าเนื่องจากความผิดนี้ ชื่อของพวกเราจะถูกประณามในสกุลบราห์มิน พวกเขาถูกมายาจับอย่างรุนแรงมากที่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจแม้กระทั่งสิ่งนี้ เมื่อพวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง ก็เหมือนราวกับว่าพวกเขาไม่รู้คิดด้วยเช่นกัน เมื่อมีความไม่รู้คิดก็มีการประณามด้วยเช่นกัน และแล้วมรดกของพวกเขาก็ลดลง มีผู้คนมากมายที่ทำความผิดเช่นนั้น มายาตอบพวกเขาอย่างหนักมากที่พวกเขาพ่ายแพ้ และแล้วในความโกรธของพวกเรา พวกเขาก็ตีหรือตีผู้อื่นด้วยรองเท้าของเขา และจากนั้นพวกเขาก็สำนึกผิดและเสียใจในภายหลัง บาบาพูดว่า: เวลาที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกก่อให้เกิดความเสียหายกับตนเองและผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกมีการสูญเสียอย่างมาก มีลางร้ายของราหู พ่อพูดว่า: หากเวลานี้ลูกให้ทานกิเลสของลูก ลูกก็จะสามารถกำจัดลางร้ายเหล่านั้นได้ เมื่อมีลางร้ายของราหูแล้ว มันก็จะใช้เวลา เป็นสิ่งที่ยากที่จะปีนบันไดขึ้นไปเมื่อลูกได้ลงมา เมื่อผู้คนมีนิสัยของการดื่มเหล้า พวกเขาก็พบว่ามันเป็นเรื่องที่ยากมากที่จะเลิกเหล้า ความผิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ลูกบางคนทำนั้นคือการทำให้ใบหน้าของตนเองสกปรก ลูกก็เฝ้าแต่จดจำร่างกายนั้น และแล้วเมื่อลูกมีลูก ลูกก็เฝ้าแต่จดจำพวกเขา แล้วลูกจะสามารถให้ความรู้อะไรแก่ใครได้? จะไม่มีใครรับฟังลูก เวลานี้พวกเรากำลังทำความเพียรพยายามที่จะจดจำผู้เดียวเท่านั้นและลืมคนอื่น ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ มายามีพลังมาก ตลอดทั้งวันให้มีความใส่ใจเดียวเท่านั้นเกี่ยวกับการจดจำชีพบบา เวลานี้ละครกำลังจะถึงจุดจบแล้วเราจะต้องกลับบ้าน ร่างของเราจะถูกทำลาย มากเท่าที่ลูกจดจำบาบา ลูกก็จะไม่จดจำใครอื่นและสำนึกที่เป็นร่างของลูกก็จะถูกขจัดออกไปมากตามนั้น จุดหมายปลายทางนี้สูงมาก ไม่มีลูกคนไหนที่จะปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันกับใครนอกจากพ่อผู้เดียว ไม่เช่นนั้นแล้วบุคคลนั้นก็จะเฝ้าแต่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกอยู่เรื่อย ๆ ผู้นั้นจะแก้แค้นลูกอย่างแน่นอน จุดหมายปลายทางของเรานั้นสูงมาก เป็นเรื่องง่ายที่จะพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้ จากจำนวนนับแสนมีเพียงน้อยนิดเท่านั้นที่ได้กลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ บางคนได้รับทุนการศึกษา ผู้ที่ทำความเพียรพยายามเป็นอย่างดีจะได้รับสิทธิในทุนการศึกษาอย่างแน่นอน จงกลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและดูว่าลูกทำงานรับใช้มากเพียงใด ลูกๆหลายคนต้องการที่จะได้รับการปลดปล่อยจากการทำงานและช่องแวงอยู่ในงานรับใช้ทางจิตนี้ แต่บาบามองดูสถานการณ์ของแต่ละคน หากลูกอยู่คนเดียวตามลำพังและลูกไม่มีญาติมิตรก็ไม่มีไร อย่างไรก็ตาม ท่านพูดว่า: จงทำธุรกิจอื่นๆ ของลูกต่อไปพร้อมกับงานรับใช้นี้ ลูกต้องพบปะผู้คนมากมายในธุรกิจของลูก ที่ลูกสามารถรับใช้พวกเขาได้ ลูกๆได้รับความรู้มากมาย บาบาก็ให้แรงดลใจในการทำงานรับใช้อย่างมากมายที่จะต้องดำเนินการผ่านลูกๆ ท่านแม้กระทั่งเข้ามาในลูกบางคนและทำงานรับใช้ ท่านต้องทำงานรับใช้ ผู้ที่มีความรับผิดชอบจะนอนหลับได้อย่างไร? ชีพบบาเป็นตะเกียงที่ส่องแสงอย่างสม่ำเสมอ บาบาพูดว่า: พ่อทำงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน หากร่างกายนั้นเหนื่อยล้าแล้วดวงวิญญาณจะสามารถทำอะไรได้? ร่างกายไม่สามารถทำงานได้มากพอ พ่อฉันไม่รู้เหนื่อย ท่านคือตะเกียงที่ส่องแสงซึ่งปลุกทุกคนในโลก บทบาทของท่านนั้นมหัศจรรย์ มีเพียงลูกๆ น้อยนิดเท่านั้นที่รู้จักท่าน พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด หากลูกไม่เชื่อฟังท่านก็จะมีประสบการณ์ของการลงโทษจากดาราามราช แนวทางหลักประการหนึ่งของบาบาก็คือ: อย่าได้ยอมรับงานรับใช้ส่วนตัวจากผู้ใด อย่างไรก็ตามเนื่องจากลูกมีสำนึกที่เป็นร่างลูกจึงไม่เชื่อฟังคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของบาบา บาบาพูดว่า: ลูกเองเป็นผู้รับใช้ หากลูกยอมรับความสุขนั้นที่นี้ ความสุขของลูกที่นั่นก็จะลดลงไป หากลูกสร้างนิสัยนั้นลูกก็จะไม่สามารถทำโดยที่ไม่มีคนรับใช้ได้ ผู้คนมากมายพูดว่า: ฉันต้องการที่จะอยู่อย่างเป็นอิสระ ไม่ฟังฟังใคร อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: เป็นเรื่องดีที่จะอยู่อย่างเป็นอิสระไม่ฟังฟังใคร ลูกทั้งหมดต้องฟังฟังอยู่กับบาบา เป็นไปด้วยการเพียรพยายามที่จะเป็นอิสระไม่ฟังฟังใครที่ลูกนั้นสอบตก ลูกทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับชีพบบา ทั้งโลกนั้นขึ้นอยู่กับ

ท่านและเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ลูกได้รับความสงบและความสุขจากท่าน แต่ผู้คนไม่ได้เข้าใจ ลูกต้องผ่านไปตามหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อมาเมื่อกกลางคืนกำลังจะสิ้นสุดลง ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้กระทั่งวินาทีเดียวเมื่อท่านมา พ่อพูดว่า: พ่อรู้จักละครนี้ ไม่มีใครรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละครนี้ ในยุคทองความรู้นี้จะหายไป เวลานั้นลูกรู้จักผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ สิ่งอื่นๆทั้งหมดเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธา พ่อเน้นกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ เวลานั้นท่านกำลังให้ความรู้ให้แก่พวกเรา ลูกๆควรมีความซาบซึ้งที่ดีมาก อย่างไรก็ตามลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่ากำลังมีการก่อตั้งอาณาจักรขึ้น บางคนเพียงแค่ง่ายเป็นปวงประชาธรรมดาหรือแม่บ้านและคนรับใช้ พวกเขาไม่เข้าใจแม้แต่ความรู้เล็กน้อย! เป็นความมหัศจรรย์ ความรู้ที่เข้าใจได้มาก วงจรของ 84 ชาติเกิดของเรา กำลังจะจบสิ้นลงแล้วในเวลานี้ ลูกจะต้องกลับไปยังบ้านของลูกในไม่ช้า พวกเราคือนักแสดงหลักในละครนี้ และดังนั้นเราจึงรู้จักทั้งละคร พวกเราเล่นบทบาทนักแสดงเอกหญิงและชายตลอดทั้งละคร สิ่งนี้ง่ายดายมาก แต่หากไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกจะทำความเพียรพยายามอะไร? สิ่งนี้ขึ้นเรื่อยๆในการศึกษานี้ ลูกบางคนยังคงสออบตก นี่คือโรงเรียนที่ใหญ่โตเช่นนั้น อาณาจักรต้องมีการก่อตั้งขึ้นมา เท่าที่ลูกแต่ละคนศึกษาเล่าเรียนมากเท่าไร ลูกแต่ละคนก็สามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าลูกจะได้รับสถานภาพใด มีลูกๆ มากมาย ไม่ใช่ลูกทั้งหมดก็สามารถกลายเป็นทนาย เป็นสิ่งที่ยากที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อทำให้ลูกเข้าใจทุกสิ่งอย่างง่ายดายมาก เวลานั้นการละเล่นนี้กำลังจะจบลงแล้ว ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อและแล้วลูกก็จะกลายเป็นนายของโลกใหม่ที่บริสุทธิ์อย่างแท้จริง อยู่ในการจดจำระลึกถึงนานเท่าที่เป็นไปได้ หากสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของลูกแล้ว แทนที่จะมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็จดจำผู้อื่น ด้วยการผูกพันหัวใจของลูกกับคนอื่น ลูกก็ต้องร้องไห้ออกมาอย่างมาก พ่อพูดว่า: อย่าปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับโลกเก่านี้ โลกนี้จะต้องถูกทำลาย ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งนี้ พวกเขาคิดว่ายุคเหล็กต้องดำเนินต่อไปเป็นเวลาอีกยาวนานมาก พวกเขาอยู่ในการนอนหลับที่ลึก งานรับใช้ที่ลูกทำที่นิทรรศการเป็นวิธีการที่รวดเร็วที่จะสร้างปวงประชา บางราชาและราชินีก็จะปรากฏตัวขึ้นด้วยเช่นกัน มีหลายคนที่ไม่ใส่ใจอย่างมากที่จะทำงานรับใช้ บ้างก็รำรวยและบ้างก็ยากจน ลูกต้องทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเอง ลูกจะได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ลูกต้องกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด เพียงแค่บอกพวกเขาให้จดจำพ่อและมรดก การทำลายล้างกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก มีเพียงเมื่อพวกเขาเห็นว่าเวลาของการทำลายล้างอยู่ใกล้มากเท่านั้นที่พวกเขาจะรับฟังสิ่งที่ลูกบอกพวกเขา งานรับใช้ของลูกก็จะเพิ่มขึ้นและพวกเขาก็จะคิดว่า: สิ่งนี้ถูกต้อง ลูกบอกผู้อื่นอยู่เรื่อยๆว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น งานรับใช้ที่ลูกทำที่นิทรรศการและงานออกร้านก็จะเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน ลูกต้องใช้ความพยายามที่จะหาห้องประชุมที่ดี บอกพวกเขาว่าลูกได้เตรียมที่จะจ่ายค่าเช่าสำหรับหอประชุมนั้น บอกพวกเขาว่า: ชื่อของท่านจะได้รับเกียรติมากยิ่งขึ้น มีหลายคนที่มีหอประชุมเช่นนั้น ด้วยการทำความเพียรพยายามลูกสามารถได้รับที่ดินสามตารางฟุต จนกว่าจะถึงตอนนั้นให้จัดนิทรรศการเล็กๆต่อไป เมื่อลูกเฉลิมฉลองชีพแฉ่งดีเสียก็จะกระจายออกไป เขียนว่า: วันชีพแฉ่งดีควรจะเป็นวันหยุดราชการ ที่จริงแล้วมีเพียงวันเกิดของผู้เดียวเท่านั้นที่ควรได้รับการเฉลิมฉลอง ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แสตมป์ที่แท้จริงนั้นคือแสตมป์ของตรีมูรติ ที่กล่าวว่า: ชัยชนะด้วยสัจจะ นี่เป็นเวลาของการได้มาซึ่งชัยชนะของลูก ลูกต้องการใครบางคนที่ดีที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้กับผู้อื่น คนหลักที่ศูนย์ควรจะทำให้ความใส่ใจต่อทุกคน ลูกสามารถที่จะสร้างแสตมป์ของลูกเอง: นี่คือนิทรรศการชีพแฉ่งดี ผู้คนจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลยหากลูกพูดคำว่า“ชีพแฉ่งดี” เป็นลูกๆที่ต้องทำทุกงาน เมื่อลูกให้ประโยชน์ต่อผู้คนมากมาย ลูกก็จะได้รับลัพท์เช่นนั้นด้วยเช่นกัน ลูกจะได้รับลัพท์ที่ยิ่งใหญ่จากงานรับใช้ที่ลูกทำ มีงานรับใช้มากมายที่ประสบความสำเร็จได้ที่นิทรรศการ ปวงประชาจะต้องถูกสร้างขึ้นมา บาบายังคงมองดูอยู่เรื่อยๆว่าลูกคนไหนที่ให้ความใส่ใจต่องานรับใช้ พวกเขาเป็นผู้ที่ป็นขึ้นไปยังปล้ำกับหัวใจของบาบา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หากลูกทำความผิดให้ถึงหูของลูกเองเพื่อที่ลูกจะไม่ทำผิดเดียวกันอีกครั้ง อย่างกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในความรู้นี้และอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง
2. อยู่อย่างซื่อสัตย์ต่อพ่อผู้เดียวอย่างแท้จริง ส่งเวทย์ตนเองต่อท่านตราบนานเท่าที่ลูกยังมีชีวิต อย่าปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับคนอื่น อย่าทำอะไรที่สิ้นคิด

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้สร้างหลักและด้วยสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดและหัวใจที่ยิ่งใหญ่ของลูกจงให้ประสบการณ์การเป็นเจ้าของ
สิ่งสร้างแรกของผู้สร้างหลักคือร่างกายของเขา ผู้ที่ประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ในการเป็นนายของร่างกายของเขาจะให้ประสบการณ์การเป็นเจ้าของผ่านความรักและสายใยของพวกเขา โดยการมีสายใยกับดวงวิญญาณเช่นนั้น ดวงวิญญาณจะได้สัมผัสกับคุณสมบัติพิเศษหรือความสุขอย่างใดอย่างหนึ่งของผู้ประทานความสงบ ความรัก ความปีติสุข ความร่วมมือ ความกล้าหาญ ความจริงจังและความกระตือรือร้น มีเพียงดวงวิญญาณเหล่านั้นเท่านั้นที่ถูกกล่าวว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดและมีหัวใจที่กว้างใหญ่

คติพจน์: สัมผัสกับสภาพที่โอบรับอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอด้วยปีกของความจริงจังและความกระตือรือร้น

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะแวกในเดือนอะแวกนี้

ก่อนที่ลูกจะลงมือทำ พูด หรือมีความคิด ก่อนอื่นตรวจสอบว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเช่นเดียวกับของพ่อของบราห์มาหรือไม่ คุณสมบัติพิเศษของพ่อบราห์มาคือ อะไรก็ตามที่ท่านคิด อะไรก็ตามที่ท่านพูด ท่านทำอย่างนั้น ทำตามพ่อด้วยวิธีเดียวกัน ด้วยสำนึกในความเคารพตนเองของลูก ด้วยพลังของความเป็นมิตรร่วมทางของพ่อ และด้วยพลังแห่งศรัทธาและความมุ่งมั่น จงอยู่ในตำแหน่งที่สูงส่งของลูก และจบสิ้นการคัดค้านทั้งหมด แล้วเมื่อนั้นลูกจะได้สัมผัสกับสภาพที่อะแวกได้อย่างง่ายดาย

สาระ: ลูกที่แสนหวาน กิจกรรมของลูกต้องสูงส่งมาก ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ และดังนั้นเป้าหมายของลูก คุณสมบัติของสิ่งนั้น และสิ่งที่ลูกพูดและทำควรจะเป็นเหมือนกัน

เพลง: เมื่อได้พบท่านแล้ว ฉันได้พบทั้งโลก

โอมซานติ ลูกทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลง เวลานี้มีลูกจำนวนเล็กน้อยและต่อมามีลูกมากมาย ทุกคนต้องรู้จัก ประชาบิดาบรรพมา ผู้คนจากทุกศาสนาจะยอมรับเขา บาบาก็อธิบายว่า แม้กระทั่งพ่อทางโลกก็เป็นบรรพมาที่มีชีวิตจำกัด ที่นั่นต้นไม้เฝ้าพันธุ์มนุษย์ถูกสร้างขึ้นโดยนามสกุลของพวกเขา แล้วสิ่งนี้ก็ไม่มีชีวิตจำกัด ชื่อของเขาคือประชาบิดา บรรพมา ที่นั่นนั้นคือบรรพมาที่มีชีวิตจำกัดที่สร้างลูกที่มีชีวิตจำกัด บางคนมีลูกสองถึงสี่คน และบางคนจะไม่สร้างใดๆเลย สำหรับผู้นี้ ลูกไม่สามารถพูดว่าท่านไม่มีลูกใดๆ ทุกคนในโลกคือลูกของท่าน บัพและดาตาที่ไม่มีชีวิตจำกัดทั้งสองมีความรักทางจิตอย่างมากสำหรับลูกที่แสนหวาน ท่านให้การศึกษาลูกด้วยความรักอย่างมากและทำให้ลูกเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่จากสิ่งที่ลูก เคยเป็น ดังนั้นปรารถนาของความสุขของลูกควรสูงขึ้น ปรารถนาของความสุขจะสูงเมื่อลูกเฝ้าแต่จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ พ่อ ทำงานรับใช้ในการทำให้ลูกบริสุทธิ์ด้วยความรักอย่างมากในทุกวงจร ท่านมาชำระล้างลูกทุกคนให้บริสุทธิ์ พร้อมกับวัตถุ ธาตุทั้งห้า ท่านเปลี่ยนลูกจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชร นี่เป็นงานรับใช้ที่ไม่มีชีวิตจำกัดที่ใหญ่โตเช่นนั้น พ่อยังคงให้ คำสอนแก่ลูกๆด้วยความรักต่อไป เพราะนี่เป็นหน้าที่ของพ่อและครูที่จะเปลี่ยนแปลงลูกๆ โดยการทำตามศรัทธาของพ่อ เท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง ลูกๆควรจดบันทึกลงไปในการทบทวนของลูกว่าลูกทำตามศรัทธาหรือลูกทำตามการกำหนดของ จิตใจตนเอง ด้วยศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาลูกต้องแม่นยำ ยิ่งลูกมีสติปัญญาที่มีความรักต่อพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่ง อยู่อย่างเต็มไปด้วยความสุขที่แผ่ตัวมากเท่านั้น ถามหัวใจตนเอง: ฉันมีความสุขที่มีชีวิตชีวาหรือไม่? ฉันมีการจดจำ ระลึกถึงที่ไม่มีอะไรเจือปนหรือไม่? ฉันมีความปรารถนาใดๆหรือไม่? ฉันจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวหรือไม่? เมื่อองค์การของ การตระหนักรู้ในตนเองหมุนไปอย่างต่อเนื่องเท่านั้นที่ดวงวิญญาณควรจะออกจากร่างกาย จงเป็นของชีพบาบาผู้เดียว ไม่มีใครอื่น นี่คือมนตราสุดท้าย

พ่อถามลูกๆทางจิต ลูกที่แสนหวาน เมื่อลูกเห็นบัพดาตาอยู่เบื้องหน้าลูก สิ่งนี้ได้เข้ามาในสติปัญญาของลูกหรือไม่ว่าบาบา ของลูกเป็นพ่อของลูกและยังเป็นครูและสัจธรรมของลูกด้วยเช่นกัน? พ่อกำลังพาเราออกจากโลกเก่านี้ไปสู่โลกใหม่ โลกเก่า นี้เวลานี้กำลังจะจบสิ้น เวลานี้ก็ไม่มีประโยชน์เลย พ่อทำให้โลกใหม่ทุกวงจรและเรากลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ ธรรมชาติทางวงจร ลูกควรไตร่ตรองสิ่งนี้และมีความกระตือรือร้นอย่างมาก ลูกๆ ตอนนี้มีเวลาน้อยมาก วันนี้ลูกเป็นอะไร และพรุ่งนี้ลูกจะเป็นอะไร? มีเกมของวันนี้และพรุ่งนี้และด้วยเหตุนี้เองลูกจะต้องไม่ทำความผิดใดๆ กิจกรรมของลูกควร จะสูงส่งมาก มองดูตนเองและดูว่ากิจกรรมของลูกเป็นเหมือนกับของเทพหรือไม่ หัว(สมอง)ของลูกเป็นเช่นเดียวกับเทพ หรือไม่? ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นตามเป้าหมายของลูกหรือไม่ หรือลูกเพียงแค่พูดเกี่ยวกับสิ่งนั้น? จงอยู่อย่างซบเซากับ ความรู้ที่ลูกได้รับ เท่าที่ลูกอยู่อย่างสำรวจตนและคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ลูกจะมีประสบการณ์กับความสุขอย่างมากมาย ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่ามีเวลาเหลือน้อยที่จะไปสู่โลกนั้นจากโลกนี้ เมื่อลูกทิ้งโลกนั้นไว้ข้างหลัง แล้วทำไมลูกถึงมองย้อนกลับไป ? เหตุใดโดยะของสติปัญญาของลูกจึงไปในทิศทางนั้น? ลูกต้องทำทุกสิ่งด้วยสติปัญญาของลูก เมื่อลูกอยู่เหนือแล้ว เหตุ ใดสติปัญญาของลูกจึงลูกดิ่ง? อย่าได้คิดถึงสิ่งที่ผ่านมา อย่าได้มีการคาดหวังในโลกเก่านี้ เวลานี้ลูกเพียงแต่ต้องมีความ หวังที่สูงส่งเดียว เวลานี้เราต้องไปยังดินแดนแห่งความสุขของเรา ลูกต้องไม่หยุดที่ใดหรือมองไปที่อื่นใด เพียงแต่เดิน หน้าต่อไป เฝ้าแต่มองไปในทิศทางเดียวและแล้วเมื่อนั้นสภาพของลูกก็จะไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและมั่นคง เวลาจะกลับมา เพราะบางมากและสภาวะของโลกเก่านี้จะเลวร้ายลงเรื่อยๆ ลูกไม่มีการเชื่อมโยงกับสิ่งนั้น การเชื่อมโยงของลูกอยู่กับโลก ใหม่ซึ่งเวลานี้กำลังมีการก่อตั้งขึ้น พ่อได้อธิบายว่าวงจรของ 84 ชาติเกิดเวลานี้ได้จบสิ้น โลกนี้เวลานี้จะต้องจบสิ้นอย่าง แน่นนอน ตอนนี้ เป็นสภาพที่ร้ายแรงมาก ในเวลานี้มันคือวัตถุธาตุที่มีความโกรธที่สุดและด้วยเหตุนี้พวกเขาจะจบสิ้นทุกสิ่ง ทุกอย่าง เวลานี้ลูกรู้ว่าวัตถุธาตุจะแสดงความโกรธของพวกเขาอย่างรุนแรงมากและทำให้ทั้งโลกเก่าจมน้ำ จะมีน้ำท่วม และไฟไหม้และผู้คนจะอดตาย อาการทั้งหมดจะถล่มลงมาในแผ่นดินไหว โลกทั้งโลกจะได้สัมผัสกับสภาพเหล่านี้ทั้งหมด ความตายจะเกิดขึ้นในรูปแบบที่แตกต่างกันมากมาย พวกเขาจะปล่อยระเบิดก๊าซที่ผู้คนจะตายจากควันเสียของพวกเขา แผนของละครทั้งหมดนี้ถูกสร้างขึ้นมาและไม่มีใครสามารถจะตำหนิได้ การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นนอนและด้วยเหตุ

นี่เองลูกต้องขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากโลกเก่านี้ เวลาลูกจะพูดว่า “ว้า สัตถุรุ” กับผู้เดียวที่แสดงหนทางนี้แก่ลูก กูรูที่แท้จริงที่สุดของพวกเราคือบาบาผู้เดียวเท่านั้นและชื่อของท่านยังคงได้รับการจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและได้รับการยกย่อง ลูกจะพูดว่า: ว้า สัตถุรุ! ว้า! ว้าโชค! ว้าละคร! ว้า! เรากำลังได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์โดยผ่านความรู้ของพ่อ

ลูกๆ ได้กลายเป็นเครื่องมือเพื่อก่อตั้งความสงบในโลก ดังนั้นจงบอกทุกคนถึงข่าวดีที่บาร์ตีใหม่และโลกใหม่ที่ลัทธิและนารายณ์เป็นผู้ปกครองกำลังก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง โลกแห่งความทุกข์นี้ต้องเปลี่ยนไปและกลายเป็นดินแดนแห่งความสุข ลูกควรมีความสุขอยู่ภายในที่ลูกจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ที่นั่นไม่มีใครจะถามลูกว่าลูกมีความสุขหรือความพอใจหรือไม่ หรือลูกมีสุขภาพดีหรือไม่ คำถามเหล่านี้จะถูกถามในโลกนี้ เพราะนี่คือโลกแห่งความทุกข์ ไม่มีใครสามารถถามลูกกับคำถามเหล่านี้กับลูกได้ ลูกจะพูดว่า เราเป็นลูกของพระเจ้า และดังนั้นคุณถามเราเกี่ยวกับความสุขสบายของพวกเราได้อย่างไร? เรามีความสุขและพอใจอยู่เสมอ มีความสุขที่ยิ่งกว่าในสวรรค์ เพราะเมื่อได้พบพ่อผู้สร้างสวรรค์ลูกก็ได้พบทุกสิ่งทุกอย่าง ลูกมีความใส่ใจเกี่ยวกับพ่อผู้เดียวที่อยู่ไกลโพ้นในธาตุแห่งแสง และเวลานี้ที่ลูกได้พบท่าน มีใครที่ไหนที่ลูกจะต้องใส่ใจอีกเล่า? ลูกควรมีความซาบซึ้งนี้เสมอ ลูกจะต้องสูงส่งมากและอ่อนหวานมาก ตอนนี้เป็นเวลาเดียวเท่านั้นที่จะสร้างโชคที่สูงส่งของลูก วิธีหลักที่จะกลับมามีโชคหลายล้านเท่าคือการเคลื่อนไปด้วยความระมัดระวังในทุกย่างก้าวและมีการสำรวจตน มีความใส่ใจอยู่เสมอ: “ไม่ว่าฉันทำอะไร ผู้อื่นเห็นฉันก็จะทำเช่นเดียวกัน” จิตสำนึกที่เป็นร่าง ฯลฯ คือเมล็ดของกิเลสที่ได้มีการหว่านลงไปเป็นเวลาครึ่งวงจร เมล็ดเหล่านี้ถูกหว่านไปทั่วทั้งโลก เมล็ดเหล่านี้ต้องกลับมาหลอมรวมในเวลานี้ เมล็ดของจิตสำนึกที่เป็นร่างต้องไม่มีการหว่านในเวลานี้ เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูก ลูกได้พบพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดและท่านผู้เดียวเท่านั้นที่จะต้องได้รับการจดจำ การจดจำร่างกายของลูกเองหรือจดจำผู้ที่มีร่างกายแทนที่จะจดจำพ่อเป็นความผิด ลูกต้องเพียรพยายามที่จะกลับมามีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน และกลับมาเยือกเย็น

ลูกที่แสนหวาน ลูกต้องไม่กลับมาเป็นทุกข์กับชีวิตนี้ของลูก ชีวิตนี้ได้รับการจดจำว่ามีคุณค่าเหลือล้น ลูกต้องดูแลมันและหารายได้ด้วยเช่นกัน ไม่ว่าลูกจะพักอยู่ที่ไหนก็ตามลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำพ่อและหารายได้เป็นอย่างมากและปัญากรรมของลูกก็จะได้รับการสะสางอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นอย่าได้เบื่อหน่ายเลย ลูกบางคนถามว่า: บาบา ยุคทองจะมาเมื่อไหร่? บาบาพูดว่า: ลูกๆ ก่อนอื่นใด อย่างน้อยก็ทำให้สภาพของลูกอยู่เหนือบ่วงกรรม เมื่อใดที่ลูกมีเวลาทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาเหนือบ่วงกรรม ลูกๆ ต้องมีความกล้าหาญอย่างมากที่จะกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น หากลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น ลูกต้องทำให้สภาพของลูกสูงส่งมาก ลูกเป็นของพ่อและดังนั้นลูกต้องซ่องแะอยู่ในงานรับใช้ทางจิตของพ่อ จำเป็นต้องมีธรรมชาติที่อ่อนหวานมาก มันเป็นธรรมชาติของพวกเราที่รบกวนผู้คนเป็นอย่างมาก เฝ้าแต่ตรวจสอบตนเองอย่างต่อเนื่องด้วยดวงตาที่สามของความรู้ที่ลูกได้รับ ไม่ว่าลูกจะมีข้อบกพร่องใดก็ตาม จงขจัดมันออกไปและกลายเป็นเพชรที่บริสุทธิ์ หากมีข้อบกพร่องแม้แต่น้อยแล้ว คุณค่าของลูกจะลดลง ดังนั้นเพียรพยายามและทำให้ตนเองเป็นเพชรที่ล้ำค่า

เวลานี้พ่อเป็นแรงบันดาลใจให้แก่ลูกเพื่อให้ลูกเพียรพยายามในการเชื่อมต่อกับความสัมพันธ์กับโลกใหม่ ลูกที่แสนหวาน เวลานี้จึงมีความสัมพันธ์กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ปลดปล่อยลูกจากบ่วงพันธะและนำลูกมาสู่ความสัมพันธ์ทางจิต มีสำนึกอยู่เสมอว่าลูกคือผู้ที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ความสัมพันธ์กับพระเจ้าเหล่านี้ให้ความสุขอย่างสม่ำเสมอ อ้อชะ

ถึงลูกผู้เป็นที่รักที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานพบ ถึงลูกที่รักอย่างสุดซึ้ง รักและระลึกถึงจากส่วนลึกของหัวใจ ด้วยความรักอย่างมากจากแม่ พ่อ และบิดา สวรรค์ตอนเช้า พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกทางจิต

คำพูดที่สูงส่งที่แสนหวานของอะแควคัพพาตา (ทบทวน):

เพื่อที่จะกลายเป็นภาพลักษณ์แห่งความสำเร็จ ลูกต้องมีคุณสมบัติพิเศษหลักสองประการ ประการแรกคือความบริสุทธิ์และประการที่สองคือความเป็นหนึ่งเดียวกัน ถ้าขาดความบริสุทธิ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันก็จะขาดหายไปเช่นกัน ความบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียงแค่ว่าปฏิบัติญาณของการถือพรหมจรรย์ ต้องมีความบริสุทธิ์ในความคิด ธรรมชาติ และชั้นสสารด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่นหากลูกมีความคิดเกี่ยวกับความอิจฉาหรือไม่ชอบ นั่นก็ไม่ใช่ความบริสุทธิ์ สิ่งนั้นกล่าวได้ว่าเป็นความ

‘ไม่บริสุทธิ์’ คำจำกัดความของความบริสุทธิ์นั้นคือต้องไม่มีร่องรอยของกิเลสใดๆเลยแม้แต่หย่อน อย่าให้มีความไม่บริสุทธิ์ประเภทใดแม้กระทั่งในความคิดของลูก ลูก ๆ ได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะทำให้งานที่สูงที่สุดนั้นสำเร็จ ลูกกลายเป็นเครื่องมือในรูปของมหาชาติใช่ไหม? หากลูกจะทำบัญชีรายชื่อแล้วมันก็จะกลายเป็นเพียงผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้และลูกบราห์มินที่เป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้เท่านั้นที่จะถูกระบุอยู่ในรายชื่อของมหาชาติ ลูกได้พัฒนาคุณสมบัติพิเศษของมหาชาติมากแค่ไหน? ลูกแต่ละคนรู้เรื่องนี้ด้วยตัวเอง ผู้ที่อยู่ในรายชื่อมหาชาติ: พวกเขาจะยังคงอยู่ในรายชื่อมหาชาติในอนาคตหรือพวกเขาเพียงแค่ออยู่ในรายชื่อของมหาชาติในปัจจุบันเท่านั้น? จะต้องให้ความใส่ใจในทั้งสองประเด็นนี้

ความเป็นหนึ่งเดียวกันหมายถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของชั้นสสารและธรรมชาติ แม้ว่าชั้นสสารและธรรมชาติของใครบางคนจะไม่สอดคล้องกลมกลืนกัน จงพยายามและทำให้สอดคล้องกลมกลืนกัน - นี่ก็ความเป็นหนึ่งเดียวกัน การชุมนุมเพียงอย่างเดียวไม่ได้เรียกว่าความเป็นหนึ่งเดียวกัน หากปราศจากสองสิ่งนี้ดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้จะไม่สามารถกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดได้ พวกเขาสามารถเป็นสิ่งนี้สำหรับงานรับใช้ที่มีขีดจำกัด แต่ทั้งสองประเด็นนี้จำเป็นสำหรับงานรับใช้แบบไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับการบอกวามันเป็นเพียงเมื่อทุกคนอยู่ใน 'จังหวะอย่างก้าว' ในการร่ายรำ ที่จะมี "ว่า ว่า!" ดังนั้นที่นั่น 'ในการย่างก้าว' หมายถึงการสอดคล้องกันในการร่ายรำ มันปรากฏออกมาจากริมฝีปากของทุกคนว่า ผู้คนเหล่านี้ที่พูดความรู้ พูดในสิ่งเดียวกัน พวกเขามีหัวใจเดียว แต่คำเดียวเท่านั้น พวกเขาพูดเช่นนี้ใช่ไหม? ในทำนองเดียวกันเมื่อธรรมชาติและชั้นสสารของทุกคนสอดคล้องกลมกลืนกันก็สามารถกล่าวได้ว่ามีความเป็นหนึ่งเดียวกัน วางแผนสำหรับเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน

เพื่อที่จะให้ความอ่อนแอใดๆจบสิ้นลง ชุมชนของซัคติในรูปแบบมหากาลิโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความจำเป็นในการเปลี่ยนบรรยากาศที่อ่อนแอด้วยผลกระทบของไฟของโยคะของพวกเขา ตอนนี้ตามละคร ผลลัพธ์สุดท้ายจะชัดเจนในกระจกของกิจกรรมของแต่ละคน เมื่อลูกก้าวหน้ามากขึ้น ลูกมหาชาติที่มีพลังของความรู้จะสามารถเห็นเรื่องราวของกรรมของแต่ละคนผ่านใบหน้าของพวกเขา ลูกสามารถบอกได้ว่าการปรุงอาหารที่ไม่บริสุทธิ์จากกลิ่นของอาหารนั้น ในทำนองเดียวกันจะมีการสัมผัสที่ชัดเจนในสติปัญญาของลูกจากกระแสจิตของความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ที่ดวงวิญญาณมี เครื่องมือสำหรับสิ่งนี้คือเส้นที่ชัดเจนของสติปัญญา ผู้ที่มีเครื่องมืออันทรงพลังนี้จะสามารถแยกแยะสิ่งนี้ได้อย่างง่ายดาย

มีคุณสมบัติพิเศษนี้ในภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของซัคติและเทพ: ที่จะไม่มีความดวงวิญญาณบาปใดสามารถซ่อนบาปของเขาเบื้องหน้าพวกเขาได้ พวกเขาเข้าเช่นกันเฝ้าแต่พูดเกี่ยวกับสิ่งนี้และพูดว่าลูกเป็นเช่นนี้ ดังนั้นคุณสมบัติพิเศษนี้ยังคงเห็นได้แม้กระทั่งในอนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกในช่วงเวลาสุดท้าย มันเป็นเพราะคุณสมบัติพิเศษของซัคตินี้ที่เป็นที่รู้จักกันดีในรูปที่มีชีวิตนั้นคือยังแสดงให้เห็นเป็นอนุสรณ์ด้วยเช่นกัน นี่คือนิสภาพของการเป็นจันนิจันนฮาร์ (ผู้ที่รู้ทุกอย่าง) นั่นคือนิสภาพของการเต็มไปด้วยความรู้ สภาพนี้จะมีประสบการณ์ได้ในทางปฏิบัติด้วยเช่นกัน ที่กำลังมีประสบการณ์และจะมีประสบการณ์ ลูกได้สร้างชุมชนเช่นนี้หรือไม่? มันจะถูกสร้างขึ้นอย่างแน่นอน ชุมชนของแมลงเม่าเป็นสิ่งที่จำเป็น โดยที่ทุกอย่างก้าว พ่อจะได้รับการเปิดเผย อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่หลอมรวมอยู่ในความรักอย่างสม่ำเสมอและเป็นผู้ที่ในขณะที่รับใช้จึงแข่งขันในประสบการณ์แห่งความทรงจำระลึกถึง
ลูกคงอยู่ในความทรงจำระลึกถึง แต่เวลานี้จงเพิ่มประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ลูกได้รับด้วยความทรงจำระลึกถึงนั้น ขณะนี้หาเวลาพิเศษและใส่ใจกับสิ่งนี้เพื่อที่ลูกจะตระหนักได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่หลอมรวมอยู่ในความรักและหลุดหายไปในมหาสมุทรแห่งประสบการณ์ เช่นเดียวกับที่ลูกรู้สึกถึงความบริสุทธิ์และความสงบในบรรยากาศนั้น ในทำนองเดียวกันให้มีประสบการณ์ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณโยคีที่สูงส่งที่ซึ่งซึมซับอยู่ในความรัก มีผลกระทบของความรู้ แต่ให้มีผลกระทบจากการเป็นตัวของการความสำเร็จในโยคะด้วยเช่นกัน ในขณะที่ทำงานรับใช้จงรักษาประสบการณ์การการจดจำระลึกถึงและมีการแข่งขันของประสบการณ์ของการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง

คติพจน์: การยอมรับความสำเร็จที่นี้และในเวลาอื่น หมายถึงการจบสิ้นรางวัลในอนาคต

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะนาคในเดือโนอะนาคนี้

บนพื้นฐานของความศรัทธาและความซาบซึ้งทางจิต พ่อบราห์มาผู้ถึงโชคชะตาที่รับประกันไว้แล้วและใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าในหนึ่งวินาที ท่านไม่ได้เก็บอะไรไว้เพื่อตัวท่านเอง ดังนั้นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรักคือการใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า การใช้บางสิ่งในทางที่มีค่าหมายถึงการใช้สิ่งนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ที่สูงส่ง

วิธีที่ง่ายดายที่จะได้รับความสำเร็จในทุกงานคือการมีความรัก

วันนี้بابามาเพื่อตอบแทนความรักต่อลูกๆผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษ บาบามาเพียงแค่มารับเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะกับชาวชุมชน อันเนื่องมาจากผลของการทำงานรับใช้ที่ไม่รู้เหนื่อยของพวกเรา นี่คือตัวอย่างของความรักในทางปฏิบัติ รากฐานพิเศษของครอบครัวบราห์มินคือความรักพิเศษนี้ ในเวลาปัจจุบันความรักเป็นวิธีที่ง่ายดายที่จะประสบความสำเร็จในทุกงานรับใช้ รากฐานของชีวิตโยคีคือศรัทธา แต่รากฐานของครอบครัวคือความรักและเป็นการรักนี้ที่ทำให้ลูกใกล้ชิดกับหัวใจของใครบางคน ในเวลาปัจจุบันพร้อมกับความสมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ความสมดุลของความรักและงานรับใช้ก็เป็นวิธีที่จะใช้เพื่อประสบความสำเร็จในงานรับใช้ ไม่ว่าจะเป็นงานรับใช้ในดินแดนนี้หรืองานรับใช้ในต่างแดน วิธีที่จะใช้เพื่อความสำเร็จในดินแดนทั้งสองคือความรักทางจิตวิญญาณ ลูกเคยได้ยินคำว่า “ความรู้” และ “โยคะ” จากหลายๆคน แต่สำหรับดวงวิญญาณที่จะสัมผัสความรักผ่านดริชตีและผ่านความคิดที่สูงส่งเป็นสิ่งที่พิเศษและใหม่ โลกทุกวันนี้ต้องการความรัก ไม่ว่าดวงวิญญาณนั้นจะมีความหยิ่งโสมมากแค่ไหน ความรักก็สามารถทำให้เขาเข้ามาใกล้ได้ ผู้คนเป็นขอร้องต่อความรักและขอร้องสำหรับความสงบ แต่การมีเพียงดริชตีที่เต็มไปด้วยความรักเท่านั้นที่ลูกจะสามารถให้ประสบการณ์ของความสงบได้ ดังนั้นความรักจะให้ประสบการณ์ของความสงบโดยอัตโนมัติ เพราะลูกนั้นได้หลุดหายเข้าไปในความรัก เหตุนี้เองลูกจึงกลับมาปราศจากร่างโดยอัตโนมัติในช่วงเวลาสั้นๆ ดังนั้นการกลับมาปราศจากร่าง ลูกจึงมีประสบการณ์ของความสงบได้อย่างง่ายดาย พ่อเช่นกันก็ให้การตอบสนองต่อความรักของลูก ไม่ว่าพาหนะนั้นจะทำงานได้หรือไม่ก็ตาม พ่อต้องให้ข้อพิสูจน์ของความรัก นี่คือผลแห่งความรักที่มองเห็นได้ในทันทีที่บัฟฟาโลต้องการเห็นในลูกๆ ลูกบางคนกลับมาจากการทำงานรับใช้ในต่างประเทศ (ดาดีกุลชาร์, แจ็คดิชไบ และเนแวร์ไบ) และคนอื่นๆที่กำลังจะเดินทางไปในตอนนี้อย่าง (ดาดีจีและโมอีเนเบน) ดวงวิญญาณเหล่านั้นได้รับผลของความรักเช่นกัน ตามละครลูกคิดถึงสิ่งหนึ่งและสิ่งอื่นก็เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามลูกจะได้รับผลอย่างแน่นอน ดังนั้นโปรแกรมจึงถูกทำขึ้นโดยอัตโนมัติ ลูกทั้งหมดกลับมาหลังจากเล่นบทบาทของลูกได้เป็นอย่างดีมาก ละครถูกกำหนดไว้แล้วและดังนั้นลูกจึงได้รับผลตอบแทนอย่างง่ายดาย ดินแดนต่างประเทศกำลังก้าวหน้าไปในงานรับใช้ด้วยความรัก พวกเขามีความกล้าหาญและความกระตือรือร้นที่ดีมากในทุกหนแห่ง ความคิดของการขอบคุณของความซาบซึ้งใจของทุกคนนั้นมาถึงบัฟฟาโลอย่างต่อเนื่อง เพราะพวกเขาเช่นกันก็เข้าใจดีว่ามีความต้องการเช่นนั้นในบาร์ต และเป็นความรักนี้สำหรับบาร์ตที่ให้ความร่วมมือกับพวกเขา พวกเขาพูดขอบคุณจากหัวใจของพวกเขาต่อครอบครัวที่ให้ความร่วมมือสำหรับงานรับใช้ในบาร์ต ยิ่งแผ่นดินนั้นอยู่ไกลออกไปมากเท่าไร พวกเขาก็น่าจะเข้าใกล้ต่อการมีค่าควรแก่การได้รับการหล่อเลี้ยงจากหัวใจมากเท่านั้น และเหตุนี้เองบัฟฟาโลจึงให้ความรัก การจดจำระลึกถึง และขอบคุณลูกๆ เพื่อเป็นการตอบแทนคำขอบคุณของพวกเขา พ่อก็ร้องเพลงของลูกด้วยเช่นกัน

ในบาร์ตเช่นกัน พวกเขากำลังเล่นบทบาทที่ดีมากในการเดินเพื่อความสงบด้วยความจริงใจและกระตือรือร้นอย่างมากในทุกหนแห่ง มีความงดงามตระการตาที่ยิ่งใหญ่มากในการทำงานรับใช้ ความจริงใจและกระตือรือร้นทำให้ลูกมีความเห็น้อยล้าของลูก และทำให้ลูกสามารถประสบความสำเร็จ ความสำเร็จของงานรับใช้ในทุกหนแห่งนั้นดีมาก บัฟฟาโลพอใจเป็นอย่างยิ่งด้วยเช่นกันที่ได้เห็นความจริงใจและกระตือรือร้นของลูกๆ ต่องานรับใช้

แจ็คดิชไบเพิ่งกลับมาจากในโรปีหลังจากที่ได้พบกับพระสันตะปาปา:

ลูกได้ให้ดริชตีแก่พระสันตะปาปาใช่ไหม? นี่ก็เป็นวิธีการสำหรับลูกที่จะประสบความสำเร็จอย่างง่ายดายในการรับใช้วิโอฟี ในบาร์ตเช่นกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งนายกรัฐมนตรีได้มา ดังนั้นเวลานี้ลูกสามารถพูดได้ว่าพวกเขา(วิโอฟี)มาที่บาร์ตด้วย หากในแผ่นดินต่างประเทศผู้นำที่มีอิทธิพลของศาสนาหลักโดยเฉพาะเข้ามาได้มีการติดต่อกับลูกมีสายใยที่ใกล้ชิดกับลูก และแล้วใครก็ตามที่นี้สามารถมีความกล้าหาญที่จะพูดได้อย่างง่ายดายว่าพวกเขาก็ได้เข้ามาได้มีการติดต่อกับลูกมีสายใยกับลูกด้วยเช่นกัน ดังนั้นวิธีการที่ดีมากถูกสร้างขึ้นเพื่อแผ่นดินนี้เช่นกัน และนั่นก็เป็นวิธีพิเศษสำหรับงานรับใช้ในต่างประเทศด้วยเช่นกัน ดังนั้นตามเวลาอุปสรรคใดๆที่เข้ามาขัดขวางพวกเขาจากการเข้ามาใกล้ชิดในงานรับใช้ก็จะจบสิ้นลงได้อย่างง่ายดาย อย่างน้อยลูกก็สามารถได้พบกับนายกรัฐมนตรี ดังนั้นสำหรับผู้คนในโลก ตัวอย่างนี้ก็ช่วยสำหรับการรับ

ใช้ผู้คนในโลกด้วยเช่นกัน คำถามของทุกคนที่ว่าคนอื่นมาหรือไม่ก็จบสิ้นลงแล้ว เวลานี้ ดังนั้นในปีนั้นตามละครเรื่องนี้ได้กลายเป็นวิธีสำหรับการเปิดเผยที่ง่ายดายในงานรับใช้ เวลานี้พวกเขาเข้ามาใกล้แล้ว ชื่อของพวกเขาเท่านั้นที่จะทำผลงาน ดังนั้นเวลานี้จึงมีการเตรียมแผ่นดินนี้ไว้เพื่อชื่อของพวกเขาที่จะทำผลงาน พวกเขาจะไม่กระจายเสียง ไม่คิดที่จะกระจายเสียงนั้นต่างออกไป ผู้คนเหล่านี้คือผู้ที่ให้แสงสว่างแก่ไม้ค้ำ ถึงกระนั้นผืนดินก็ได้มีการเตรียมการอย่างดี ก่อนหน้านั้น ลูกคิดอย่างไรเกี่ยวกับการรับใช้วีโอพี - คิดว่ามันเป็นเรื่องยากในดินแดนต่างประเทศ - เวลานี้ลูกมีประสบการณ์ว่าเป็นเรื่องง่ายในทุกหนแห่ง ผลลัพธ์นี้เป็นสิ่งที่ดีในเวลานี้ เนื่องจากชื่อของพวกเขาคนที่ทำงานก็มีความพร้อม เวลานี้มาดูก่อนว่าใครที่จะกลายเป็นเครื่องมือ ลูกทุกคนไปทุกหนแห่งเพื่อเตรียมผืนดิน ลูกวางเท้าของลูกในทิศทางที่แตกต่างกันและเตรียมพวกเขา เวลานี้มีการเตรียมการเพื่อดูว่าผลในทางปฏิบัติในพื้นที่จะปรากฏออกมาจากที่ไหน ผลลัพธ์ของลูกทุกคนนั้นดี

ผู้ที่อยู่ในพาด-ยาดรา (การเดินทางเพื่อความสงบ) ก็กำลังก้าวไปข้างหน้าด้วยพลังเดียวและการคำนึงเดียว ในตอนแรกดูราวกับว่าจะเป็นเรื่องยาก แต่เมื่อปฏิบัติจริงแล้วสิ่งนั้นก็กลายเป็นเรื่องง่ายดาย ดังนั้นบาบาจึงให้ความรักและความทรงจำระลึกถึงเป็นพิเศษแก่ลูกทุกคนที่มาจากดินแดนนี้และในต่างแดนและแก่ผู้ที่เป็นเครื่องมือในงานรับใช้และได้มาทำให้คนอื่นมีความรักและให้ความร่วมมือกับบรรพบุรุษ พระของลูกแต่ละคนก็เป็นของลูกเอง ถึงลูกทุกคนในบาร์ตที่ กำลังเดินเท้าไปกับการเดินขบวนเพื่อความสงบนี้ ถึงลูกทุกคนในทุกหนแห่งที่อยู่ต่างประเทศที่เป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ ถึงลูก ๆ ที่อาศัยอยู่ในมรณัมและเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่สูงส่ง ถึงลูกทุกคนในบาร์ตที่เป็นเครื่องมือที่ให้ความจริงและความกระตือรือร้นให้กับผู้ที่กำลังเดินขบวนเพื่อความสงบ ถึงลูก ๆ ทุกคนในทุกหนแห่ง บาบาให้ความรักและความทรงจำระลึกถึงเป็นพิเศษและแสดงความยินดีกับความสำเร็จของการรับใช้ ทุกคนได้ทำความเพียรพยายามในแต่ละสถานที่ อย่างไรก็ตามเหล่านี้เป็นเครื่องมือสำหรับงานพิเศษและเหตุนี้เองพวกเขาจึงสะสมไว้ในปัญญาของพวกเขา โดยเฉพาะ กำลังมีการเตรียมตัวอย่างในแต่ละประเทศ - มอริเชียส, ไนโรบี, อเมริกา - และตัวอย่างเหล่านี้จะให้ความร่วมมือกันในอนาคตสำหรับการเปิดเผยที่จะเกิดขึ้น ผู้ที่มาจากอเมริกาก็ไม่ได้ทำอะไรที่น้อยกว่าเลย สถานที่เล็กๆในแต่ละแห่ง ไม่ว่าพวกเขาทำอะไรก็ตาม พวกเขาทำตามพลังของพวกเขา พวกเขาได้ทำสิ่งนั้นอย่างมากมาย ในต่างประเทศส่วนใหญ่ยังคงเป็นของรัฐที่นับถือศาสนาคริสต์ แม้ว่าพวกเขาจะสูญเสียพลังนั้น พวกเขาไม่ได้ละทิ้งศาสนาของพวกเขา พวกเขาอาจจะหยุดไปโบสถ์ แต่พวกเขายังไม่ละทิ้งศาสนาของพวกเขา เหตุนี้เองพระสันตะปาปาที่นั่นจึงเป็นเหมือนราชา เมื่อลูกไปถึงราชา ปวงประชาที่มีความเคารพต่อลูกโดยอัตโนมัติ ดังนั้นนี่เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับผู้ที่เปี่ยมด้วยความรักที่เคร่งครัด ตัวอย่างนี้จะเป็นเครื่องมือสำหรับชาวคริสเตียน มีความเชื่อมโยงระหว่างกษัตริย์และคริสเตียน บรรพบุรุษในบาร์ตนั้นเป็นสิ่งที่แตกต่างออกไป มีความกังวลอย่างมากเกี่ยวกับความปลอดภัย อย่างไรก็ตามเขาได้พบลูกด้วยความรักและนั่นก็เป็นสิ่งที่ดี การใช้เวลากับบุคคลในราชวงศ์ การพบปะอย่างเป็นทางการจึงมีผลกระทบของตัวมันเอง นี่แสดงให้เห็นว่าเวลาใกล้เข้ามาแล้ว

ในต่างประเทศ ในลอนดอนเช่นกัน มีจำนวนที่ดีมาก และพวกเขาก็มีความรักโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเมอลีและมีความรักต่อการศึกษาเล่าเรียน นั่นคือรากฐาน ลอนดอนเป็นอันดับหนึ่งในสิ่งนั้น ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นพวกเขาไม่เคยขาดเรียน ลอนดอนให้ความสำคัญมากที่สุดกับโยคะในตอนดึกและคลาสในตอนเช้า เหตุผลของสิ่งนี้คือความรัก เพราะความรักทุกคนจึงถูกดึงมา ลูกใส่ใจเป็นอย่างมากกับการทำให้บรรพบุรุษมีพลัง ไม่ว่าในกรณีใดก็ตามดินแดนที่ห่างไกลนั้นจะพิจารณาว่าบรรพบุรุษเป็นเครื่องมือคำนวณ ไม่ว่าจะเป็นที่ศูนย์หรือที่บ้านของลูกเอง หากสิ่งเล็กๆน้อยๆเกิดขึ้นลูกจะตรวจสอบตนเองในทันทีและพยายามอย่างแท้จริงเพื่อให้บรรพบุรุษมีพลัง ที่นั่นลูกมีเป้าหมายที่ดีมากของการทำให้บรรพบุรุษมีพลัง ลูกไม่ทำให้บรรพบุรุษเสียไปกับเรื่องเล็กๆน้อยๆ ลูกเข้าใจว่าหากบรรพบุรุษไม่มีพลังก็จะไม่ประสบความสำเร็จในงานรับใช้ เหตุนี้เองลูกจึงให้ความสำคัญกับสิ่งนี้เป็นอย่างมาก - ในความพยายามของตัวเองและในแง่ของบรรพบุรุษของศูนย์เช่นกัน ไม่มีลูกคนไหนที่ทำให้ความกล้าหาญและความกระตือรือร้นนั้นลดน้อยลง

ไม่ว่าลูกจะย่างเท้าไปที่ใดจะมีประโยชน์เป็นพิเศษสำหรับบรรพบุรุษอย่างแน่นอนและต่อประเทศนั้นด้วยเช่นกัน พวกเขาได้รับศาสน์และบรรพบุรุษมีประสบการณ์ของพลังพิเศษและได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยเช่นกัน ทุกคนมีความสุขที่จะได้รับการหล่อเลี้ยงพิเศษในรูปที่มีตัวตน และลูกก้าวไปข้างหน้าในงานรับใช้ด้วยความสุขนี้และประสบความสำเร็จ การหล่อเลี้ยงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่ยังอาศัยอยู่ในดินแดนที่ห่างไกล: พวกเขาได้รับการหล่อเลี้ยงและก็โยยบิน ผู้ที่ไม่สามารถมาที่มรณัมก็จะได้รับประสบการณ์ของมรณัมในขณะที่นั่งอยู่ที่นั่น เช่นเดียวกับที่มีประสบการณ์ของความปิติสุขของสวรรค์และของ

ยุคบรรจบพบที่นี้ เหตุนี้เองตามละคร บทบาทที่ถูกสร้างขึ้นมาของการไปต่างประเทศของลูกจึงเป็นสิ่งจำเป็นและก็ประสบความสำเร็จด้วยเช่นกัน ขอให้ลูกทุกคนในต่างประเทศน้อมรับการแสดงความยินดีเป็นพิเศษสำหรับงานรับใช้เป็นการส่วนตัวตามชื่อและการตอบแทนเป็นพิเศษสำหรับความสำเร็จของงานรับใช้ในรูปแบบของความรักและความทรงจำระลึกถึงลูกแต่ละคนและทุกคนอยู่เบื้องหน้าพ่อ ลูกทุกคนจากทุกประเทศปรากฏอยู่เบื้องหน้าสายตาของบาบา บัพดาตามอบความรักและความทรงจำระลึกถึงให้กับลูกแต่ละคน เมื่อเห็นความมหัศจรรย์ของลูกๆ ที่สิ้นหวังที่จะมา บัพดาดาปะพรมลูกๆ เหล่านั้นด้วยดอกไม้แห่งความรักอย่างสม่ำเสมอ พลังของสติปัญญานั้นช่างเฉียบคม พวกเขาไม่มีวิมานอื่นๆ (วิถีเดินทาง) และดังนั้นวิมานของสติปัญญาของพวกเขาจึงคมชัด บัพดาดาพอใจกับพลังของสติปัญญาของพวกเขา แต่ละสถานที่ที่มีความพิเศษของตัวเอง ชาวสินธีเช่นกันเวลานี้ก็เข้ามาใกล้ชิดมากขึ้น สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในตอนต้นจะต้องเกิดขึ้นในตอนสุดท้าย

ความเข้าใจผิดของพวกเขาที่พวกเขามองเห็นว่าเราไม่ได้ทำงานทางด้านสังคมได้ถูกลบออกไปแล้วในเวลานี้เมื่อพวกเขาเห็นการเดินขบวนเพื่อความสงบ เวลานี้การเตรียมการสำหรับการปฏิรูปกำลังเกิดขึ้นด้วยความแรงเป็นอย่างยิ่ง ผู้คนที่อยู่ในเดลีกำลังปลุกเร้าผู้ที่กำลังเดินขบวนเพื่อความสงบด้วยเช่นกัน บราห์มินจำนวนมากจะไปที่บ้านของพวกเขา เพียงผู้ที่มีโชคเท่านั้นที่มีแขกบราห์มินจำนวนมาก ทุกคนมีสิทธิ์ต่อเดลี ผู้ที่มีสิทธิ์ต้องได้รับความเคารพ ชื่อของลูกจะกระจายไปทั่วโลกจากเดลี แน่แน่นอนว่าลูกกำลังทำทุกอย่างในพื้นที่ของลูกเอง แต่ในดินแดนนี้และในต่างแดนมันคือที่วีและวิทยุของเดลีที่จะกลายเป็นเครื่องมือ

พูดกับดาดีนิรมาลขานตา:

นี่คือสิ่งที่บอกของเพชรพลอยดั้งเดิม ในขณะที่จดจำบทเรียนของ“ฮาจี”อยู่เสมอ ลูกได้ให้พลังแก่ร่างกายและมาถึงที่นี้ เพชรพลอยดั้งเดิมมีชั้นสการ์ที่เป็นธรรมชาติเช่นนี้ ลูกไม่เคยพูดว่า “ไม่” ลูกจะพูดว่า“ฮาจี”เสมอ และนี่คือ “ฮาจี” นี้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นเจ้านายที่ยิ่งใหญ่ เหตุนี้เองบัพดาดาจึงมีความสุขเช่นกัน พ่อให้ความช่วยเหลือลูกที่รักษาความกล้าหาญและให้ผลในการพบปะของความรักนี้

พูดกับดาดีจี:

ขอแสดงความยินดีกับทุกคนสำหรับความจริงจังและความกระตือรือร้นในงานรับใช้ของพวกเขา ในขณะที่แกว่งไกวอยู่ในเชิงช้าของความสุขออย่างสม่ำเสมอ ลูกก็เฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไปในความสุขออย่างสม่ำเสมอและด้วยความรักสำหรับการเปิดเผย ดังนั้นขอแสดงความยินดีกับทุกคนสำหรับความคิดที่บริสุทธิ์และสูงส่งของลูก กลุ่มของผลแรกที่ปรากฏออกมาโดยผ่านชาลีและเคน ฯลฯ นั้นให้ผลตอบแทนที่ดีมาก ความถ่อมตนทำให้ลูกสามารถดำเนินการของการสร้างใหม่ได้อย่างง่ายดาย เราไม่สามารถดำเนินการของการสร้างใหม่ได้จนกว่าเราจะกลับมาถ่อมตน การเปลี่ยนแปลงนี้ดีมาก การฟังทุกคน การหลอมรวมสิ่งนั้นแล้วให้ความรักกับทุกคนคือพื้นฐานของความสำเร็จ ลูกก้าวหน้าไปอย่างดีมาก พันดาวาสีใหม่ๆ ได้ทำความพยายามที่ดีมาก ลูกนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่ดีในตนเอง มีการเติบโตที่ดีมากในทุกหนแห่ง เวลานี้จึงวางแผนเพื่อความใหม่ต่อไป ผลมากมายนี้ปรากฏออกมาอันเป็นผลมาจากความพยายามของทุกคน ผู้ที่ไม่สนใจจะฟังอะไรก็เข้ามาใกล้มากขึ้นและกลายเป็นดวงวิญญาณบราห์มิน เวลานี้วิธีการใหม่ๆ ของงานรับใช้จะกลายเป็นวิธีสำหรับการเปิดเผยที่จะเกิดขึ้น ชุมชนของบราห์มินเป็นสิ่งที่ดีเช่นกัน เวลานี้การเติบโตของงานรับใช้กำลังเพิ่มขึ้น เมื่อการเติบโตนี้เริ่มต้นขึ้น คลื่นนั้นก็จะดำเนินต่อไป อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจที่เป็นที่รักของทุกคนและสร้างป้อมปราการของชุมชนให้เข้มแข็ง พลังของชุมชนคือพลังพิเศษ ไม่มีใครสามารถมาสันคลอนป้อมปราการของชุมชนที่เป็นหนึ่งเดียวในหนทางเดียวกันได้ อย่างไรก็ตามพื้นฐานสำหรับสิ่งนี้คือการมีความรักต่อกันและกันและให้ความเคารพต่อทุกคนและการอยู่อย่างพอใจในตนเองและทำให้ผู้อื่นพอใจ อย่าให้ใครถูกรบกวนและอย่าให้ใครรบกวนลูก ให้ลูกทุกคนให้ความร่วมมือต่อกันด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์และป้อมปราการของชุมชนนี้จะแข็งแกร่งขึ้น พลังของชุมชนเป็นพื้นฐานพิเศษสำหรับชัยชนะ

คติพจน์: เมื่อทุกการกระทำของลูกถูกต้องและถูกต้อง ลูกก็จะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณบริสุทธิ์

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะนาคในเดียนอะนาคนี้

บนพื้นฐานของความศรัทธาและความซบซึ้งทางจิต พ่อบราห์มาผู้ถึงโชคชะตาที่รับประกันไว้แล้วและใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าในหนึ่งวินาที ท่านไม่ได้เก็บอะไรไว้เพื่อตัวท่านเอง ดังนั้นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรักคือการใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า การใช้บางสิ่งในทางที่มีค่าหมายถึงการใช้สิ่งนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ที่สูงส่ง

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ตรวจสอบบันทึกของลูกเพื่อดูว่าลูกไม่ได้กำลังทำบาปใดและลูกกำลังสะสมสัจจะไว้ในบัญชีของลูก
- คำถาม:** อะไรคือหนึ่งประการของบาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุด?
- คำตอบ:** การมีสายตาที่เลวร้ายต่อใครก็ตามคือหนึ่งประการของบาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกๆ ผู้ที่กำลังจะกลับมาเป็นบุญนั้นต้องไม่มีวันที่จะมีสายตาที่เลวร้าย(มีกิเลส)ต่อผู้ใด ตรวจสอบด้วยตนเองว่าลูกนั้นอยู่ในโยคะนานเพียงไร และลูกนั้นกำลังทำบาปใดหรือไม่ ในการที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง จงดูแลเอาใจใส่ว่าอย่าได้มีสายตาที่มีกิเลสต่อใคร และลูกนั้นทำตามศรัทธาที่สูงส่งที่พอให้ลูกได้อย่างสมบูรณ์
- เพลง:** มองดูที่ใบหน้าของลูกในกระจกของหัวใจของลูก

โอมซานติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดกับลูกๆ ของท่าน: ตรวจสอบตนเองภายใน! โดยทั่วไปแล้วผู้คนก็รู้ว่าพวกเขานั้นได้เคยทำบาปและบุญมามากเพียงไรตลอดทั้งชีวิตของเขา ดังนั้นมองดูชีวิตของลูกทุกวันและถามตัวลูกเอง: ฉันได้ทำบาปมากเพียงไรและฉันได้ทำบุญมามากเพียงไร? ฉันได้ทำให้ใครไม่พอใจหรือไม่? มนุษย์ทุกคนนั้นสามารถเข้าใจด้วยตนเองถึงสิ่งที่เขาเคยทำมาในชีวิตของเขาว่า : ได้เคยทำบาปมากเพียงไรและได้มีการให้ทานมามากเพียงไร เมื่อผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญพวกเขาก็ให้ทานและทำบุญ พวกเขาพยายามที่จะไม่ทำบาปใดๆ ดังนั้นพ่อจึงถามลูกๆ : ลูกนั้นได้เคยทำบาปมากเพียงไรและลูกได้เคยทำบุญมามากเพียงไร? เวลานั้นลูกๆ นั้นต้องกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ดังนั้นลูกต้องไม่ทำบาปใดๆ มีรูปแบบของบาปจำนวนนับไม่ถ้วน การมีสายตาที่เลวร้ายต่อใครบางคนก็เป็นบาปด้วยเช่นกัน สายตาที่เลวร้ายคือสายตาที่เต็มไปด้วยกิเลส นี่คือนิสัยที่เลวร้ายที่สุด ลูกต้องไม่มีวันมีสายตาที่มีกิเลสต่อใคร โดยทั่วไปแล้วเป็นผู้ชายและภรรยาที่สายตาของเขานั้นมีกิเลส แม้แต่กุมารและกุมารีบางครั้งก็มีสายตาที่มีกิเลส พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่มีสายตาที่มีกิเลสใดๆ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะต้องเรียกว่าเป็นลิง มีตัวอย่างของนาราด เขากล่าวว่าเขาจะสามารถแต่งงานกับลักษมีได้หรือไม่ ลูกพูดด้วยเช่นกันว่าลูกจะแต่งงานกับลักษมี ลูกจะกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์จากนารีหรือนายกรรมดา พ่อพูดว่า: ถามหัวใจของลูกเองว่ามากเพียงไรที่ลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ลูกกำลังทำบาปใดอีกหรือไม่? มากเพียงไรที่ลูกอยู่ในโยคะ? เป็นเพราะลูกนั้นได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้วที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ไม่มีใครอื่นในโลกตระหนักรู้จักบาปหรือตระหนักรู้จักว่านี่คือบัพดา ลูกๆ บราห์มินรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเข้าไปในบราห์มาและให้สมบัติที่มีค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูก สมบัติที่มนุษย์มีนั้นสูญสลาย นั่นคือสิ่งที่พวกเขาให้ทาน สิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนก้อนหินเท่านั้น ในขณะที่สิ่งเหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ เพียงพอมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่มีเพชรพลอยเหล่านี้ เพชรพลอยแต่ละเม็ดนั้นมีค่าหลายแสนรูปี ลูกต้องเข้าถึงเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ให้ไว้โดยพ่อ พ่อคำเพชร และแล้วจึงให้ทานสิ่งเหล่านั้น มากเท่าที่ลูกรับเพชรพลอยเหล่านี้และให้ทานเพชรพลอยเหล่านั้นแก่ผู้อื่น ตามนั้นเองที่ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง พ่ออธิบาย: ตรวจสอบตนเองและดูว่าลูกได้เคยทำบาปมากเพียงไร ตรวจสอบว่าลูกนั้นยังไม่ได้กำลังทำบาปใดๆ อีก ลูกต้องไม่มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์น้อยนิดที่สุดต่อใคร เผาแต่ทำตามศรัทธาที่พอให้แก่ลูกได้อย่างสมบูรณ์ ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวัง พายุของมายาจะมา แต่ลูกต้องไม่มีวันทำกรรมที่เป็นบาปด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก หากสายตาของลูกนั้นไม่บริสุทธิ์ต่อใครบางคน ลูกต้องไม่มีวันยืนอยู่เบื้องหน้าบุคคลนั้นแต่จงเดินออกไปในที่นี้ เราสามารถบอกได้ในทันทีเมื่อใครบางคนมีสายตาที่มีกิเลส หากลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง หากลูกมีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ลูกนั้นก็จะกลายเป็นคนพิการ ลูกต้องทำตามศรัทธาที่พอให้ลูก เพียงลูกๆ เท่านั้นที่ตระหนักรู้จักพ่อ ยกตัวอย่าง หากบาปนั้นไปบางแห่ง เพียงลูกๆ เท่านั้นที่จะรู้ว่าบัพดานั้นได้มาถึงแล้ว ผู้คนอื่นมากมายก็มองมายังท่าน แต่พวกเขาก็ไม่รู้สิ่งใด ดังนั้นหากพวกเขากล่าวว่าเป็นใคร จงบอกพวกเขา “เป็นบัพดา” ลูกแต่ละคนควรที่จะมีเข็มเครื่องหมายเหล่านี้ บอกพวกเขา: ชีพบาปได้ให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่เราผ่านดาด้านี้ นี่คือนิเวศทางจิต พ่อทางจิต, พ่อของผู้ที่เป็นจิตวิญญาณทั้งหมดนี้ที่นี้และให้ความรู้แก่เรา คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดของพระเจ้าชีวา ในกิตะได้มีการเขียนไว้อย่างไม่ถูกต้องว่าพระเจ้ากฤษณะพูด เพียงชีวาเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพียงด้วยความรู้เท่านั้นที่มีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพชรพลอยเหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกควรที่จะจดจำคำพูดเหล่านี้เป็นอย่างดีมาก ลูกๆ นั้นเข้าใจว่าลูกรู้จักพ่อและพ่อเองก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าท่าน

รู้จักลูกๆ พ่อนั้นก็ยังพูดว่า: ลูกๆ ทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ลูกทั้งหมดรู้จักพ่อ หากอยู่ในโซศของใครบางคนเขาก็จะรู้จักท่านภายหลัง หากบาบาไปที่บางแห่งและผู้คนถามว่าเป็นใคร อย่างแน่นอนที่จะเป็นไปด้วยแรงใจที่บริสุทธิ์ที่พวกเขาถาม เพียงแค่บอกพวกเขาว่าเป็นบัพดา พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกันั้นไม่มีตัวตน ตราบจนกระทั่งพ่อมาสู่โลกที่มีตัวตนพวกเราจึงสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากท่านได้? ดังนั้นชีพบาบาได้นำพวกเรามาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา และได้ให้มรดกของเราแก่เรา ผู้นี้คือประชาบิดาบราห์มาและ พวกเราคือบราห์มา कुमारและกุมารี ผู้เดียวที่กำลังสอนพวกเราคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พวกเราได้รับมรดกของเราจากท่าน บราห์มานี้กำลังศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน และแล้วท่านก็เปลี่ยนจากบราห์มินเป็นเทพ เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะอธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เป็นสิ่งดีที่จะอธิบายแก่ใครถึงนัยสำคัญของเข็มเครื่องหมาย บอกพวกเขาว่าบาบาพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกปลดปล่อยไป ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ พ่อนี้คือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเรากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ก่อนเวลาของการทำลายล้างมาถึงการศึกษาเล่าเรียนของเราก็จะเสร็จสมบูรณ์ก่อนแล้ว เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะอธิบาย เมื่อลูกคนใดก็ตามกำลังเดินทาง ลูกควรติดเข็มเครื่องหมายไปด้วย พร้อมกันกับเข็มเครื่องหมายเหล่านี้ลูกควรมีแผ่นพับเล็กๆ ที่เขียนไว้ในนั้นว่า: พ่อเข้ามาในบารัตเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอีกครั้งหนึ่ง และให้ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดที่นับไม่ถ้วนนั้นถูกทำลายในสงครามมหาภารตะ เช่นที่เคยเป็นในวงจรที่แล้วตามแผนของละคร ลูกควรตีพิมพ์แผ่นพับเช่นนั้นสองถึงสี่แสนใบเพื่อที่ลูกจะสามารถให้แผ่นพับเหล่านั้นแก่ใครก็ตาม ที่ด้านบนสุดก็ควรที่จะมีภาพสัญลักษณ์ตรีมูรติและอีกด้านหนึ่งนั้นก็ควรมีที่อยู่ของทุกศูนย์ ลูกๆ ลูกควรจะมีใจกับงานรับใช้ตลอดทั้งวัน ลูกๆ ลูกได้ยินในเพลงแล้วว่าลูกควรตรวจสอบบันทึกของลูกทุกวัน และถามตนเองว่าสภาพของลูกนั้นเป็นเช่นไรตลอดทั้งวัน บาบาได้พบว่าลูกมากมายเขียนสมุดบันทึกของพวกเขาทุกคืน พวกเขาตรวจสอบว่าพวกเขาได้ทำการกระทำที่ไม่ดีใดๆ หรือไม่ พวกเขาเขียนทุกสิ่งลงไป เพราะพวกเขาคิดว่าหากจะมีการเขียนประวัติชีวิตของเขาในทางที่ดี ผู้คนที่มาภายหลังก็จะเรียนรู้จากสิ่งนั้น เพียงผู้ที่ดีเท่านั้นที่จะเขียนในวิธีนี้ อย่างไรก็ตามทุกคนนั้นก็เต็มไปด้วยกิเลสอยู่ดี ที่นี้ไม่ได้เป็นสิ่งเดียวกัน ลูกควรที่จะตรวจสอบชาร์ทของลูกทุกวัน และแล้วจึงส่งให้แก่บาบาเพื่อที่ลูกจะสามารถทำความเข้าใจดีและจะมีความเข้าใจใดๆ (ต่ออนาคต) ด้วยเช่นกัน ลูกควรเขียนทุกสิ่งอย่างชัดเจน วันนี้นั้นมีสายดาที่เลวร้ายต่อใครบางคนสิ่งนี้ได้เกิดขึ้น สิ่งนั้นได้เกิดขึ้น บาบาเรียกผู้ที่ทำให้ผู้อื่นไม่มีความสุขว่าเป็นผู้ที่หลอกลวง มิการะของบาปจำนวนนับไม่ถ้วนของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก เวลานี้ลูกต้องชำระบาปนั้นไปด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง ลูกควรตรวจสอบตนเองทุกวันว่า: ฉันนั้นได้เป็นผู้ที่หลอกลวงเพียงไรตลอดทั้งวัน? การทำให้ใครบางคนเป็นทุกข์หมายถึงการเป็นผู้ที่หลอกลวง นั้นหมายถึงลูกได้ทำบาป พ่อพูดว่า: อย่าได้เป็นผู้ที่หลอกลวงและสร้างความทุกข์แก่ผู้ใด ตรวจสอบตนเองเพื่อจะดูว่าลูกได้ทำบาปมามากเพียงไรและลูกนั้นได้ทำบุญมามากเพียงไร ชีหนทางนี้แก่ใครก็ตามที่ลูกพบ บอกทุกคนอย่างเต็มไปด้วยความรักอย่างยิ่ง: ท่านต้องจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงกลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว แม้ว่าลูกนั้นอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่ก็ยังเป็นอาณาจักรของราวัน ขณะที่กำลังมีชีวิตอยู่ในแม่น้ำของยาพิชที่เต็มไปด้วยมายานี้ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์เหมือนกับดอกบัว ดอกบัวนั้นมีลูกๆ(หน่อ)มากมาย แต่ทั้งที่เป็นเช่นนั้นก็ยังคงอยู่ที่ผิวของน้ำ นั่นก็เป็นเหมือนกับผู้ครองเรือน ได้สร้างสิ่งต่างๆ มากมาย (ส่วนต่างๆ ของดอกบัวนั้นสามารถทานได้) ตัวอย่างนี้ใช้กับลูก อยู่อย่างละวางจากกิเลส กลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดเดี๋ยวนี และแล้วสิ่งนั้นก็คงอยู่ตลอดไป พ่อให้เพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูก ในขณะที่ทุกคนอื่นนั้นเพียงแคให้ก้อนหินแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่พูดถึงสิ่งต่างๆ ที่เป็นเรื่องของความเลื่อมใสศรัทธา เพียงผู้เดียวนั้นเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นลูกควรที่จะรักพ่อนี้อย่างมาก พ่อมีความรักต่อลูกๆ และลูกๆ ก็มีความรักต่อพ่อ ลูกไม่ควรจะมีสายใยใดๆ กับใครอื่น ลูกเลี้ยงนั้นคือผู้ที่ไม่ทำตามการกำหนดของพ่ออย่างสมบูรณ์ พวกเขาทำตามการกำหนดของราวัน และดังนั้นการกำหนดเหล่านั้นจึงไม่ใช่การกำหนดของราม เคยมีขุมนุขของราวันเป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และเหตุนี้เองโลกนี้จึงเรียกได้ว่าเป็นโลกที่คดโกง เวลานี้ลูกต้องลืมทุกคนอื่นและทำตามการกำหนดของพ่อผู้เดียว ลูกยังคงต้องตัดสินใจด้วยตนเองว่าการกำหนดที่ลูกได้รับผ่านบราห์มา कुमारนั้นถูกหรือผิด ลูกๆ เคยได้รับความเข้าใจว่าอะไรคือสิ่งที่ลูกต้องและอะไรคือสิ่งผิด มีเพียงเมื่อผู้ที่มีศีลธรรมจรรยาเท่านั้นที่ท่านจะสามารถบอกลูกว่าอะไรถูกอะไรผิด พ่อพูดว่า: ลูกนั้นเคยรับฟังคัมภีร์มาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้สิ่งเหล่านี้ลูกต้องหรือสิ่งที่พ่อบอกลูกนั้นลูกต้อง? พวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และพ่อกำลังบอกลูกว่าพ่อคือพ่อของลูก ในเวลานี้ตัดสินใจด้วยตนเองว่าใครถูกต้อง ได้มีการอธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูกๆ แล้ว ลูกสามารถที่จะเข้าใจสิ่งนี้เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มินเท่านั้น มีผู้คนมากมายในขุมนุขราวันในขณะที่ลูกนั้นมีจำนวนน้อยนิดมาก และสิ่งนั้นก็ตามลำดับกันไปด้วย ผู้ที่มีสายดาที่ไม่บริสุทธิ์ต่อผู้อื่นนั้นก็เป็นของขุมนุขราวัน มีเพียงเมื่อสายดาของพวกเขาเปลี่ยนไปอย่างสมบูรณ์เท่านั้นและกลับมาสูงส่งที่พวกเขาจะสามารถกล่าวได้ว่าเป็นของขุมนุขของราม ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าสภาพ

ของลูกเป็นเช่นไร ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้มีความรู้ใดๆ นี่ เพราะพ่อได้ชี้หนทางแก่ลูกแล้ว ลูกนั้นจะต้องดูว่ามากเพียงไรที่ลูกให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็ให้ทานสมบัติที่สูญสลาย เวลานั้นลูกต้องให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ ไม่ใช่ทรัพย์สินสมบัติที่สูญสลาย หากลูกมีทรัพย์สินสมบัติที่สูญสลาย จงใช้สิ่งนั้นไปเพื่องานรับใช้ทางจิตนี้ ด้วยการให้ทานเงินทองแก่ผู้ไม่บริสุทธิ์ ลูกเองก็ได้กลายเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ด้วย เมื่อลูกให้ทานทรัพย์สินสมบัติของลูก ลูกก็ได้รับการตอบแทนของสิ่งนั้นถึง 21ชาติเกิดในโลกใหม่ ลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด บาบานั้นก็เฝ้าแต่ชี้วิธีการมากมายที่จะทำงานรับใช้แก่ลูก มีความเมตตาต่อทุกคน! ได้มีการจดจำว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างโลกใหม่ด้วยบราห์มา อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้นลูกๆ ควรที่จะมีความใส่ใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ หากลูกให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ลูกเองก็จะได้รับคุณประโยชน์ด้วย แต่ละวันบาบากำลังทำให้ทุกสิ่งนั้นง่ายดายอย่างยิ่ง ภาพของตรีมูรติที่ดีมาก มีชีพบาบาและก็มีประชาธิปไตยบราห์มาด้วยเช่นกัน ท่านกำลังก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่งของความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข 100% ในบารัตอีกครั้งหนึ่งผ่านลูกๆ ประชาธิปไตยบราห์มาและกุมารี ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดกำลังจะถูกทำลายในสงครามมหากาตะเช่นที่เคยเป็นเมื่องจรัลที่แล้ว ตีพิมพ์แผ่นพับเช่นนั้นและแจกจ่ายแผ่นพับเหล่านั้น บาบาก็ชี้ให้ลูกเห็นถึงหนทางที่ง่ายดายอย่างยิ่ง ลูกควรแจกจ่ายแผ่นพับที่นิตรศการด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่จะง่ายดายที่จะอธิบายด้วยการใช้แผ่นพับ โลกเก่าต้องถูกทำลาย โลกใหม่กำลังมีการสร้างขึ้น ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียวนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ศาสนาอื่นๆทั้งหมดจะถูกทำลายเช่นที่เคยเป็นเมื่องจรัลที่แล้ว ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่ลูกไปลูกควรมีแผ่นพับและเข็มเครื่องหมายติดไปในกระเป๋าของลูกเสมอ “การหลุดพ้นในชีวิตภายใน 1 วินาที” ได้รับการจดจำมา บอกพวกเขา: ผู้เดียวนั้นคือพ่อและผู้นี้คือดาด้า ด้วยการจดจำพ่อนั้นลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของการเป็นเทพในยุคทอง มีสิ่งสร้างของโลกใหม่และการทำลายล้างโลกเก่า และแล้วพวกเขาก็จะปกครองอาณาจักรของพวกเขาในโลกใหม่ ดินแดนของวิษณุ เป็นสิ่งที่จะง่ายดายอย่างยิ่ง! ผู้คนนั้นก็ล้มลูกคลุกคลานไปอย่างมากมายในการจาริกแสวงบุญ ฯลฯ แม้แต่อารยะสมาธิก็สะดุดพลาดลงไปใน(ในการจาริกแสวงบุญ)ด้วยรถไฟที่เต็มไปด้วยผู้คน สิ่งนั้นเรียกว่าการสะดุดพลาดลงไปในนามของศาสนา ในความเป็นจริง,นั่นคือการสะดุดพลาดลงในนามของการไม่มีศาสนา ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสะดุดพลาดลงไปในนามของศาสนา เวลานั้นลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ผู้คนได้ทำสิ่งต่างๆ มากมายอย่างยิ่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว: “มองดูใบหน้าของลูกเองในกระจกของหัวใจของลูก” ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถเห็นใบหน้านี้ ลูกสามารถที่จะแสดงใบหน้านั้นต่อพระเจ้า สิ่งต่างๆ เหล่านี้คือความรู้ ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพจากดวงวิญญาณบาปให้กลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ผู้คนอื่นนั้นไม่ได้รู้สิ่งต่างๆ เหล่านี้ ไม่มีใครรู้ว่าลักษมีและนารายณ์ได้กลายเป็นนายแห่งสวรรค์อย่างไร ลูกๆ รู้ทุกสิ่ง หากลูกศรัทธาของลูกนั้นจะยิ่งถูกสติปัญญาของพวกเขา เรือของพวกเขาจะสามารถข้ามฟากได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หากลูกมีทรัพย์สินสมบัติที่สูญสลาย จงใช้ไปในหนทางที่มีค่าเพื่องานรับใช้ทางจิต อย่างแน่นอนที่ลูกต้องให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย
2. ตรวจสอบซาริธของลูกเพื่อจะดูว่า: 1. สภาพของลูกเป็นเช่นไร 2. ลูกนั้นได้ทำสิ่งใดผิดหรือไม่ตลอดทั้งวัน 3. ลูกได้สร้างความทุกข์แก่ผู้ใดหรือไม่ 4. ลูกนั้นได้มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ต่อใครหรือไม่

พร: ขอให้ลูกซื่อสัตย์ และมีค่าควรแก่การไว้วางใจ และใช้ทรัพย์สินที่มีค่าทั้งหมดตามการกำหนดของพ่อสำหรับงานใดๆ

ผู้ที่ซื่อสัตย์และมีค่าควรแก่การไว้วางใจคือผู้ที่ไม่ใช่ทรัพย์สินที่มีค่าที่ได้รับมาจากพ่อสำหรับงานใดโดยไม่มีการกำหนดของท่าน ถ้าลูกสูญเสียเวลา คำพูด การกระทำ ลมหายใจและความคิดในการทำตามการกำหนดของผู้อื่นหรือภายใต้อิทธิพลของมิตรที่ผิด ถ้าลูกคิดเกี่ยวกับผู้อื่นแทนการคิดเกี่ยวกับตนเอง ถ้าลูกอยู่อย่างหยิ่งยะโสเกี่ยวกับบางสิ่งแทนการมีความเคารพตนเอง ถ้าลูกทำตามการกำหนดของจิตใจตนเองแทนการทำตามศรัทธา และแล้วไม่สามารถกล่าวได้ว่าลูกซื่อสัตย์ ลูกได้รับทรัพย์สินที่มีค่าทั้งหมดเหล่านี้เพื่อให้คุณ

คติพจน์: ประโยชน์ต่อโลก ดังนั้นการใช้ทรัพยากรที่มีค่าสำหรับงานการให้คุณประโยชน์ต่อโลกนั้นคือข้อสําคัญ
การต่อต้านเป็นศัตรูเป็นไปกับมายา ไม่ใช่กับครอบครัวที่สูงส่ง

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อการมีประสบการณ์สภาพอะแวคในเดืออะแวคนี้

ขณะมีประสบการณ์ความใหม่ในทุกขณะ จงให้ความจริงจังและกระตือรือร้นแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ร่ายรำในความสุขและ
เฝ้าแต่ร้องเพลงของคุณธรรมของพ่อ ขณะที่ทำให้ปากของตนเองหวานขึ้นด้วยโกลีของความหวานขึ้น จงทำให้ปากของ
คนอื่นๆหวานขึ้นด้วยคำพูดที่อ่อนหวาน สันสการที่หวานขึ้น และธรรมชาติที่หวานขึ้น

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือผู้ที่หลังน้ำฝนของความรู้และทำให้ทุกสิ่งนั้นเขียวชอุ่ม ลูกต้องเข้าถึงความรู้และ
 ดลใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน
- คำถาม:** เมฆที่ไม่ได้ประพรมน้ำฝนนั้นจะเรียกว่าอย่างไร?
- คำตอบ:** พวกเขาคือเมฆที่เกียจคร้าน เมฆที่ตื่นตัวนั้นคือผู้ที่ประพรมน้ำฝน หากพวกเขาได้เข้าถึงความรู้ พวกเขาไม่
 สามารถคงอยู่โดยที่ไม่ได้ประพรมความรู้ให้แก่ผู้อื่น รวากับว่าท้องของผู้ที่ไม่ได้เข้าถึงความรู้นั้นก๊วและ
 ดลใจให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วย พวกเขาจะจนและพวกเขาจะกลายเป็นปวงประชารรรณา
- คำถาม:** อะไรคือความเพียรพยายามหลักที่ลูกต้องทำในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้?
- คำตอบ:** การคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและการจดจำพอในรูปที่เป็นจุด การจดจำพออย่างถูกต้องแม่นยำเช่นที่
 ท่านเป็นในรูปที่แท้จริงของท่านนั้นใช้ความเพียรพยายาม
- เพลง:** การประพรมของความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก

โอมซานติ เมฆนั้นอยู่เหนือมหาสมุทร ดังนั้น พ่อของเมฆทั้งหลายคือมหาสมุทร การหลังน้ำฝนก็เป็นไปสำหรับเมฆผู้ที่อยู่
 กับมหาสมุทรเท่านั้น เมฆเหล่านั้นเต็มไปด้วยน้ำแล้วจึงหลังน้ำฝน ลูกมาที่มหาสมุทรเพื่อที่จะเติมตนเองด้วยเช่นกัน ลูกๆ
 ของมหาสมุทรถึงอย่างไรก็เป็นเมฆ เหตุนี้เองลูกจึงสามารถที่จะดูดซับน้ำที่หวานชื่นนี้ได้ มีเมฆอยู่หลายประเภท เมฆบาง
 ก้อนหนักมากและทำให้เกิดน้ำท่วม ในขณะที่เมฆบางก้อนหลังน้ำฝนน้อยมาก ลูกตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ผู้ที่ทำให้
 ฝนตกหนักมากก็ได้รับการจดจำ เมื่อมีฝนมาก ผู้คนก็อยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่ง ที่นี้ด้วยผู้ที่หลังน้ำฝนมากก็ได้รับการ
 ยกย่อง ผู้ที่ไม่แม้กระทั่งหลังน้ำฝนนั้นก็ได้กลายเป็นผู้ที่มิหัวใจที่เกียจคร้าน พวกเขาไม่สามารถที่จะเติมท้องของตนได้
 เนื่องจากพวกเขาไม่สามารถที่จะเข้าถึงความรู้นี้ได้เป็นอย่างดี ท้องของพวกเขาจึงแห้งก๊ว เมื่อมีความอดอยาก กระเพาะ
 ของผู้คนก็ก๊ว ที่นี้ด้วยหากลูกไม่ได้เข้าถึงความรู้หรือไม่ได้ดลใจผู้อื่นให้เข้าถึงความรู้ด้วยเช่นกัน ท้องของลูกก็ก๊ว ผู้ที่
 หลังน้ำฝนอย่างมากในเวลานี้จะได้กลายเป็นราชาและราชินี ผู้อื่นจะกลายเป็นผู้ที่ยากจน ท้องของผู้ที่ยากจนแห้งก๊ว ดัง
 นั้น ลูกๆ ควรจะเข้าถึงความรู้เป็นอย่างดี ความรู้ของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดง่ายดายอย่างยิ่ง เวลานั้นลูก
 เข้าใจว่าก่อนหน้านั้นลูกไม่มีความรู้ของดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้น ท้องของลูกจึงก๊ว ประเด็นหลักคือ
 ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนไม่รู้วาดวงวิญญาณคืออะไร ดังนั้น พวกเขาจะรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณสูงสุดได้
 อย่างไร? มีนักปราชญ์และบัณฑิตมากมาย พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกได้มาเพื่อที่จะรู้ว่าลูกคือดวง
 วิญญาณที่ไม่สูญสลายและเต็มไปด้วยบทบาทที่ไม่สูญสลายของ 84 ชาติเกิดซึ่งเผ่าแต่ชั่วร้าย ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย
 ดังนั้น บทบาทของพวกเขาก็ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้ว่าดวงวิญญาณเล่นบทบาทรอบด้านอย่างไร ผู้คนเพียงแค่
 พูดวาดวงวิญญาณคือ ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนสุดท้าย พวกเขาพูดวาระยะ
 เวลาของละครหลายแสนปี เวลานั้นลูกได้รับความรู้ทั้งหมดแล้ว ลูกรู้ว่าทั้งโลกเก่านี้กำลังจะถูกสังเวยในไฟพายุของ
 ความรู้ที่พ่อได้สร้างขึ้นมา เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกเอง คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จดจำ
 พ่อและบ้านที่แสนหวานของลูก ดินแดนแห่งความสงบ นี่คือนิรันดร์ของความสุข ลูกสามารถที่จะอธิบายแก่ผู้อื่นตาม
 ลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เวลานั้นลูกกำลังเต็มไปด้วยความรู้นี้ อย่างไรก็ตาม ความเพียรพยายามของลูก
 ที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง เป็นสิ่งที่ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะจับมั่นสำนึกที่เป็นร่างของหลายต่อหลายชาติเกิด
 และมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ แม้ว่าเป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะพูดถึงสิ่งนี้ แต่ก็ยังใช้ความเพียรพยายามที่จะคิดว่าตนเอง
 เป็นดวงวิญญาณและจดจำพอในรูปที่เป็นจุด พ่อพูดว่า: แทบจะไม่มีใครจดจำพออย่างที่พ่อเป็นและจดจำว่าพอนั้นเป็น
 ใคร พ่อเป็นเช่นไรลูกๆ ของท่านก็เป็นเช่นนั้น หากลูกรู้จักตนเองเช่นที่ลูกเป็น ลูกก็จะรู้จักพ่อเช่นที่ท่านเป็นด้วยเช่นกัน
 ลูกรู้ว่ามิเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนในขณะที่มีผู้คนมากมายที่ศึกษาเล่าเรียน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าพ่อก่อตั้งอาณาจักร
 อย่างไร อย่างไรก็ตาม คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดล้า คือเครื่องประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเราต้องพูดเช่น
 นี้เพื่อที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น แต่ไม่มีเรื่องในการไม่ชอบสิ่งใด แม้แต่ในคัมภีร์ก็มีการอ้างอิงถึงกลางวันและกลางคืนของบราห์
 มาแต่ผู้คนก็ไม่เข้าใจสิ่งใด กลางวันและกลางคืนนั้นคือครั้งต่อครั้ง ได้มีการอธิบายอย่างง่ายดายอย่างยิ่งในภาพบันได
 ผู้คนก็เชื่อว่าพระเจ้ามีพลังอย่างยิ่งที่ท่านสามารถทำอะไรก็ตามที่ท่านต้องการ อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: พ่อเองก็ถูกผูกไว้
 ในพันธะของละครนี้ บารัตมีความยากลำบากมากมายอย่างยิ่ง พ่อได้มาที่นี้ครั้งแล้วครั้งเล่าหรือ? มีขีดจำกัดในบทบาทของ

พ่อ เป็นเพียงเมื่อมีความทุกข์อย่างสมบูรณ์เท่านั้นที่พ่อจึงมาตามเวลาของพ่อเอง ไม่สามารถมีความแตกต่างของแม่เพียง 1 วินาทีได้ บทบาทของทุกคนนั้นถูกกำหนดไว้แล้วอย่างถูกต้องแม่นยำภายในละคร นี่คือการอวตารอีกครั้งของพ่อสูงสุด และแล้วผู้ที่มีพลังน้อยกว่าก็เฝ้าแต่ลงมาตามลำดับกันไป เวลานั้นลูกๆ ได้รับความรู้จากพ่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของ โลก ลูกมีพลังกำลังอย่างสมบูรณ์ของพลังนั้น ด้วยการทำความเพียรพยายาม ลูกก็กลับมาสละโสดประจักษ์จากตมโสดประจักษ์ นี่ไม่ใช่บทบาทของผู้อื่น สิ่งหลักคือละคร ความรู้ที่ลูกได้รับแล้วในเวลานี้ สิ่งอื่นทั้งหมดเป็นเรื่องวัตถุ เพราะลูกสามารถที่จะมองเห็นทั้งหมดได้ด้วยตาทางร่างกายของลูก บาบาคือความมหัศจรรย์ของโลก ท่านสร้างสวรรค์ที่ซึ่งเรียกว่าเป็นดินแดนสุขาวดีด้วยเช่นกัน มีค่ายก้องท่านอยู่มากมาย มีค่ายก้องที่ยิ่งใหญ่ของพ่อและสิ่งสร้างของท่าน สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ไม่มีใครรู้ว่าพ่อสร้างสวรรค์ที่สูงที่สุดนั้นได้อย่างไร ลูกๆ ที่สุดแสนหวานก็เพียงแค่เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่ว่าลูกทำความเพียรพยายามอะไรก็ตามลูกก็ทำสิ่งนั้นตามละคร ลูกไม่สามารถได้รับสิ่งใดโดยที่ไม่ทำความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถที่จะคงอยู่ได้แม้เพียง 1 วินาทีโดยที่ไม่มีการกระทำ หรือโยคีเหล่านั้นก็ฝึกฝนการควบคุมลมหายใจราวกับว่าพวกเขาได้ตายไปแล้ว พวกเขาเพียงแค่อยู่ในถ้ำ ในขณะที่มีฝุ่นผงจับอยู่ตามตัวพวกเขา เมื่อน้ำตกลงมาถูกพวกเขา หล้าก็เริ่มเจริญเติบโตขึ้นมา แต่มีประโยชน์อะไรในสิ่งนั้นเล่า? เขาจะสามารถนั่งอยู่เช่นนั้นเป็นเวลากี่วัน? อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องมีการกระทำ ไม่มีใครสามารถที่จะกลายเป็นผู้ละทิ้งการกระทำได้ เป็นเพราะพวกเขาไม่ได้เตรียมอาหาร ฯลฯ เพื่อตนเอง พวกเขาจึงเรียกตนเองว่าเป็นผู้ละทิ้งการกระทำ สิ่งนี้ก็เป็นบทบาทของพวกเขานี้ในละครด้วย หากผู้คนเหล่านั้นของหนทางสันโดษไม่ได้คงอยู่ สภาพของบาร์ตจะเป็นเช่นไร? บาร์ตเคยบริสุทธิ์อันดับหนึ่ง ก่อนอื่นใดพ่อก็ได้สร้างความบริสุทธิ์ขึ้นมาซึ่งคงอยู่มาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร อย่างแน่นอนที่เคยมีศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียวในยุคทองที่เวลานี้ศาสนาเทพนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ลูกควรเขียนคติพจน์ที่ดีมากที่จะปลุกผู้คนให้ตื่นขึ้นมาได้: จงมาและประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรเทพของท่านอีกครั้งหนึ่ง เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก ในเวลานี้ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าเหตุใดฤๅษณะจึงเรียกว่าเป็น “ผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม” ทุกวันนี้ผู้คนมากมายก็ได้รับชื่อเช่นนั้น พวกเขาอยู่ในการแข่งขันกับฤๅษณะ ลูกๆ รู้ว่าราชาที่ไม่บริสุทธิ์ไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของราชาที่บริสุทธิ์และกัมมัตริษะของตนลงอย่างไร พวกเขาไม่รู้สิ่งใด ลูกๆ เข้าใจว่าเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วก็ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ ถึงแม้ว่าลูกจะจดจำได้มากเท่านี้ สภาพของลูกก็จะดีมาก อย่างไรก็ตาม มายาไม่ได้ปล่อยให้ลูกจดจำ เธอทำให้ลูกลืม หากสภาพของลูกคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ ลูกก็จะถูกเรียกว่าเป็นเทพ ผู้คนมีความสุขอย่างยิ่งที่ได้เห็นภาพของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาไม่ได้อยู่อย่างมีความสุขเช่นนั้นในการที่ได้เห็นภาพราเดและฤๅษณะหรือราม ฯลฯ เพราะได้มีการเขียนประเด็นที่เป็นความปั่นป่วนมากมายเกี่ยวกับศรีฤๅษณะในคัมภีร์ บาบานี้ได้กลายเป็นศรีนารายณ์ และได้อยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่งจากการได้เห็นภาพของลักษมีและนารายณ์ ลูกๆ ควรที่จะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกจะคงอยู่ในร่างเก่าของลูกเป็นเวลานานเพียงไรก่อนที่จะถูกนำไปและกลายเป็นเจ้าชาย นี่คือการเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ความสุขควรที่จะผุดๆ อยู่ภายในลูก ลูกศึกษาเล่าเรียนมากเท่าใด ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพใดหากลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน? เพียงแค่มองดูสถานภาพของจักรพรรดิโลก สถานภาพของปวงประชาที่มั่งคั่งและสถานภาพของผู้รับใช้ มีวิชาเดียวเท่านั้น เป็นเพียงมานมานะบาฟและมาเดียจิบาฟ เป็นอัลฟาและเบต้า ความรู้และโยคะ บาบานี้ก็มีความสุขอย่างมากมาย ท่านได้พบกับอัลล่าห์แล้วและก็ได้ให้ทุกสิ่งแล้ว ท่านนั้นได้ถูกล็อตเตอรี่ที่ยิ่งใหญ่อย่างยิ่ง อะไรอื่นอีกเล่าที่ท่านนั้นต้องการ? ดังนั้น เหตุใดลูกจึงไม่มีความสุขนี้อยู่ภายในตัวลูกๆ ด้วยเช่นกันเล่า? เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: จงสร้างภาพ “แสง” เช่นนั้นสำหรับทุกคน เพื่อที่พวกเขาจะอยู่อย่างมีความสุขจากการที่ได้เห็นสิ่งเหล่านั้น ชีพบาบากำลังให้มรดกนี้แก่เราผ่านบราห์มา มนุษย์ไม่รู้สิ่งใด พวกเขาไม่สติปัญญาที่ตกต่ำอย่างสมบูรณ์ จากการมีสติปัญญาที่ตกต่ำในเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาดและบริสุทธิ์ ลูกได้มาเพื่อที่จะล่วงรู้ทุกสิ่ง ไม่ได้มีความจำเป็นที่จะศึกษาเล่าเรียนสิ่งใดอื่น ลูกได้รับอำนาจในการปกครองเหนือโลกด้วยการศึกษา นี้ เหตุนี้เองพ่อจึงเรียกว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้คนเชื่อว่าท่านรู้ทุกสิ่งที่อยู่ภายในหัวใจของแต่ละคน อย่างไรก็ตาม พ่อให้ความรู้ ครูก็สามารถที่จะเข้าใจว่าแต่ละคนศึกษาเล่าเรียนได้มากเพียงไร ท่านไม่ได้นั่งอยู่ที่นั่น ตลอดทั้งวันเพื่อที่จะเฝ้าดูถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในสติปัญญาของแต่ละคน ความรู้นี้มีมหัศจรรย์อย่างยิ่ง พ่อนั้นเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบและความสุข เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ ลูกจะไม่ได้รับสมญาเหล่านั้นที่นั่น ลูกนั้นจะกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมอย่างสมบูรณ์, 16 องค์เต็ม เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม นี่คือการสถานภาพที่สูงที่สุดของมนุษย์ ในปัจจุบันลูกมีสถานภาพของพระเจ้า ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้และอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกควรมีประสบการณ์ของความสุขอย่างใหญ่หลวงเมื่อลูกได้เห็นภาพของลักษมีและนารายณ์ เวลานั้นพวกเราจะกลายเป็นนายของโลกเช่นเดียวกับพวกเขา เป็นไปด้วยความรู้ที่ลูกได้รับคุณธรรมทั้งหมด ลูกได้อยู่อย่างสดชื่นด้วยการได้เห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ดังนั้น พ่อจึงพูดว่าทุกคนควร

ที่จะมีภาพของลักษมีและนารายณ์ ภาพนี้ได้เพิ่มพูนความรักในหัวใจของลูก ได้เข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกว่าลูกอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของลูกในดินแดนของความตาย และลูกก็จะกลายเป็นเช่นเดียวกันกับพวกเขาในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ สิ่งนี้ใช้กับลูกด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ไม่เลย ความรู้ทั้งหมดนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก เมื่อลูกอธิบายแก่ผู้อื่นจงบอกพวกเขา: พวกเราไม่ได้ร้องขอสิ่งใด มีลูกๆ มากมายของประชาบิดาบรรพบุรุษมา พวกเราทำงานรับใช้ด้วยจิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สินสมบัติของเรา พวกเราบรรพบุรุษทำให้ภัยย่ำแย่ดำเนินไปด้วยรายได้ของเราเอง เราไม่สามารถใช้เงินทองของศุภรได้ มีลูกๆ จำนวนมากมายนับไม่ถ้วน พวกเราแต่ละคนรู้ว่าพวกเราจะประกาศสิทธิในสถานภาพมากเท่าที่เราได้อุทิศจิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สินสมบัติของเราเพื่องานรับใช้ ลูกๆ ว่าเป็นเพราะบาบาได้เพาะเมล็ดที่ท่านจึงกลายเป็นนารายณ์ เงินนั้นจะไม่มีประโยชน์ใดๆ ที่นี้ ดังนั้น เหตุใดฉันจึงไม่ควรใช้เงินทองเพื่องานนี้เล่า ผู้ที่ได้อุทิศทุกสิ่งอดตายหรือ พวกเขานั้นได้รับการดูแลอย่างดีมาก บาบาก็ได้รับการดูแลอย่างดีมากด้วยเช่นกัน นี่คือพาหนะของชีพบบาบผู้เดียวที่ทำให้ทั้งโลกกลายเป็นสวรรค์ ผู้เดียวนั้นคือนักเดินทางที่สวยงาม ดวงวิญญาณสูงสุดมาที่นี่เพื่อทำให้ทุกคนสวยงาม ท่านเปลี่ยนลูกจากที่หน้าเกลียดให้สวยงาม ท่านคือเจ้าบ่าวที่สวยงามอย่างยิ่ง ท่านมาและทำให้ทุกคนสวยงาม ลูกควรจะส่งเวรตนเองต่อท่าน ลูกควรจะเฝ้าแจตจ่าท่าน เช่นที่ลูกไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้ แต่ลูกสามารถเข้าใจมันได้ ในท่านเองเดียวกัน ลูกสามารถที่จะเข้าใจดวงวิญญาณสูงสุดได้ ดวงวิญญาณและผู้ที่สูงที่สุดเหมือนกันทุกประการในรูปลักษณะ เป็นเพียงจุด ที่เหลือทั้งหมด คือความรู้ ประเด็นเหล่านี้คือประเด็นของความเข้าใจที่ลึกล้ำ ลูกๆ ควรจะจดประเด็นต่างๆ เหล่านี้ลงไป ในสติปัญญาของลูก สติปัญญาของลูกเข้าถึงความรู้ที่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ หมอก็สามารถจดจำยา ฯลฯ ได้ ไม่ใช่พวกเขาเริ่มศึกษาตำราของเขาในเวลานั้น หมอก็จะมีประเด็นของความรู้นักกฎหมายเองก็จะมีประเด็นต่างๆ ด้วย ลูกเองก็มีประเด็นของความรู้ด้วยเช่นกัน มีหัวข้อมากมายอย่างยิ่งที่ลูกจะสามารถอธิบายได้ ประเด็นใดก็ตามสามารถนำคุณประโยชน์มาให้แก่ใครบางคนได้บ้างก็ถูกยิงด้วยลูกธนูด้วยประเด็นหนึ่งและผู้อื่นก็ด้วยประเด็นอื่น มีประเด็นอยู่มากมาย ผู้ที่เข้าถึงประเด็นเหล่านี้ได้อย่างดีมากก็จะสามารถทำงานรับใช้ที่ดีมาก ลูกเคยเป็นคนป่วยที่ป่วยมากมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ดวงวิญญาณได้้อยู่อย่างไม่มีบริสุทธิดังนั้น ศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไปผู้เดียวนั้นจึงได้ให้ยาแก่ลูก ท่านคือศัลยแพทย์เสมอ ท่านไม่เคยล้มป่วย คนอื่นล้มป่วย ศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไปมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคนี้และให้การนิยามของมานมานะบาฟแก่ลูก เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่ง มีภาพนี้ไว้ในกระเป๋าลูกเสมอ บาบาค่อยกราบไหว้บูชานารายณ์มาก่อน ท่านได้อาภาพของลักษมีออกไปจากรูปภาพนั้น และให้เหลือเพียงนารายณ์เพียงลำพัง ท่านได้เข้าใจว่า เวลานี้ท่านกำลังจะกลายเป็นผู้เดียวกันที่ท่านเคยกราบไหว้บูชาเขา ท่านได้ทั้งลักษมี(อาภาพของเธอลงไปจากรูปภาพ) เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าท่านจะได้กลายเป็นลักษมี ท่านไม่ชอบที่ลักษมีนวดท่านนารายณ์ในภาพนั้น เมื่อผู้ชายเห็นภาพนี้เขาก็ขอให้ภรรยาของตนนวดทำให้เขาด้วย ลักษมีไม่ได้นวดท่านนารายณ์ที่นั่น ขนบธรรมเนียมประเพณีนี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ระบบนี้เป็นของอาณาจักรราวัน ความรู้ทั้งหมดนั้นอยู่ในภาพนี้ มีตรีมูรติที่ด้านบนสุด มีความตะลึงงันอย่างใหญ่หลวงในการจดจำความรู้ที่ตลอดทั้งวัน เวลานี้บาร์ตกำลังจะกลายเป็นสวรรค์ นี่คือการอธิบายที่ดีมาก แต่กระนั้นก็ได้เป็นที่รู้กันว่าเหตุใดสิ่งนี้จึงไม่อยู่ในสติปัญญาของมนุษย์ ไฟจะประทุขึ้นด้วยกำลังแรง กองฟางต้องถูกจุดให้ลุกเป็นไฟ อาณาจักรของราวันต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน บรรพบุรุษที่บริสุทธิ์เป็นที่ต้องการสำหรับภัยนี้ นี่คือการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่นำความบริสุทธิ์มาให้ทั่วทั้งโลก ถึงแม้ว่าบรรพบุรุษเหล่านั้นจะเรียกตนเองว่าเป็นลูกๆ ของบรรพบุรุษ พวกเขาก็ถือกำเนิดมาจากกิเลส ลูกๆ ของบรรพบุรุษคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากที่บริสุทธิ์ ดังนั้น จงอธิบายสิ่งนี้แก่พวกเขา อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้สติปัญญาของลูกสะอาดและเข้าถึงความรู้ที่มหัศจรรย์นี้ ดังนั้น จงกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้เช่นเดียวกับพ่อ ชิมซับทุกคุณธรรมผ่านความรู้นี้
2. เช่นที่บาบาได้อุทิศร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของท่านและใช้สิ่งเหล่านั้นเพื่องานรับใช้ ดังนั้น ลูกต้องใช้ทุกสิ่งเช่นเดียวกับพ่ออย่างมีค่าสำหรับงานรับใช้ของพระเจ้า ในการที่จะคงอยู่อย่างสดชื่นอย่างสม่ำเสมอ เก็บภาพของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้กับลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ถูกต้องแม่นยำผู้รักษาความเร็วของความเพียรพยายามให้เพิ่มสูงและให้เบรคของลูกมีพลังเพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม

ตามเวลาปัจจุบัน ความเร็วของความเพียรพยายามของลูกต้องเพิ่มสูง และเบรคของลูกต้องมีพลัง เพราะเพียงเมื่อตอนที่ลูกจะสามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมในเวลาสุดท้ายเพราะสถานการณ์ในเวลานั้นจะนำความคิดมากมายมาสู่สติปัญญาของลูก ในเวลานั้นลูกจำเป็นต้องฝึกฝนการไปอยู่เหนือทุกความคิดและอยู่อย่างมั่นคงในความคิดเดียว ในเวลานั้นเมื่อสติปัญญาของลูกกระจายในทิศทาง ลูกจำเป็นต้องใส่จุดหยุดต่อสิ่งนั้น นั่นคือ การหยุด “หยุด” และลูกหยุด การทำให้สติปัญญาของลูกมั่นคงในความคิดเดียวเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ และอย่างไรก็ตามที่ลูกต้องการคือการมีโยคะที่ถูกต้องแม่นยำ

คติพจน์: ลูกเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง และดังนั้นลูกไม่สามารถไม่ระมัดระวังได้ ผู้รับใช้หมายถึงผู้ที่ปรากฏตัวในงานรับใช้เสมอ

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษสำหรับการมีสภาพอะแควในเดือนอะแควนี้

เพื่อให้ลูกจะอยู่ในสภาพอะแคว ศรีมัทของพ่อคือ : ลูกๆ คิดน้อย แต่ทำมากขึ้น จบสิ้นความสับสนทั้งหมดและกลับมาสว่างไสว

และชัดเจน หลอมรวมแก่นแกนของสถานการณ์เก่าๆ และสันสการ์เก่าเข้าไปในมหาสมุทรของสภาพของความเพียบพร้อมของ

ลูก จบสิ้นเรื่องราวเก่าๆในลักษณะที่เหมือนกับลูกลืมนเรื่องราวต่างๆของชาติเกิดเก่า

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บทบาทของพ่อนั้นถูกต้องแม่นยำ ท่านมาในเวลาของท่านเอง ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่น้อยที่สุดในเวลาที่ท่านมา เฉลิมฉลองอนุสรณ์ของการมาของท่าน, ซิพราตรี ด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก
- คำถาม:** บาปใดของลูกที่ไม่ได้รับการปลดปล่อยอย่างสมบูรณ์?
- คำตอบ:** ผู้ที่มีโยคะไม่ถูกต้อง หากลูกไม่สามารถจดจำพ่อได้ บาปของลูกก็ไม่สามารถได้รับการปลดปล่อยได้ หากลูกไม่เชื่อมโยงอยู่ในโยคะอย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกก็ไม่สามารถหลุดพ้นจากบาปทั้งหมดได้ บาปบางอย่างจะยังคงหลงเหลืออยู่ และดังนั้นสถานภาพของลูกก็จะลดลง หากลูกไม่มีโยคะลูกก็จะติดกับอยู่ในรูปและนามของใครบางคนและเฝ้าแต่จดจำผู้นั้น และไม่สามารถอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้
- เพลง:** วันนี้ใครมาในเวลาเช้าตรู่?

โอมชานติ ตอนเช้าก็โง่? เมื่อไรที่ท่านมาในตอนเช้า นั่นคือเวลาใดที่ท่านมา? (ใครบางคนพูดว่าตีสาม บางคนพูดว่าตีสี่ คนอื่นก็พูดว่าในยุคบรรจบพบกัน แล้วใครบางคนก็พูดว่าเที่ยงคืน) บาบาต้องการที่จะรู้เวลาที่ถูกต้องแม่นยำ เที่ยงคืนจะไม่เรียกว่าตอนเช้า หนึ่งวินาทีหรือหนึ่งนาที่หลังจากเที่ยงคืนจึงกล่าวได้ว่าเป็น A.M. (เวลาหลังเที่ยงคืนถึงเที่ยงวัน) นั่นหมายถึงจุดเริ่มต้นของตอนเช้า นั่นคือตอนเช้าที่แท้จริง บทบาทของท่านในละครนั้นถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ ไม่สามารถมีความล่าช้าแม้เพียงหนึ่งวินาที ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป ไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็น A.M จนกระทั่งหนึ่งวินาทีหลังจากเที่ยงคืน เหล่านี้เป็นเรื่องที่ไม่มีความสำคัญ พ่อพูดว่า: พ่อมาในเวลาเช้าตรู่ ผู้คนในต่างประเทศมีระบบของ A.M และ P.M ที่ถูกต้องแม่นยำ สติปัญญาของพวกเขาที่ยังดีอยู่ พวกเขาไม่ได้กลับมาสะโตประธานอย่างสมบูรณ์และพวกเขาก็ไม่ได้กลับมาตาโมประธานอย่างสมบูรณ์ เพียงผู้คนของบาร์ดเท่านั้นที่กลับมาสะโตประธาน 100 % และแล้วก็ตาโมประธาน 100 % พ่อมีความถูกต้องแม่นยำมาก หนึ่งนาที่หลังจากสิบสองนาฬิกา(เที่ยงคืน)คือตอนเช้า ลูกจะไม่เก็บบัญชีของหนึ่งวินาที ลูกไม่สามารถบอกได้ว่าหนึ่งวินาทีผ่านไปเมื่อไร เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ โลกอยู่ในความมืดอย่างแท้จริง ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดของพระเจ้าก็จดจำท่านในเวลาของความทุกข์และร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามไม่มีใครในพวกเขาที่รู้ว่าท่านคือใครหรือท่านมาเมื่อไร พวกเขาเป็นมนุษย์แต่เนื่องจากพวกเขาไม่บริสุทธิ์และตาโมประธาน พวกเขาจึงไม่รู้สิ่งใดอย่างถูกต้องแม่นยำ ตัณหาราคะก็ตาโมประธานเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ออกคำสั่งนี้ในเวลา: ลูกๆจงกลายเป็นผู้เอาชนะตัณหาราคะและด้วยเหตุนี้จึงเป็นผู้เอาชนะโลก หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ลูกก็จะถูกนำไปสู่การทำลายล้าง ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ลูกก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ไม่สูญสลาย ลูกกำลังศึกษาราชายโคะ ลูกเขียนคติพจน์ว่า: เป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์เป็นโยคี ในความเป็นจริงลูกควรเขียนว่า: เป็นราชายโคี คำว่า “โยคี” นั้นเป็นเรื่องธรรมดา ผู้ที่มีโยคะกับธาตุบราห์มก็เป็นโยคีด้วยเช่นกัน ลูกมีโยคะกับพ่อของเขา ภรรยา มีโยคะกับสามีของเธอ อย่างไรก็ตามโยคะของลูกคือราชายโคะ พ่อสอนราชายโคะแก่ลูก เหตุนี้เองจึงเป็นสิ่งที่ถูกต้องแม่นยำที่จะเขียนว่าราชายโคะ เป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์และเป็นราชโยคี แต่ละวันลูกก็จะเฝ้าแต่ได้รับการแก้ไข พ่อพูดว่า: วันนี้พ่อกำลังบอกประเด็นที่ดีและลึกซึ้งมากแก่ลูก ซิพเจนต์กำลังจะมาถึงในขณะนี้ ลูกต้องฉลองซิพเจนต์อย่างดีมาก ลูกสามารถทำงานรับใช้ที่ดีมากในเทศกาลซิพเจนต์ ผู้ที่จัดนิทรรศการก็ควรเฉลิมฉลองซิพเจนต์อย่างดีมากที่ศูนย์ของพวกเขาหรือในบ้านของพวกเขา พวกเขาควรเขียน: ซิพบาบาเป็นผู้ประทานความรู้ของกิตะ มาและเรียนรู้วิธีที่จะได้มาซึ่งมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของท่านจากพ่อ ลูกแต่ละคนควรที่จะจุดตะเกียงฯ และเฉลิมฉลองซิพเจนต์ในบ้านของลูก แต่ละบ้านควรจะเป็นกิตะพาทชالا เพราะลูกทั้งหมดคือองค์แห่งความรู้ ในทุกบ้านผู้คนก็ศึกษากิตะ ผู้หญิงต้องและในความเลื่อมใสศรัทธามากกว่าผู้ชายมาก มีหลายครอบครัวเช่นกันที่ทุกคนศึกษากิตะ ดังนั้นลูกควรเก็บภาพไว้ในทุกบ้าน เขียนว่า: มาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของท่านจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอีกครั้งหนึ่ง เทศกาลซิพเจนต์นั้นในความเป็นจริงแล้วคือดีปาวาลีที่แท้จริงของลูก(เทศกาลแห่งแสง) เมื่อเช้าผู้เป็นพ่อได้มากี่จะมีแสงสว่างในทุกบ้าน ลูกต้องจุดตะเกียงมากมายในเทศกาลนี้และเฉลิมฉลองด้วยความโอฬารตระการตามาก ลูกเฉลิมฉลองดีปาวาลีที่แท้จริง การเฉลิมฉลองสุดท้ายจะเกิดขึ้นในตอนเริ่มต้นยุคทอง เมื่อมีตะเกียงในทุกบ้าน นั่นคือตะเกียงของทุกดวงวิญญาณจะสว่างไสว ที่นี้ดวงวิญญาณอยู่ในความมืด ดวงวิญญาณมีสติปัญญาที่ตกต่ำ ในขณะที่ที่นั่นเนื่องจากดวงวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาจึงมีสติปัญญาที่สูงส่งเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์และดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกดวงวิญญาณกำลังเปลี่ยนจากผู้ที่ไม่มีความ

แม้หนึ่งสตาจค์ให้กลายเป็นผู้ที่มีค่าเต็มบาท เมื่อลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์ลูกก็ได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ ที่หนึ่งดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นร่างกายของพวกเขาและโลกนี้จึงไม่บริสุทธิ์ ในบรรดาลูกเช่นกันมีน้อยคนที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างถูกต้องแม่นยำและสัมผัสกับความสบายใน ลูกแต่ละคนเฝ้าแต่ทำความเข้าใจตามลำดับกันไป มีบางบอกเหตุต่างๆ; บางครั้งก็เป็นลางร้ายของราหู พวกเขาทำให้ผู้ที่ก่อนหน้านี้เคยตั้งมั่นจากความรู้ที่แท้จริงวิ่งหนีไป ลางดีของดาวพฤหัสบดีเปลี่ยนเป็นลางร้ายของราหู เมื่อลูกช้องแวงในกิเลส ลูกก็ตกอยู่ภายใต้ลางร้ายของราหู ลูกมีการแข่งขมวย ลูกผู้เป็นแม่ นั้นไม่เคยเห็นสิ่งนั้น เพราะลูกเป็นแม่บ้าน เวลานั้นลูกรู้ว่าบราห์มรี (แมลงที่ส่งเสียง) กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่จัดการบ้าน; พวกเขาเหล่านั้นทำบ้าน การดูแลบ้านเป็นงานศิลปะที่ดี เหตุนี้เองจึงมีชื่อว่า“ผู้ที่ทำงานบ้าน”(แม่บ้าน) แมลงที่ส่งเสียงทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย พวกเขาเป็นผู้ที่ทำงานบ้านที่ฉลาดด้วยเช่นกัน พวกเขาทำห้อง 2-3 ห้อง เชนนั้นก็ได้นำแมลง 3-4 ตัวขึ้นไปไว้ที่นั่น ในทำนองเดียวกันลูกบราห์มรีก็เป็นแมลงที่ส่งเสียงเช่นกัน ลูกสามารถนำหนึ่งหรือสอง หรือสิบถึงสิบสอง หรือแม้แต่หนึ่งร้อยหรือห้าร้อยมาที่นี้ ลูกสามารถตั้งเต็นท์ขนาดใหญ่ลา สิ่งนี้ก็จะเหมือนกับกับการจัดการบ้านด้วยเช่นกัน ลูกสามารถนั่งอยู่ภายในนั้นและก็ส่งเสียงความรู้แก่พวกเขา จากนั้นบางคนก็จะเข้าใจสิ่งนี้และเปลี่ยนจากมดเป็นบราห์มรี บางคนสลายตัวโดยสิ้นเชิง นั่นคือพวกเขาไม่ได้เป็นของศาสนานี้ มีเพียงผู้ที่เป็นของศาสนานี้เท่านั้นที่จะได้รับการสัมผัสที่ดีมาก ถึงอย่างไรลูกก็เป็นมนุษย์ ผลกำลังของลูกยิ่งใหญ่มากกว่าของพวกเขา ลูกสามารถให้คำบรรยายในที่ชุมนุมถึงสองพันคน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็จะเข้าไปสู่ชุมนุมของสี่พันหรือแม้กระทั่งห้าพันคนด้วยเช่นกัน แมลงที่ส่งเสียงนั้นก็เปรียบเทียบกับลูก ทุกวันนี้นั้นชัชชาติเดินทางไปต่างประเทศและพูดว่าพวกเขาสอนราชาโยคะโบราณของภารต แม้แต่ผู้หญิงบางคนก็ไปทั่วในเครื่องแต่งกายของชุดสีส้ม พวกเขาคิดโก่งขาต่างชาตอย่างมาก! พวกเขาได้เชื้อเชิญชาวต่างชาติให้มาในภารตเพื่อเรียนรู้โยคะโบราณ ลูกจะไม่พูดว่า: มาที่ภารตเพื่อเรียนรู้สิ่งนี้ ลูกจะไปต่างประเทศและนั่งกับพวกเขาที่นั่น และบอกกับพวกเขาว่า: เรียนรู้ราชาโยคะนี้แล้วท่านจะเกิดในสวรรค์ ไม่มีเรื่องของการที่จะต้องเปลี่ยนเสื้อผ้าลา ลูกเพียงแต่ต้องลิ้มร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างของลูก เพียงแค่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อคือผู้ปลดปล่อยและผู้ชี้นำทาง ท่านปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ เวลานั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ก่อนหน้านั้นลูกอยู่ในยุคทองแต่เวลานี้ลูกอยู่ในยุคเหล็ก ทั้งโลกผู้คนของทุกศาสนาเวลานี้อยู่ในยุคเหล็ก บอกใครก็ตามที่ลูกพบจากศาสนาใดก็ตามว่าพ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณจดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วพ่อก็จะพาลูกกลับบ้านไปกับพ่อ เพียงแค่บอกพวกเขามากเท่านี้ อย่าได้มากเกินไป สิ่งนี้ง่ายดายมาก ได้มีการพูดไว้ในคัมภีร์ของลูกว่าได้มีการให้สาสน์แก่ทุกบ้าน มีคนเดียวที่ลูกทิ้งไว้และดังนั้นเขาจึงพรับว่าไม่มีใครบอกเขา ลูกต้องติกลองและประกาศว่าพ่อได้มาแล้ว ทุกคนนั้นก็จะมารู้ในวันหนึ่งอย่างแน่นอนว่าพ่อมาเพื่อที่จะให้มรดกของดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบแก่พวกเขา ในช่วงเวลาของลัทธิเทวนิยมก็ไม่มีศาสนาอื่นใด ทุกคนอื่นอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ มีความคิดเช่นนั้นและสร้างคติพจน์เช่นนั้น พ่อพูดว่า: ละทิ้งจิตสำนึกทั้งหมดของร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด เมื่อลูกดวงวิญญาณพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำนั้นพ่อของลูก ลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์ ในปัจจุบันดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นพ่อมาในฐานะผู้ชี้นำทางเพื่อชำระทุกคนให้บริสุทธิ์และแล้วพาทุกคนกลับบ้าน ทุกคนจะกลับไปสู่สัดส่วนของตนเอง จากนั้นผู้คนของศาสนาเทพก็จะลงมาที่นี้ตามลำดับกันไป เป็นสิ่งที่ย่ายดายมาก! สติปัญญาของลูกต้องซึมซับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ผู้ที่ทำงานรับใช้ไม่สามารถอยู่อย่างช่อนเร้นได้ และผู้ที่ทำความเสียหายให้กับงานรับใช้ก็ไม่สามารถช่อนเร้นได้เช่นกัน เพียงผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้เท่านั้นที่ได้รับการเชื้อเชิญโดยทุกคน ผู้ที่ไม่สามารถให้ความรู้แก่ใครก็จะไม่ได้รับการเชื้อเชิญ พวกเขาประณามชื่อเสียงของบาบา และแล้วผู้คนก็พูดว่า: บราห์มกุมารี่เป็นเช่นนี้หรือ? พวกเขาไม่สามารถแม้กระทั่งจะตอบคำถามใดๆได้ ดังนั้นนี่คือการประณามบาบาใช่ไหม? ผู้ที่ประณามชื่อเสียงของชีพบาบาที่ไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ แม้แต่ที่นั่นบางคนก็เป็นมหาเศรษฐีบางคนก็เป็นอภิมหาเศรษฐี ในขณะที่คนอื่นกำลังอดตาย ขอทานเช่นนั้นก็จะกลายเป็นเจ้าชายด้วยเช่นกัน เพียงลูกๆเท่านั้นที่เข้าใจว่าศรีฤษณะที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ เวลานั้นได้กลายเป็นขอทานอย่างไร เขากำลังจะกลายเป็นเจ้าชายจากขอทานอีกครั้ง เขาเคยเป็นขอทานใช่ไหม? เขาหารายได้เล็กน้อยแต่นั้นก็เป็นไปสำหรับลูกๆเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วเขาจะสามารถดูแลลูกได้อย่างไร? ไม่มีการกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ในคัมภีร์ เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่บอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ผู้ที่เคยเป็นเด็กชาวบ้านอย่างแท้จริง ชื่อของเขานั้นไม่ใช่ฤษณะ นั่นคือประเด็นที่อ้างถึงดวงวิญญาณซึ่งเหตุนี้เองผู้คนจึงสับสน ดังนั้นบาบาพูดว่า: ในช่วงชีพแฉนตี รับใช้ทุกบ้านด้วยการใช้รูปภาพ หรือลูกสามารถเขียนว่า: มาและทำความเข้าใจว่าท่านสามารถประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองสวรรค์ภายในหนึ่งวินาทีเป็นเวลา 21 ชาติเกิดได้อย่างไร เช่นที่ในช่วงวันดีวาลิผู้คนก็เปิดร้านของเขา ในทำนองเดียวกัน ลูกต้องเปิดร้านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ร้านของลูกควรจะมีการตกแต่งประดับประดาอย่างสวยงามมาก พวกเขาตกแต่งร้านของพวกเขาในวันดีวาลิ ในขณะที่ลูกควรจะทำเช่นนั้นในวันชีพแฉนตี เพราะเป็นชีพบาบาที่จุดตะเกียงทั้งหมดของลูกขึ้นมาอีกครั้งและทำให้ลูกกลาย

เป็นนายของโลก ผู้คนได้สวดมนต์ภาวนาถึงลักษมีเพื่อความมั่งคั่งที่สูญสลาย ในขณะที่ลูกได้รับอำนาจในการปกครองโลกที่นี้จากแม่ของชาวโลก พ่อเฝ้าแต่อธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก พ่อไม่ได้มีคัมภีร์ใดๆ พ่อพูดว่า: พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ใช่ พ่อรู้ว่าเมื่อลูกบางคนทำงานรับใช้อย่างดีมากและเหตุนี้เองพ่อจึงจดจำลูก แต่ไม่ใช่ว่าพ่อรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นภายในลูกแต่ละคน ใช่ ในบางครั้งพ่อก็สามารถบอกได้ว่าบางคนไม่บริสุทธิ์ พวกเขามีความสงสัย ใบหน้าของพวกเขาเหี่ยวเฉา และดังนั้นบาบาจึงส่งสาสน์มาจากเบื้องบนเพื่อถามคนๆนั้น เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วไว้ในละครสำหรับท่านด้วยเช่นกัน ที่จะทำให้เช่นนั้นสำหรับบางคน แต่ท่านไม่ได้พูดถึงทุกคน มีลูกๆ มากมายที่ทำให้ใบหน้าของพวกเขาสกปรก ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตามที่พวกเขาทำ พวกเขาสร้างการสูญเสียให้กับตนเอง หากพวกเขาพูดความจริง อย่างน้อยพวกเขาก็สามารถได้รับกำไรเล็กน้อย เมื่อพวกเขาไม่บอกความจริง พวกเขาก็ทำให้เกิดการสูญเสียมากขึ้น แม้ว่าลูกเข้าใจว่าบาบาทำให้ลูกสวยงาม แต่ลูกบางคนก็ทำให้ใบหน้าของตนเองสกปรก นี่คือโลกแห่งหนามซึ่งทุกคนเป็นมนุษย์หนาม ยุคทองเรียกว่าสวนของอัลเหล่าเช่นกัน ในขณะที่ยุคนี้เรียกว่าป่า เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: เมื่อมีการประณามศาสนาจนถึงที่สุดเท่านั้น ที่พ่อมา เพียงแค่ดูว่าสิ่งแรกศรัทธาจะกลายเป็นอะไรหลังจากที่ใช้ 84 ชาตเกิด ในปัจจุบันทั้งหมดนั้นตาโมประธาน; พวกเขาเฝ้าแต่รบรากันและกัน ทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้แล้วไว้ในละคร ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นอยู่ในสวรรค์ มีหลายประเด็นสำหรับลูกที่จะจดลงไป เช่นที่นักกฎหมายก็จะเขียนประเด็นต่างๆลงไปในหนังสือของเขาด้วยเช่นกัน หมอก็เก็บหนังสือเช่นนั้นไว้เช่นกัน พวกเขาจะค้นหาข้อมูลจากหนังสือเหล่านี้แล้วก็สั่งยาที่เหมาะสมสำหรับแต่ละคน ดังนั้นลูกๆ ควรจะศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ลูกควรทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน บาบาได้ให้มนตราอันดับหนึ่ง “มานมานะบาฟ” แก่ลูก จดจำบาบาและมรดกของลูกแล้วลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ผู้คนเฉลิมฉลองชีพแฉติ แต่ชีพบาบาทำอะไร? ท่านต้องให้มรดกแห่งสวรรค์อย่างแน่นอน นั่นคือ 5000 ปีที่แล้ว สวรรค์นั้นเปลี่ยนเป็นนรกและเวลานั้นนรกก็เปลี่ยนกลับเป็นสวรรค์ พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงชิมชุปในโยคะและแล้วลูกก็จะสามารถเข้าใจทุกสิ่งได้อย่างชัดเจนมาก อย่างไรก็ตามหากโยคะของลูกไม่ถูกต้องแม่นยำ และลูกไม่จดจำพ่อ ลูกก็ไม่สามารถเข้าใจอะไรเลย บาปของลูกก็ไม่สามารถได้รับการปลดปล่อยเช่นกัน ด้วยการไม่ชิมชุปอยู่ในโยคะ ลูกก็จะไม่ได้รับการหลุดพ้นจากบาปมากนัก บาปของลูกก็ยังคงหลงเหลืออยู่กับลูกและดังนั้นสถานภาพของลูกก็จะลดลง มีหลายคนที่ไม่มียोคะเลย พวกเขาติดกับอยู่ในรูปและนามของผู้อื่น หากลูกจดจำสิ่งเหล่านี้อย่างต่อเนื่องแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไปได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: จงมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เปิดร้านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายในชีพแฉติและทำงานรับใช้ ทำให้ทุกบ้านนั้นรู้แจ้งและให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน
2. ลูกต้องซื่อสัตย์กับพ่อที่แท้จริง อย่าได้ซ่อนบาปใดๆที่ลูกได้เคยทำไว้จากพ่อ ชิมชุปในโยคะเพื่อไม่ให้บาปใดหลงเหลืออยู่ อย่าได้ติดกับในรูปและนามของใคร

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอโดยการไปที่กันบังของมหาสมุทรและได้มาซึ่งเพชรพลอยแห่งประสบการณ์ เพื่อที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีพลัง จงฝึกฝนทุกคนสมบัติพิเศษ ทุกพลัง และทุกประเด็นสำคัญของความรู้ในโยคะ ไม่มีอุปสรรคประเภทใดที่สามารถอยู่เบื้องหน้าดวงวิญญาณที่ฝึกฝนทุกสิ่งและหลุดหายไป ในความรักได้ ดังนั้นนั่งในห้องปฏิบัติการของการฝึกฝน จนถึงขณะนี้ลูกได้แค่เพียงผิวของมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งคุณธรรม และมหาสมุทรแห่งพลังเท่านั้น เวลานี้ไปที่กันบังของมหาสมุทรและลูกจะได้รับเพชรพลอยแห่งประสบการณ์ที่พิเศษสุดมากมายหลายประเภทและกลายเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลัง

คติพจน์: ความไม่บริสุทธิ์ปลุกเรียกวิญญาณชั่วร้ายของกิเลสและดังนั้นจงกลับมาบริสุทธิ์แม้กระทั่งในความคิดของลูก

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะแวกในเดือนอะแวกนี้

อย่าให้เท้าของสติปัญญาของคุณอยู่กับพื้น มีคำกล่าวว่าเท้าของเทวดานางฟ้าไม่เคยอยู่บนพื้นดิน ในทำนองเดียวกันสติปัญญาควรอยู่เหนือพื้นดินของร่างกาย นั่นคืออยู่เหนือจากการดึงดูดของวัตถุธาตุ กลายเป็นผู้ที่ทำให้วัตถุธาตุฟังฟัง ไม่ใช่ผู้ที่ต้องฟังฟังวัตถุธาตุ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อที่ไม่มีตัวตนได้ให้คำแนะนำและแนวทางของท่านเองแก่ลูก และทำให้ลูกเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ด้วยการกลับมาเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าเท่านั้นที่ลูกสามารถประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ
- คำถาม:** ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ในสองประเด็นใดเพื่อที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก?
- คำตอบ:** การศึกษาและงานรับใช้ ในการที่จะทำงานรับใช้ ลักษณะนิสัยของลูกต้องดีมาก การศึกษานี้ที่ลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรนั้นน่าอัศจรรย์มาก ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมาลูกได้รับอาณาจักรด้วยการให้ทานและทำบุญ อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงด้วยการศึกษานี้
- เพลง:** การจาริกแสวงบุญของเราพิเศษสุด

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิตวิญญาณที่อ่อนหวานที่สุดได้ยินเพลงบรรทัดนี้แล้ว การจาริกแสวงบุญของลูกคือการนั่งอย่างเงียบที่บ้านและไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น ในขณะที่การจาริกแสวงบุญของทางโลกเป็นเรื่องธรรมดา การจาริกแสวงบุญของลูกพิเศษไม่เหมือนใคร โยคะของสติปัญญาของมนุษย์ยังคงเฝ้าแต่เร่รอนไปหาผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ลูกๆ ได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติว่า: เพียงแค่จดจำพ่อเท่านั้น ท่านเป็นพ่อที่ไม่มีตัวตน ไม่ใช่ว่าผู้ที่เชื่อในพ่อที่ไม่มีตัวตนจะทำตามคำแนะนำและแนวทางของผู้ไม่มีตัวตน มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายในโลก พ่อผู้ไม่มีตัวตนให้คำแนะนำและแนวทางที่ไม่มีตัวตน และด้วยการทำตามคำแนะนำและแนวทางเหล่านั้น ผู้คนจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงสุดของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีคนอื่นที่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขาเชื่อในผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน มีคำแนะนำและแนวทางนับไม่ถ้วน ในยุคทองมีเพียงคำแนะนำและแนวทางเดียวเท่านั้น แต่ในยุคเหล็กมีคำแนะนำและแนวทางจำนวนนับไม่ถ้วน มีศาสนาที่นับไม่ถ้วน ต้องมีคำแนะนำและแนวทางเป็นแสนๆ ในทุกบ้านแต่ละคนก็มีแนวทางของเขาเอง ที่นี้เพียงพ่อผู้เดียวที่ให้คำแนะนำและแนวทางที่สูงส่งที่สุดแก่ลูกที่ทำให้ลูกกลายเป็นมนุษย์สูงส่งที่สุด เมื่อผู้คนเห็นรูปภาพของลูก หลายคนจะถามลูกว่า: ท่านได้สร้างอะไร? อะไรคือสิ่งหลัก? บอกพวกเขาว่า: นี่คือการรู้ของผู้สร้างและตอนต้น, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ด้วยความรู้ที่เรากลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ด้วยการกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าเราได้รับมรดกของเราจากพ่อ เราสูญเสียมรดกของเราโดยการกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า งานของลูกๆ ในเวลานี้คือการเปลี่ยนผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าให้เป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า เวลานี้ลูกได้รับคำแนะนำจากพ่อแล้ว ภาพตรึงมูรตินั้นชัดเจนมาก บราห์มินที่ลูกสร้างขึ้นโดยบราห์มานั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างแน่นอน ไฟบูชายัญนี้จะทำงานผ่านลูกๆ บราห์มินเท่านั้น ไฟบูชายัญนี้สำคัญมาก ก่อนอื่นลูกต้องอธิบายว่าพ่อคือพ่อสูงสุดและดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องพวกเขาทั้งหมดจดจำพ่อผู้เดียว ท่านถูกเรียกว่าพ่อ ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อซึ่งเป็นผู้สร้าง ลูกไม่สามารถได้รับจากสิ่งสร้าง เหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำพระเจ้า พ่อคือผู้สร้างสวรรค์และท่านมาในบาร์ตเท่านั้น ท่านมาที่นี่เพื่อทำงานของท่าน รูปภาพตรึงมูรตินั้นดีมาก ผู้เดียวนั้นคือบาบาและผู้นี้คือดาด้า บาบากำลังก่อตั้งอาณาจักรสุริยวงศ์โดยผ่านบราห์มา พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกชัดเจนอย่างแท้จริง เหตุนี้เองบาบาจึงให้มีการทำเหรียญตรา บอกเขาว่า: เราอธิบายทุกสิ่งสั้นๆ ในสองคำ ลูกสามารถได้รับมรดกของลูกจากพ่อในหนึ่งวินาที พ่อเป็นผู้สร้างสวรรค์ เหรียญตราเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดีมาก อย่างไรก็ตามมีลูกที่มีสำนึกเป็นร่างมากมายที่ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เหรียญเหล่านี้บรรจุความรู้ทั้งหมดของหนึ่งวินาที บาบามาและทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้โลกใหม่ “ยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด” เป็นที่จดจำ ความรู้ทั้งหมดนี้ควรไหลรินอยู่ในสติปัญญาของลูก บางคนมีโยคะแต่พวกเขาไม่ฟังความรู้ และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถซึมซับอะไรได้เลย ลูกๆ ผู้ที่ทำงานรับใช้สามารถซึมซับความรู้นี้ได้เป็นอย่างดี พ่อมาและทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ แต่ลูกบางคนไม่ทำงานรับใช้ใดๆเลย ดังนั้นลูกๆ เช่นนี้จะมิประโยชน์อะไร? พวกเขาจะปีนขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของบาบาได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: บทบาทของพ่อในละครคือการปลดปล่อยทุกคนจากอาณาจักรของราวัน อาณาจักรรามและอาณาจักรราวันได้มีการจดจำกันในบาร์ต เวลานี้รามคือใคร? ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาร้องเพลง “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าของผู้เลื่อมใสศรัทธาคือหนึ่งเดียว” ดังนั้นเมื่อใครก็ตามมาเป็นครั้งแรก จงให้คำแนะนำพ่อแก่เขา ก่อนอื่นตัดสินบุคลิกนั้นและอธิบายตามนั้น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาให้มรดกแห่งความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูก ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเองและดังนั้นท่านจะให้มรดกได้อย่างไร? ท่านเองพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกผ่านร่างของบราห์มาและทำให้ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพนั้น สิ่งนี้ใช้เวลาหนึ่งวินาทีใน

การอธิบายเหรียญนี้ เหรียญนี้เล็กมาก! อย่างไรก็ตามผู้ที่อธิบายต้องมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างมาก มีพวกเขาจำนวนน้อยมาก ไม่มีใครทำความเพียรพยายามนี้ และเหตุนี้เองบาบาพูดว่า: จงเขียนชาร์ทของลูกและดูว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลามากเท่าไรตลอดทั้งวัน ในขณะที่ทำงานอยู่ในสำนักงานของลูกตลอดทั้งวันลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกต้องมีการกระทำ ที่นี้ลูกได้รับการบอกให้หนึ่งในโยคะและจดจำพอ ในเวลานี้ลูกไม่ได้มีการกระทำ ลูกต้องจดจำบาบาแม้ในขณะที่มีการกระทำ มิฉะนั้นลูกจะสร้างนิสัยที่ต้องนั่งเป็นพิเศษเพื่อมีการจดจำระลึกถึง เพียงเมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่มีการกระทำเท่านั้นที่ลูกจะได้รับการยอมรับว่าเป็นคาร์มาโยดี แน่นนอนว่าลูกต้องเล่นบทบาทของลูก เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่มายาสร้างอุปสรรค ไม่มีลูกคนใดเขียนชาร์ทของลูกอย่างซื่อสัตย์ ลูกบางคนเขียนว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงหรือ 45 นาที แม้กระนั้นก็ต้องมีการจดจำระลึกถึงในตอนเช้า ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน ผู้คนตื่นในตอนเช้าและสวดภาวนาชื่อรามในขณะที่นั่งบนลูกประจำ ไม่ใช่ว่าพวกเขาหลุดหายไปเป็นผู้เดียวในเวลานั้น ไม่เลย พวกเขามีความคิดอื่นๆ มากมายที่เกิดขึ้นด้วยเช่นกัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แรงกล้าสามารถทำให้สติปัญญาของเขาหนึ่งได้ นี่คือมนตราที่เจียบสงบ นี่คือประเด็นใหม่ คำว่า “มานมานะบาฟ” ได้กล่าวไว้ในกิตะ อย่างไรก็ตามเนื่องจากมีการใช้ชื่อลักษณะ พวกเขายังจดจำลักษณะ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย แน่นนอนลูกควรมีเหรียญติดตัวลูก บอกพวกเขาว่า: พ่อกำลังอธิบายโดยผ่านร่างของบราห์มาและเรามีความรักต่อพ่อฉัน ผู้คนไม่มีความรู้ใดเกี่ยวกับดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้นี้ ภาพของตรีมูรติชีวาเป็นภาพหลัก—พ่อและมรดก เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะเข้าใจจริงนี้ มีประชากรหลายแสนคนที่ถูกสร้างขึ้นมาจากนิทรรศการ มีราชาจำนวนน้อยมากแต่ประชากรของพวกเขามีหลายล้านคน หลายคนกลายเป็นประชากร แต่ลูกต้องเพียรพยายามที่จะสร้างราชา ผู้ที่ทำงานรับใช้มากกว่าจะได้รับสถานภาพที่สูงกว่าอย่างแน่อน ลูกบางคนมีความใส่ใจอย่างมากที่จะทำงานรับใช้ พวกเขาพูดว่า: ฉันต้องการลาออกจากงานของฉัน ถึงอย่างไรฉันก็มีเพียงพ่อที่จะรับประทานอยู่แล้ว เวลานี้ฉันเป็นของบาบาและดังนั้นฉันจะได้รับการดูแลโดยชีพบาบา อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า: พ่อได้เข้ามาในร่างกายของผู้นี้ในสภาพของการปลดเกษียณของเขา ผู้เป็นแม่ยังเยาว์วัยและดังนั้นแม้ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านพวกเขาสามารถทำงานรับใช้ทั้งสองประเภทได้ (ดูแลบ้านและทำงานรับใช้ทางจิต) บาบาแนะนำลูกแต่ละคนตามสถานการณ์ของลูก มีปัญหาเกิดขึ้นมากมายหากพวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้แต่งงาน เหตุนี้เองบาบาจึงเห็นปัญหาคารมของแต่ละคนก่อนที่จะให้คำแนะนำ สำหรับกุมารท่านจะพูดว่า: ลูกสามารถทำงานรับใช้และประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะได้รับอะไรจากพ่อฉัน? เพียงแค่ฝุ่น! ทุกสิ่งจะกลายเป็นฝุ่น นับวันเวลาก็เหลือน้อยลงไปทุกที ลูกหลายคนเชื่อว่าของพวกเขาคouldได้รับมรดกจากทรัพย์สินสมบัติของพ่อของเขา แต่พ่อพูดว่า: พวกเขาจะไม่ได้ทรัพย์สินสมบัติอะไรเลย ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดจะเปลี่ยนเป็นเถ้าถ่าน พวกเขาคิดว่าสิ่งที่พวกเขาทิ้งไว้เบื้องหลังจะรับประทานจากมรดกนั้น ไม่ต้องใช้เวลาเลยสำหรับทรัพย์สินสมบัติของผู้ที่ความมั่งคั่งจะถูกทำลาย ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก จะไม่มีใครจะสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกนั้น มีลูก น้อยมากที่สามารถอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก เพียงผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมากเท่านั้นที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ดังนั้นพวกเขาจะต้องได้รับความนับถือ ลูกต้องเรียนรู้จากพวกเขา ลูกต้องให้ความนับถือเป็นเวลา 21 ชั่วตีกเกิด พวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงโดยอัตโนมัติ และดังนั้นพวกเขาจะได้รับความนับถือไม่ว่าที่ใดที่พวกเขาไป พวกเขาสามารถเข้าใจว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาได้รับนั้นดี พวกเขามีความสุขเพียงแค่นั้น ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาและงานรับใช้เพื่อประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด การศึกษานี้ไม่มีขีดจำกัด อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ลูกศึกษาการศึกษานี้ที่นี้และกลายเป็นเจ้าชายที่นั่น เมื่อมนุษย์ให้ทานทรัพย์สินสมบัติ พวกเขาก็ถือกำเนิดเป็นราชาหรือผู้มั่งคั่ง อย่างไรก็ตามความสุขนั้นเป็นเพียงชั่วคราว ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างมากต่อการศึกษา ลูกควรมีความใส่ใจเกี่ยวกับการทำงานรับใช้ ลูกควรมีความต้องการไปที่หมู่บ้านและทำงานรับใช้ที่นั่น จะมีประโยชน์ต่อคนมากมาย บาบาว่ายังไม่มีใครมีความสนใจในการทำงานรับใช้เช่นนั้น อุปนิสัยที่ดีนั้นเป็นสิ่งจำเป็น ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกทำให้งานรับใช้เสียหายและด้วยเหตุนี้จึงเป็นการประณามชื่อเสียงของยักษ์นี้และสร้างความสูญเสียสำหรับตนเอง บาบาอธิบายทุกอย่างอย่างชัดเจน มีความใส่ใจอย่างมากต่อเหรียญตรา ฯลฯ เป็นที่เข้าใจว่าตามละครเรื่องนี้จะใช้เวลา รูปภาพแสงทราบนสโลว์ของลักษมีนารายณ์นั้นชั้นหนึ่ง อย่างไรก็ตามวันนี้ลูกๆ มีลางดีของดาวพฤหัสบดี แต่วันพรุ่งนี้มีลางร้ายของราหู ลูกแต่ละคนต้องดูบทบาทของลูกในละครอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง มีเพียงจำนวนน้อยนิดเท่านั้นที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เป็นไปได้ที่ลางร้ายของลูกจะถูกขจัดออกไป ถ้าลางร้ายของลูกถูกขจัดออกไปลูกก็จะสามารถกระโดดได้สูง จงเพียรพยายามที่จะสร้างชีวิตที่ดีให้กับตนเอง มิฉะนั้นทุกสิ่งจะถูกทำลายลงแล้วจริงแล้ว ลูกจะคิดว่าลางร้ายกลับมาอีกครั้งเหมือนที่เคยเป็นเมื่อวงจรก่อนหน้านี้ เมื่อลูกไม่ทำตามศรัทธา ลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพได้ ศรัทธาของพระเจ้าชั้นสูงสุด ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถเข้าใจรูปภาพของลักษมีและนารายณ์นี้ ผู้อื่นเพียงแค่พูดว่ารูปภาพนี้ดีมาก เมื่อลูกเห็นรูปภาพเหล่านี้ โลกที่ไม่มีตัวตน, ดินแดนที่ละเอียดอ่อน, โลกที่มีตัวตนและทั้งวงจรโลกก็เข้ามาสู่สติปัญญา

ของลูก ลูกกำลังกลับมาเต็มไปด้วยความรู้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ บาบามีความสุขมากที่ได้เห็นรูปภาพเหล่านี้ ลูกผู้เป็นนักเรียนควรประทับใจกับความซื่ออย่างมาก: นี่คือนั่นที่เราจะกลายเป็นผ่านการศึกษา! ลูกได้รับสถานภาพที่สูงด้วยการศึกษานี้ ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกพูดว่า: อะไรก็ได้ที่อยู่ในโชคของฉัน! ลูกได้รับรางวัลด้วยความเพียรพยายาม ลูกได้พบพ่อผู้เฉลียวฉลาดให้เพียรพยายาม แล้วลูกจะไปถึงสภาพที่เลวร้ายมากถ้าลูกไม่ทำตามคำแนะนำและแนวทางของท่าน ก่อนอื่นได้อธิบายเกี่ยวกับเหรียญนี้แก่ใครก็ตามที่มา ผู้ที่มีค่าจะได้รับหนึ่งเหรียญทันที ใช่แน่นอนทำไมถึงจะไม่ได้ล่ะ? ผู้ที่เป็นของศาสนาจะถูกยิงด้วยลูกธนู พวกเขาสามารถได้รับคุณประโยชน์ พ่อให้สวรรค์แก่ลูกบนฝ่ามือของลูกในหนึ่งวินาที ลูกควรมีความสุขอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกควรให้ความรู้แก่ผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาของชีวา บอกพวกเขาว่า: ชีพบาบาพูดว่า ด้วยการจดจำพ่อลูกจะกลายเป็นราชาเหนือราชา เพียงแค่ทำงานรับใช้ให้ตลอดทั้งวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบั้นนาเรศมีวัดมากมายที่สร้างให้แก่ชีวา และดังนั้นงานรับใช้ที่ดีมากสามารถทำได้ที่นี่ ไม่ใครคนใดคนหนึ่งจะปรากฏตัวขึ้นมา เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะทำงานรับใช้ เพียงแค่ลองและดูผล! ลูกจะได้รับอาหารอย่างแน่นอน เพียงลองทำงานรับใช้และดูผล ถึงอย่างไรก็มีศูนย์ต่างๆที่นั่นอยู่แล้ว ไปที่วัดในตอนเช้าและกลับมาในตอนกลางคืน เพียงแค่เปิดศูนย์บางแห่ง ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้มากในวัดชีวา วัดชีวาเป็นวัดที่สูงส่งที่สุดในบอมเบย์มีวัดบาบูลนาถ (เจ้าแห่งหนาม) ลูกสามารถไปที่นั่นทั้งวันเพื่อทำงานรับใช้และให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย เหรียญเหล่านี้ดีพอ ลองและดูผล! บาบาพูดว่า: ไม่ใช่แค่หนึ่งแสนเหรียญเท่านั้น ลูกสามารถทำได้ถึงหนึ่งล้านเหรียญ ผู้สูงอายุสามารถทำงานรับใช้ที่ดีมากจะปวงประชามากมายถูกสร้างขึ้นมา พ่อเพียงพูดว่า: จดจำพ่อ เท่านั้นเอง! ลูกลืมนึกว่า “มานมานะบาฟ” พระเจ้าพูดสิ่งนี้กฤษณะไม่ใช่พระเจ้า เขาใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ชีพบาบาสามารถทำให้กฤษณะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้น มีความจำเป็นใดที่จะต้องล้มลูกคลุกคลาน? พ่อพูดว่า: เพียงจดจำพ่อ! ลูกสามารถทำงานรับใช้ที่ดีที่สุดในวัดชีวา เพื่อที่จะได้รับความสำเร็จในงานรับใช้ จงรับใช้ในขณะที่มันคงอยู่ในสภาพของสำนักเป็นดวงวิญญาณ เมื่อหัวใจของลูกสะอาด ความปรารถนาทั้งหมดของลูกจะได้รับการเติมเต็ม บาบาให้คำแนะนำกับเบนารสเป็นพิเศษโดยเฉพาะ เพราะมีอาศรมสำหรับผู้ปลดเกษียณที่นั่นเช่นกัน บอกพวกเขาว่า: พวกเราบราห์มินเป็นลูกของบราห์มา พ่อพูดโดยผ่านบราห์มาว่า: จดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีวิธีอื่นเลย ตั้งแต่เช้าจรดค่ำ นั่งในวัดชีวาและทำงานรับใช้ ลองทำและดูผล! ชีพบาบาเองพูดว่า: มีวัดมากมายที่สร้างให้พ่อ ไม่มีใครจะพูดสิ่งใดกับลูก แต่พวกเขากลับมีความสุขมากขึ้นโดยพูดว่าลูกยกย่องชีพบาบาอย่างมาก บอกพวกเขาว่า: บราห์มานี้เป็นบราห์มิน ท่านไม่ใช่เทพ ผู้นี้จดจำชีพบาบาด้วยเช่นกันและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้น ด้วยผู้นี้ชีพบาบาพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก! ไม่มีใครเลยที่จะดูหมิ่นผู้สูงอายุ ยังไม่มีงานรับใช้มากนักที่เกิดขึ้นในเบนารส นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายโดยใช้เหรียญและรูปภาพ หากบางคนยากจน บอกเขาว่า: เราให้สิ่งนี้แก่ท่านฟรี หากใครบางคนมั่งคั่งก็บอกเขาว่า: หากท่านให้บางสิ่งกับเรา เราก็สามารถทำประโยชน์ให้กับผู้คนมากมายได้มากขึ้น และดังนั้นจะมีคุณประโยชน์ต่อท่านด้วยเช่นกัน ธุรกิจนี้ของลูกจะดีที่สุด บางคนควรจะลองทำและดูผล อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ซึมซับความรู้ในในชีวิตของลูกและทำงานรับใช้ มีความเคารพนับถือต่อผู้ที่ทำงานรับใช้มากมายและผู้ที่มีอุปนิสัยที่ดีมาก
2. สร้างนิสัยของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่มีการกระทำ เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในงานรับใช้ จงกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณและทำให้หัวใจของลูกสะอาด

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษที่ให้ประสบการณ์การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีด้วยพลังแห่งความเงียบสงบ
คุณสมบัติพิเศษสุดท้ายของดวงวิญญาณพิเศษคือการทำให้ดวงวิญญาณอื่น ๆ ได้สัมผัสกับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที พวกเขาจะไม่แสดงหนทาง แต่จะให้ประสบการณ์ของความสงบและความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสในหนึ่งวินาที ประสบการณ์ของการหลุดพ้นในชีวิตคือความสุขและประสบการณ์ของการหลุดพ้นคือความสงบ ดังนั้นใครก็ตามที่มาอยู่เบื้องหน้าลูกให้พวกเขาได้สัมผัสกับสิ่งเหล่านี้ในหนึ่งวินาที เมื่อลูกมีความเร็วเช่นนั้นพวกเขาทุกคนจะเห็นชัยชนะแห่งความเงียบสงบที่เหนือกว่า

ทางวิทยาศาสตร์และเสียงของ “ว่า ว่า” จะปรากฏออกมาจากริมฝีปากของทุกคนและฉากแห่งการเปิดเผย
จะมาปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก

คติพจน์: กลายเป็นแมลงเม่าที่แท้จริงที่อุทิศตนต่อทุกคำสั่งของพ่อ

***** โอม ชานติ *****

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะแควในเดือนอะแควนี้

ตรวจสอบ: ทุกความคิดที่ฉันมีเป็นไปเพื่อประโยชน์ของตัวเองและทุกคนหรือไม่? ฉันมีความคิดมากแค่ไหนในหนึ่ง
วินาที? มีความคิดที่มีค่ามากเท่าไรและไม่มีค่ามากเท่าไร? อย่าให้มีความแตกต่างใดๆระหว่างความคิดและการกระทำ
ของลูก ความคิดเป็นสมบัติอันล้ำค่าของชีวิต เช่นเดียวกับที่ลูกจะไม่ปล่อยให้สมบัติทางกายภาพนั้นเสียไป ในทำนอง
เดียวกันอย่าให้มีความคิดเดียวที่เสียไป

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อลูกกลับมาปราศจากร่างและจดจำพ่อ โลกนี้ก็ตายไปแล้วสำหรับลูก ลูกลิ้มร่างกายของลูกและโลกในเวลานั้น
- คำถาม:** เหตุใดลูกแต่ละคนถึงได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้จากพ่อ?
- คำตอบ:** ลูกได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้เพื่อที่ลูกจะสามารถพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่ออย่างเช่นที่ท่านเป็นและในรูปที่ท่านเป็น อย่างไรก็ตามดวงตาที่สามของลูกจะทำงานเมื่อลูกทำให้สติปัญญาของลูกดูดซับในโยคะอย่างถูกต้องแม่นยำ สิ่งนี้หมายความว่าเมื่อลูกมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว ลูกไม่ได้ติดกับอยู่ในรูปหรือนามของใคร มายาขัดขวางความรักของลูกที่มีต่อบาบา และแล้วลูกจึงหลอกลวงตนเอง
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่าน และตายในหนทางของท่าน...

โอมชานติ ไม่มีใครนอกจากลูกๆ บราห์มินที่เข้าใจนัยสำคัญของเพลงนี้ ผู้ที่สร้างพระเวทย์และคัมภีร์นั้นไม่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งใดที่พวกเขาศึกษาเล่าเรียน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: พ่ออธิบายสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดด้วยปากของบราห์มา ผู้คนนั้นไม่สามารถเข้าใจความหมายที่อยู่เบื้องหลังเพลงต่างๆ เหล่านี้เช่นกัน เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายความหมายที่แท้จริงแก่ลูก เมื่อดวงวิญญาณจากร่างของเขา ความสัมพันธ์ในปัจจุบันทั้งหมดของเขากับโลกนั้นก็ขาดลงอย่างสมบูรณ์ เพลงนั้นก็กล่าวว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ กลับมาปราศจากร่างและจดจำพ่อ ดังนั้นโลกนี้ก็ตายไปแล้วสำหรับลูก ร่างกายนี้กำลังยืนอยู่บนโลกนี้ เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างของเขา โลกมนุษย์ก็ไม่คงอยู่สำหรับดวงวิญญาณนั้นในเวลานั้น ดวงวิญญาณกลับมาเปลือยเปล่า และแล้วเมื่อเขาเข้าไปสู่อีกร่างหนึ่ง เขาก็เริ่มที่จะเล่นบทบาทนั้น หลังจากนั้นเขาก็จะออกจากร่างนั้นและเข้ามาในอีกร่างหนึ่ง เขาไม่ได้กลับไปยังธาตุแห่งแสงที่ยิ่งใหญ่ เขาโอบยิบเข้าไปสู่ร่างอื่น เขาต้องเล่นบทบาทของเขาภายใต้วัตถุธาตุของท้องฟ้านี้ เขาไม่สามารถกลับไปสู่อาณาเขตสูงสุดได้ เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างของเขาก็ไม่มีบ่วงกรรมใดๆ กับร่างกายที่เขาได้จากไปอีกต่อไป และไม่มีบ่วงกรรมกับร่างกายที่เขาต้องเข้ามาด้วยเช่นกัน เพราะดวงวิญญาณนั้นแยกออกจากร่างกาย เมื่อเขารับร่างถัดไปของเขา บ่วงกรรมของเขาก็เริ่มอีกครั้ง ไม่มีมนุษย์คนไหนที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้นอกจากลูก พ่อได้อธิบายแล้วว่าพวกเขาทั้งหมดนั้นไม่รู้คิดอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่ได้คิดว่าพวกเขาเป็นเช่นนั้น พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่มีปัญญาอย่างมาก และเฝ้าแต่ให้รางวัลสันติภาพแก่กันและกัน ลูกๆ ผู้เป็นเพชรพลอยของสกุลบราห์มินนั้นสามารถอธิบายสิ่งนี้ได้อย่างชัดเจนมาก พวกเขาไม่รู้ว่่าสันติภาพหมายถึงอะไร บางคนไปหาผู้ที่เรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และถามว่าพวกเขาจะสามารถได้มาซึ่งความสงบในจิตใจได้อย่างไร พวกเขาถามบุคคลเหล่านั้นว่าจะสามารถมีความสงบในโลกได้อย่างไร พวกเขาไม่ได้ถามว่าจะสามารถมีความสงบในโลกที่ไม่มีตัวตนได้อย่างไร เพราะถึงอย่างนั้นก็เป็นดินแดนแห่งความสงบอยู่แล้ว ลูกๆ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบของลูก ผู้คนเหล่านั้นก็ร้องขอความสงบของจิตใจ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าจะสามารถได้มาซึ่งความสงบนั้นได้อย่างไร ดินแดนแห่งความสงบคือบ้านของลูก จะสามารถมีความสงบที่นี้ได้อย่างไร? ใช่ มีความสงบความสุขและความเจริญรุ่งเรืองในยุคทอง มีทุกสิ่ง และได้รับการก่อตั้งโดยพ่อ ที่นี้มีความไม่สงบอย่างมาก! เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ความสงบ ความสุขและความเจริญรุ่งเรืองนั้นมีอยู่ในบาร์ตเท่านั้น มรดกนั้นให้โดยพ่อ และแล้วรวันก็ให้มรดกของความทุกข์ความไม่สงบและความยากจนนี้แก่ลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกๆ พ่อคือผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด ท่านนั้นเต็มไปด้วยความรู้ ท่านให้มรดกของดินแดนแห่งความสุขแก่เรา ท่านกำลังอธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณ ลูกเข้าใจว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ ท่านเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกแก่ลูกผ่านร่างนี้ โลกนั้นจะต้องมีระยะเวลาที่กำหนดไว้ เพราะถึงอย่างไรโลกก็คงอยู่เสมอ มีคำกล่าวว่าโลกเพียงแค่เปลี่ยนจากใหม่ไปเก่า มนุษย์ไม่รู้แม้กระทั่งว่าใช้เวลานานแค่ไหนสำหรับโลกใหม่ที่จะเปลี่ยนแปลงและกลับมาเก่า ลูกๆ เข้าใจว่ายุคทองต้องมาหลังจากยุคเหล็กอย่างแน่นอน และดังนั้นพ่อต้องมาในการบรรจบกันของยุคเหล็กและยุคทอง ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสร้างโลกใหม่ด้วยบราห์มา และแล้วท่านก็จะปล่อยให้เกิดการทำลายล้างด้วยขงก้า ภาพตรีมูรตินั้นอธิบายว่าการสร้าง การทำลายล้างและการบำรุงรักษาเกิดขึ้นโดยผ่านทั้งสามเหล่านี้ นี่เป็นเรื่องที่ธรรมดาแต่ลูกก็ยังลืมสิ่งเหล่านี้ไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็จะมีประสบการณ์กับความสุขอย่างมาก ลูกควรมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอ เวลานี้บาบา กำลังทำให้พวกเรามีค่าควรแก่การไปสู่โลกใหม่ เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้น ไม่มีใครอื่นที่กลายเป็นผู้ที่มีความควรแก่สิ่งนั้น ใช่ ผู้ที่ได้

แปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นก็จะมาด้วยเช่นกัน พวกเขาจะเปลี่ยนกลับมาสู่ศาสนาอื่นอีกครั้งหนึ่ง เช่นที่ลูกนั้นเคยเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นมาก่อนหน้านี้ ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของลูก ดังนั้นลูกต้องอธิบายต่อมนุษย์ว่าโลกเก่านี้กำลังจะเปลี่ยนไปแล้วในเวลานี้ สงครามมหาการจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน บาบามาในเวลานี้เพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก เป็นผู้ที่ศึกษาราชโยคะในเวลานี้ที่จะไปสู่โลกใหม่ ลูกสามารถอธิบายให้กับทุกคนว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด แล้วก็มีบรรพมา วิษณุและชางก้า จากนั้นลงมาที่นั่นบนเครื่องบินมนุษย์นี้ จากด้อมบาและจากด้อมปีดานั่นคือผู้ที่เป็นหลัก พ่อมาที่นี่และเข้ามาในร่างของบรรพมานี้ ประชาบิดาบรรพมานั้นมีชีวิตอยู่ที่นั่น การก่อตั้งต้องเกิดขึ้นผ่านบรรพมาที่นี้ ไม่ได้เกิดขึ้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เกิดขึ้นที่นี้ ผู้นี้ได้กลายเป็นผู้ที่ละเอียดอ่อนจากหยาบ(มีตัวตน) พวกเขาศึกษาราชโยคะและดังนั้นจึงกลายเป็นรูปที่เป็นคู่ของวิษณุ ลูกต้องเข้าใจประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลก เพียงลูกผู้เป็นมนุษย์เท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ เพียงผู้เป็นนายของโลเท่านั้นที่สามารถอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกได้ ผู้เดียวที่เติมไปด้วยความรู้ที่อยู่เหนือการเกิดและการกลับมาใช้ชาติเกิด ความรู้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครสติปัญญาของลูกต้องสร้างสมพลังที่จะแยกแยะ ลูกต้องจับชีพจรของพวกเขาคือว่ามีสิ่งใดคงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขหรือไม่ มีหมอยาสมุนไพรมีชื่อเสียงอย่างยิ่งที่ชื่อว่าอัมลขาน มีการกล่าวว่าเขาสามารถวินิจฉัยโรคของใครบางคนได้ เพียงแค่ด้วยการมองที่บุคคลนั้น ลูกๆต้องเข้าใจด้วยเช่นกันว่าใครบางคนนั้นมีค่าหรือไม่ พ่อได้ให้ค่าที่สามแห่งความรู้แก่ลูกๆแล้วซึ่งลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเช่นที่ท่านเป็นและในรูปที่ท่านเป็น อย่างไรก็ตามมีเพียงผู้ที่ทำให้สติปัญญาของพวกเขานั้นดูดซับในโยคะอย่างถูกต้องแม่นยำเท่านั้นที่จะสามารถทำสิ่งนี้ได้ ยิ่งสติปัญญาของลูกมีความรักต่อพ่อมากเท่าไร ลูกก็ยังสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้มากเท่านั้น ไม่ใช่ว่าลูกทั้งหมดจะเป็นเช่นนั้น ลูกบางคนก็ติดกับในนามและรูปของกันและกัน พ่อพูดว่า: ความรักของลูกต้องเป็นไปสำหรับพ่อผู้เดียวเท่านั้น มายาเป็นเช่นนั้นที่เธอหยุดยั้งลูกจากการมีความรักนั้น เมื่อมายาเห็นว่าลูกค่าของเธอกำลังจะทิ้งเธอไป เธอก็จะคว้าจุมพหรือหูของพวกเขาวัวโดยสิ้นเชิง และแล้วเมื่อดวงวิญญาณนั้นถูกลอกลวงเขาก็ตระหนักว่าเขาเหล่านั้นถูกลอกลวงโดยมายาอย่างไร เขาจะไม่สามารถเอาชนะมายาหรือโลกได้ เขาจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม สตรีมหากกล่าวว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นเพื่อที่สติปัญญาที่ไม่บริสุทธิ์ของลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามนี่คือสิ่งที่ลูกบางคนพบว่าเป็นเรื่องที่ยากมาก ที่นี้มีวิชาเดียวเท่านั้น: อัลฟาและเบต้า เท่านั้นเอง! ลูกไม่สามารถจดจำแม้กระทั่งเพียงสองคำหรือ? บาบาพูดว่า “จดจำอัลฟา” แต่ลูกก็ยังจดจำร่างกายของลูกและร่างกายของผู้อื่น บาบาพูดว่า: ในขณะที่เห็นร่างกายลูกต้องจดจำพ่อ เวลานั้นลูกดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามเพื่อที่จะสามารถมองเห็นพ่อและเข้าใจพ่อได้ จงใช้ประโยชน์จากสิ่งนี้ ใช้ดวงตาที่สามของลูก ลูกคือผู้ที่กลายเป็นผู้ที่สามารถมองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสามด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกทั้งหมดตามลำดับกันไปในการเป็นผู้ที่สามารถเห็นรูปกาลเวลาทั้งสาม ไม่ใช่เรื่องยากที่จะซึมซับความรู้ บางคนเข้าใจความรู้อย่างชัดเจนมาก แต่พวกเขาก็ขาดพลังโยคะ พวกเขาขาดสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาไม่มีความโกรธแค้นแม้กระทั่งกับเรื่องเล็กน้อยๆและก็ตกต่ำลงมาเรื่อยๆ พวกเขาลุกขึ้นแล้วก็ล้มลงอีกครั้ง วันหนึ่งพวกเขายืนตรง วันพรุ่งนี้พวกเขาก็ล้มลงอีก สำนึกที่เป็นร่างคือสิ่งหลัก แต่แล้วพวกเขาก็ติดกับอยู่ในกิเลสอื่นๆด้วยเช่นกัน: ความละโมภ ความผูกพันยึดมั่น ฯลฯ พวกเขาไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายของตนเองด้วยเช่นกัน ลูกผู้เป็นแม่มีความผูกพันยึดมั่นอย่างมากมาย เวลานั้นพ่อกำลังปลดปล่อยลูกจากสิ่งนั้น เวลานั้นลูกได้พบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว และทำลูกจึงยังคงมีความผูกพันยึดมั่น? ในเวลานั้นใบหน้าของลูกก็ริยารายาในการพูดของลูกและทุกสิ่งเกี่ยวกับลูกนั้นก็กลายเป็นเหมือนกับลิง พ่อพูดว่า: เอาชนะความผูกพันยึดมั่น จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ! มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปบนศีรษะของลูก ลูกจะขจัดสิ่งนั้นออกไปได้อย่างไร? อย่างไรก็ตาม มายาเป็นเช่นนั้นที่เธอแม้กระทั่งหยุดลูกจากการมีการจดจำระลึกถึง ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างหนักมากแค่ไหน เธอก็ทำให้สติปัญญาของลูกลื่นหลุดไปช้าแล้วช้าเล่า ลูกพยายามอย่างหนักมากและลูกก็เฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญบาปผู้เป็นที่รักที่สุด: “บาปาพวกเรา กำลังจะมาหาท่าน” อย่างไรก็ตามเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็ลืมนะสติปัญญาของลูกก็เข้าไปสู่ทิศทางอื่น ผู้ที่ประกาศสิทธิในอันดับหนึ่งคือผู้ทำความเพียรพยายามเช่นกัน ลูกๆควรที่จะเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกนั้นเป็นนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ มีการเขียนไว้ในกิตะว่า: พระเจ้าพูดว่า: พ่อทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา เป็นเพียงแค่ชื่อของชีวาถูกแทนด้วยชื่อของกฤษณะ ในความเป็นจริงแล้ววันเกิดของชีพบบาควรจะมีการเฉลิมฉลองกันทั่วทั้งโลก ชีพบบากลายเป็นผู้นำทางของทุกคนและปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์ ทุกคนยอมรับว่าพระเจ้าคือผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทางและท่านคือพ่อผู้ชำระล้างทุกคนให้บริสุทธิ์ ท่านคือผู้ที่พาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นทำไมเราไม่เฉลิมฉลองวันเกิดของท่าน? ผู้คนของบาร์ตักก็ไม่ได้เฉลิมฉลองสิ่งนี้ เหตุนี้เองบาร์ตักจึงไปถึงสภาพที่เลวร้ายเช่นนั้น ทุกคนกำลังจะตายในสภาพแวดล้อมที่ไม่น่าพอใจอย่างมาก ระเบิดเช่นนั้นกำลังมีการผลิตขึ้นมาด้วยแก๊สชนิดหนึ่งที่จะฆ่าทุกคนในทันทีที่พวกเขาโจมตี มันจะเป็นราวกับว่าพวกเขาได้รับคลอโรฟอร์ม(ของเหลวชนิดหนึ่งทำให้หมดสติเมื่อสูดดมใช้เป็นยาสลบ) สิ่งนั้นจะต้องถูกสร้างขึ้น พวกเขาต้องทำสิ่งเหล่านั้น เป็นไปไม่ได้สำหรับพวกเขาที่จะหยุด

สิ่งนั้นที่เคยเกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้กำลังจะเกิดการซ้ำรอยในเวลานี้ โลกเก่านั้นถูกทำลายด้วยชิปนาวทูเหล่านั้นและด้วยภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน และสิ่งเดียวกันก็จะเกิดขึ้นในเวลานี้ด้วย ตามแผนของละคร เมื่อถึงเวลาสำหรับการทำลายล้าง สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ตามละครการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน แม่น้ำสีเลือดจะไหลนองที่นี้ ในช่วงเวลาของสงครามกลางเมืองผู้คนก็ฆ่ากันและกัน มีเพียงลูกไม้ก็คนเท่านั้นที่เข้าใจว่าโลกนี้ต้องเปลี่ยนแปลง ลูกกำลังจะไปยังดินแดนแห่งความสุข และดังนั้นลูกควรที่จะมีความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของความรู้นี้อย่างสม่ำเสมอ ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไรความสุขของลูกก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น และลูกก็จะเอาชนะความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายที่สกรปรกเหล่านั้น พ่อเพียงแค่พูดว่า: จดจำอัลฟาและอาณาจักรนั้นเป็นของลูก ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกนั้นในหนึ่งวินาที เมื่อจักรพรรดิมีบุตรชาย บุตรของเขาก็จะกลายเป็นจักรพรรดิ ดังนั้นบาบาพูดว่า: ฝ่าแแต่จดจำพ่อและวงจรแล้วลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก มีการจดจำกันว่าการเล่นในชีวิตรสามารถได้รับมาภายในหนึ่งวินาที ลูกสามารถเปลี่ยนจากขอลานเป็นเจ้าชายภายในหนึ่งวินาที นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก ดังนั้นลูกควรจะทำตามศรัทธาอย่างถูกต้อง แม่นย่า รับคำแนะนำในทุกย่างก้าว พ่ออธิบายว่า: โอ้ ลูกๆ ที่แสนหวานของพ่อ! จงกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์เพื่อที่ความผูกพันยึดมั่นของลูกจะสามารถถูกขจัดออกไปได้ อย่างไรก็ตามในการที่จะกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์นั้นไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ผู้นี้เองก็กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และท่านทำให้ลูกๆ กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์เช่นกัน ผู้นี้ได้รับสิ่งใดเพื่อตัวท่านเองไหม? ท่านพูดว่า: จงกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และดูแลทุกสิ่ง ด้วยการกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดต่อทุกสิ่งจะถูกขจัดออกไป เมื่อลูกพูดว่าพระเจ้าได้ให้ทุกสิ่งแก่ลูกแล้วทำไมลูกถึงล้มป่วยเมื่อมีความสูญเสียหรือเมื่อมีใครตาย? เมื่อลูกได้รับบางสิ่ง ลูกก็มีความสุข เมื่อลูกพูดว่าพระเจ้าได้ให้ทุกสิ่งแก่ลูก แล้วเหตุใดลูกจึงร้องไห้เมื่อมีใครตาย? อย่างไรก็ตามมายาก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย สิ่งนี้ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! พ่อพูดว่า: ลูกเรียกหาพ่อ: ฉันไม่ต้องการที่จะอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้อีกต่อไป พาฉันไปสู่โลกที่บริสุทธิ์! พาฉันกลับไปกับท่าน! อย่างไรก็ตามไม่มีลูกคนไหนเข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ เมื่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มา ร่างกายของลูกต้องตายอย่างแน่นอน และแล้วเมื่อนั้นท่านจึงจะสามารถนำลูกดวงวิญญาณไปกับท่านได้ ดังนั้นสติปัญญาของลูกควรจะมีความรักอย่างมากมายต่อพ่อเช่นนั้น! ควรจะมีความรักต่อเพียงผู้เดียว ท่านคือผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกควรจะจดจำ พายุของมายาก็จะมาหาลูก แต่ลูกต้องไม่ทำสิ่งใดที่เป็นบาปด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก นั่นเป็นสิ่งที่ผิดกฎ บาบาพูดว่า: เมื่อพ่อมา พ่อก็รับการคำจูนของร่างกายของผู้อื่น แต่เป็นพ่อผู้ที่ถูกต้องจดจำ ลูกรู้ว่าบราห์มาคือบาบาและชีวา ก็คือบาบาด้วยเช่นกัน วิษณุและชางก้านั้นไม่ได้เรียกว่าบาบา ชีวาเป็นพ่อที่ไม่มีตัวตนและประชาธิปไตยบราห์มาเป็นพ่อที่มีตัวตน เวลานั้นลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีตัวตนด้วยผู้ที่มิตัวตนนี้ ดาด้า(ปู)เข้ามาในผู้นี้ นี่คือการที่ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากปูผ่านพ่อ ดาด้าผู้เป็นปูนั้นไม่มีตัวตนและพ่อนี้มีตัวตน นี่คือการประเด้นใหม่ที่มีมหัศจรรย์! พวกเขาได้แสดงให้เห็นตริมุติแต่พวกเขาที่ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาได้นำชีวาออกไปและทำให้ท่านนั้นหายไป พ่ออธิบายประเด็นที่สวยงามเช่นนั้น และดังนั้นลูกควรจะมีมีความสุขอย่างมากที่ลูกคือนักเรียนของท่าน! บาบา คือพ่อ ครู และสัจกูรของเรา เวลานั้นลูกกำลังรับฟังพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่บอกลูกถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก และแล้วลูกก็ต้องบอกผู้อื่นเกี่ยวกับวงจรของ 5000 ปีนี้ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกจะต้องมีการอธิบายแก่นักเรียนในวิทยาลัยด้วยเช่นกัน บันไดของ 84 ชาติเกิดคืออะไร? ลูกต้องอธิบายบันไดของ 84 ชาติเกิดแก่ผู้คนและบาร์ตนั้นขึ้นอย่างไรและลงมาอย่างไร บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ภายในหนึ่งวินาที และหลังจาก 84 ชาติเกิดบาร์ตก็กลายเป็นนรก เหล่านี้เป็นเรื่องที่ย่ายดายมากที่จะเข้าใจ บาร์ตกลายเป็นยุคเหล็กจากยุคทองได้อย่างไร? นี่คือการที่ลูกต้องอธิบายแก่นักเรียนของบาร์ต ลูกต้องอธิบายแก่นักเรียนครูด้วยเช่นกัน พวกเขามีความรู้ทางโลก ในขณะที่นี่คือความรู้ทางจิต มนุษย์ให้ความรู้ที่นั่น พระเจ้าผู้เป็นพ่อให้ความรู้ที่ ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ และดังนั้นความรู้ที่ท่านมีก็จะเป็นความรู้ของโลกมนุษย์ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เอาชนะความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายของลูกที่สกรปรกอย่างสมบูรณ์และคงอยู่ในความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของความรู้นี้ สติปัญญาของลูกต้องจดจำว่าโลกที่กำลังจะถูกเปลี่ยนแปลงและลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขของลูก
2. กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และดูแลทุกสิ่ง จบสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดและมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว อย่าได้ทำกรรมที่เป็นบาปใดด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก

พร: ขอให้ลูกได้รับพรด้วยสติปัญญาที่สูงส่งและสายตาที่สูงส่งและอยู่อย่างเป็นเช่นดอกบัวโดยอยู่เหนือแรงดึงดูดของอวัยวะประสาทสัมผัสทั้งหมดของร่างกาย

ทันทีที่ลูกบราห์มินทุกคนเกิดมา เขาก็ได้รับจากบิดาพรของสติปัญญาที่สูงส่งและมีพลัง และดวงตาที่สูงส่ง ลูกๆ ที่ใช้ของชั่วร้ายวันเกิดของพวกเขาอย่างถูกต้องแม่นยำนั้นจะอยู่อย่างมั่นคงบนที่นั่งของสภาพที่สูงส่งเหมือนดอกบัว สิ่งดึงดูดใจๆก็ตาม เช่นความสัมพันธ์ทางร่างกาย ทรัพย์สินทางร่างกาย หรืออวัยวะประสาทสัมผัสทางกายใดๆ ไม่สามารถดึงดูดพวกเขาได้ พวกเขาอยู่เหนือแรงดึงดูดทั้งหมดและมีความร่าเริงแจ่มใสตลอดเวลา พวกเขามีประสบการณ์ว่าตนเองได้การก้าวออกมาจากแรงดึงดูดที่ไม่บริสุทธิ์และมีกิเลสของยุคเหล็กทั้งหมด

คติพจน์: เมื่อลูกไม่ถูกล่อลวงอีกต่อไป ลูกที่เป็นตัวของพลังจะได้รับการเปิดเผย

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะแวกในเดียนอะแวกนี้

ตรวจสอบเชือกของความผูกพันยึดมั่นของลูกและดูว่าสติปัญญาของลูกติดอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่งในเส้นด้ายที่อ่อนแอหรือไม่ อย่าให้มีบ่วงพันธะที่ละเอียดอ่อนหรือความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายของลูกเอง การมีอิสรภาพเช่นนั้น นั่นคือ เพื่อที่จะกลับมาชัดเจนอย่างมากจึงเป็นผู้ที่มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถอยู่ในสภาพที่อะแวกได้

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะเป็นอิสระจากการถูกลงโทษสำหรับบาปของลูก ลูกต้องเพียรพยายาม ลูกต้องชำระสะสางปัญหิกรรมของลูกทั้งหมดในชาติเกิดสุดท้ายนี้และจึงกลับมาริสุทธิ์
- คำถาม:** มายาที่หลอกลวงพยายามที่จะทำให้ลูกผิดสัญญาใด?
- คำตอบ:** ลูกสัญญาว่าลูกจะไม่ปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับผู้ที่มีร่างกายใดๆ ลูกดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันจะจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ฉันจะไม่จดจำร่างกายของตนเอง พ่อดลใจให้ลูกสละละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก อย่างไรก็ตามมายาพยายามทำให้ลูกผิดสัญญานี้และมีความผูกพันยึดมั่นอยู่กับร่างกายใดร่างกายหนึ่ง ผู้ที่ทำลายสัญญานี้จะต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษอย่างมาก
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ

โอมชานติ มีการยกย่องพร้อมกับการประณามพระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พ่อผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดมาด้วยตนเองเวลานี้ และให้คำแนะนำตัวของท่านเอง ตั้งแต่อาณาจักรของราวันเริ่มต้น ราวันก็ได้แสดงให้เห็นว่าเขายิ่งใหญ่แค่ไหน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เป็นอาณาจักรความเลื่อมใสศรัทธา เหตุนี้เองจึงเรียกว่าอาณาจักรของราวัน นั่นคืออาณาจักรของราวัน และอีกอาณาจักรหนึ่งคืออาณาจักรของราม มีการเปรียบเทียบรามและราวัน อย่างไรก็ตามนี้ไม่ใช่การกล่าวถึงรามอื่นที่เป็นราชาของยุคเงิน ราวันเป็นราชาเป็นเวลาครึ่งวงจร ไม่ใช่ว่ารามก็เป็นราชาเป็นเวลาครึ่งวงจร ไม่เลย เหล่านี้คือรายละเอียดที่ต้องเข้าใจ อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้เข้าใจได้ง่ายดายมาก เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน พ่อของเราทุกคนเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน พ่อรู้ว่าลูกๆ ทั้งหมดของท่านปัจจุบันอยู่ในกรงขังของราวัน ทุกคนกลับมาเนาเกลียดโดยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะ พ่อรู้ทั้งหมดนี้ ความรู้ทั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ สิ่งสำคัญที่สุดคือการรู้จักดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณที่เล็กมากมีบทบาทที่ใหญ่โตมากที่สุดที่ถูกบันทึกไว้ในซึ่งยังคงเล่นต่อไป เมื่อลูกเริ่มเล่นบทบาทของสำนักที่เป็นร่างกาย ลูกก็ลืมศาสนาดั้งเดิมของลูก เวลานี้พ่อมาเพื่อให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ เป็นลูกดวงวิญญาณที่พูดว่า: ฉันต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ดวงวิญญาณร้องเรียกหา: โอ พ่อสูงสุด! โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เราดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์! เป็นดวงวิญญาณที่น่าเอาสันสการทั้งหมดไป ดวงวิญญาณพูดอย่างชัดเจนว่าพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ซ่อนแฉะในกิเลสเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ไปเบื้องหน้ารูปปั้นเทพที่บริสุทธิ์ในวัดและร้องเพลงสรรเสริญพวกเขา พ่ออธิบายว่า: ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเหล่านั้น ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดลูกต้องลงมาอย่างแน่นอน ละครนี้เกี่ยวกับการเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์และจากบริสุทธิ์เป็นไม่บริสุทธิ์ พ่อมาและอธิบายความรู้ทั้งหมดด้วยสัญญา เวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของทุกคน ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องชำระสะสางปัญหิกรรมของเขาก่อนกลับบ้าน พ่อให้โน้ตทั้งหมดแก่ลูก ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ต้องได้รับการลงโทษสำหรับบาปที่ได้ทำมาอย่างแน่นอน ให้การลงโทษโดยการแสดงให้ลูกเห็นบางสิ่งในชาติเกิดในอดีตของลูก ลูกได้รับการถูกลงโทษในร่างกายมนุษย์และด้วยเหตุนี้เองที่ลูกต้องรับร่างกายมาใช้อย่างแน่นอน ดวงวิญญาณรู้ลึกกว่าพวกเขากำลังถูกลงโทษเช่นเดียวกับที่ผู้คนประสบกับการถูกลงโทษเมื่อพวกเขาสังเวทตนเองโดยการกระโดดลงไปในบ่อน้ำ(ที่คาสี) พวกเขาไม่มีมิตรของบาปทั้งหมดที่ได้ทำไว้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงขอให้พระเจ้าให้อภัยและพูดว่าพวกเขาจะไม่ทำสิ่งนั้นอีกครั้ง พวกเขาต้องการให้อภัยแม้กระทั่งในโน้ตที่พวกเขาได้รับ พวกเขารู้สึกถึงการถูกลงโทษและประสบกับความเจ็บปวด เป็นดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดที่มีความสำคัญที่สุด ลูกดวงวิญญาณเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูก ดังนั้นดวงวิญญาณมีพลังมากที่สุด เป็นดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดที่มีความสำคัญในละครทั้งหมด ไม่มีใครรู้อะไร ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่รู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไรหรือดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ตามละครทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้น เวลานี้ลูกรู้ว่าสิ่งนี้ไม่มีอะไรใหม่ สิ่งเดียวกันที่เกิดขึ้นในวงจรที่แล้ว ผู้คนพูดถึงความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น บาบาคเคยเป็นมิตรกับนักปราชญ์ผู้รู้ๆ เป็นอย่างมาก พวกเขาเพียงแค่เอ่ยถึงชื่อ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจอย่างชัดเจนมากเนื่องจากลูกกำลังออกจากโลกเก่าเพื่อไปสู่โลกใหม่ ลูกต้องมีการวางเฉยในโลกเก่าอย่างแน่นอน ทำไมลูกถึงผูกหัวใจของลูกกับโลกเก่า? ลูกได้สัญญาว่าลูกจะไม่ผูกหัวใจของลูกกับผู้ที่มีร่างกายใดๆ ลูกดวงวิญญาณกล่าวว่า: ฉันจะจดจำเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ฉันจะไม่จดจำแม้กระทั่งร่างกายของตนเอง พ่อดลใจลูกให้สละละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกเอง แล้วทำไมลูกถึงผูกพันอยู่กับร่างกายของผู้อื่น? เมื่อลูกมีความผูกพันยึดมั่นต่อใคร ลูกก็เฝ้าแต่จดจำผู้นั้นอยู่เรื่อยๆ ลูกไม่สามารถจดจำ

พระเจ้าได้ในเวลานั้น ถ้าลูกผิดสัญญาลูกจะต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษเป็นอย่างมากและสถานภาพก็ถูกทำลาย ดังนั้นจงจดจำพอให้มากเท่าที่เป็นไปได้ มายานี้หลอกลวงมาก ลูกต้องทำให้ตนเองปลอดภัยจากมายาในทุกสถานการณ์ สำนักที่เป็นร่างเป็นโรคที่รุนแรงมาก พอพูดว่า: เวลาที่จงกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ จดจำพอและความเจ็บป่วยของสำนักที่เป็นร่างจะถูกขจัดออกไป บางคนอยู่ในสำนักที่เป็นร่างตลอดทั้งวัน พวกเขาจดจำพอด้วยความยากมาก บาบ่าได้บอกลูกให้มือของลูกทำงานไปในขณะที่หัวใจของลูกอยู่อย่างไม่วางเว้นในการจดจำระลึกถึงบาบ่า เช่นเดียวกับที่คู่รักยังคงจดจำกันและกันในขณะที่ทำธุรกิจ ฯลฯ ของพวกเขา ดังนั้นเวลานี้ลูกดวงวิญญาณต้องรักดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นลูกควรจดจำท่านเท่านั้น เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลับมาเป็นเทพ ลูกต้องเพียรพยายามสำหรับสิ่งนี้ มายาจะหลอกลวงลูกอย่างแน่นอน ลูกต้องปลดปล่อยตัวลูกเองออกจากสิ่งนั้น มิฉะนั้นเธอจะทำให้ลูกติดกับ และแล้วลูกจะเป็นสาเหตุของการประณามและสูญเสียอย่างมาก ลูกๆ รู้ว่าลูกดวงวิญญาณเป็นจุดและพอของลูกเป็นเมล็ดผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ เหล่านี้เป็นประเด็นที่น่าอัศจรรย์มาก ดวงวิญญาณคืออะไรและดวงวิญญาณเต็มไปด้วยบทบาทที่ไม่สูญสลายอย่างไร? แม้แต่ลูกที่ดีก็ยังไม่เข้าใจเรื่องราวที่ลึกซึ้งเหล่านี้ยิ่งนัก มีจำนวนน้อยมากที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณอย่างถูกต้องแม่นยำหรือผู้ที่จดจำพอในรูปของจุดและรู้ว่าท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และเมล็ด มันเต็มไปด้วยความยากลำบากที่พวกเขามีความทรงจำระลึกถึงด้วยความเข้าใจนี้ ลูกต้องมีสติปัญญาที่ลึกซึ้งและละเอียดอ่อนและไม่มีความคิดที่หยาบคายที่จะเข้าใจว่าเราเป็นดวงวิญญาณและพอของเราได้มาแล้ว ท่านคือเมล็ดที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ ท่านให้ความรู้แก่เรา ฉะนั้นคือดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กน้อยที่ต้องซึมซับทั้งหมดนี้ มีหลายคนที่ไม่พบในลักษณะที่หยาบของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด แต่ไม่มีสิ่งใดนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขามาก่อนอย่างถูกต้องแม่นยำ แต่ถึงกระนั้นก็ยังดีกว่าที่จะจดจำในลักษณะที่หยาบซึ่งก็ดีกว่าที่ไม่จดจำเลย! อย่างไรก็ตามการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำให้ผลดีมากกว่า ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่สามารถประกาศสิทธิ์ที่สูงได้ มีความเพียรพยายามมากมายที่จะทำในสิ่งนี้ ฉะนั้นดวงวิญญาณนี้เป็นจุดที่แสนเล็กน้อย บาบ่าก็เป็นจุดที่แสนเล็กน้อยเช่นกัน ท่านมีความรู้ทั้งหมดนี้ ในขณะที่ลูกกำลังนั่งที่นี้ ความรู้และความรู้บางอย่างก็อยู่ในสติปัญญา แต่การไตร่ตรองที่ลูกควรทำในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาไม่เกิดขึ้น ลูกลืม การไตร่ตรองความรู้นี้ตลอดทั้งวันคือการจดจำระลึกถึงที่แท้จริง ไม่มีลูกคนไหนพูดความจริงว่าลูกจดจำบาบ่าอย่างไร แม้ว่าลูกส่งสารของลูก ลูกก็ไม่ได้เขียนว่าลูกพิจารณาตนเองเป็นจุดมากแค่ไหนและลูกจดจำพอที่เป็นจุดมากแค่ไหน ลูกไม่ได้เขียนด้วยความซื่อสัตย์นั้น แม้ว่าบางคนจะอ่านมรลืออย่างดี พวกเขาใช้โชค พวกเขาใช้สำนึกเป็นร่างอย่างมาก พวกเขาไม่เข้าใจเรื่องที่แฝงตัวเหล่านี้ให้ดีและไม่ได้ไตร่ตรอง เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึง ก่อนอื่นลูกต้องไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก เพียงผู้ที่ทำเช่นนั้นจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ หลายคนสามารถเป็นคนดำเนินมรลือแต่บาบารู้ว่าพวกเขาไม่สามารถอยู่ในโชคได้ การกลายเป็นนายของโลกไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ผู้คนศึกษาอย่างมากมายเพื่อที่จะได้รับสถานภาพชั่วคราวซึ่งเป็นแหล่งแห่งรายได้ ก่อนหน้านี้ ทนายความ ฯลฯ ไม่มีรายได้มากนัก รายได้ของพวกเขาเพิ่มขึ้นอย่างมาก ลูกๆ แต่ละคนเพื่อผลประโยชน์ของลูกเองก่อนอื่นต้องพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพออย่างถูกต้องแม่นยำ ประการที่สอง ลูกต้องให้การแนะนำตรีมูรติชีวิตแก่ทุกคน เมื่อลูกพูดเพียงคำว่า “ชีวิต” ผู้คนก็ไม่เข้าใจ ลูกต้องพูดว่า “ตรีมูรติ” มีสองรูปภาพหลัก ตรีมูรติและต้นไม้ มีความรู้ในรูปต้นไม้มากกว่าในรูปบันได ทุกคนควรมีภาพนี้ ในด้านหนึ่งควรมีตรีมูรติและวงจร และอีกด้านหนึ่งมีต้นไม้ ควรมีธงของกองทัพพินดาวาสด้วยเช่นกัน พอให้ความรู้เกี่ยวกับต้นไม้และละครแก่ลูก ใครคือลักษมี นารายณ์ วิษณุ ฯลฯ? ไม่มีใครรู้ ผู้คนกราบไหว้บูชามหาลักษมี พวกเขาคิดว่าลักษมีจะมา ลักษมีจะได้รับความสะดวกจากที่ไหน? พวกเขาได้สร้างภาพมากมายของผู้ที่มีสี่แขน แปดแขน พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ไม่มีมนุษย์ที่มีแปดหรือสิบแขน พวกเขาเพียงแค่ทำอะไรก็ตามที่เข้ามาในจิตใจของพวกเขา บางคนมีความคิดของการกราบไหว้บูชาหนูและดังนั้นทุกคนก็ทำตาม กล่าวกันว่าเขาได้ไปนำเอาสมุนไพรรูปชีวิตมา ลูกๆ เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น สมุนไพรรูปชีวิตคือ “มานมานะบาฟ” จนกว่าลูกจะกลายเป็นบราห์มินและได้รับคำแนะนำของพ่อ มิฉะนั้นลูกจะได้รับการพิจารณาว่าไม่มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์ ผู้คนมีความหยิ่งโสอย่างมากในสถานภาพของพวกเขา มีความยากลำบากอย่างมากในการอธิบายให้กับพวกเขา ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากในการก่อตั้งอาณาจักร ของพวกเขาคือพลังทางวัตถุและนี่คือพลังโชค สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ ในความเป็นจริงลูกต้องไม่อ้างถึงคัมภีร์เหล่านั้น ฯลฯ หากมีใครถามลูกว่า ลูกเชื่อในคัมภีร์หรือไม่ บอกพวกเขาว่า: ใช่ ทั้งหมดนั้นคือของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาแต่เรากำลังทำตามหนทางของความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เดียวผู้ให้ความรู้แก่เรา สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต จิตวิญญาณหนึ่งทีนและให้ความรู้แก่จิตวิญญาณ มนุษย์เหล่านั้นให้ความรู้แก่มนุษย์ มนุษย์ไม่สามารถให้ความรู้ทางจิตวิญญาณได้ มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ปลดปล่อย ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปคือพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น พ่อยังคงอธิบายแก่ลูกต่อไปว่าจะทำสิ่งนี้สิ่งนั้นและสิ่งอื่นๆอย่างไร เวลานี้เพียงแต่คิดว่ามีความโอฬารตระการตาที่พวกเขาทำในวันชีพแฉกต์มากแค่ไหน ควรจะมีรูปแสง (translight) เล็กๆ

ที่ลูกสามารถให้ทุกคนได้ ของลูกคือประเด็นใหม่อย่างแท้จริง ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ ลูกควรลงประกาศประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวางในหนังสือพิมพ์และกระจายคำพูด ลูกต้องคนที่สามารถเปิดศูนย์ได้ ในปัจจุบันลูกๆไม่มีความซาบซึ้งมากขนาดนั้น ลูกสามารถอธิบายตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ มีบราห์มา कुमारและกุมารีมากมาย อัจชะ ลูกอาจนำชื่อของบราห์มาออกไปและใส่ชื่อของคนอื่นแทน ลูกอาจจะใส่ชื่อของราเด่และกฤษณะ อัจชะ แล้วบราห์มา कुमारมาจากไหน? ต้องมีใครบางคนที่กลายเป็นบราห์มาเพื่อที่จะสามารถมีสิ่งสร้างที่เกิดจากปากลูกบราห์มา कुमारและบราห์มา कुमार เมื่อลูกก้าวหน้าไปลูกจะเข้าใจมากขึ้น ลูกต้องมีค่าใช้จ่ายบางอย่าง รูปภาพนั้นชัดเจนมาก รูปของลักษมีและนารายณ์นั้นดีมาก อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้งที่มีค่าแก่การรับใช้ และเชื้อเพลิง ถึงผู้ที่ทำตามคำสั่งทั้งหมด ถึงลูกๆที่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะอยู่เหนือปวงกรรม สติปัญญาของลูกต้องกลับมาละเอียดอ่อนที่จะตระหนักรู้จักพ่อและจดจำท่านอย่างถูกต้อง แม่นยำพร้อมกับการศึกษาเล่าเรียน จงให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการจดจำระลึกถึง
2. ปกป้องตนเองจากการถูกลวงหลอกโดยมายา อย่าผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายของผู้ใด จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว อย่ากลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเป็นภาพลักษณ์ของการคำจูนสำหรับโลกและทำให้ตนเองสมบูรณ์พร้อมโดยการเข้าใจถึงความสำคัญของเวลา
นี่เป็นเวลาสำหรับการหารายได้ตลอดทั้งวงจร สำหรับการหวานเมลิ็ดของการกระทำที่สูงส่ง สำหรับการบันทึกชั้นสการของลูกเป็นเวลา 5,000 ปี สำหรับการให้คุณประโยชน์ต่อโลกและสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลก หากผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเวลา แล้วเสียเวลาไปกับปัจจุบันหรือปล่อยทุกสิ่งไว้กับอนาคต นั่นก็หมายความว่าพวกเขากำลังเพียรพยายามบนพื้นฐานของเวลา อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณที่ภาพลักษณ์ของการคำจูนโลกจะไม่เคลื่อนไปพร้อมกับการคำจูนจากภายนอกอื่น ๆ พวกเขาก้าวออกมาจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็กซึ่งอยู่บนพื้นฐานของการคำจูนที่ไม่สูญเสียของพวกเขาและเพียรพยายามเพื่อให้ตนเองสมบูรณ์พร้อม

คติพจน์: ทำให้ตนเองสมบูรณ์พร้อมและลูกจะร่วมมือกันโดยอัตโนมัติในงานที่ไม่มีขีดจำกัด

*** โอม ขานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะแควในเดืออะแควนี้

เพื่อที่จะได้รับดีกรีของการเป็นเทวดานางฟ้าที่สมบูรณ์พร้อมหรือเป็นเทวดานางฟ้าที่อะแคว จงกลับมาเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม พร้อมกับการเติมไปด้วยความรู้ จงมีศรัทธาที่ซื่อสัตย์ มีพลัง และประสบความสำเร็จ ขณะนี้จงหยุดการเคลื่อนไหวที่ละเอียดอ่อนพร้อมกับเวลาที่เปราะบาง และจบสิ้นการกระทำที่ไร้ประโยชน์และการกระทำที่เป็นบาปด้วยรูปที่หนักลัว (ทรงพลัง) ของลูก

นามาซึ่งความใหม่ในความคิด ชันสการ์ ความสัมพันธ์ คำพูดและการกระทำ

วันนี้ พ่อผู้สร้างสิ่งสร้างของโลกใหม่กำลังมองดูลูกๆที่มีสิทธิ์ในโลกใหม่ของท่าน นั่นคือท่านกำลังมองดูสิ่งสร้างใหม่ของท่าน สิ่งสร้างใหม่นั้นเป็นที่รักเสมอ ในแง่ของทางโลกผู้คนเฉลิมฉลองปีใหม่ในยุคเก่า อย่างไรก็ตามลูกกำลังมีประสบการณ์กับยุคใหม่และชีวิตใหม่ของสิ่งสร้างใหม่ ทุกสิ่งกลับมาใหม่ ทุกสิ่งที่เก่าได้จบสิ้นลงแล้ว และชาติเกิดใหม่ชีวิตใหม่ได้เริ่มขึ้นแล้ว เมื่อลูกมีชาติเกิดใหม่ และแล้วด้วยการเกิดของลูก ชีวิตของลูกก็เปลี่ยนแปลงโดยอัตโนมัติ “ชีวิตที่เปลี่ยนไป” หมายถึงความคิด ชันสการ์ และความสัมพันธ์ต่างๆของลูก ทั้งหมดนั้นได้เปลี่ยนไป นั่นคือสิ่งเหล่านั้นกลายเป็นสิ่งใหม่ ศาสนาของลูกใหม่และการกระทำของลูกก็ใหม่ พวกเขาเพียงแต่พูดว่าเป็นปีใหม่ แต่สำหรับลูกทุกคน ทุกสิ่งนั้นได้กลับมาใหม่ วันนี้ตั้งแต่เวลาอมฤต ลูกก็ได้กล่าวสวัสดิ์ปีใหม่และอวยพรปีใหม่กัน ลูกแสดงความยินดีเพียงแค่ว่าด้วยคำพูดหรือด้วยจิตใจของลูก? ลูกมีความคิดเกี่ยวกับความใหม่หรือไม่? ลูกมีความคิดเกี่ยวกับความใหม่ในสามสิ่งพิเศษนี้หรือไม่? ความคิด ชันสการ์ และความสัมพันธ์ สำหรับความคิดและชันสการ์ของลูกที่จะเป็นสิ่งใหม่นั้นหมายถึงสิ่งเหล่านั้นกลับมาสูงส่ง ในขณะที่มีชาติเกิดใหม่และชีวิตใหม่ ความคิด ชันสการ์ และความสัมพันธ์ของชาติเกิดเก่าหรือชีวิตเก่านั้นไม่หลงเหลืออยู่เลยแม้กระทั่งในเวลาที่ใช้ใหม่? หากมีร่องรอยแม้แต่เพียงน้อยของสิ่งเก่าที่ยังคงหลงเหลืออยู่ในสิ่งใดก็ตามของทั้งสามสิ่งนี้ ร่องรอยนี้จะตัดสิทธิ์ลูกจากการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดและความสุขของชีวิตใหม่ ยุคใหม่ ความสัมพันธ์ใหม่และชันสการ์ใหม่ ลูกมากมายเฝ้าแต่บอกสิ่งเหล่านี้ในจิตใจของพวกเขาตอบบัฟฟาตาในการสนทนาจากใจถึงใจของพวกเขา พวกเขาไม่พูดออกมาเป็นคำพูดภายนอกแล้วหากใครถามพวกเขาว่าพวกเขาเป็นอย่างไร พวกเขาทั้งหมดก็จะตอบว่าพวกเขาโอเคอย่างมาก เพราะพวกเขารู้สึกว่า: ดวงวิญญาณที่สนใจสิ่งภายนอกจะรู้อะไรเกี่ยวกับตัวตนภายใน? อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถซ่อนสิ่งนั้นจากการสนทนาจากใจถึงใจของพวกเขาได้ ในการสนทนาของจิตใจของพวกเขา พวกเขาพูดอย่างแน่อนว่า: ฉันได้กลายเป็นบราห์มิน ฉันได้ก้าวห่างออกไปจากการเป็นศูทร อย่างไรก็ตามประสบการณ์พิเศษที่ฉันควรจะมีของความยิ่งใหญ่และคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มิน ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งที่สุดทั้งหมด ของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส ของชีวิตที่เป็นแสงที่เบาสบายของการเป็นเทวดานางฟ้า ฉันไม่มีประสบการณ์ของสิ่งเหล่านั้นมากนัก ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาพูดถึงชีวิตที่สูงส่งของยุคที่สูงส่งนี้ พวกเขาก็มีประสบการณ์ในสิ่งนั้นและสัมผัสกับสภาพนั้นในเวลาที่ยาวนาน อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มินแล้วเหตุใดลูกจึงไม่สามารถมีประสบการณ์ของสิทธิ์ของชีวิตบราห์มิน? หากลูกเป็นลูกของราชาและหากลูกมีชันสการ์ของการเป็นขอราน จะพูดถึงสิ่งนั้นว่าอย่างไร? ลูกจะถูกเรียกว่าเจ้าชายใหม่? ที่นั่นเช่นกันหากลูกมีชาติเกิดใหม่ มีชีวิตบราห์มินใหม่ แต่ถึงกระนั้นหากความคิดและชันสการ์เก่ายังคงปรากฏออกมาและในการกระทำของลูก ลูกจะเรียกได้ว่าเป็นบราห์มา กุมารใหม่? หรือลูกจะเรียกว่าเป็นกึ่งศูทรกุมารและกึ่งบราห์มากุมารใหม่? ลูกได้เล่นละครที่ลูกได้แสดงให้เห็นว่าครั้งหนึ่งเป็นความมืดและอีกครั้งหนึ่งเป็นความสว่าง ลูกยังไม่เข้าใจว่านี่คือยุคบรรจบพบกัน ใช่ไหม? ยุคบรรจบพบกันหมายถึงยุคใหม่ ในยุคใหม่ ทุกสิ่งนั้นใหม่

วันนี้บัฟฟาตาได้ยินเสียงของทุกคน: ขอแสดงความยินดีสำหรับปีใหม่ ลูกได้ส่งการ์ด ลูกเขียนจดหมาย แต่สิ่งใดก็ตามที่ลูกพูดเป็นเช่นเดียวกับสิ่งที่ลูกทำหรือไม่? ลูกอวยพรกันหักทลายกัน ลูกทำได้ดีมาก บัฟฟาตาแสดงความยินดีกับลูกด้วยเช่นกัน บัฟฟาตาแม้กระทั่งพูดว่า: ขอให้พรของคำพูดของทุกคนนั้นไม่สูญสลาย! ลูกทั้งหมดพูดว่า: ขอให้เมล็ดอกุหลาบในปากของท่าน (ขอให้สิ่งใดก็ตามที่ลูกพูดนั้นเป็นความจริง) บัฟฟาตาพูดว่า: ขอให้คำพูดจากปากของลูกมีพรที่ไม่สูญสลายในคำพูดเหล่านั้น จากวันนี้เพียงแต่จดจำคำเดียว “ใหม่” ไม่ว่าความคิดใดก็ตามที่ลูกมี, คำพูดใดก็ตามที่ลูกพูด, การกระทำใดก็ตามที่ลูกทำ, ตรวจสอบสิ่งเหล่านั้นและดูว่าสิ่งเหล่านั้นใหม่หรือไม่ เริ่มสมุดบัญชี, ชาร์ต หรือทะเบียนประวัตินี้ตั้งแต่วันนี้ ลูกทำอะไรกับสมุดบัญชีในเทศกาลดีพมาลา? ลูกวาดรูปสวัสดิ์กะบนสมุดเหล่านั้นใช่ไหม? ฆนศ(สวัสดิ์กะเรียกว่าฆนศเช่นกัน) แน่แน่นอนว่าลูกใส่จุดลงไปในแต่ละส่วนของสี่ส่วนของสวัสดิ์กะนั้น เหตุใดลูกจึงใส่จุดเหล่านั้น? ในช่วงเวลาของการเริ่มต้นงานใดๆ ลูกวาดสวัสดิ์กะอย่างแน่อนและพูดว่า “ขอคารวะต่อฆนศ” นี่คือการบูชาของใคร? ทำไมสวัสดิ์กะจึงเรียกว่าฆนศ? สวัสดิ์กะเป็นสัญลักษณ์ของความมั่นคงในสภาพของลูกเองและมีความรู้ของสิ่งสร้างทั้งหมด ฆนศหมายถึงเต็มไปด้วยความรู้ ความรู้ทั้งหมดรวมอยู่ในภาพเดียวของสวัสดิ์กะ พวกเขาแสดงให้เห็นฆนศหรือสวัสดิ์กะว่าเป็นอนุสรณ์ของสำนักครูของการเต็มไปด้วยความรู้ สิ่งนี้หมายถึงอะไร? พื้นฐานของความสำเร็จในงานใด

ก็ตามคือการเต็มไปด้วยความรู้ นั่นคือมีความรู้คิดและเป็นตัวของความรู้ หากลูกรู้คิดและเป็นตัวของความรู้แล้วทุกการกระทำก็จะสูงส่งและได้รับความสำเร็จใช่ไหม? ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่वादสัญญาลักษณะนี้ลงบนกระดาษอย่างเป็นอนุสรณ์ ในขณะที่ลูกดวงวิญญาณบราห์มินสร้างทุกความคิดในขณะที่ตัวลูกเองเต็มไปด้วยความรู้ และดังนั้นลูกจะได้สัมผัสกับความคิดเหล่านั้นและความสำเร็จในเวลาเดียวกัน ดังนั้นตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ด้วยสีสันของความมุ่งมั่นนี้ ทุกความคิดและชั้นสการจะต้องเป็นสิ่งใหม่ในสมุดบัญชีของชีวิตของลูก ไม่ใช่ว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นในบางครั้ง สิ่งนั้นต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน! กลับมามั่นคงในสภาพดั้งเดิมของลูกและทำสิ่งนี้ (ฝึกฝนที่จะจดจำศรีสมเนศและवादสวัสดิกะในตอนเริ่มต้นงานที่เป็นสิริมงคลใดๆ) นั่นคือเริ่มสิ่งนี้ในเวลานี้ ลูกเองกลายเป็นศรีสมเนศและเริ่มสิ่งนี้ อย่าคิดว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา ลูกสร้างความคิดหลายครั้ง แต่ให้ความคิดนั้นมีความมุ่งมั่น รากฐานแข็งแกร่งโดยใช้ชีเมนต์ ฯลฯ ใช่ไหม? หากลูกจะวางรากฐานด้วยทรายมันจะคงอยู่นานแค่ไหน? ดังนั้นเมื่อลูกมีความคิด ลูกจะพูดว่า “ฉันจะลองดู หรือ “ฉันจะทำเท่าที่ฉันสามารถทำได้” “ถึงอย่างไรคนอื่นก็ทำแบบเดียวกันอยู่ดี” ลูกก็ผสมทรายนี้ลงไปและดังนั้นรากฐานจึงไม่แข็งแกร่ง เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะมองดูผู้อื่น เป็นสิ่งที่ใช้ความพยายามเล็กน้อยที่จะมองดูตนเอง หากลูกต้องการที่จะดูผู้อื่น หากลูกถูกบังคับด้วยนิสัยนั้น และแล้วให้มองดูพอบราห์มา ท่านก็เป็นผู้มีชีวิตอีกผู้หนึ่งด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองบัพดาดาจึงดูซาร์ทของดีพมาลาของลูก สิ่งหลักที่บัพดาดาได้เห็นในซาร์ทคือแม้แต่หลังจากที่เป็นบราห์มิน ลูกก็ไม่ได้สัมผัสกับชีวิตบราห์มิน ลูกไม่สามารถที่จะมีประสบการณ์ได้มากเท่าที่ควร เหตุผลหลักสำหรับสิ่งนี้คือสายตาของลูกมักจะมองที่ผู้อื่นเสมอ(พาร์ตริชตี) ลูกจะคิดถึงผู้อื่นเสมอ(พาร์ชินตัน) และลูกก็จะจมอยู่กับเรื่องของผู้อื่น(พาร์พันซ์) ลูกพูดและคิดเกี่ยวกับสถานการณ์ภายนอกมากกว่า ดังนั้นในเวลานี้จงกลายเป็นผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ด้วยการให้ความใส่ใจต่อตนเอง(สวา), การใส่ใจต่อผู้อื่น(พาร์)ก็จะจบสิ้นลง เช่นที่ลูกทั้งหมดกล่าวवादปีใหม่และอวยพรกันในวันปีใหม่นี้ ในทำนองเดียวกันลูกก็จะมีประสบการณ์โดยอัตโนมัติว่าทุกวันเป็นวันใหม่, ของการมีชีวิตใหม่, ความคิดใหม่และชั้นสการใหม่ ความกระตือรือร้นที่บริสุทธิ์ที่จะกล่าวवादปีใหม่ต่อพ่อและครอบครัวบราห์มินจะปรากฏขึ้นอย่างต่อเนื่องในจิตใจของลูกโดยอัตโนมัติในทุกๆ จะมียุคของการแสดงความยินดีและการกล่าวคำอวยพรในดริชตีของทุกคน ดังนั้นในวันนี้จึงทำให้คำว่า “ขอแสดงความยินดี” นั้นไม่สูญสลาย ลูกเข้าใจไหม? ผู้คนก็เก็บรักษาซาร์ทของพวกเขามา พ่อได้เห็นซาร์ทของลูก บัพดาจารย์รู้สึกเห็นอกเห็นใจลูกๆ เพราะแม้ว่าลูกจะได้รับทุกสิ่ง แต่สิ่งที่ลูกรับก็ยังไม่สมบูรณ์ ลูกมีชื่อใหม่ของบราห์มา กุมารและกุมารี และดังนั้นเหตุใดลูกถึงมีบางสิ่งปะปนอยู่ในสิ่งที่ลูกทำเล่า? ลูกคือลูกของผู้ประทาน ผู้ประทานโชคและผู้ประทานพร แล้วลูกจะจดจำสิ่งใดในปีใหม่นี้? ลูกต้องทำทุกสิ่งใหม่ นั่นคือระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตบราห์มินคือสิ่งใหม่ทั้งหมด ใหม่ทั้งหมดหมายถึงไม่มีสิ่งใดปะปน ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ฉลาดมาก ลูกเริ่มที่จะสอนพ่อด้วยเช่นกัน ลูกบางคนพูดว่า: บาบอบอกว่าพวกเราต้องทำบางสิ่งใหม่ และดังนั้นพวกเรากำลังทำสิ่งใหม่นี้ อยู่อย่างไรก็ตามขอให้สิ่งใหม่ตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของชีวิตบราห์มิน บัพดาดาได้วาดเส้นของระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตบราห์มินและชาติเกิดบราห์มิน ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องเฉลิมฉลองปีใหม่อะไร? ลูกเคยได้รับการบอกแล้วว่าบพที่ 18 กำลังเริ่มขึ้นแล้วในเวลานี้

ก่อนการเฉลิมฉลองโกลเด็น จูบิลี (การฉลองครบรอบ 50 ปี,ฉลองความเป็นทอง) ก็เป็นโกลเด็นจูบิลีของมหาวิทยาลัยโลก อย่าได้คิดว่าเป็นการฉลองโกลเด็น จูบิลีของผู้ที่อยู่ที่นี่มา 50 ปีเท่านั้น แต่เป็นการฉลองโกลเด็น จูบิลี ของงานของพระเจ้า ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในงานของการสร้าง ไม่ว่าพวกเขาจะมีอายุ 2 ปี หรือไม่ว่าลูกจะมีอายุ 50 ปีในความรู้ – แม้แต่ลูกที่อยู่ในความรู้มา 2 ปีก็เรียกตนเองว่า บราห์มา กุมารใช่ไหม? หรือลูกมีชื่ออื่น? ดังนั้นนี่คือการฉลองโกลเด็น จูบิลีของสิ่งสร้างของบราห์มินผ่านบราห์มา และดังนั้นบราห์มา กุมารและกุมารีทั้งหมดจึงรวมกันอยู่ที่นี่ จงกว่าลูกจะไปถึงการฉลองความเป็นทอง ลูกต้องทำให้ความคิดและชั้นสการที่สาโตประธานของยุคทองนั้นปรากฏออกมาในตัวลูกเอง ลูกต้องเฉลิมฉลองความเป็นทองเช่นนั้น ลูกฉลองสิ่งนี้แต่เพียงในนามตามขนบธรรมเนียมประเพณี แต่การฉลองความเป็นทองที่แท้จริงคือการฉลองที่ลูกนั้นกลายเป็นยุคทอง “งานประสบความสำเร็จ” หมายถึงดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือสำหรับงานนั้นได้กลายเป็นตัวของความสำเร็จ แม้แต่ตอนนี้ก็ยังคงมีเวลา ในเวลา 3 เดือนนี้ จงเฉลิมฉลองความเป็นทองที่พิเศษสุดและแสดงสิ่งนั้นบนเวทีโลก ผู้คนในโลกก็ให้เกียรติฉัน ในขณะที่ที่นี่ ลูกต้องเปิดเผยสภาพของความหัดเทียมสิ่งที่ลูกทำเพื่อเป็นเกียรติแก่พวกเขาเป็นเพียงเพื่อประโยชน์ของสิ่งนั้น ลูกต้องแสดงความเป็นจริงให้กับโลก พวกเราทุกคนเป็นหนึ่งเดียวและพวกเราก็เป็นของผู้เดียว เราคือผู้ที่มีสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง พวกเราคือผู้ที่อยู่อย่างหลุดหายไป ในความรักของผู้เดียวและเปิดเผยชื่อของผู้เดียว ดังนั้นซักรัที่พิเศษสุดและน่ารักนี้ของสภาพยุคทองของลูก ให้หลากหลายของโลยุคทองปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนในดวงตาของลูกผ่านคำพูดและการกระทำของลูก เฉลิมฉลองโกลเด็น จูบิลีเช่นนั้น อัจชะ

ถึงลูกที่สูงส่ง ผู้ที่มีค่าควรแก่การแสดงความยินดีที่ไม่สูญสลายเช่นนั้น ถึงลูกที่ให้นิimitของโลกลใหม่ผ่านทุกความคิดและทุกการกระทำของพวกเขา ถึงลูกผู้ที่จุดตะเกียงของความหวังที่บริสุทธิ์ของดวงวิญญาณในโลกที่โลกยุคทองกำลังจะมาถึงผ่านสภาพที่เป็นเช่นยุคทองของพวกเขา ถึงดวงดาวที่เปล่งประกายอย่างสม่ำเสมอ ถึงตะเกียงแห่งความสำเร็จ ถึงลูกๆ ผู้เป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิimitของชีวิตใหม่ผ่านความมุ่งมั่นของพวกเขา ด้วยความรักและการจดจำระลึกถึง และพร้อมกับคำหักทลายที่ไม่สูญสลายและพรที่ไม่สูญสลาย และนมัสเต จากบัปเตดา

อะแนคบัปเตดาพบกับผู้ที่อยู่ในการเดินและการชี้นำการงานเพื่อความสงบ

ลูกทั้งหมดได้ทำงานรับใช้ด้วยการเดินเพื่อความสงบลูกมีประสบการณ์ของผลในทางปฏิบัติของงานรับใช้ที่ลูกได้ทำด้วยเช่นกัน ลูกมีประสบการณ์ของความสุพิเศษของงานรับใช้นี้ไหม? ลูกได้เดินเท่าใดในการเดินเพื่อความสงบ และทุกคนก็ได้เห็นลูกในรูปของผู้นำร่วมการเดินนั้น เวลานี้ให้พวกเขาได้เห็นลูกในรูปของผู้นำการแสวงบุญทางจิต พวกเขาได้เห็นลูกในรูปของงานรับใช้ แต่เวลานี้ให้พวกเขาได้สัมผัสว่าลูกนั้นเป็นผู้จาริกแสวงบุญทางจิตที่ให้ประสบการณ์ของการจาริกแสวงบุญทางจิต เช่นที่ลูกประสบความสำเร็จในงานรับใช้นี้ด้วยการทำสิ่งนั้นด้วยความรัก ในทำนองเดียวกันเวลานี้ลูกต้องประสบความสำเร็จในการจาริกแสวงบุญทางจิตด้วยเช่นกัน ลูกได้ทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกได้ทำงานรับใช้อย่างมากมาย ลูกพูดความรู้ได้ดีมากและพวกเขาก็มีประสบการณ์ว่าชีวิตของลูกนั้นดีมาก สิ่งทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นแล้วอย่างไรก็ตามเวลานี้พวกเขาเองควรจะข้องแวะอยู่กับการทำให้ชีวิตของพวกเขาเป็นเช่นนั้น ให้พวกเขามีประสบการณ์ว่าไม่มีชีวิตอื่นใดนอกไปจากชีวิตนี้ ดังนั้นจึงมีเป้าหมายของการเป็นผู้จาริกแสวงบุญทางจิตและให้ประสบการณ์ของการจาริกแสวงบุญทางจิตแก่พวกเขา ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไร? ในขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ให้พวกเขาเห็นว่าลูกนั้นไม่ธรรมดา แต่ลูกคือผู้จาริกแสวงบุญทางจิต ดังนั้นลูกต้องทำอะไร? ลูกเองต้องคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญและให้ประสบการณ์ของการจาริกแสวงบุญแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกได้ให้ประสบการณ์ของการเดินเพื่อความสงบแก่พวกเขา เวลานี้จึงให้ประสบการณ์ของสภาพที่เป็นเทวดานางฟ้า ให้พวกเขามีประสบการณ์ว่าลูกนั้นไม่ใช่ผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกนี้ แต่ลูกเป็นเทวดานางฟ้า ที่เท้าของลูกนั้นไม่ได้อยู่บนพื้น แต่ละวันจงทำให้ทุกคนโอบน้อมด้วยสภาพที่โอบน้อมของลูก ถึงเวลาแล้วที่จะทำให้ทุกคนโอบน้อม มันไม่ใช่เวลาที่จะทำให้พวกเขาเดิน การเดินนั้นใช้เวลา แต่การบินนั้นไม่ใช้เวลาใช้สภาพที่โอบน้อมของลูกเพื่อทำให้ผู้อื่นโอบน้อม ลูกเข้าใจหรือไม่? เฝ้าแต่ทำให้ทุกคนนั้นเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมด้วยดริชตีและสำนึกของลูก ให้พวกเขาารู้สึกว่าพวกเขาได้รับบางสิ่งที่ทำให้พวกเขานั้นเต็มเปี่ยม ที่พวกเขานั้นเคยว่างเปล่าแต่กลับมามีเต็มแล้ว เมื่อพวกเขามีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผล พวกเขาก็อุทิศตนเองในหนึ่งวินาที ลูกทั้งหมดมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลบางอย่างเพราะเหตุนี้เองลูกจึงละทิ้งทุกสิ่ง ลูกชอบสิ่งนั้น ลูกมีประสบการณ์ของสิ่งนั้นและเหตุนี้เองลูกจึงละทิ้งทุกสิ่งอื่น ลูกไม่ได้ละทิ้งไปเช่นนั้น ดังนั้นเวลานี้จึงให้ประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลแก่ผู้อื่น ลูกเข้าใจไหม? ลูกทั้งหมดนั้นดี ไม่ว่าวันไหนก็ตามที่ลูกใช้ไปในการทำงานรับใช้ ตัวลูกเองและผู้อื่นก็กลับมาสูงส่งเช่นกัน ลูกมีความจริงจังและกระตือรือร้นที่ดีมาก ผลลัพธ์ที่ดีไหม? หากลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตอย่างสม่ำเสมอ ลูกก็จะเฝ้าแต่ได้รับความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้คิดว่าเพราะลูกได้จบสิ้นการเดินเพื่อความสงบแล้วที่งานรับใช้ก็จะจบสิ้นลง ในกรณีนั้นลูกก็จะกลายเป็นเหมือนเดิมอย่างที่ลูกเคยเป็นมาก่อน ไม่เลย บราห์มินไม่สามารถอยู่ในสนามของงานรับใช้ได้หากไม่ทำงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ เป็นเพียงบทบาทของงานรับใช้ที่เปลี่ยนแปลงไป ลูกต้องทำงานรับใช้จนถึงเวลาสุดท้าย ลูกเป็นผู้รับใช้เช่นนั้นไหม? หรือลูกนั้นเป็นผู้รับใช้แค่หนึ่งหรือสองเดือน? ลูกเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอ ดังนั้นขอให้ความจริงจังและกระตือรือร้นนั้นคงอยู่ตลอดไป อ้อชะ ไม่ว่าลูกจะได้รับบทบาทอะไรก็ตามของงานรับใช้ในละคร มันเต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษ ลูกนั้นมีประสบการณ์ของการได้รับความช่วยเหลือจากความกล้าหาญของลูก อ้อชะ ลูกมีความคิดที่สูงส่งที่จะเปิดเผยผ่านตัวลูกเอง เพราะเมื่อลูกเปิดเผยพอ โลกเท่านั้นก็จะจบสิ้นลงและอาณาจักรของลูกก็จะมาถึง การเปิดเผยพ้อหมายถึงการประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูก ลูกมีความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอที่ลูกจะนำมาซึ่งอาณาจักรของลูกไหม? เช่นที่ลูกมีความจริงจังและกระตือรือร้นสำหรับโปรแกรมพิเศษ ดังนั้นเช่นกันขอให้มีความจริงจังและความกระตือรือร้นต่อความคิดนี้เสมอ ลูกเข้าใจไหม?

บัปเตดาพบกลุ่ม:

ลูกเคยได้ยินมาแล้วอย่างมากมาย เวลานี้ลูกต้องหลอมรวมทุกสิ่งที่ลูกเคยได้ยินมาไว้ในตนเอง เพราะยิ่งลูกหลอมรวมไว้ในตนเองมากเท่าไร ลูกก็จะกลับมาเต็มไปด้วยพลังเช่นเดียวกับพ้อมากตามนั้น ลูกคือนายใช้ไหม? ดังนั้นเช่นที่พ้อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ในทำนองเดียวกันลูกก็คือนายผู้ทรงพลังอำนาจเช่นกัน นั่นคือลูกคือผู้ที่หลอมรวมพลังทั้งหมดไว้ในตัว

ลูก ลูกคือผู้ที่กลับมาหัดเทียมกับพ่อ อย่าให้มีความแตกต่างปรากฏออกมาระหว่างพ่อกับลูกๆบนพื้นฐานของชีวิตของลูก เช่นที่ลูกได้เห็นชีวิตของพ่อบราห์มา ดังนั้นให้พ่อบราห์มาและลูกๆปรากฏให้เห็นว่าเป็นเช่นเดียวกัน ในรูปที่มีตัวตนพ่อบราห์มากลายเป็นเครื่องมือในการแสดงให้เห็นการกระทำในทางปฏิบัติ ดังนั้นจงกลับมาหัดเทียมเช่นกัน นั่นคือกลายเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจ ดังนั้นลูกมีทุกพลังหรือไม่? ลูกได้สร้างสมพลังเหล่านั้นแต่เป็นเพียงเปอร์เซ็นต์เท่านั้น ไม่มากเท่าที่ลูกต้องการ ลูกไม่เต็มเปี่ยม ลูกต้องกลับมาเติมเปี่ยมใช้ไหม? ดังนั้นจงเพิ่มเปอร์เซ็นต์ อันดับนั้นได้รับบนพื้นฐานของการใช้พลังในเวลาที่ต้องการ ลูกจะพูดอย่างไรหากไม่ได้ใช้พลังในเวลาที่ต้องการ? มันจะเป็นเหมือนกับมีแต่ไม่มี เพราะพลังเหล่านั้นไม่มีประโยชน์ในเวลาที่ต้องการ ดังนั้นจงตรวจสอบดูว่าพลังใดก็ตามที่ลูกต้องการ ตามเวลา ลูกสามารถใช้พลังนั้นได้หรือไม่ ลูกต้องแสดงให้เห็นรูปในทางปฏิบัติของการเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจที่หัดเทียมกับพ่อ แล้วเมื่อนั้นโลกก็จะยอมรับว่าผู้ทรงอำนาจได้รับการเปิดเผยแล้ว นี่คือเป้าหมายของลูกใช้ไหม? เวลานี้เราจะได้เห็นว่ใครจะได้อันดับนั้นจนกว่าจะถึงการฉลองโกลเด้นจูบิลี่ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกมีความเมตตาอย่างแท้จริงและวางแผนเพื่อความปลอดภัยของทุกดวงวิญญาณโดยมีความรู้สึก เพื่อให้คุณประโยชน์ต่อโลก

ในปัจจุบันบางดวงวิญญาณกลายเป็นเครื่องมือที่จะทำร้ายตัวเอง จงมีเมตตาต่อพวกเขาและวางแผนบางอย่าง เมื่อลูกเห็นบทบาทของบางดวงวิญญาณ อย่าได้ถูกรบกวน แต่คิดหาวิธีเพื่อความปลอดภัยของพวกเขา อย่าคิดว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นตลอดเวลาหรือต้นไม้ต้องสั่นคลอน ไม่เลย จบสิ้นอุปสรรคที่เกิดขึ้นมา ตามสมญาของลูกของการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกและผู้ทำลายอุปสรรค จงมีเมตตาในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก และให้ความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศ

คติพจน์: เพียงผู้ที่เฝ้าระมัดระวังระวังและใส่ใจกับความคิดของพวกเขาเท่านั้นที่สามารถเป็นคาร์มาโยคีได้

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะนัคในเดือนอะนัคนี้

หากลูกมีความหนักหน่วงหรือมีอาการใด ๆ จงออกกำลังกายทางจิต เป็นคาร์มาโยคีในหนึ่งนาทึ นั่นคือเป็นผู้ที่นำร่างกายที่มีตัวตนมาใช้และเล่นบทบาทของลูกในโลกที่มีตัวตน ในนาที่ถัดไปเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนและมีประสบการณ์กับรูปที่ละเอียดอ่อนที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ในนาที่ต่อมาอยู่ในรูปที่ไม่มีตัวตนและมีประสบการณ์กับการเป็นผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตน เมื่อทำการฝึกฝนสิ่งนี้ลูกจะกลายเป็นแสงที่เบาสบายและความหนักหน่วงจะจบสิ้นลง

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน แต่ละคำพูดของลูกควรอ่อนหวานอย่างมากและซึ้งหนึ่ง เช่นที่พ่อขจัดความทุกข์และ
ประทานความสุข ลูกต้องให้ความสุขแก่ทุกคนเช่นพ่อ
- คำถาม:** ในลักษณะใดที่ลูกควรให้ความรู้แก่เพื่อนและญาติพี่น้องของลูก?
- คำตอบ:** ลูกควรพูดกับเพื่อนและญาติพี่น้องของลูกด้วยความรัก รอยยิ้มและความถ่อมตนอย่างมาก อธิบายแก่พวก
เขาวานี้คือสงครามมหาภารตะเดิม พ่อได้มาสร้างไฟบูชาญูของความรู้ของรูตรา ท่านพูดว่า: พ่อบอกสัจจะ
แก่ลูก ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามาเป็นเวลาหลายชาติเกิด เป็นเวลานี้เท่านั้นที่ความรู้เริ่มต้นขึ้น เมื่อใด
ก็ตามที่ลูกมีโอกาส จงพูดกับพวกเขาอย่างมีศิลปวิธีอย่างยิ่ง จงเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปด้วยความรักอย่างมากต่อ
ผู้ที่อยู่ในครอบครัวของลูก อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใด
- เพลง:** ในที่สุดวันที่เราได้รอคอยก็มาถึง...

โอม ซานติ เมื่อมีการเล่นเพลงใดเหล่านี้ ลูกควรเข้าใจความหมายของเพลงนั้น ลูกสามารถถึงความหมายของเพลงนั้นได้
ภายในหนึ่งวินาที มีนาฬิกาที่ไม่มีขีดจำกัดของละคร ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนรื้อหาด้วยเช่นกัน เหมือน
กับเมื่อมีคดีในศาลผู้คนถามว่า: เมื่อใดที่การฟังความเพื่อพิจารณาคดีจะเกิดขึ้น? เมื่อใดที่จะเรียกพวกเราเพื่อว่าคดีความ
ของเราจะได้ชำระความ? ดังนั้นลูกๆ มีคดีด้วยเช่นกัน คดีอะไร? รวอันได้ทำให้ลูกมีความทุกข์อย่างมาก คดีของลูกกำลัง
ถูกนำขึ้นพิจารณาในศาลสูง ผู้คนยังคงร้องเรียกอยู่เสมอ: บาบาโปรดมาปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์เกิด การ
พิจารณาความของลูกจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนในวันหนึ่ง พ่อได้ฟังลูกและตามละครพ่อก็มาในเวลาที่คุณต้อง ไม่สามารถมี
ความแตกต่างได้แม้แต่หนึ่งวินาที นาฬิกาที่ไม่มีขีดจำกัดปฏิบัติงานอย่างถูกต้องแม่นยำ นาฬิกาที่ลูกมีที่นี้ไม่ได้ทำงาน
อย่างถูกต้องแม่นยำ การทำงานแต่ละอย่างของยักษ์นี้ควรถูกต้องแม่นยำมาก แม้แต่นาฬิกาจะต้องมีความถูกต้องแม่นยำ
อย่างมาก พ่อมีความถูกต้องแม่นยำอย่างมาก การฟังเพื่อพิจารณาก็จะเกิดขึ้นอย่างถูกต้องแม่นยำด้วยเช่นกัน ท่านมาใน
เวลาที่ถูกต้องของการบรรจบพบกันของทุกวงจร ดังนั้นในเวลาบาบาได้ยินลูกๆ แล้วและดังนั้นบาบาจึงได้มาแล้ว เวลา
นี้บาบากำลังอธิบายแก่ทุกคน ก่อนหน้านั้นลูกไม่เข้าใจว่าใครทำให้ลูกมีความทุกข์ เวลานี้พ่อได้อธิบายแล้วว่าอาณาจักร
ของรวอันเริ่มขึ้นด้วยยุคทองแดง เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าบาบาอยู่ในกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดในการบรรจบพบกันของทุกวงจร เป็น
ที่พบบาบาผู้ที่มาในกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด นี่ไม่ใช่เรื่องของกฤษณะ พ่อ พระอาทิตย์แห่งความรู้มา เมื่อผู้คนกำลังนอนหลับ
อยู่ในความมืดของความไม่รู้ เพื่อที่จะพาพวกเขาเข้าไปสู่กลางวัน ท่านพูดว่า: จดจำฉันเพราะลูกต้องเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์
เป็นบริสุทธิ์ เพียงพ่อเท่านั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านสามารถได้ยินลูกได้เมื่อท่านมา การได้ยินเสียงของลูกเกิดขึ้นใน
เวลานี้ พ่อพูด: ฉันได้มาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ พ่อแสดงวิธีการที่ง่ายตายยากให้กับลูกที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ทุกวัน
นี้มีพลังของวิทยาศาสตร์อย่างมาก ลูกระเบิดอะตอม(Atomic bombs) จะทำให้เกิดเสียงดังอย่างมาก ลูกๆ ได้รับชัยชนะ
เหนือวิทยาศาสตร์ (Science) ด้วยพลังของความเงียบสงบ (Silence) ความเงียบสงบเรียกได้ว่าเป็นโยคะด้วยเช่นกัน
ลูกดวงวิญญาณเคยจดจำพ่อของลูกและกล่าวว่า: บาบามาเมื่อท่านมาเราสามารถไปและอาศัยอยู่ในดินแดนของความเงียบ
สงบของเรา ดังนั้นลูกๆ ได้รับชัยชนะเหนือวิทยาศาสตร์ด้วยพลังโยคะ นั่นคือด้วยพลังของความเงียบสงบ (Power of
silence) ลูกกำลังได้รับพลังของความเงียบสงบ การทำลายล้างจะเกิดขึ้นด้วยพลังทางวิทยาศาสตร์ ลูกๆ ได้รับชัยชนะด้วย
ความเงียบสงบ ผู้ที่มีพลังทางวัตถุเหล่านั้นไม่สามารถได้รับชัยชนะเหนือโลก จงเขียนประเด็นเหล่านี้ไว้ที่นิทรรศการของ
ลูก งานรับใช้มากมายสามารถเกิดขึ้นในเดลี เพราะว่าเดลีเป็นเมืองหลวง เมืองหลวงของลูกจะเป็นเดลีด้วยเช่นกัน เดลี
เรียกได้ว่าปารีสถาน (ดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า) ไม่มีป้อมปราการของพันดาวสาด ผู้คนสร้างป้อมปราการเพื่อปกป้อง
พวกเขาจากการจู่โจมของศัตรู ลูกไม่จำเป็นต้องมีป้อมปราการใดๆ ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเองด้วยพลัง
ความเงียบสงบ ผู้คนเหล่านั้นมีความเงียบที่เป็นของปลอม(artificial silence)แต่ลูกนั้นมีความเงียบสงบที่แท้จริง (real
silence) มีคำกล่าวว่า: พลังของความรู้และพลังของความเงียบสงบ ความรู้หมายถึงการศึกษา ลูกได้รับพลังด้วยการศึกษา
นี้ ผู้กำกับการณ์ตำรวจมีพลังอย่างมาก สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นสิ่งที่ร่างกายที่สร้างความทุกข์แก่ลูก เรื่องราวของลูก
ทั้งหมดเป็นด้านจิตวิญญาณ คำพูดอะไรก็ตามที่ออกจากปากของลูกจะต้องเป็นซึ้งหนึ่งและอ่อนหวานมากจนกระทั่งผู้ที่
ฟังลูกจะมีความสุข พ่อคือผู้ขจัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุข ลูกๆ ต้องให้ความสุขแก่ทุกคนเช่นเดียวกัน ลูกไม่ควร
ทำให้เครือญาติมีความทุกข์เช่นกัน ลูกต้องมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนอย่างมีระเบียบวินัย มีปฏิสัมพันธ์ต่อผู้อาวุโสของลูกด้วย

ความรักอย่างมาก คำพูดขั้นหนึ่งที่แสนหวานนี้ควรออกมาจากปากของลูกที่ใครก็ตามได้ยินจะมีความสุข จงบอกพวกเขาว่า: ชีพบาบาพูดว่า: มานมานะบาฟ ฉันคือผู้สูงสุด โดยการจดจำฉันบาบของลูกจะถูกเผาไป ลูกต้องพูดกับพวกเขาด้วยความรักอย่างมาก ถ้ามีพี่ชายผู้สูงวัยอยู่ จงบอกเขาว่า: ดาจารย์ ชีพบาบาพูดว่า: จดจำฉัน ชีพบาบาผู้ที่ได้ชื่อว่ารูตราได้สร้างไฟบุชาญญูของความรู้ขึ้น ลูกจะไม่เคยได้ยินว่าฤษณะได้สร้างไฟบุชาญญูของความรู้เลย ผู้คนเพียงแค่พูดถึงไฟบุชาญญูของความรู้ของรูตรา รูตราชีพบาบาได้สร้างไฟบุชาญญูของความรู้นี้ ท่านกำลังสอนความรู้และโยคะแก่ลูกเพื่อสามารถทำให้ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรได้ ฟ่อนี้ก็พูดด้วยเช่นกันว่า: พระเจ้าพูด เผาแต่จดจำฉันเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอเพราะขณะนี้มันเป็นช่วงขณะสุดท้ายสำหรับทุกคน เป็นสภาพของการปลดเกษียณสำหรับทุกคน ทุกคนต้องกลับบ้าน เวลาคนกำลังจะตายเขาได้รับการบอกให้จดจำพระเจ้าใช้ไหม พระเจ้าตัวท่านเองมาที่นี้และพูดว่า: ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่มีผู้ใดสามารถได้รับการช่วยเหลือให้รอดพ้นจากความตายนั้น พ่อมาในเวลาสุดท้ายของวงจรและพูดว่า ลูกๆ จดจำฉันและบาบของลูกจะถูกเผาไป นี่เรียกว่าเป็นไฟของการจดจำระลึกถึง พ่อให้การรับประกันว่าบาบของลูกจะถูกเผาไปในการจดจำระลึกถึงนี้ ไม่มีวิธีอื่นใดที่จะเผาบาบของลูกและกลับมาบริสุทธิ์ เนื่องจากภาระแห่งบาบบนศีรษะของลูก และเพราะอัลลอยด์ได้ปะปนเข้าไปในลูกเวลานี้จึงเป็นเพียงทอง 9 กระรัต เมื่อเป็นเพียงทอง 9 กระรัตก็เรียกว่าเป็นทองไม่แท้ ทองนั้นจะสามารถกลายเป็น 24 กระรัตได้อีกครั้งอย่างไร? ลูกดวงวิญญูณสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ดวงวิญญูณที่บริสุทธิ์จะได้รับเครื่องประดับที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกต้องพูดกับเพื่อนและญาติมิตรของลูกด้วยความรัก รอยยิ้มและความถ่อมตนอย่างมาก จงอธิบายแก่พวกเขาว่านี่คือสงครามมหาการตะเดียวกันนั้น นี่เรียกว่าไฟบุชาญญูของความรู้ของรูตรา ขณะนี้พ่อกำลังให้ความรู้ของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่เรา ลูกไม่สามารถรับความรู้ที่ได้อื่นได้ พ่อกำลังบอกสัจจะแก่ลูก ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาหลายชาติเกิด ขณะนี้เป็นเวลาสำหรับความรู้ที่จะเริ่มขึ้น ความเลื่อมใสศรัทธาเป็นกลางคืนและความรู้เป็นกลางวัน ในยุคทองไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาเลย ลูกควรพูดกับพวกเขาอย่างมีศิลปวิธีเมื่อไรก็ตามที่ลูกมีโอกาส ก่อนที่ลูกจะยิงลูกธนูได้ลูกต้องพิจารณาเวลาและสถานการณ์ด้วย ลูกจำเป็นต้องมียุทธวิธีอย่างมากที่จะให้ความรู้ บาบาให้วิธีการที่หลากหลายแก่ทุกคน ความบริสุทธิ์นั้นดีมาก ลักษณะและนารายณ์มีค่าควรแก่การกราบไหว้ ทั้งสองบริสุทธิ์และมีค่าควรแก่การกราบไหว้ และแล้วพวกเขาได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และกลับมาเป็นผู้กราบไหว้บูชา ดูเหมือนจะไม่ถูกต้องที่ผู้บริสุทธิ์จะกราบไหว้บูชาผู้ไม่บริสุทธิ์ บ้างถึงกับวิ่งหนีไปจากผู้ไม่บริสุทธิ์ วัลลภาจารย์ (กลุ่มของผู้เลื่อมใสศรัทธาฤษณะ) ไม่ยอมให้ผู้ใดแตะต้องเท้าของเขา พวกเขาเชื่อว่ามนุษย์นั้นสกปรก ในวัดต่างๆ มีเพียงพราหมณ์เท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้แตะต้องรูปปั้นเทพ มนุษย์ที่เป็นสุทธลูกห้ามไม่ให้แตะต้องรูปปั้นเทพเหล่านั้น เพียงพราหมณ์เท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้อาบน้ำรูปปั้นเทพ ฯลฯ ไม่มีใครอื่นได้รับอนุญาตให้ไปที่นั่น มีความแตกต่างอย่างมาก! พราหมณ์เหล่านั้นเกิดผ่านกรรมแต่ลูกคือบราห์มินที่แท้จริงซึ่งเกิดจากปากของบราห์มา ลูกสามารถอธิบายได้อย่างดีแก่บราห์มินเหล่านั้นว่ามีบราห์มิน 2 ประเภท ประเภทหนึ่งนั้นคือผู้ที่เกิดจากปากของประชาบิดาบราห์มา และอีกประเภทหนึ่งนั้นผู้ที่เกิดผ่านกรรม บราห์มินผู้ที่เกิดทางปากของบราห์มาอยู่บนจุดยอดสุด เมื่อไฟบุชาญญูถูกสร้างขึ้นพราหมณ์ได้รับมอบหมายให้ดูแลไฟบุชาญญูนั้น ไฟบุชาญญูนี้เป็นไฟบุชาญญูของความรู้ ลูกบราห์มินได้รับความรู้และต่อมากลายเป็นเทพ ได้มีการอธิบายเกี่ยวกับบรรณะที่แตกต่างกันให้แก่ลูก ลูกผู้มีค่าควรแก่การทำงานรับใช้มีความสนใจในการทำงานรับใช้เสมอ ที่ไหนมีนิทรรศการเขาจะวิ่งมาที่นั่นทันที พวกเขาารู้สึกว่าพวกเขาต้องไปและอธิบายประเด็นความรู้เหล่านี้ ปวงประชาถูกสร้างขึ้นมาอย่างรวดเร็วมากที่นิทรรศการ ผู้คนมากมายมาตามความสนใจ ดังนั้นจำเป็นจะต้องมีผู้ที่ฉลาดที่สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน ถ้าบางคนไม่ได้อธิบายอย่างเต็มที่ผู้คนก็จะพูดว่า: “นี่คือความรู้ทั้งหมดที่บราห์มา กุมารี มีหรือ?” จึงทำให้งานรับใช้เสียไป(disservice) เหตุนี้เองลูกจำเป็นต้องมีบุคคลที่ตื่นตัวเพื่อจับตาดูผู้นำกลุ่มขณะที่อธิบาย ถ้าบุคคลสำคัญมา ผู้ที่สามารถอธิบายได้ดีควรพูดกับพวกเขา ควรเอาผู้ที่ไม่สามารถอธิบายอย่างชัดเจนออกไป ควรมีบางคนผู้ที่สามารถให้คำแนะนำอย่างดีมาก ลูกต้องเชื่องมหาตมะด้วยเช่นกัน เพียงแค่บอกพวกเขาว่านี่คือสิ่งที่บาบาพูดว่า: ฉันคือพระเจ้าผู้ที่สูงที่สุด ฉันเป็นพ่อ ผู้สร้าง ทุกคนอื่นเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง ท่านได้รับมรดกจากฟ่อนั้น มรดกอะไรที่พี่น้องจะให้แก่พี่น้องได้เล่า? ไม่มีผู้ใดอื่นสามารถให้มรดกของดินแดนแห่งความสุขแก่ลูกได้ เพียงพ่อเท่านั้นสามารถให้มรดกนั้นแก่ลูก เพียงพ่อผู้เดียวเป็นผู้ให้การหลุดพ้นจากบาบและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกต้องจดจำท่าน พ่อท่านเองมาและสร้างยุคทอง ท่านสร้างสวรรค์โดยผ่านร่างของบราห์มา ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา (ชีพแจนตี) แต่ท่านได้ทำอะไร? ทุกคนได้ลืมทั้งหมดนั้น ชีพบาบาและสอนราชาโยคะแก่ลูกและให้มรดกของลูกแก่ลูก ได้มีการทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ห้าพันปีที่แล้ว ไม่สามารถเป็นเรื่องของเป็นหมื่นเป็นแสนปี มีวันและเวลาทั้งหมดอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่มีใครสามารถพิสูจน์ได้ว่าวันเวลานั้นผิด โลกใหม่และโลกเก่าจะต้องเป็นคนละครั้ง ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าช่วงเวลาของยุคทองเป็นหมื่นเป็นแสนปี ถ้าเป็นเช่นนั้นจริงก็จะไม่สามารถคำนวณสิ่งใดได้อย่างถูกต้องแม่นยำ แท้จริงมีสี่ส่วนเท่ากันของสวัสดิกะ แต่ละยุคเป็นเวลา 1250 ปี สามารถคิดคำนวณได้ ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้เรื่องการคิดคำนวณใดๆ เหตุนี้

เองพวกเขาจึงได้ชื่อว่ามีค่าเพียงเปลือกหอย เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกมีค่าดุจเพชร ทุกคนไม่บริสุทธิ์ซึ่งด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงจดจำพระเจ้า พระเจ้ามาและทำให้ลูกสวยงามด้วยความรู้ ท่านตกแต่งลูกๆ ด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ ดูสิว่าลูกได้กลายเป็นอะไร! อะไรคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก? ลูกได้ลืมแล้วหรือว่าบาริตเคยสวมมงกุฏอย่างไร? มุสลิมรู้ดปล้นเพชรมากมาย ฯลฯ จากวัดโสมนาลและใช้เพชรทั้งหมดในสุหระาของพวกเขา ไม่มีใครสามารถประมาณค่าแก่เพชรเหล่านั้นในเวลานี้ เคยมีเพชรพลอยขนาดใหญ่มากมายในมงกุฎที่ราชาสวม บ้างมีเพชรพลอยมีค่าเป็นแสน บ้างเป็นห้าแสน ทุกวันนี้มีของปลอมมากมาย ความสุขที่ไม่แท้จริงทั้งหมดของโลกนี้มีค่าเพียงไม่กี่สตางค์ ทุกสิ่งอื่นเป็นความทุกข์ ดังนั้นซานยาสชี้พูดว่าความสุขเป็นเหมือนมุลกา เหตุนี้เองพวกเขาจึงจากบ้านและธุรกิจของเขาต่อไป อย่างไรก็ตาม ในเวลานี้แม้พวกเขาก็กลายเป็นดโมีประธานอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พวกเขากลับเข้าสู่เมือง แต่พวกเขาจะไปพำนักกับใคร? ไม่มีราชาหรือราชินีเลย ไม่มีใครฟังเขา พวกเขาจะพูดว่าแต่ละคนมีความคิดเห็นของตนเอง และพวกเขาสามารถทำสิ่งที่พวกเขาต้องการ และโลกนี้สร้างขึ้นด้วยความคิด เวลานี้พ่อทำให้ลูกเพียรพยายามอย่างแผ่ดทน ลูกมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมาก ศาสนาอื่นทั้งหมดขยายตัวออกไปในเวลาสุดท้าย และแล้วมีสงครามและความขัดแย้งอย่างมากมาย ลูกอยู่ในความสุขเป็นเวลาสามในสี่ของวงจร เหตุนี้เองพ่อพูดว่าศาสนาเทพของลูกให้ความสุขแก่ลูกอย่างมาก พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ไม่มีผู้นำศาสนาอื่นใดก่อตั้งอาณาจักร พวกเขาไม่ได้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ผู้ใด พวกเขาเพียงแค่มาก่อตั้งศาสนาของตนเอง เมื่อแม้พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ในตอนสุดท้าย พ่อต้องมาเพื่อให้พวกเขาบสโตประธาน ผู้คนนับพันมาที่นี้แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกบางคนเขียนถึงบาบาพูดว่าคนนั้น คนนี้ได้เข้าใจแล้วอย่างดีและเขาดีมาก บาบาพูดว่า: เขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใด ถ้าเขาได้เข้าใจว่าบาบาได้มาแล้วและกำลังทำให้เรากลายเป็นนายของโลก เขาก็จะซาบซึ้งและซื้อตัวพันที่และวิ่งมาที่นี้ อย่างไรก็ตามลูกต้องมีจดหมายแนะนำตัวจากครูของลูกเมื่อลูกมาพบพ่อ เมื่อลูกรู้จักพ่อ ลูกไม่สามารถรอช้าในการมาพบกับท่าน ลูกจะมีความซาบซึ้งที่ใหญ่หลวง ผู้ที่มีความซาบซึ้งเช่นนี้จะมีความสุขอย่างมากอยู่ภายในพวกเขา สติปัญญาของพวกเขาจะไม่เร่ร่อนไปสู่เพื่อนและญาติพี่น้อง อย่างไรก็ตามสติปัญญาของลูกมากมายยังคงเร่ร่อนไปทั่ว ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ เช่นดอกบัวและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ สิ่งนี้ง่ายดายมาก จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ เช่นที่ลูกลาหยุดงาน ดังนั้นลูกก็ลาหยุดจากกิจการของตนเองสองสามวันและนั่งอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งจดจำระลึกถึงเพื่อที่จะนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกควรคิดซ้ำซ้ำว่า: ฉันจะถืออดในการจดจำระลึกถึงพ่อ และแล้วลูกจะสะสมอย่างมาก บาปของลูกทั้งหมดจะได้รับการปลดเปลื้องไป ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแท้จริงด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่มีใครสามารถคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงตลอดทั้งวันได้ มายาจะสร้างอุปสรรคอย่างแน่นอน แม้กระนั้น เป็นด้วยการทำความเพียรพยายามนี้ที่ลูกได้รับชัยชนะ จงคิดว่า: วันนี้ ฉันจะนั่งในสวนตลอดทั้งวันและเพียงแค่จดจำระลึกถึงพ่อ แม้ขณะที่รับประทานอาหาร ฉันจะเพียงนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง สิ่งนี้คือความเพียรพยายาม เราต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกต้องเพียรพยายามและชี้หนทางแก่ผู้อื่น เข้มเครื่องหมายนี้ดีมาก ถ้าลูกพูดในหมู่ของลูกเองในถนนหนทาง ผู้คนมากมายจะเข้ามาร่วมและฟังลูก พ่อพูดว่า: จดจำนั้น! เมื่อพวกเขาได้รับสาสนนี้ ลูกก็เป็นอิสระจากความรับผิดชอบ อังชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลาหยุดจากการทำงานของลูกและถือปฏิญาณที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง เพื่อที่จะได้รับชัยชนะเหนือมายา จงเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึง
2. จงรับใช้เพื่อนและญาติพี่น้องของลูกด้วยความรัก รอยยิ้มและความถ่อมตนอย่างมาก อย่างไรก็ตามอย่าได้ปล่อยให่สติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปหาพวกเขา จงให้คำแนะนำพ่อแก่ทุกคนด้วยความรัก

พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนแปลงทางโลกเป็นทางจิตและกลับมาเป็นอิสระจากความอ่อนแอทั้งหมดเช่นนายผู้ทรงอำนาจ
ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณผู้เป็นนายผู้ทรงอำนาจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้จะไม่เคยตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของความอ่อนแอหรือปัญหาใดๆเพราะอะไรก็ตามที่พวกเขาเห็น ได้ยิน คิด หรือทำ จากอมฤตเวลา พวกเขาเปลี่ยนทางโลกเป็นทางจิต ขณะเต็มเต็มความรับผิดชอบของลูกต่อครอบครัวทางโลกของลูก จงมีงานทาง

จิตในการตระหนักรู้ของลูกเสมอ และลูกจะไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลโดยรูปแบบใดๆของกิเลสของมายาหรือ
โดยสายใยความสัมพันธ์ของบุคคลใด แม้ในท่ามกลางกระแสที่ท่าโหมกนี้ ลูกจะอยู่อย่างเป็นดอกบัวเสมอ
ขณะอยู่ท่ามกลางขยะทางโลก ลูกอยู่อย่างละวางจากสิ่งนั้น

คติพจน์: ทำให้ทุกคนพอใจ และลูกจะกระโดดสูงในความเพียรพยายามของลูกโดยอัตโนมัติ

***** โอม ชานติ *****

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์สภาพอะแควในเดืออะแควนี้ : จาณานาที่ที่ตื่นขึ้นในอมฤตเวลา กลับมาสมาเสมอในทุกการก
กระทำ ความคิดและคำพูด ขออย่าได้มีแม้หนึ่งคำพูดที่ไร้สาระ เช่นที่บุคคลสำคัญมีการกำหนดสุนทรพจน์ของพวกเขาอย่าง
ตายตัว ในทำนองเดียวกันลูกควรกำหนดคำพูดของลูกอย่างตายตัว อย่าได้พูดสิ่งใดที่เกินกำหนดไว้

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อลูกจดจำว่าลูกคือบราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกก็จะเริ่มมองเห็นต้นไม้มองของยุคทอง และจะมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกลูกๆ ผู้ที่มีความใส่ใจอย่างยิ่งในความรู้?
- คำตอบ:** พวกเขาจะพูดคุยกันเรื่องความรู้เท่านั้น ไม่ทำตนเองให้ว่างเว้นอยู่กับการชุบชิบนิทาผู้อื่น พวกเขาจะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในสันโดษ
- คำถาม:** ความลับอะไรของละครโลกนี้ที่มีเพียงลูกๆ เท่านั้นเข้าใจ?
- คำตอบ:** ภายในละครนี้ไม่มีใครนอกจากชีพบาบาที่มั่นคง ดวงวิญญาณของโลกเก่านั้นต้องการใครบางคนที่จะพาพวกเขาไปสู่โลกใหม่ ลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจความลับนี้ของละคร

โอม ซานติ พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและพูดกับลูกๆ ทางจิต ลูกเข้าใจว่าลูกคือ บราห์มิน ลูกคิดว่าตนเองเป็นบราห์มินหรือว่าลูกลืมแม้กระทั่งสิ่งนี้? บราห์มินไม่เคยลืมวงศ์สกุลของตน ดังนั้น ลูกเองก็ควรจดจำด้วยเช่นกันว่าลูกคือ บราห์มิน ถึงแม้ว่าหากลูกจะจดจำสิ่งเดียวนี้ เรื่องของลูกก็จะสามารถข้ามฟากได้ ลูกควรจะคิดถึงสิ่งใหม่ๆ ที่ลูกได้ยินในยุคแห่งการบรรจบพบกัน สิ่งนี้เรียกว่าการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกคือ รูปและบาสน (ตัวของโยคะผู้ที่ประพรมเพชรพลอยแห่งความรู้) ลูกๆ ดวงวิญญาณเต็มไปด้วยความรู้ทั้งหมดนี้ ดังนั้น เพชรพลอยเหล่านั้นเท่านั้นที่ควรจะปรากฏออกมา ลูกต้องจดจำว่าลูกคือ บราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกๆ บางคนไม่เข้าใจแม้กระทั่งสิ่งนี้ เมื่อลูกจดจำว่าลูกคือ บราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกันแล้ว ลูกก็จะเริ่มมองเห็นต้นไม้มองของยุคทองและจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ย้ำซ้ำทุกสิ่งทีบาบาอธิบายแก่ลูกกับตัวลูกเองอยู่ใน ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้ว่าเวลานี้พวกเขาอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน การศึกษาของยุคแห่งการบรรจบพบกันใช้เวลา นี่คือการศึกษเดียวเท่านั้นที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้เป็นนารายณ์ ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนจากชาวนรกให้กลายเป็นชาวสวรรค์ ด้วยการจดจำว่าลูกจะกลายเป็นเทพชาวสวรรค์ ลูกก็จะคงอยู่อย่างมีความสุข มีเพียงผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นผู้อาศัยของยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่จะสามารถกลายเป็นชาวสวรรค์ได้ ก่อนหน้านั้น เมื่อลูกเคยเป็นชาวนรกและได้ทำกรรมที่สกปรก สภาพของลูกตกต่ำลงไปอย่างสิ้นเชิง เวลานี้ลูกต้องหยุดการกระทำทั้งหมดนี้ ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพ ชาวสวรรค์ เมื่อภรรยาของใครตายและลูกถามสามีของเธอว่า “ภรรยาของท่านอยู่ที่ไหน?” เขาก็จะพูดว่า “เธอได้กลายเป็นชาวสวรรค์ไปแล้ว” แต่เขาผู้นั้นก็ไม่ว่าว่าสวรรค์คืออะไร หากเธอนั้นได้กลายเป็นชาวสวรรค์ เขาก็ควรมีความสุข เวลานี้ลูกๆ รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ จงคิดถึงสิ่งนี้: เวลานี้เรากำลังอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันและกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ พวกเรากำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากพ่อ ฝ่าแต่ย่ำซ้ำสิ่งนี้กับตนเอง แม้ว่าลูกไม่ควรลืมสิ่งนี้ แต่มายาก็ทำให้ลูกลืมและทำให้ลูกกลายเป็นยุคเหล็กอย่างสมบูรณ์ กิจกรรมของลูกเป็นเช่นนั้น เป็นยุคเหล็กอย่างแท้จริงและองศาของความสุขของลูกก็ลดลง ใบหน้าของลูกกลายเป็นเหมือนใบหน้าของซากศพ พ่อพูดว่า: ด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ ทุกคนกลายเป็นเหมือนซากศพที่ถูกเผา ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ดังนั้น ลูกควรมีความสุขนั้น เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้ว่า: หากท่านต้องการที่จะรู้ถึงความสุขเหนือประสาทสัมผัส ให้ถามโกปและโกปี ถามหัวใจของตนเอง ฉันอยู่ในประสบการณ์นั้นไหม? ลูกอยู่ในพันธกิจของพระเจ้า งานอะไรที่ลูกทำในพันธกิจของพระเจ้านี้? ก่อนอื่นใดลูกเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มินและจากบราห์มินเป็นเทพ อย่าลืมว่าลูกคือ บราห์มิน พราหมณ์ทางโลกก็พูดอย่างรวดเร็วว่าพวกเขาคือ พราหมณ์ พราหมณ์เหล่านั้นถือกำเนิดจากครรภ์ ในขณะที่ลูกคือ ลูกๆ ที่เกิดจากปาก ลูกๆ บราห์มินควรมีความซาบซึ้งอย่างใหญ่หลวง บราห์มาโบเจนก็ได้รับการจดจำ เมื่อลูกได้ให้บราห์มาโบเจนแก่ผู้คนรับประทาน พวกเขา ก็มีความสุขอย่างยิ่งที่กำลังรับประทานอาหารที่เตรียมโดยบราห์มินที่บริสุทธิ์ ลูกต้องมีความคิด คำพูดและการกระทำที่บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่ทำสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ใช้เวลา ไม่มีลูกคนใดได้กลายเป็นเช่นนั้นที่ลูกถือกำเนิดขึ้นมา มีคำพูดที่ว่า “การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที” ลูกได้รับมรดกของพ่อทันทีที่ลูกถือกำเนิดเมื่อลูกมีการตระหนักรู้และพูดว่า นี่คือการซาบิดาบราห์มาและบราห์มานั้นคือลูกของชีวาและลูกมีศรัทธาและแล้วลูกก็กลายเป็นทนายทนาย อย่างไรก็ตามหากลูกนั้นทำกรรมรูปแบบที่ผิดๆ ใด ก็จะต้องมีการลงโทษอย่างมากมาย ได้เคยมีการบอกลูกแล้วว่าผู้คนได้ส่งเวรตนเองที่ค่าซื้ออย่างไร เมื่อพวกเขามีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ บัญชีของพวกเขาได้รับการชำระสะสาง พวกเขาได้ต่ำต้งลงไปในบ่อเพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้น ไม่ได้มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้น ที่นี่ ชีพบาบาพูดกับลูกๆ: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้ง่ายดาย

ยิ่ง! กระนั้นก็ตามลูกๆ ก็ติดกับมายาและควงหมุน สงครามของตนเองเป็นเวลายาวนานที่สุด ไม่มีสงครามของการใช้กำลังทางวัตถุใดที่ดำเนินไปเป็นเวลานานเช่นนี้ สงครามของลูกเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ลูกมาหาบาบา ผู้ที่แก่กว่าก็ได้รบรามามากมาย สิ่งนี้จะดำเนินไปสำหรับคนใหม่ที่มาด้วยเช่นกัน เมื่อทหารตายในสงครามนั้น ผู้อื่นก็จะเข้ามาแทนพวกเขา ที่นี้เช่นกัน บางคนก็ตายแต่จำนวนของพวกเราที่ยังคงเฝ้าแต่ขยายตัว ต้นไม้ต้องขยายใหญ่ พ่อพูดกับลูกๆ ที่สุดแสนหวาน: จดจำว่า พ่อคือ พ่อของลูก เป็นครูสูงสุดของลูกและเป็นสัทกูรู ลูกจะไม่เรียกภรรยาว่าเป็นพ่อ ครูหรือสัทกูรู ลูกควรมีความใส่ใจที่จะให้ประโยชน์แก่ทุกคน เมื่อลูกๆ มหารตืออยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ พวกเขาก็จะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากมาย พวกเขาวิ่งไปที่ใดก็ตามที่ได้รับการเชื้อเชิญ ลูกๆ ที่ดีก็ถูกเลือกให้รับใช้ที่นัทรศาสตร์และอยู่ในคณะกรรมการทำงานรับใช้ ลูกๆ ก็ได้รับการกำหนด หากลูกอยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำงานรับใช้ก็จะกล่าวได้ว่าลูกเป็นลูกๆ ที่ดีของพันธกิจของพระเจ้า พ่อก็จะพึงพอใจด้วยเช่นกันกับผู้รับใช้ที่ดีมาก ถามหัวใจของลูกเอง: ฉันกำลังทำงานรับใช้ไหม? พวกเขาพูดถึงการอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ งานรับใช้อะไรที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อทำ? ให้สาสน์นี้แก่ทุกคน: มานมานะบาฟ! ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจรรอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ดังนั้น ลูกควรจะต้องคิดถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด กงจักรแห่งการสำนึกในตนเองไม่เคยหยุดที่จะควงหมุน ลูกคือ ประภาคารที่มีชีวิต ผู้คนร่ำสรรเสริญลูกอย่างมากมาย ลูกรู้ถึงค่ายกย่องของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือ ผู้พูดกิตะ ท่านได้ทำงานของท่านด้วยความรู้และพลังโยคะ พลังโยคะมีอิทธิพลอย่างมากมาย โยคะโบราณของบาร์ตที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเวลานั้นมีชื่อเสียง ชันยาสี่คือ หรุโยคี พวกเขาไม่สามารถชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้นี้ ลูกถือกำเนิดด้วยความรู้นี้ กิตะลูกเรียกว่าแม่และพ่อ มีแม่และพ่อ พร้อมกันกับเป็นลูกๆ ของชีพบาบา ลูกเองก็ต้องการแม่และพ่อด้วยเช่นกัน แม้ว่าผู้คนจะร้องเพลงเช่นนี้ แต่พวกเขาก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใด พ่ออธิบายว่าความหมายของสิ่งนี้ลึกล้ำอย่างยิ่ง มีคำกล่าวว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” ดังนั้น เหตุใดลูกจึงได้พูดว่า: แม่และพ่อ? บาบาก็ได้อธิบายแล้วว่าถึงแม้ว่าสรัสวตีอยู่ที่นี้ ในความเป็นจริงแม่ที่แท้จริงคือ พรหมบุตร มีมหาสมุทรและพรหมบุตร การบรรจบกันอันแรกคือ การบรรจบกันของทั้งสองนี้ บาบาก็ได้อวตารมาในผู้นี้ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง มีลูกๆ เพียงไม่กี่คนที่จะเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในสติปัญญา ลูกๆ จำนวนไม่มากนักที่จะสามารถคิดถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ พวกเขาคือ ผู้ที่จะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ดังนั้น พวกเขาจึงมีสติปัญญาเพียงน้อยนิด กระนั้นก็ตามพ่อก็ยังคงบอกพวกเขา: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้ง่ายดายใช่ไหม? พ่อของพวกเราดวงวิญญาณคือ ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านบอกลูกๆ ดวงวิญญาณ: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ แล้วบาปของลูกจะถูกลบไป นี่คือสิ่งหลัก ผู้ที่มีสติปัญญาที่บึกไม่สามารเข้าใจสิ่งต่างๆ ที่ลึกล้ำเหล่านี้ได้ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้ในกิตะว่า: มานมานะบาฟ! ทุกคนที่เขียนถึงบาบาก็พูดว่า เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พวกเขาล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า สิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ นี่คือเกมชกมวยระหว่างมายากับลูกๆ ของพระเจ้า ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ บาบาก็ได้อธิบายแล้วว่า ลูกต้องเอาชนะมายาเพื่อที่จะได้มาซึ่งสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ก่อนอื่นลูกได้เข้ามาสู่ความสัมพันธ์ของกรรม แล้วหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกก็จะค่อยๆ เริ่มมีบ่วงพันธะของกรรม ก่อนอื่นใด เมื่อลูกเคยเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ก็ไม่ได้มีบ่วงพันธะใดๆ ในการกระทำของลูก ไม่มีทั้งบ่วงพันธะของความสุขหรือของความทุกข์ จากนั้นลูกก็ได้เข้ามาสู่ความสัมพันธ์ของความสุข เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกเคยอยู่ในความสัมพันธ์ที่มีความสุข แล้วลูกก็ได้มีความสัมพันธ์ที่มีความทุกข์ ลูกกำลังจะไปสู่โลกแห่งความสุขอย่างแน่นอนในเวลานี้ เมื่อโลกใหม่และลูกก็บริสุทธิ์ ลูกเคยเป็นนาย เวลานั้นลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ในโลกเก่า เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น จงจดจำสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปทั้งหมดของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และลูกจะมาหาพ่อที่บ้าน ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขของลูกผ่านดินแดนแห่งความเจ็บสงบของลูก ก่อนอื่นใด ลูกต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์กำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์เพื่อที่ลูกจะสามารถกลับบ้านได้ พูดกับตนเองในวิธีนี้: ในขณะที่วงจกำลังมาถึงจุดจบแล้วอย่างแท้จริง พวกเราได้ใช้ชาติเกิดมากมายเท่านั้น เวลานั้นพ่อได้มาเพื่อทำให้พวกเราบริสุทธิ์ จากที่ไม่บริสุทธิ์ ด้วยพลังโยคะเท่านั้นที่พวกเราจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ พลังโยคะนั้นโด่งดังอย่างยิ่ง พ่อเท่านั้นที่สอนสิ่งนี้แก่ลูกได้ ลูกไม่ต้องทำสิ่งใดด้วยร่างกายของลูกสำหรับสิ่งนี้ จงไตร่ตรองสิ่งต่างๆ เหล่านี้ตลอดทั้งวัน ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่ลูกไป จงนั่งในสันโดษ เพียงแค่มีสิ่งต่างๆ เหล่านี้เท่านั้นในสติปัญญาของลูก ลูกสามารถหาสันโดษได้อย่างล้นเหลือบนหลังคา ไม่มีเรื่องของความกลัวในสิ่งนี้ ก่อนหน้านั้น หลังจากฟังมุรลีแล้ว ลูกก็จะไปยังภูเขาเพื่อไตร่ตรองในสิ่งที่ลูกได้ยิน ผู้ที่มีความใส่ใจในความรู้ก็เพียงแค่พูดคุยกันถึงความรู้เท่านั้น หากพวกเขาไม่มีความรู้ พวกเขาก็จะเริ่มซุบซิบนินทาผู้อื่น ลูกสามารถแสดงหนทางนี้ให้แก่ผู้คนมากมายที่นัทรศาสตร์ของลูก ลูกรู้ว่าศาสนาของลูกให้ความสุขอย่างมากมาย ลูกเพียงแค่ต้องอธิบายแก่ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ว่า พวกเขาควรที่จะจดจำพ่อผู้เดียว ลูกต้องไม่คิดว่าผู้นี้เป็นมุสลิมหรือฉันเป็นเช่นนี้ ไม่เลย ลูกแต่ละคนคือ ดวงวิญญาณ และลูกต้องมองดูผู้อื่นว่าเป็นดวงวิญญาณ และลูกอธิบายให้แก่ดวงวิญญาณนั้น ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ที่

นิทรรศการของลูก ดังนั้น ผีก็กลัวสิ่งนี้: ฉันทวงวิญญูณกำลังอธิบายแก่ดวงวิญญูณพี่น้องของฉัน เวลาที่เรา กำลังได้รับมรดกของเราจากพ่อ พวกเราคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณขณะที่กำลังให้ความรู้แก่พี่น้องของเรา เวลาที่ลูกต้องมาหาพ่อ ลูกได้เคยแยกห่างจากท่านมาเป็นเวลายาวนาน ที่นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ ในขณะที่มีความทุกข์และความไม่สงบอย่างมากมาย พ่อพูดว่า: เวลาที่ผีกลัวที่จะคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณ และแล้วลูกก็จะลืมนาม รูปและร่างกาย ฯลฯ เหตุใดลูกจึงคิดว่าผู้หนึ่งผู้นี้เป็นมุสลิมเล่า? ลูกต้องอธิบายแก่เขา ขณะที่คิดว่าเขาเป็นดวงวิญญูณ ลูกสามารถเข้าใจว่าดวงวิญญูณดีหรือไม่ดี ลูกๆ ดวงวิญญูณได้รับการบอกให้อยู่ห่างไกลจากผู้ที่มีอิทธิพลที่ไม่ดี เวลาที่ลูกคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด เวลาที่ลูกได้จบสิ้นการเล่นบทบาทของลูกที่นั่นแล้ว ลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องจดจำพ่อ ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกว่าที่บริสุทธิ์ ผู้คนต้องถือสัตย์ ปฏิญาณเป็นคำพูด พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกต้องถือสัตย์ปฏิญาณ พ่อได้ให้ยุคแก่ลูก ลูกๆ ดวงวิญญูณดั้งเดิมแล้วคือพี่น้องกัน จากนั้นเมื่อเข้ามาสร้างกาย ลูกก็ได้กลายเป็นพี่น้องหญิงชายกัน พี่น้องหญิงชายต้องไม่ช้องแหวะในกิเลส ด้วยการจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกว่าได้มีการอธิบายแล้วว่าหากลูกพ่ายแพ้มาหา ลูกก็ต้องลุกขึ้นมาอีกครั้งและอยู่อย่างตื่นตัว ยิ่งลูกอยู่อย่างตื่นตัวมากเพียงไรก็จะได้รับประโยชน์มากตามนั้น มีกำไรและขาดทุน มีผลกำไรถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและอีกครึ่งหนึ่งของวงจรในอาณาจักรของราวันเป็นการขาดทุน มีปัญหา ชัยชนะคือ กำไรและการพ่ายแพ้คือ การขาดทุน ดังนั้น ตรวจสอบตนเอง ด้วยการจดจำพ่อ ลูกๆ ก็จะมีประสบการณ์ของความสุข ผู้อื่นเพียงแค่ร้องเพลงนี้ แต่ก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งนั้น พวกเขาทำทุกสิ่งโดยที่ไม่ได้มีความเข้าใจว่าเพราะเหตุใด ลูกไม่ได้ทำการกราบไหว้บูชา ฯลฯ อีกต่อไป แต่ลูกนั้นยังร้องสรรเสริญ คำสรรเสริญของพ่อผู้เดียวนั้นไม่มีอะไรเจือปน พ่อได้มาและสอนลูกๆ ด้วยตนเอง ลูกไม่จำเป็นต้องถามคำถามใดๆ คงอยู่ในสำนักของวงจรและเข้าใจว่าลูกเอาชนะมาอย่างไรและพ่ายแพ้อย่างไร พ่ออธิบาย: หากลูกพ่ายแพ้ในเวลานี้ ลูกก็จะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ 100 เท่า พ่อพูดว่า: อย่าได้ทำให้เกิดการประณามสักทูลู มิฉะนั้นแล้ว ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพได้ นี่คือการที่แท้จริงของการกลับมาเป็นนารายณ์ที่แท้จริง ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ พวกเขาได้แยกเรื่องราวของกิเลสออกจากเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง กิเลสนี้เป็นไปสำหรับการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ พ่อพูดว่า: พ่อบอกเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดาให้แก่ลูก สิ่งนั้นเรียกว่ากิเลสพร้อมกันกับเป็นเรื่องราวของความเป็นอมตะ เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ดวงตาที่สามแก่ลูก ลูกรู้ว่าเมื่อลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ลูกต้องมีคุณธรรมเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าไม่ได้มีสิ่งใดเลยในโลกนี้ที่คงอยู่ตลอดไป เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่มั่นคง; ทุกคนอื่นต้องลงมา ท่านมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เท่านั้นเพื่อที่จะพาทุกคนกลับบ้าน ลูกต้องการใครบางคนด้วยเช่นกันที่จะพาดวงวิญญูณของโลกเก่านี้ไปสู่โลกใหม่ ทั้งหมดเหล่านี้คือความลับของละคร พ่อมาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์ ไม่มีผู้มีร่างกายใดสามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า พ่ออธิบายว่าในปัจจุบันปีกของดวงวิญญูณทั้งหมดได้หักลง พวกเขาจึงไม่สามารถบินได้ พ่อได้มาเพื่อที่จะให้ปีกของความรู้และโยคะแก่ลูก บาปของลูกจะถูกเผาด้วยพลังโยคะของลูกและแล้วลูกก็จะกลายเป็นดวงวิญญูณบุญเหล่านั้น อย่างไรก็ตามก่อนอื่นใดลูกต้องทำความเพียรพยายาม พ่อจึงพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและเก็บบันทึกการจดจำระลึกถึงของลูกไว้ ผู้ที่บันทึกของพวกเขาดีก็จะเขียนบันทึกของพวกเขาและจะมีประสบการณ์ของความสุขที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าลูกจะทำความเพียรพยายามอื่นๆ ทุกประการ แต่ไม่ได้เขียนบันทึก ลูกนั้นก็ไม่สามารถเติมตนเองด้วยพลังโยคะได้ ลูกได้กำไรมากมายด้วยการเก็บบันทึก พร้อมกันกับบันทึกนี้ ลูกต้องจดประเด็นความรู้ลงไปด้วยเช่นกัน ลูกต้องเขียนบันทึกว่าลูกได้ทำงานรับใช้มากเพียงไรและอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานเพียงไร ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่ในเวลาสุดท้ายจะไม่มีการจดจำสิ่งใดอื่นเลย ทำความเพียรพยายามในเวลานี้ ผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณเพื่อที่ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญูณบุญ อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไตรตรอมมหาสมุทรแห่งความรู้ในสันโดษ คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เอาชนะมายาและไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก
2. ขณะที่กำลังให้ความรู้แก่ใครก็ตาม สติปัญญาของลูกต้องรักษาสำนึกว่า: ฉันทวงวิญญูณกำลังให้ความรู้แก่ดวงวิญญูณพี่น้องของฉัน ลืม นาม รูปและร่างกายของทุกคน ถือสัตย์ปฏิญาณของความบริสุทธิ์ กลับมาบริสุทธิ์ และกลายเป็น

เป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งและยิ่งใหญ่ผู้ที่กลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้ตลอดเวลาด้วยวิธีการของโยคะที่ต่อเนื่อง

ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ทุกวันนี้มีชื่อเช่น “อคันด์ อนันด์” ฯลฯ แต่เป็นลูก ผู้ที่ “อคันด์” (ตลอดเวลา, อย่างต่อเนื่อง) ในสิ่งใดๆ อคันด์ในปิตุสุข อคันด์ในความสุข อย่างไรก็ตาม ลูกต้องเพียงไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมิตรใดๆ เมื่อลูกเห็น หรือได้ยินสิ่งใดเกี่ยวกับข้อบกพร่องของผู้อื่น จงมีทัศนคติของ “ไม่สนใจ” ต่อสิ่งนั้น และด้วยคุณสมบัติพิเศษนี้ ลูกจะกลายเป็นโยคีที่ “อคันด์” ผู้ที่เป็นโยคีที่ “อคันด์” กลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้ตลอดเวลา ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่มากจนกระทั่ง เป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกมีชีวิตอยู่ในรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ และเป็นเวลาครึ่งวงจร ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกได้รับการกราบไหว้บูชา

คติพจน์: สติปัญญาที่สูงส่งคือพื้นฐานของพลังของความเยียบสงบ

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษที่จะมีประสบการณ์สภาพอะแวกในเดื่อนอะแวกนี้

เพื่อที่จะมีประสบการณ์สภาพอะแวกอย่างสม่ำเสมอ จดจำว่า: เราต้องขับไล่ปัญหาไปให้ไกลห่าง และนำความสมบูรณ์พร้อมเข้ามาใกล้” สำหรับสิ่งนี้ เราต้องไม่มีความไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตของพระเจ้า แต่มีความไม่ระมัดระวังต่อกฎเกณฑ์การใช้ชีวิตที่เป็นปัสจร้ายและมายา เผลอหน้ากับปัญหาต่างๆ และปัญหาจะจบสิ้น

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศรีมัทของพ่อให้ความสุขแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชั่วโมง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้คำแนะนำที่พิเศษสุดเช่นนี้ได้ ลูกต้องทำตามศรีมัทของท่านต่อไป
- คำถาม:** คำถาม: วิธีที่ง่ายที่จะทำให้ดีลัคแห่งการปกครองแก่ตัวลูกเองคือวิธีใด?
- คำตอบ:** คำตอบ: 1) เพื่อให้ทำให้ดีลัคแห่งอำนาจในการปกครองกับตนเอง จงเฝ้าแต่ทำตามคำสอนที่พ่อให้แก่ลูกทั้งหมดอย่างสมบูรณ์ต่อไป ไม่มีเรื่องของพรหรือความเมตตาในสิ่งนี้ 2) ทำตามพ่อและอย่าได้มองดูผู้อื่นกลับมา“มานมานะบาฟ” โดยการทำเช่นนี้ ลูกได้รับดีลัคของลูกโดยอัตโนมัติ ด้วยการศึกษาคำสอนนี้และคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงลูกก็เปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย
- เพลง:** เพลง: ขอคารวะต่อชีวา

โอมซานติ เมื่อบัพและดาดา พูดว่า “โอม ซานติ” พวกท่านสามารถพูดได้สองครั้ง เพราะมีสองบุคคลในหนึ่งเดียว หนึ่งคือผู้ที่มีตัวตน และอีกหนึ่งคือผู้ไม่มีตัวตน ท่านทั้งสองสามารถพูดด้วยกันหรือแต่ละคนสามารถพูดแยกกัน นี่คือการอัศจรรย์ ไม่มีใครในโลกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั่งอยู่ในร่างของผู้นี้และให้ความรู้ สิ่งนี้ไม่ได้เขียนไว้ที่ใด เช่นที่พ่อได้พูดถึงสิ่งนี้เมื่อวงจรที่แล้ว ดังนั้นท่านพูดในขณะนี้ว่า: ฉันเข้ามาในร่างที่ธรรมดาของผู้นี้ในเวลาของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา ฉันรับการคำจูนของร่างกายนี้ มีคำพูดบางคำในกิตะที่เป็นจริง คำว่า “ฉันเข้ามาในผู้นี้ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขาเมื่อเขาอยู่ในวัยเกษียณ” เป็นเรื่องจริง เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะพูดเช่นนั้นถึงผู้นี้ ในยุคทองคนแรกที่ใช้ชาติเกิดคือผู้นี้ จากนั้นในตอนท้ายเมื่อเขาอยู่ในสภาพของวัยเกษียณพ่อก็เข้ามา ดังนั้นมีการกล่าวถึงผู้นี้ว่าท่านไม่รู้ว่าท่านได้ใช้ชาติเกิด พวกเขายืนยัน “8.4 ล้านชาติเกิด” ในคัมภีร์ ทั้งหมดนั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา นั่นเรียกว่าพิธีที่ปฏิบัติกันของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งใดที่ทำในหนทางของความรู้แตกต่างจากสิ่งที่ทำในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาแสดงการสักการะบูชา พวกเขายังคงลงมาเรื่อยๆ ลูกได้รับความรู้นี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อมาเพียงในยุคเดียวนี้เพื่อให้การหลุดพ้นจากบาปแก่ทุกคน นี่เป็นเพียงเวลาที่บาปมาเพื่อทำให้ลูกทั้งหมดสร้างรางวัลในอนาคตของลูก ลูกศึกษาในเวลานี้เพื่อไปยังโลกใหม่ในอนาคต พ่อมาเพื่อก่อตั้งอาณาจักรใหม่ของลูก ดังนั้นราชาโยคะนี้จึงถือว่ามีความสำคัญมาก ผู้คนต้องการเรียนรู้ราชา โยคะที่เก่าแก่โบราณของบาร์ดนี้ ทุกวันนี้ ซานยาสาชไปต่างประเทศและอ้างว่าพวกเขามาเพื่อสอนราชา โยคะที่เก่าแก่ และแล้วเนื่องจากผู้นั้นเชื่อว่าสวรรค์ถูกสร้างขึ้นด้วยโยคะ พวกเขารู้สึกว่าพวกเขาต้องการเรียนรู้โยคะนั้น พ่ออธิบายว่า: เป็นด้วยพลังโยคะนี้ที่ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อได้ก่อตั้งสวรรค์ แต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านก่อตั้งอย่างไร มีเพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่สอนราชาโยคะนี้ ไม่มีมนุษย์ที่มีร่างกายใดสามารถสอนได้ ทุกวันนี้มีการเจือปนและคอร์รัปชันมากมาย เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ฉันคือผู้เดียวที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นต้องมีใครบางคนที่ทำให้ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน เวลาลูกต้องตัดสินใจว่าสิ่งที่ลูกต้องหรือไม่ พ่อคือผู้เดียวที่มาและให้สาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมด โดยการศึกษาความรู้นี้ลูกจะได้รับความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีความสุขเพียงคราวเท่านั้น ที่นี้พ่อให้ความสุขแก่ลูกอย่างมากที่คงอยู่เป็นเวลา 21 ชั่วโมง ศรีมัทที่พ่อให้ลูกเพื่อให้การหลุดพ้นจากบาปนั้นพิเศษสุดไม่เหมือนใคร พ่อเป็นผู้เดียวที่เอาชนะหัวใจของทุกคน นั่นคือวัดจิตลาลาที่ไม่มีชีวิตและนี่คือวัดจิตลาลาที่มีชีวิต ภาพลักษณ์เหล่านั้นของกิจกรรมของลูกมีความถูกต้องแม่นยำ เป็นช่วงเวลานี้ที่กิจกรรมของลูกที่พวกเขาวาดภาพไว้ได้เกิดขึ้น ลูกได้พบพ่อแล้ว ผู้เดียวที่เอาชนะหัวใจลูก ผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปแก่ทุกคน ผู้เดียวผู้ขจัดความทุกข์ของลูกและประทานความสุขแก่ลูก ท่านได้รับการจดจำว่าเป็นผู้เดียวที่สูงส่งที่สุด พระเจ้าชีวาได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้เดียวที่สูงส่งที่สุดเหนือสิ่งใด ที่อื่น, สัญลักษณ์รูปไข่ของชีวาจะถูกวางอยู่เบื้องหน้าของช่างกำลาฯ ที่จริงแล้วควรห้ามไม่ให้มีการวางสัญลักษณ์ของชีวาไว้เบื้องหน้าเทพ เพราะเทพไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งเทพและซานยาสาชไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขามีเพียงความรู้ของธาตุบราห์ม เช่นที่ท้องฟ้าเป็นหนึ่งในวัตถุธาตุ ในท่านองเดียวกันนั้นคือธาตุบราห์ม ธาตุแห่งแสง พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อหรือไม่ได้รับมนตราที่ยิ่งใหญ่จากท่าน พ่อเท่านั้นที่มาในยุคบรรจบพบกันนี้และให้มนตราที่ยิ่งใหญ่นี้แก่ลูก พ่อ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปแก่ทุกคนมาในยุคเดียวนี้เท่านั้นและให้มนตราของ “มานมานะบาฟ” ท่านพูดว่า: ลูกๆ สละละทิ้งศาสนาทางร่างกายทั้งหมด และนั่นรวมถึงสำนักของร่างกายของลูกเอง พิจารณาดนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง และจดจำฉัน พ่อของลูก ท่านอธิบายสิ่งนี้ในวิธีที่ง่ายดายนมาก เพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน ลูกทั้งหมดมีสำนึกที่เป็นร่าง เวลานั้น

พ่อกำลังทำให้ลูกดวงวิญญาณมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ท่านพูดว่า: พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำนั้น พ่อของลูกเพื่อที่อัลลอยด์ซึ่งปะปนอยู่ในลูกสามารถถูกขจัดออกไปได้ เมื่อลูกลงมาจากสภาพสะโตประธานของลูกสู่สภาพ สะโต องค์ของความสมบูรณ์ของลูกก็ลดลง ความบริสุทธิ์ของทองคำจะบอกได้จากจำนวนกะรัตที่มี เวลาในตอนที่อาย ของยุคเหล็กไม่มีทองคำปรากฏให้เห็นเลย ในยุคทองมีปราสาทราชวังสร้างขึ้นด้วยทองคำ เปรียบเหมือนกลางวันและ กลางคืน นั่นเรียกว่าโลกยุคทอง ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีก่อนอิฐหรือก้อนหินที่นั่น ไม่มีขยะที่ใช้ในการสร้างอาคารที่ นั้น มีเพียงแต่ทองคำและเงิน พวกเขามีความสุขอย่างมากด้วยวิทยาศาสตร์ที่นั่น สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วในละคร เช่นกัน ผู้คนในเวลานี้มีความหยิ่งยโสของวิทยาศาสตร์ ในยุคทองไม่มีความหยิ่งยโสของวิทยาศาสตร์ เมื่อลูกอยู่ที่นั่นลูก ได้รับความสุขของวิทยาศาสตร์เท่านั้น ที่ความสุขเป็นเพียงชั่วคราว และมีความสุขอย่างมากจากวิทยาศาสตร์ในเวลานี้ กำลังมีการสร้างระเบิด ฯลฯ เพื่อการทำลายล้าง พวกเขาบอกผู้อื่นว่าอย่าทำระเบิดเหล่านั้นแต่พวกเขาเองยังคงทำระเบิด ต่อไป แม้ว่าพวกเขาจะรู้ว่าพวกเขาทั้งหมดจะตายด้วยระเบิดเหล่านั้น พวกเขาก็ยังคงสร้างมันต่อไป ดังนั้นสติปัญญาของ พวกเขาถึงตายไปเรียบร้อยแล้ว ทั้งหมดถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พวกเขาไม่สามารถหยุดการทำสิ่งเหล่านั้นได้ พวกเขา เข้าใจว่าพวกเขาจะตายด้วยระเบิดเหล่านั้น แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าใครกำลังตั้งใจพวกเขาให้ยังคงสร้างระเบิดเหล่านั้นอยู่ พวกเขาไม่สามารถหยุดการสร้างระเบิดเหล่านั้นได้ จะต้องมีการสร้างระเบิดเหล่านั้นอย่างแน่นอน การทำลายล้างได้ถูก กำหนดไว้แล้วล่วงหน้าในละครเช่นกัน ไม่ว่าใครจะได้รับรางวัลสันติภาพมากมายแค่ไหน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สร้าง สันติภาพ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านคือผู้เดียวผู้ให้มรดกแห่งความสงบ ความบริสุทธิ์แก่ลูก ในยุคทองมีความ มั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัด แม่น้ำแห่งนมไหลรินที่นั่น เป็นภาพวิเศษที่ลอยอยู่ในมหาสมุทรแห่งน้ำนม รูปภาพนั้นมีไว้เพื่อ เปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างอย่างมากระหว่างมหาสมุทรแห่งน้ำมนต์และมหาสมุทรแห่งยาพิษนี้ ในหนทางความ เลื่อมใสศรัทธาพวกเขาสร้างบ่อน้ำ ฯลฯ และวางรูปปั้นของวิฆเนศวรไว้บนแท่นหินในบ่อน้ำเหล่านั้น พวกเขาใช้เงินไปมากมาย ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา นั่นเป็นการสูญเสียเวลาและสูญเสียเงินทองเป็นอย่างมาก! พวกเขาใช้เงินอย่างมากใน การสร้างรูปปั้นของเทพเจ้าทั้งหลาย และแล้วพวกเขาก็เอารูปปั้นไปจมน้ำในมหาสมุทร ดังนั้นเงินนั้นก็สูญเปล่า นั่นเป็น เพียงการกราบไหว้บูชาตุ๊กตา ไม่มีผู้กราบไหว้บูชาใครหรืออาชีพการงานของผู้ที่พวกเขากราบไหว้บูชา เวลาที่ลูกรู้ของอาชีพ การงานของวัดของใครก็ตามที่ลูกไป ไม่มีการต่อต้านใดเลย ลูกๆ ไม่ได้ถูกห้ามไม่ให้ไปที่ใด ก่อนหน้านั้นลูกเคยไปโดยไม่ เข้าใจสิ่งใดเลย เวลาที่ลูกไปหลังจากกลับมาารู้คิด ลูกพูดว่าลูกรู้เกี่ยวกับ 84 ชาติเกิดของพวกเขา ผู้คนชาวบาร์ตไม่แม้แต่ จะรู้เกี่ยวกับชาติเกิดของกฤษณะ ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ความรู้นี้เป็นแหล่งแห่งรายได้ของลูก ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดเลยในการศึกษาพระเวทย์หรือคัมภีร์ ฯลฯ จะมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์บางอย่างเสมอในการ ศึกษาบางสิ่งในโรงเรียน ลูกกลับมามั่งคั่งอย่างมากด้วยการศึกษาความรู้นี้ ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและลูกกลับมา มั่งคั่งเช่นกันด้วยการศึกษาความรู้นี้ ไม่ว่าลูกจะไปที่วัดใดก็ตามลูกสามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วมากกว่าวัดนั้นเป็น อนุสรณ์ของใคร วัดดิลาลานันไม่มีชีวิตแต่วัดนี้มีชีวิต เช่นที่ลูกได้รับการวาดภาพของลูกที่นั่นในรูปของต้นไม้ ดังนั้นวัดก็ ถูกสร้างขึ้นในลักษณะเดียวกันโดยมีการวาดภาพลูกกำลังนั่งอยู่ในตาปาเซียอยู่เบื้องล่าง และมีทั้งหมดของสวรรค์แสดง ไว้บนเพดาน จะต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงมาก ที่นี้ลูกไม่มีค่าใช้จ่ายใดเลย บาร์ตเคยมีความมั่งคั่งและบริสุทธิ์ 100 % และ เวลาที่บาร์ตล้มละลายและไม่บริสุทธิ์ 100 % ทุกคนที่นั่นเกิดมาจากกิเลสของตัณหาหาคะ ที่นั่นไม่มีเรื่องของความสกปรก มีการเขียนเรื่องราวที่น่ากลัวไว้ในครุฑปุรานา(Garud Purana) เพื่อทำให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเขา แต่สิ่งนี้ไม่ ได้อยู่ในละครสำหรับผู้ที่เปลี่ยนแปลงในเวลานั้น สิ่งสร้างของพระเจ้าเกิดขึ้นในเวลานี้ พระเจ้าคือผู้เดียวที่สร้าง สวรรค์ ท่านได้ชื่อว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ พ่อได้อธิบายว่าทหารคนอื่นนั้นต่อสู้เพื่อผู้ปกครองของพวกเขา ในขณะที่ ลูกผู้เป็นทหารขณะกำลังมีชัยชนะเหนือมายาเพื่อประโยชน์ของลูกเอง ยิ่งลูกทำมากเท่าไรลูกจะได้รับมากเท่านั้น ลูก แต่ละคนต้องใช้จิตใจร่างกายและทรัพย์สินสมบัติของลูกเพื่อเปลี่ยนบาร์ตให้เป็นสวรรค์ ยิ่งลูกทำมากเท่าไรลูกก็จะยิ่ง ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ไม่มีอะไรที่จะหลงเหลืออยู่ที่นั่น คำพูดที่ว่า “ความมั่งคั่งของบางคนจะถูกฝังอยู่” เป็นที่จดจำว่าเป็นเรื่องของเวลานี้ในวงจร เวลาที่พ่อมาเพื่อทำให้ลูกได้รับโชคแห่งอาณาจักร ท่านพูดว่า: เวลาที่จงใช้ทุก สิ่งที่ลูกมี จิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สินสมบัติของลูกสำหรับสิ่งนี้ บราห์มาผู้นี้ได้อุทิศทุกสิ่งของท่านมี ท่านได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ พร้อมกับการให้ทรัพย์สินสมบัติที่คงอยู่ตลอดไป ท่านให้ทรัพย์สินสมบัติที่สูญสลายของท่านด้วยเช่นกัน ลูกแต่ละคน สามารถให้ได้มากเท่าที่ลูกได้เลือก ผู้ให้ทานที่มีชื่อเสียงก็จะเรียกว่าเป็นผู้ใจบุญที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาสร้างชื่อเสียงให้ตนเอง พวกเขาให้ทางอ้อมในนามของพระเจ้า แต่อาณาจักรของพวกเขาไม่ได้ถูกสร้างขึ้น เป็นอาณาจักรของลูกที่กำลังสร้างอยู่ ในขณะนี้ ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นคนใจบุญอย่างสมบูรณ์ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาพูดว่าพวกเขาจะส่งเวย ตนเอง ไม่มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นที่นี้ รัฐบาลนั้นต้องใช้เงินอย่างมาก สิ่งใดก็ตามที่ลูกทำที่นี้ลูกทำสิ่งนั้นเพื่อตัวลูกเอง ไม่ว่าลูก จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำของ 8 ลูกประจำของ 108 หรือลูกประจำของ 16,108 หรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับลูก ลูกต้อง

สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ลูกควรหารายได้เช่นนั้นด้วยการมีโยคะที่ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม และไม่จำเป็นต้องรับการลงโทษ ลูกทั้งหมดเป็นนักเรียน สงครามของลูกเกิดขึ้นกับราวันไม่ใช่กับมนุษย์ มีสององศาที่ลดลงไปสำหรับผู้ที่ต้องตก ยุคเงินเรียกได้ว่าเป็นสวรรค์ที่ลดลงไปสององศา ลูกต้องเพียรพยายามที่จะทำตามพ่ออย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตามสำหรับสิ่งนี้ลูกต้องอุทิศทุกสิ่งด้วยจิตใจและสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน ลูกจะพูดว่า: “บาบาทั้งหมดนี้เป็นของท่าน” และแล้วพ่อจะตอบว่า: จงใช้สิ่งนั้นสำหรับงานรับใช้ ทำงานของลูกตามคำแนะนำที่พ่อให้ลูก เปิดมหาวิทยาลัย เปิดศูนย์เพื่อให้คนมากมายสามารถได้รับประโยชน์ เพียงแค่ให้สาสน์นี้ว่าจดจำพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ลูกๆ ได้ชื่อว่าเป็นผู้นำสาสน์ ดังนั้นจงให้สาสน์นี้แก่ทุกคนว่า: พ่อพูดโดยผ่านบราห์มา: จดจำฉันและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต เวลานั้นลูกมีชีวิตอยู่ในบ่วงพันธะ แต่ต่อมากลูกจะมีชีวิตของการหลุดพ้น พ่อพูดว่า: ฉันมาเพียงแค่นี้ในบาร์ตเท่านั้น ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้าตลอดไป ไม่สามารถมีคำถามเกิดขึ้นมาได้ว่าละครถูกสร้างขึ้นเมื่อไรและจะจบลงเมื่อไร ละครนี้ดำเนินต่อไปชั่วนี้รันดร์ ดวงวิญญาณเป็นจุดที่แสงเล็กเช่นนั้นและแต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทที่จะอยู่ตลอดไปกำหนดไว้ภายในเขา เหล่านี้เป็นเรื่องที่ลึกล้ำมาก แต่ละดวงวิญญาณเป็นจุดที่เล็กมาเหมือนดวงดาว ผู้เป็นแม่แต่มีดิลัค (จุด) บนหน้าผากของพวกเขา ด้วยการทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเวลานี้ ลูกแต่ละคนให้อำนาจการปกครองแก่ตัวลูกเอง หากลูกทำตามคำสอนของพ่ออย่างถูกต้องแน่นอนลูกก็ให้อำนาจแห่งการปกครองแก่ตัวลูกเอง ไม่ใช่เรื่องของความเมตตาหรือพรพิเศษในสิ่งนี้ ลูกต้องให้ดิลัคแห่งอำนาจการปกครองแก่ตัวลูกเอง ดิลัคนั้นหมายถึงดิลัคแห่งอำนาจการปกครองดั้งเดิมนี้ ลูกต้องทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งอย่างมากในเวลานี้และทำตามพ่อ ลูกต้องไม่มองดูผู้อื่น นี่คือนัยที่หมายถึง “มานมานะบาป” เป็นด้วยสิ่งนี้ที่ลูกได้รับดิลัคของลูกโดยอัตโนมัติ พ่อไม่ได้ให้สิ่งนี้แก่ลูก การศึกษานี้คือราชาโยคะที่ลูกต้องเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย ดังนั้นลูกต้องทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งตามนั้นและทำตามผู้นี้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องเข้าใจประเด็นนี้ ด้วยการศึกษาที่ลูกได้รับรายได้ ยิ่งลูกมีโยคะมากเท่าไรลูกก็ยิ่งมีความรู้มากเท่านั้น เป็นโยคะที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม เหตุนี้เองจึงได้มีการจดจำโยคะของบาร์ต อย่างไรก็ตามลูกสามารถใช้ทั้งชีวิตของลูกอาบน้ำในแม่น้ำคงคาและลูกจะยังคงไม่สามารถกลับมามีบริสุทธิได้ ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาให้แก่คนยากจนในนามของพระเจ้าในขณะที่พระเจ้าเองมาที่นั่นและให้อำนาจการปกครองโลกแก่ผู้ที่ยากจน ท่านคือเจ้าแห่งคนยากจน บาร์ตที่เคยมั่งคั่ง 100 % ในเวลานี้ได้กลับมามีความเลื่อมใส 100 % การให้ทานจะมอบให้กับคนจนเสมอ พ่อทำให้ลูกสูงส่งมากแต่กระนั้นลูกก็ยังคงประณามพ่อเช่นนี้ พ่อพูดว่า: เมื่อลูกประณามพ่อเช่นนี้พ่อต้องมา นั่นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน นี่คือนัยที่พ่อของลูกและเป็นครูด้วยเช่นกัน ชาวซิกข์พูดถึงสัจธรรมที่เป็นอมตะ แต่มีกูรูมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือนัยที่ผู้เป็นอมตะมาใช้ ท่านใช้บัลลังก์ของลูกๆ ด้วยเช่นกัน ท่านพูดว่า: ฉันเข้ามาในร่างกายของผู้นี้เพื่อที่จะให้คนประโยชน์แก่ทุกคน นี่คือนัยที่บทบาทของท่านในเวลานี้ เรื่องราวเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ คนใหม่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ อัชชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ด้วยการให้ทานความมั่งคั่งของความรู้ที่คงอยู่ตลอดไป เช่นที่พ่อบราห์มาใช้ทุกสิ่งที่ท่านมีเพื่องานรับใช้ ทำตามพ่อในทำนองเดียวกันและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในอาณาจักรนั้น
2. เพื่อที่จะเป็นอิสระจากการถูกลงโทษ หารายได้เช่นนั้นโดยการมีโยคะที่ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก เพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมและอย่าได้มองดูผู้อื่น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนและภาพลักษณ์ของการยกระดับ ที่ด้วยความตระหนักรู้ถึงการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูกทำให้ทุกดวงวิญญาณมีพลัง
ลูกบราห์มินที่จะกลายเป็นเทพคือลำดับหลักของต้นกัลปะนี้และเป็นบรรพบุรุษของทุกคน รากฐานของการกระทำ รากฐานของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของวงศ์สกุล รากฐานของขนบธรรมเนียมและระบบคือลูกผู้เป็นดวงวิญญาณบรรพบุรุษที่เป็นภาพลักษณ์แห่งการค้าจุนและภาพแห่งการยกระดับ มันคือตัวลูกซึ่งเป็นลำดับที่ดวงวิญญาณทั้งหมดจะได้รับพลังสำหรับความคิดที่สูงส่งและพลังทั้งหมด ทุกคนทำตามลูกและเหตุนี้เองลูกต้องสร้างทุกความคิดและทุกการกระทำในขณะที่พิจารณาตัวเองว่าต้องรับผิดชอบต่อความรับผิดชอบ

คติพจน์: ชอบที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ เพราะเวลาและสภาวะของโลกขึ้นอยู่กับลูกผู้เป็นดวงวิญญาณบรรพบุรุษ
ผู้ที่กระจายรังสีของพลังทั้งหมดไปในทุกหนแห่งเป็นนายพระอาทิตย์แห่งความรู้

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะแควในเดือนอะแควนี้

ให้ฝึกฝนที่หยุดการจรรजरของความคิดของลูกเป็นครั้งคราว เป็นเวลาหนึ่งนาที่หยุดความคิดของลูกและการกระทำที่ทำผ่านร่างกายด้วยเช่นกัน และฝึกฝนที่กลายเป็นรูปที่เป็นจุด การฝึกฝนในหนึ่งวินาทีนี้จะช่วยให้ลูกสร้างสภาพที่อะแควได้ตลอดทั้งวัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อป้อนลูกด้วยอาหารบำรุงกำลังของความรู้และโยคะและให้ความมีมิตรไมตรีจิตแก่ลูก ดังนั้นคงอยู่อย่างมีความสุขและพอใจอยู่เสมอและให้ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่นตามศรัทธา
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งที่มีค่าที่สุดที่ลูกมีอยู่กับลูกในยุคบรรจบพบกันนี้ซึ่งลูกควรดูแล?
- คำตอบ:** ในสกุลบรรพบุรุษที่สูงส่งที่สุดนี้ชีวิตของลูกมีค่ามากที่สุด และดังนั้นลูกต้องดูแลร่างกายของลูกอย่างดีมาก อย่าคิดว่ามันเป็นเพียงแค่หุ่นกระบอกดินเหนียวและมันก็จะกระจุบสั่นลง! ไม่เลย ลูกต้องรักษามันให้มีชีวิตอยู่ หากมีบางคนเจ็บป่วยอย่าได้เบื่อกับมันกับผู้อื่น เพียงแค่บอกบุคคลนั้นให้จดจำชีพบาบาต่อไป มากเท่าที่ลูกมีการจดจำระลึกถึง บาปของลูกก็จะถูกตัดออกไปมากตามนั้น บุคคลนั้นควรรับใช้อย่างต่อเนื่อง เขาควรมีชีวิตอยู่และเฝ้าแต่จดจำชีพบาบา

โอมชานติ พ่อทางจิตผู้ให้ตาที่สามของความรู้แก่ลูกหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกทางจิต ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ตาที่สามของความรู้แก่ลูกได้ เวลานั้นลูกได้รับตาที่สามของความรู้ เวลานั้นลูกรู้ว่าโลกเก่านี้จะเปลี่ยนไป ผู้ที่ยากจนไม่รู้จักผู้เดียวที่จะเปลี่ยนสิ่งนั้นหรือวิธีที่ท่านจะเปลี่ยนสิ่งนั้น เพราะพวกเขาไม่มีตาที่สามของความรู้ เวลานั้นลูกได้รับตาที่สามของความรู้ที่ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของโลก นี่คือหัวน้ำตาของความรู้ แม้กระทั่งหัวน้ำตาหนึ่งหยดก็หวานมาก มีเพียงคำพูดเดียวของความรู้คือ “มานมานะบาฟ” คำนี้หวานมาก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อกำลังชี้หนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขแก่ลูก พ่อมาเพื่อให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูกและดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมาก มีคำกล่าวว่า: ไม่มีอาหารบำรุงใจที่เหมือนกับความสุข ราวกับว่าเป็นอาหารบำรุงสำหรับผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขและความสุขสันต์อย่างสม่ำเสมอ นี่คืออาหารบำรุงที่ทรงพลังสำหรับการคงอยู่ในความสุขเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด จงเฝ้าแต่ให้กันและกันด้วยอาหารบำรุงกำลังนี้ นี่คืออาหารบำรุงกำลังที่ทรงพลังสำหรับกันและกัน ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถให้ความมีมิตรไมตรีจิตแก่มนุษย์ด้วยกันได้ ลูกได้ให้ความมีมิตรไมตรีจิตแก่ทุกคนบนพื้นฐานของศรัทธา การให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครบางคนคือสภาวะของความสุขสบายที่แท้จริง ลูกที่แสนหวานรู้ว่าลูกกำลังได้รับของขวัญของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ในยุคทองบาร์ตันนั้นหลุดพ้นในชีวิต ซึ่งบริสุทธิ์ พ่อให้อาหารบำรุงที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งมาก เหตุนี้เองจึงมีเพลงว่า: หากท่านต้องการรู้ถึงความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสให้ถามโก๊ปและโก๊ปปี อาหารบำรุงของความรู้และโยคะนี้เป็นชิ้นหนึ่งและนำอัสการ และเป็นศัลยแพทย์ทางจิตวิญญาณผู้เดียวเท่านั้นที่มีอาหารบำรุงนี้ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับอาหารบำรุงกำลังนี้ พ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน, พ่อได้นำของขวัญมาไว้บนฝ่ามือของพ่อเพื่อลูก ของขวัญของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตนี้คงอยู่กับพ่อ เป็นพ่อที่มาเพื่อให้สิ่งเหล่านี้แก่ลูกทุกวงจร แล้วราวันก็ขโมยสิ่งนี้ไป ดังนั้นปรอทของความสุขของลูกควรสูงเพียงใดในตัวลูก! ลูกรู้ว่าเป็นเพียงพ่อ, ครูและสัตบุรุษที่แท้จริงเดียวเท่านั้นที่พาลูกกลับไปกับท่าน ลูกได้รับอาณาจักรของโลกจากพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ลูกควรอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ “ชีวิตนักเรียนของพระเจ้ามันดีที่สุด” คำพูดนี้ใช้กับเวลานี้ จากนั้นในโลกใหม่เช่นกันลูกจะเฝ้าแต่เฉลิมฉลองในความสุข ผู้คนของโลกไม่รู้ว่าความสุขที่แท้จริงได้รับการเฉลิมฉลองเมื่อใด มนุษย์ไม่มีความรู้ใดๆของยุคทอง ดังนั้นพวกเขาเฝ้าแต่เฉลิมฉลองสิ่งนั้นที่นี้ อย่างไรก็ตามความสุขจะมาจากไหนในโลกเก่าที่ตาโมประสาธน์? ผู้คนที่นี่เฝ้าแต่ร้องไห้คร่ำครวญในความทุกข์ระทม นี่คือโลกของความทุกข์เช่นนั้น พ่อแสดงให้เห็นหนทางที่ง่ายดายมาก อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและอยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นดอกบัว จดจำพ่อในขณะที่อยู่ในธุรกิจของลูก มีคู่รักและผู้เป็นที่รัก พวกเขาเฝ้าแต่จดจำกันและกัน คนนั้นคือผู้เป็นที่รักของเขาและเขาคือคู่รักของเธอ อย่างไรก็ตามที่นี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ที่นี่ลูกเป็นคู่รักของผู้เป็นที่รักชาติแล้วชาติเล่า พ่อไม่ได้กลายเป็นคู่รักของลูก ลูกจดจำผู้เป็นที่รักนั้นเพื่อที่จะเรียกท่านมาที่นี้ ลูกร้องเรียกหาท่านมากยิ่งขึ้นเมื่อมีความทุกข์อย่างมาก เหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า: ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาแห่งความทุกข์และไม่มีใครจดจำท่านในเวลาของความสุข ในเวลานี้พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ แต่ละวันมายาก็กลายเป็นผู้ทรงพลังอำนาจที่ตาโมประสาธน์ด้วยเช่นกัน ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน เวลานั้นกลับมาฉันนึกเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูก และพร้อมกับสิ่งนี้จงสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและลูกจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ประเด็นหลักในการศึกษานี้คือการจดจำระลึกถึง ลูกต้องจดจำพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดด้วยความรักและความเสนหาอย่างมาก พ่อคือผู้ที่ก่อตั้งโลกใหม่ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เหตุนี้เองลูกต้องจดจำพ่อเพื่อที่บาปของหลายชาติเกิดของลูกจะถูกตัดออกไป พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า: ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างมาก ดังนั้นเวลา

นี้จงจดจำพ่อ และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ผู้คนร้องเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อมาแล้ว ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ยุคทองเป็นโลกที่บริสุทธิ์อย่างแน่นอนและดังนั้นทุกคนมีความสุขที่นั่น เวลานี้พ่อพูดอีกครั้งหนึ่งว่า: ลูกๆ ให้จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ก็คือยุคบรรจบพบกัน คนพาเรือกำลังพาลูกจากฝั่งนี้ข้ามไปยังอีกฝั่งหนึ่ง ไม่เพียงแต่มีเรือลำเดียวเท่านั้น ทั้งโลกเป็นเหมือนเรือลำใหญ่ ทานพาเรือนั้นข้ามฟาก ลูกที่สุดแสนหวานควรมีความสุขอย่างมาก สำหรับลูกไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข วา! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนเรา! ลูกไม่เคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อนและลูกก็ไม่ได้ศึกษาสิ่งนี้ พระเจ้าพูดว่า: พ่อกำลังสอนราชาโยคะทางจิตแก่ลูก และดังนั้นลูกควรศึกษาอย่างเต็มที่ ลูกควรศึกษาอย่างเต็มที่และซึมซับอย่างเต็มที่ด้วยเช่นกัน ถึงอย่างไรทุกคนก็ตามลำดับกันไปในการศึกษา ลูกควรมองที่ตนเองว่า: ฉันคือผู้ที่สูงสุด, ปานกลางหรือต่ำสุด? พ่อพูดว่า: ให้ตรวจสอบตนเองว่า: ฉันมีค่าควรแก่การประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงหรือไม่? ฉันกำลังทำงานรับใช้ทางจิตหรือไม่? พ่อพูดว่า: โอ้ ลูกๆ จงกลายเป็นผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ให้ประโยชน์และทำตามพ่อ พ่อได้มาเพื่อประโยชน์ของงานรับใช้ พ่อทำงานรับใช้ทุกวัน เหตุนี้เองพ่อจึงได้รับพาหนะของผู้อื่น เมื่อพาหนะของผู้อื่นล้มป่วย พ่อนั่งในผู้อื่นและเขียนมรลิต์ เมื่อพ่อไม่สามารถพูดผ่านปาก พ่อก็เขียนมรลิต์ลงไปที่เท้าเพื่อที่ลูกจะไม่ขาดมรลิต์ ดังนั้นพ่ออยู่ในงานรับใช้ด้วยเช่นกัน นี่คือนานรับใช้ทางจิต พ่ออธิบายแก่ลูกที่สุดแสนหวานว่า: ลูกๆ เองควรซื้อและอยู่ในงานรับใช้ของพ่อเช่นกัน ในงานรับใช้ของพระเจ้า ผู้ที่เพียรพยายามอย่างดีเรียกว่ามหาวิระ จะเห็นได้ว่าผู้ที่เป็นมหาวิระคือผู้ที่ทำตามคำแนะนำสั่งสอนของบาบา คำสั่งของพ่อคือ: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองผู้อื่นเป็นพี่น้อง จงลืมหุ่นร่างกาย บาบาไม่เห็นร่างกายเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อมองเห็นแต่ดวงวิญญาณเท่านั้น อย่างไรก็ตามมีความรู้ที่ดวงวิญญาณไม่สามารถพูดโดยปราศจากร่าง พ่อเข้ามาในร่างนี้ พ่อใช้ร่างนี้มาใช้ เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายเท่านั้นที่เขาสามารถศึกษาเล่าเรียนได้ บาบาหนึ่งที่นี้ (ตรงกลางหน้าผาก) นี่คือนัลลิ่งก้อมตะ ดวงวิญญาณคือภาพลักษณ์อมตะ ดวงวิญญาณไม่ได้เล็กลงหรือใหญ่ขึ้น ร่างกายกลับมาเล็กลงหรือใหญ่ขึ้น ตรงกลางหน้าผากคือนัลลิ่งก้อมตะของดวงวิญญาณ ร่างกายของทุกคนนั้นแตกต่างกัน นัลลิ่งก้อมตะของบางคนคือนัลลิ่งก้อมตะของผู้ชายและนัลลิ่งก้อมตะของบางคนคือนัลลิ่งก้อมตะของผู้หญิง นัลลิ่งก้อมตะของบางคนคือนัลลิ่งก้อมตะของเด็ก พ่อหนึ่งที่นี้และสอนการฝึกฝนทางจิตแก่ลูก เมื่อใดก็ตามที่ลูกพูดกับใคร ก่อนอื่นให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ฉันดวงวิญญาณกำลังพูดกับพี่น้องเพศชายคนนี้ ให้สาสน์ของพ่อเพื่อจดจำชีพบาบา เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่อัลลอยจะถูกขจัดออกไป เมื่ออัลลอยปะปนอยู่กับทองคำ คุณค่าของทองคำก็ลดลง เมื่ออัลลอยปะปนเข้าไปในลูกดวงวิญญาณ ลูกแม้กระทั่งกลับมาไร้ค่า ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง เวลานี้ลูกดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้ว มองเห็นพี่น้องเพศชายของลูกด้วยดวงตานี้ ด้วยการมีสายตาของความเป็นพี่น้อง อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกจะไม่กลับมาชุกชน หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรและกลายเป็นนายของโลก จงเพียรพยายาม พิจารณาว่าทุกคนเป็นพี่น้องเพศชายของลูกและให้ทานความรู้แก่พวกเขา แล้วนิสัยนี้จะมั่นคง ลูกทั้งหมดคือพี่น้องที่แท้จริง พ่อมาจากเบื้องบนและลูกก็มาจากเบื้องบนเช่นกัน พ่อพร้อมกับลูกกำลังทำงานรับใช้ พ่อให้ความกล้าหาญที่จะทำงานรับใช้แก่ลูก จากนั้นลูกก็มีความกล้าหาญ ดังนั้นลูกควรฝึกฝนสิ่งนี้ว่า: ฉันดวงวิญญาณกำลังสอนพี่น้องเพศชายของฉัน มันคือดวงวิญญาณที่กำลังศึกษาเล่าเรียน สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิตที่ลูกได้รับจากพ่อทางจิต พ่อมาและให้ความรู้แก่ลูกในยุคบรรจบพบกัน: พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ลูกมาอย่างปราศจากร่าง และนำร่างกายมาใช้ที่นี้และเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกต้องกลับไปอีกครั้ง ดังนั้นจงพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและมีสายตาของความเป็นพี่น้อง ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามของลูกเอง ความใส่ใจใดที่เรามีกับผู้อื่น? การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน นั่นคือก่อนอื่นให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและอธิบายแก่พี่น้องเพศชายของลูกและลูกศรจะยิงตรงเป้าได้เป็นอย่างดี ลูกต้องเติมตนเองด้วยพลังกำลังนี้ เมื่อลูกมีความเพียรพยายามเท่านั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกต้องอดทนต่อบางสิ่งด้วยเช่นกัน เพียงแค่อยู่อย่างเจียบสงบเมื่อใครบางคนพูดสิ่งใดที่ผิด ผู้อื่นจะสามารถทำอะไรได้หากลูกอยู่อย่างเจียบสงบ? การตบมือเกิดขึ้นด้วยสองมือ หากคนแรกตบด้วยปาก แต่อีกคนหนึ่งอยู่อย่างเจียบสงบแล้วคนแรกก็จะกลับมาเจียบสงบโดยอัตโนมัติ เมื่อมีการตบทั้งสองมือเท่านั้นที่จะมีเสียงดัง ลูกต้องนำคุณประโยชน์มาให้แก่กันและกัน พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ หากลูกต้องการอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ จงกลับมา “มานมานะบาฟ” พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เห็นดวงวิญญาณพี่น้องเพศชาย ดังนั้นลูกต้องปลุกฝั่งนิสัยของการอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต สิ่งนี้เป็นไปเพื่อคุณประโยชน์ของลูก ลูกต้องให้คำสอนของพ่อกับพี่น้องของลูก พ่อพูดว่า: พ่อให้ความรู้แก่ลูกดวงวิญญาณ พ่อมองเห็นเพียงดวงวิญญาณเท่านั้น เมื่อมนุษย์พูดกับมนุษย์อีกคนหนึ่ง เขาก็มองเห็นใบหน้า ลูกพูดกับดวงวิญญาณดังนั้นลูกต้องเห็นดวงวิญญาณ แม้ว่าลูกจะให้ความรู้ผ่านร่างกายของลูก ลูกต้องตัดจิตสำนึกของร่างกายออกไป ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นพ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูก พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อมองดูที่ดวงวิญญาณเช่นกัน ดวงวิญญาณพูดด้วยเช่นกันว่า เรากำลังมองดูดวง

วิญญาณสูงสุดผู้เป็นพ่อ เรากำลังรับความรู้จากท่าน สิ่งนี้เรียกว่าการให้และรับของความรู้ทางจิตของดวงวิญญาณหนึ่งกับอีกดวงวิญญาณหนึ่ง ความรู้ที่อยู่ในดวงวิญญาณ ต้องให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณ สิ่งนี้เป็นเหมือนพลัง เมื่อความรู้ของลูกเต็มไปด้วยพลังและลูกอธิบายให้แก่ผู้อื่น สิ่งนั้นก็จะมีตรงเป่าในทันที พ่อพูดว่า: ฝึกฝนสิ่งนี้และดูว่าลูกจะตรงเป่าหรือไม่ ปลุกฝังนิสัยใหม่และจิตสำนึกของร่างกายก็จะถูกจัดออกไปและพาของมายาจะมาน้อยลง ลูกจะไม่มีความคิดที่ไม่ดีใดๆ สายตาอาชญากรรมจะไม่คงอยู่เช่นกัน เราดวงวิญญาณได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานี้การละเล่นกำลังจะสิ้นสุดลง เวลานี้ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาป จากตาโมประธานจงกลับมาสู่ประธานผ่านการจดจำระลึกถึง และลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่สี่โตประธาน เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก! พ่อรู้ว่าเป็นบทบาทของท่านที่จะให้คำสอนแก่ลูกนี้ไม่ใช่สิ่งใหม่ พ่อต้องมาทุกๆ 5000 ปี พ่อถูกผูกไว้ด้วยพันธะนี้ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกว่า: ลูกที่แสนหวาน อยู่ใน การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง นี่คือช่วงเวลาสุดท้าย จดจำพ่อผู้เดียวแล้วลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากบาป เสาหลักจะกลับมาแข็งแกร่งด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกได้รับคำสอนเหล่านี้สำหรับการกลับมาเป็นดวงวิญญาณเพียงครั้งเดียวเท่านั้น นี่คือนิยามที่นำ อัจฉริยะเช่นนั้น! บาบาน่าอัจฉริยะและความรู้ของบาบาก็นำอัจฉริยะด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้ ตลอดเวลา ขณะนี้เป็นเวลาที่ลูกจะกลับบ้านแล้ว เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน จงฝึกฝนสิ่งนี้ พิจารณาว่าตนเองเป็น ดวงวิญญาณและให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณ ลูกต้องใช้ดวงตาที่สามของลูกเพื่อมองเห็นผู้อื่นอย่างเป็นพี่น้องเพศชาย นี่คือ ความเพียรพยายามที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ที่คือสกุณที่สูงส่งที่สุดของลูกบราห์มิน ในเวลานี้ชีวิตของลูกมีค่าและดังนั้นลูกต้องดูแล ร่างกายเหล่านั้นด้วยเช่นกัน เนื่องจากความตาโมประธาน ช่วงชีวิตของร่างกายจึงลดลงมาเรื่อยๆ มากเท่าที่ลูกอยู่ในโยคะ ในเวลานี้ ช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มขึ้นมากตามนั้น ในยุคทองช่วงชีวิตจะเพิ่มขึ้น ช่วงชีวิตของลูกจะอยู่ที่ 150 ปี และดังนั้น ลูกต้องดูแลร่างกายของลูก อย่าได้คิดว่านั่นคือหุ่นกระบอกดินเหนียวและดังนั้นมันควรจบสิ้น ไม่เลย ลูกต้องรักษามันให้ มีชีวิตอยู่ นี่คือนิยามที่มีค่า หากบางคนเจ็บป่วย อย่าได้เบียดเบียนกับบุคคลนั้น บอกบุคคลนั้นให้จดจำชีพบาบา มากเท่าที่ลูก มีการจดจำระลึกถึง บาปของลูกจะตัดออกไปเรื่อยๆมากตามนั้น บุคคลนั้นควรเฝ้าแต่รับใช้ เขาควรจะมีชีวิตอยู่และเฝ้าแต่ จดจำชีพบาบา มีความเข้าใจว่าเรากำลังจดจำชีพบาบา เป็นดวงวิญญาณที่กำลังจดจำเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สูงสุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตรวจสอบตนเอง: ในความเพียรพยายามของนั้น นั้นสูงสุด, ปานกลางหรือต่ำสุด? นั้นมีค่าพอที่จะประกาศสิทธิ์ใน สถานภาพที่สูงหรือไม่? นั้นกำลังทำงานรับใช้ทางจิตหรือไม่?
2. ด้วยตาที่สามของลูก มองเห็นดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน พิจารณาว่าทุกคนเป็นพี่น้องเพศชายและให้ความรู้แก่พวกเขา ปลุกฝังนิสัยของการอยู่ในสภาพของสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นขอให้ลูกกลายเป็นภาพลักษณ์แห่งความสำเร็จโดยไม่กลัวข้อสอบ แต่ใส่จุดพลusstอป แทนและสอบผ่านอย่างเต็มที่
เมื่อมีข้อสอบประเภทใดมาถึงลูก อย่าได้หวาดกลัว อย่าได้มีคำถามใด ๆ เช่น “ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น?” อย่า เสียเวลาคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้จนสิ้นเครื่องหมายคำถามและใส่จุดพลusstอป จากนั้นลูกจะเปลี่ยนชั้นเรียนนั่นคือ ลูกจะสอบผ่านข้อสอบนั้น ผู้ที่ใส่จุดพลusstอปจะสอบผ่านอย่างเต็มที่เพราะจุดพลusstอปคือสภาพของจุด มองแต่ไม่เห็น ฟังแต่ไม่ได้ยิน ฟังสิ่งที่พ่อบอกลูก ดูสิ่งที่พ่อให้ลูกแล้วลูกจะสอบผ่านโดยสมบูรณ์ สิ่งซับซ้อนของการสอบผ่านคือการได้รับประสบการณ์ของการขึ้นอย่างสม่ำเสมอและกลายเป็นดวงดาวแห่งความ สำเร็จ

คติพจน์: เพื่อที่จะทำให้ตนเองก้าวหน้า ละทิ้งคำถาม การแก้ไข และการกล่าวอ้าง และทำให้การเชื่อมโยงของลูกดี

*** โอม ซานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะแวกในเดือนอะแวกนี้

หากอุปสรรคประเภทใดกำลังรบกวนสติปัญญาของคุณแล้วด้วยประสบการณ์ของโยคะประการแรกจงจับอุปสรรคนั้น
อย่าให้มีอุปสรรคใดมารบกวนจิตใจหรือสติปัญญาของคุณแม้แต่แต่น้อย ให้มีการฝึกฝนเช่นนั้นที่จะอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่
อะแวกที่ดวงวิญญาณ จิตวิญญาณสามารถรู้ได้อย่างง่ายดายว่าดวงวิญญาณหรืออีกจิตวิญญาณหนึ่งกำลังพูดและรู้ถึง
จิตใจของใครก็ตาม

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน โยคะนี้เป็นเหมือนไฟที่เผาบาปทั้งหมดของลูกและทำให้ลูกดวงวิญญาณสะอาดปรารถนา
ดังนั้นอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** ลูกกำลังจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญและดังนั้นลูกต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งใด?
- คำตอบ:** ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากกับผู้ที่ลูกให้เงินแก่พวกเขา หากลูกให้เงินแก่ใครบางคนและเขาใช้เงินนั้นกับ
การดื่มสุราหรือทำสิ่งที่ไม่ดีด้วยเงินนั้น บาปของสิ่งนั้นจะตกอยู่กับลูก ลูกต้องไม่ให้และรับกับดวงวิญญาณ
บาปอีกต่อไป ลูกต้องทำให้ตนเองเป็นดวงวิญญาณบุญที่
- เพลง:** ท่านจะไม่แยกห่างจากเราและเปลวไฟแห่งความรักที่เรามีต่อท่านจะไม่มัววันตาย

โอมซานติ โยคะนี้เรียกได้เช่นกันว่าเป็นไฟของการจดจำระลึกถึง ไฟของโยคะหมายถึงไฟของการจดจำระลึกถึง เหตุใด
จึงใช้คำว่า “ไฟ” เพราะลูกเผาบาปของลูกไปด้วยสิ่งนั้น เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้วิธีที่จะกลับมาสะอาดปรารถนาจากตะไ
ปรถาน การเป็นผู้ที่สะอาดปรารถนาหมายถึงการเป็นดวงวิญญาณบุญและการเป็นผู้ที่สะอาดปรารถนาหมายถึงการเป็นดวง
วิญญาณบาป มีคำกล่าวว่าใครบางคนเป็นดวงวิญญาณบุญมากหรือใครบางคนเป็นดวงวิญญาณบาปมาก สิ่งนี้พิสูจน์ว่า
เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาสะอาดปรารถนาและก็เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาสะอาดปรารถนาโดยการให้ชาติเกิดใหม่ เหตุนี้เอง
ดวงวิญญาณจึงเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณบาป ดังนั้นผู้คนจึงจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์และพูดว่า: ได้โปรดมาและทำให้
พวกเราดวงวิญญาณบริสุทธิ์! ใครทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบาป? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ลูกรู้ว่าเมื่อลูกเคยเป็นดวงวิญญาณที่
บริสุทธิ์ บารัตก็ถูกเรียกว่าอาณาจักรของราม (พระเจ้า) ในปัจจุบันดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นมีบาปและเหตุนี้เองเวลานี้โลก
จึงถูกเรียกว่าอาณาจักรของราวัน เป็นบารัตที่กลับมาบริสุทธิ์และบารัตที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถมา
และทำให้ผู้คนของบารัตบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดนั้นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วก็ถูกนำไปยังดินแดนแห่งความ
สงบ เวลานี้โลกนี้คือดินแดนแห่งความทุกข์ พวกเขาไม่สามารถทำให้เรื่องที่ยากดายเช่นนั้นนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา
เขาได้! เมื่อพวกเขาเข้าใจสิ่งนี้ด้วยหัวใจของพวกเขาเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถกลายเป็นบราห์มินที่แท้จริง ลูกไม่
สามารถได้รับมรดกจากพ่อได้จนกว่าลูกจะกลายเป็นบราห์มิน นี่คือไฟบูชาของยุคบรรจบพบกัน แน่แน่นอนว่าบราห์มินมี
ความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับไฟบูชา เวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน ลูกรู้ว่าไฟบูชาของยุคบรรจบพบกันนี้คือไฟบูชาสุดท้ายในดิน
แดนแห่งความตาย มีไฟบูชาในดินแดนแห่งความตาย แต่ไม่มีไฟบูชาในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ผู้เลื่อมใส
ศรัทธาไม่สามารถทำให้สิ่งเหล่านั้นนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ความเลื่อมใสศรัทธานั้นแตกต่างจากความรู้อย่างสิ้นเชิง
ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่าพระเวทและคัมภีร์นั้นคือความรู้ หากมีความรู้ในหนังสือเหล่านั้น เขาก็จะสามารถกลับบ้านได้ อย่างไร
ก็ตามตามละคร ยังไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ บาบออธิบายว่าดวงวิญญาณอันดับหนึ่งต้องผ่านสภาพสะอาด, ราโจและ
ตะโม ดังนั้นส่วนที่เหลือเพียงแค่เล่นบทบาทที่สะอาดของพวกเขาแล้วกลับบ้านได้อย่างไร? พวกเขาเช่นกันก็ต้องเข้าไปสู่
สภาพที่สะอาดปรารถนาของพวกเขาด้วย พวกเขาก็ต้องเล่นบทบาทของพวกเขาในสิ่งนี้เช่นกัน นักแสดงแต่ละคนก็มีพล
กำลังของตนเอง นักแสดงที่สำคัญก็โด่งดังมากเป็นที่รู้จักกันดี ใครคือผู้สร้าง ผู้กำกับ และนักแสดงหลักในละครนี้? เวลา
นี้ลูกเข้าใจแล้วว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อคือบุคคลหลัก และแล้วก็มีแม่ของชาวโลกและพ่อของชาวโลก พวกเขากลายเป็นนาย
ของโลก บทบาทของพวกเขาที่สูงส่งอย่างแน่นอนและดังนั้นคำตอบแทนของพวกเขาเองก็สูงมากด้วยเช่นกัน พ่อผู้เดียว
ที่สูงส่งที่สุดที่จ่ายให้แก่พวกเขา ท่านพูดว่า “ในเมื่อลูกช่วยพ่อเป็นอย่างมาก ลูกจะได้รับคำตอบแทนตามนั้น” หากนัก
กฎหมายสอนลูก เขาก็จะพูดว่าเขาสามารถที่จะทำให้ลูกได้รับตำแหน่งที่สูงมาก ดังนั้นลูกๆ ควรจะให้ความสนใจอย่าง
มากมายต่อการศึกษานี้ ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน พวกเขา(ชั้นยาซซี)มีการสละละทิ้งของคาร์มา
โยคะ ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านและดำเนินการกับทุกสิ่ง ลูกสามารถทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก
จากพ่อด้วยเช่นกัน ไม่มีความยากลำบากใดๆในสิ่งนี้ ในขณะที่ทำงานบ้านทั้งหมดของลูก ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง
ชีพบาบา ความรู้นั้นง่ายดายมาก ผู้คนร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์! มี
อาณาจักรที่บริสุทธิ์ในโลกที่บริสุทธิ์ และพ่อกำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่อาณาจักรนั้น มีสองวิชาหลักในความรู้: อัลฟา
และเบต้า ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและจดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีความมั่งคั่งเสมอและมั่งคั่ง พ่อพูด
ว่า: จดจำพ่อในบ้าน ลูกต้องจดจำบ้านด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำพ่อในบ้านลูกจะสามารถไปที่นั่นได้ ด้วยการดวงกงจักร
แห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกก็จะกลายเป็นผู้ปกครองโลก ลูกควรจะได้รับทุกสิ่งเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของลูกอย่าง

ระมัดระวังมาก ในปัจจุบันทุกคนนั้นตะโมประฐานอย่างแท้จริง ในดินแดนแห่งความสุขภูมิความสงบ ความสุขและความเจริญรุ่งเรือง มีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นที่นั่น เวลานี้มีความไม่สงบในทุกบ้าน ดูซิว่านักเรียนบางคนได้สร้างความปั่นป่วนมากมายเพียงใด! พวกเขาได้แสดงให้เห็นความเป็นเลวร้ายของเขา โลกนี้เก่าและไม่บริสุทธิ์โดยสิ้นเชิง ในขณะที่ยุคทองเป็นโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันนี้ สงครามมหาภารตะก็เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันนี้ด้วยเช่นกัน เวลานี้โลกนี้ต้องเปลี่ยนแปลง พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเพื่อทำให้โลกใหม่ สิ่งนี้เรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ผู้คนเฉลิมฉลองเดือนแห่งบุญ (ปุโรชิตตัม) ที่สูงส่งที่สุด) และช่วงเวลาแห่งบุญ แต่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่รู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันที่เป็นบุญนี้ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันนี้และทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชร ลูกตามลำดับกันไปในเรื่องนี้เช่นกัน ราชากลายเป็นเช่นเพชร ในขณะที่ปวงประชากลายเป็นเช่นทองคำ ทันทิที่เด็กถือกำเนิดมา เขาก็มีสิทธิ์ต่อมรดกของเขา เวลานี้ลูกกำลังได้รับสิทธิ์ในโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในโลกใหม่นั้นด้วยเช่นกัน ความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้จะเป็นความเพียรพยายามที่ลูกทำในทุกๆวงจร เป็นที่เข้าใจว่าเมื่อดวงวิญญาณไม่สามารถทำความเพียรพยายามอะไรได้มากกว่าที่พวกเขาทำและดวงวิญญาณนั้นก็จะทำความเพียรพยายามเดียวกันทุกวงจร ในทุกชาติเกิดและในทุกวงจรพวกเขาจะอยู่ในท่ามกลางปวงประชาหรือพวกเขาจะกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ของปวงประชาที่มั่งคั่ง ทุกคนตามลำดับกันไป และทุกสิ่งเกี่ยวกับลูกก็สามารถรู้ได้จากการที่ลูกแต่ละคนนั้นศึกษาเล่าเรียนได้มากแค่ไหน บาบาสสามารถบอกลูกได้ทันทีว่าลูกจะกลายเป็นอะไร หากลูกจะต้องออกจากร่างของลูกในเวลานี้ ในสภาพปัจจุบันของลูก ในแต่ละวันเวลาที่จะสั้นลงเรื่อยๆ หากลูกคนไหนจะออกจากร่างของลูกในเวลานี้ ลูกจะไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้อีกครั้ง ใช่ บางสิ่งจะเข้ามาสู่สติปัญญาของลูกและลูกจะจดจำชีพบาบา เช่นเดียวกับที่ลูกเตือนให้เด็กเล็กๆ ให้จดจำชีพบาบาและเขาก็เฝ้าแต่พูดว่า “ชีพบาบา ชีพบาบา” ดวงวิญญาณนั้นจะได้รับบางสิ่ง กล่าวกันว่าเด็กเล็กๆ นั้นมีความหัดเทียมกับมหาดมะ (ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) เพราะเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับกิเลส อย่างไรก็ตามเมื่อเขาเติบโตขึ้น เขาก็ได้รับอิทธิพลจากกิเลส มีความโกรธหรือมีความผูกพันยึดมั่น เวลานี้ลูกได้รับการบอกว่าลูกต้องจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกต่อสิ่งใดก็ตามที่ลูกสามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาทางร่างกายของลูกในโลกนี้ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าทั้งโลกจะกลายเป็นสุสาน ทุกสิ่งนั้นเก่าและไม่บริสุทธิ์อย่างแท้จริง เมื่อใครบางคนตาย สิ่งของเก่าๆ ของเขาทั้งหมดนั้นก็จะถูกยกให้กับชนนิก (นักบวชพราหมณ์พิเศษ) พ่อคือชนนิกที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านเป็นคนซัดด้วยเช่นกัน ท่านรับอะไรจากลูกและท่านให้อะไรแก่ลูกเป็นการตอบแทน? เงินจำนวนเล็กน้อยใดก็ตามที่ลูกให้แก่บาบานั้นก็จะถูกทำลายอยู่ดี อย่างไรก็ตามพ่อก็พูดว่า: เก็บเงินของลูกไว้กับลูก เพียงแค่ขจัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกออกไปจากสิ่งนั้น เฝ้าแต่ให้บุญชีของลูกแก่พ่อแล้วลูกจะได้รับคำแนะนำและแนวทางอย่างต่อเนื่อง สิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่ลูกมีซึ่งมีค่าเพียงแค่เศษฟางเท่านั้นสามารถใช้เพื่อมหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลเพื่อสุขภาพและความมั่งคั่ง โรงพยาบาลสำหรับผู้ป่วยและมหาวิทยาลัยสำหรับนักเรียน นี่คือทั้งโรงพยาบาลและวิทยาลัยรวมกัน สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องการเพียงแค่ดินสามตารางฟุตเท่านั้นเอง ผู้ที่ไม่มีสิ่งใดเลยก็สามารถที่จะให้ที่ดินสามตารางฟุตและมีขึ้นเรียนที่นั่น ที่ดินสามตารางฟุตนั้นก็เป็นที่ที่ใหญ่พอที่จะนั่ง ที่นั่นมีเพียงสามตารางฟุตเท่านั้น ใครก็ตามที่เข้ามาในพื้นที่สามตารางฟุตของลูกควรจะเข้าใจทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก ทำให้ใครก็ตามที่มานั่งลงและให้คำแนะนำของพ่อกับพวกเขา มีการทำเข้มกลัดขึ้นมากมายสำหรับงานรับใช้ด้วยเช่นกัน เข้มกลัดนี้เรียบง่ายมาก รูปภาพนั้นก็ดีมากและข้อความที่เขียนก็มีความหมายที่สมบูรณ์ด้วยเช่นกัน งานรับใช้มากมายสามารถทำได้ด้วยสิ่งเหล่านี้ ในแต่ละวันเมื่อภยพิบัติเพิ่มขึ้น ผู้คนก็จะไม่สนใจใส่ทางโลกและจะเริ่มที่จะจดจำพ่อ ฉันดวงวิญญาณนี้ไม่สูญสลาย และฉันต้องจดจำพ่อที่ไม่สูญสลายของฉัน พ่อเองพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาบของหลายชาติเกิดของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีความรักต่อพ่ออย่างเต็มที่ อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่าง ใช่ ลูกอาจจะมีความรักภายนอกกับลูกๆ ของลูก ฯลฯ แต่ให้ความรักที่แท้จริงของลูกเป็นไปกับพ่อทางจิต ด้วยการจดจำท่านเท่านั้นที่บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ในขณะที่มองดูเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก สติปัญญาของลูกควรจะแขวนอยู่บนตะลั่งแกงของการจดจำระลึกถึงพ่อ ควรจะเป็นราวกับว่าลูกๆ นั้นกำลังแขวนอยู่บนตะลั่งแกงแห่งการจดจำระลึกถึง ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด สติปัญญาของลูกควรจะแขวนอยู่ที่นั่น บ้านของพ่ออยู่เบื้องบนนั้น มีโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตนนี้ เวลานี้การเดินทางของลูกกำลังจะสิ้นสุดลงและลูกก็จะต้องกลับบ้านในไม่ช้า เวลานี้ลูกอยู่ในการเดินทางกลับบ้านของลูก ดังนั้นบ้านของลูกดูเหมือนว่าน่าดึงดูดมาก บ้านนั้นคือที่อยู่อาศัยที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ลูกต้องกลับไปยังบ้านของลูกเอง ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อจะกลับบ้าน อย่างไรก็ตามพวกเขาที่ไม่มีความรู้อย่างเต็มที่และพวกเขาก็ไม่สามารถกลับไปยังบ้านนั้นได้ เพื่อที่จะบรรลุถึงพระเจ้าหรือเพื่อที่จะไปยังดินแดนนิพพานพวกเขาจึงเดินทางไปในการจาริกแสวงบุญมากมาย ฯลฯ พวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างมาก ชันยาซีเพียงแค่ชี้หนทางสู่ความสงบเท่านั้น พวกเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับดินแดนแห่งความสุข เพียงพ่อเท่านั้นที่ชี้หนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสุข

แก้มลูก ก่อนอื่นลูกต้องไปยังสถานที่ที่อยู่เหนือเสียง (นิพพาน) สภาพที่ปลดเกษียณของลูกอย่างแน่นอน สถานที่นั้นเรียกว่าบราห์มันด์ด้วยเช่นกัน พวกเขาคิดว่าธาตุบราห์มคือพระเจ้า พวกเราดวงวิญญาณเป็นจุด และสถานที่อยู่อาศัยของเราคือบราห์มันด์ ลูกเองนั้นก็ได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปนั้นด้วยเช่นกัน พวกเขาจะสามารถกราบไหว้บูชาจุดได้อย่างไร? เพื่อที่จะทำการกราบไหว้บูชา พวกเขาทำซาลิเกรมของดวงวิญญาณและกราบไหว้บูชาสิ่งนั้น ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีการกราบไหว้บูชาจุดได้อย่างไร? เหตุนี้เองจึงสร้างรูปที่มีขนาดใหญ่ขึ้นด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง เวลาลูกรู้สิ่งเหล่านี้ ลูกต้องแสดงภาพดวงวิญญาณขนาดใหญ่ในภาพด้วยเช่นกัน ผู้คนจะเข้าใจอะไรจากการมองเห็นจุด? ดังนั้นจึงเป็นการดีกว่าจริงๆที่จะทำดวงดาว แม้บางคนก็แถมติดลึกลงนั้นด้วย ลูกสามารถได้ติดลึกลงสำเร็จรูป ดวงวิญญาณก็เป็นสีขาวเหมือนกับดวงดาวเช่นกัน ติดลึกลงคือสัญลักษณ์ของดวงวิญญาณที่อยู่ตรงกลางหน้าผากของบุคคล อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ความหมายของสิ่งนั้น พ่ออธิบายว่าดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กน้อยนั้นมีความรู้อย่างมากมายเพียงใด มีการสร้างระเบิด ฯลฯ จำนวนมากมาย เป็นความมหัศจรรย์ที่ว่าดวงวิญญาณนั้นมีบทบาทของพวกเขาถูกบันทึกไว้ในตัวพวกเขา อย่างไรก็ตาม ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำมาก ดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กน้อยนั้นสามารถทำสิ่งต่างๆ มากมายผ่านร่างกายของเขา ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย บทบาทของเขานั้นไม่เคยถูกทำลายและการกระทำของพวกเขาไม่เคยเปลี่ยนแปลง เวลานั้นต้นไม้ใหญ่โต ในขณะที่ในยุคทองต้นไม้เล็กมาก ต้นอ่อนของต้นไม้ที่เล็กที่แสนหวานกำลังมีการเพาะหว่านในเวลา นี้ ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และเวลาที่กำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กน้อยนั้นมีบทบาทที่ใหญ่โตมากที่บันทึกไว้ในตัวเขา นี่คือนิยาม ลูกก็เฝ้าแต่เล่นบทบาทที่ไม่สูญสลายของลูกต่อไป บทบาทนั้นไม่เคยหยุดลง เป็นความมหัศจรรย์ว่าดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายอย่างไรและเต็มไปด้วยบทบาทที่ไม่สูญสลายอย่างไร พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ลูกต้องกลับมาเป็นดาวดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มีความเพียรพยายามในสิ่งนี้ ลูกดวงวิญญาณก็มีบทบาทที่ใหญ่โตที่สุด บาบาก็ไม่ได้มีบทบาทที่ใหญ่โตเหมือนกับลูก พ่อพูดว่า: เมื่อลูกมีความสุขในสวรรค์ พ่อก็ไปและพักผ่อน พ่อไม่ได้มีบทบาทใดที่จะเล่นในเวลา นั้น เป็นในเวลา ที่พ่อทำงานรับใช้มากมายเพื่อลูก ความรู้ที่มหัศจรรย์มาก! ไม่มีใครนอกจากลูกรู้สิ่งนี้ ถ้าลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็ไม่สามารถซึมซับสิ่งนี้ได้ เมื่อลูกเปลี่ยนอาหารการกินและเครื่องดื่มของลูก นั่นก็ทำให้เกิดความแตกต่างในวิธีการที่ลูกจะซึมซับสิ่งนี้เช่นกัน ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์มากในสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ย่ายายมากที่จะจดจำพ่อ ลูกต้องจดจำพ่อและประกาศสิทธิในมรดกของลูก เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: เก็บรูปภาพไว้กับลูก สร้างภาพของโยคะและมรดกของลูกแล้วลูกจะมีความสุขซึ่งของการเปลี่ยนจากบราห์มินเป็นเทพ และแล้วจากเทพลูกก็จะกลายเป็นนักรบ ลูกบราห์มินอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกกำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่ง ลูกต้องทำความเข้าใจอย่างมากที่จะปลุกฝังสิ่งเหล่านี้เข้าไปในสติปัญญาของผู้คน แต่ละวันยิ่งลูกเข้าใจความรู้อย่างมากเท่าไร ลูกก็มีความสุขมากเท่านั้น ลูกๆ รู้ว่าบาบาให้ประโยชน์กับลูกอย่างมาก ลูกรู้ว่าลูกมีสภาพที่สูงขึ้นในทุกๆ วงจร ลูกต้องทำทุกสิ่งเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูกด้วยเช่นกัน แต่สติปัญญาของลูกควรจะจดจำว่าลูกกำลังรับประทานจากบันดาราของชีพบาบา ด้วยการเฝ้าแต่จดจำชีพบาบา, ความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป ลูกจะละร่างเก่าของลูกและกลับบ้าน ลูกๆ ลูกเข้าใจว่าบาบาไม่ได้รับสิ่งใดจากลูก เพราะบาบาเป็นผู้ประทาน พ่อพูดว่า: ทำตามศรัทธาของพ่อ! ใส่ใจอย่างเต็มที่กับใครก็ตามที่ลูกให้เงินแก่เขา หากลูกให้เงินแก่ใครบางคนแล้วเขาก็ใช้เงินไปกับการดื่มสุราหรือกระทำการสิ่งอื่นๆที่ไม่ดีด้วยเงินนั้น บาปของสิ่งนั้นก็ตกอยู่กับลูก ลูกก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาปจากการให้และรับของลูกกับดวงวิญญาณบาป มีความแตกต่างเช่นนั้นที่นี้ ลูกต้องกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่นี้ ดังนั้นอย่าได้ให้และรับกับดวงวิญญาณบาป พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่เป็นเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับใคร พ่อมาหาลูกในฐานะหัวหน้าตาล เพียงแค่ดูว่าท่านได้จ่ายดอกเบี้ยมากเพียงใดแก่ลูกสำหรับสิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่มีค่าเท่ากับเศษฟางของลูกที่ท่านรับมา ลูกได้รับดอกเบี้ยมากมาย ท่านนั้นไร้เดียงสามาก! เพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับข้าสองกำมือท่านจึงให้ประสาตราขังแก้มลูก อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลานั้นการเดินทางของลูกนั้นได้สิ้นสุดลงและลูกต้องกลับบ้าน เหตุนี้เองลูกควรจะมีการวางแผนในโลกเก่านี้ โยคะของสติปัญญาของลูกต้องแขวนอยู่บนตะล่งแกงของการจดจำระลึกถึงพ่อ
2. เพื่อที่จะดูแลโพนูชาญที่พ่อได้สร้างขึ้นมาในยุคบรรจบพบกัน ลูกต้องกลายเป็นบราห์มินที่แท้จริงและบริสุทธิ์ ไม่ว่าสิ่ง

ใดก็ตามที่ลูกทำลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย และให้ความร่วมมือกันโดยการใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกเพื่อรับใช้ดวงวิญญาณทั้งหมด

วิธีที่จะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายคือการพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้รับใช้สำหรับดวงวิญญาณทั้งหมดของโลก ด้วยความคิดคำพูดและการกระทำและการใช้ทุกอย่างเพื่องานรับใช้ ไม่ว่าจะเป็นสมบัติที่มีค่าของพลังคุณธรรม ความรู้ และเวลาสำหรับการหารายได้ที่สูงส่งที่ลูกได้รับจากพ่อในชีวิتبราห์มินี่ จงใช้ทั้งหมดนี้เพื่องานรับใช้ นั่นคือให้ความร่วมมือกันและลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย อย่างไรก็ตามมีเพียงผู้ที่เต็มเปี่ยมเท่านั้นที่สามารถให้ความร่วมมือได้ ดังนั้นการให้ความร่วมมือจึงหมายถึงการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: กลายเป็นผู้ที่มีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด และชั้นสการของการถูกดึงดูดจะจบสิ้นลงได้อย่างง่ายดาย

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษเพื่อมีประสบการณ์กับสภาพที่อะแวกในเดือนอะแวกนี้

ให้ภาษาของบราห์มินี่ในระหว่างลูกๆเต็มไปด้วยความรู้สึกที่อะแวก อย่าได้นำความผิดพลาดของใครที่ลูกเคยได้ยินมาเข้ามาในความคิดของลูกหรือในความคิดของพวกเขา โดยเฉพาะมากภายในชุมชนมาให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่อะแวก